

Lucrările conferinței naționale multidisciplinare

EFICIENTIZAREA ACTULUI EDUCAȚIONAL PRIN ABORDAREA

INTEGRATĂ A CONȚINUTURILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL

PREUNIVERSITAR

ISSN 2784 – 2037 ISSN – L 2784 – 2037

20 - 22 MAI 2022

EDIȚIA III

Activitățile conferinței sunt avizate de I.S.J Alba, Universitatea Dunărea de Jos Galați- Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor Galați și Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic din cadrul Universității Dunărea de Jos Galați, Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic din cadrul ASE București și se desfășoară în sistem hibrid la Universitatea „1 Decembrie 1918” Alba Iulia

ORGANIZATORI:

- INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA
- PRIMĂRIA ALBA IULIA
- A.S.E. BUCUREȘTI- DEPARTAMENTUL DE PREGĂTIRE A PERSONALULUI DIDACTIC
- FACULTATEA DE ECONOMIE ȘI ADMINISTRAREA AFACERILOR, GALAȚI
- UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” ALBA IULIA
- UNIVERSITATEA „DUNAREA DE JOS”, GALAȚI - DEPARTAMENTUL DE PREGĂTIRE A PERSONALULUI DIDACTIC
- COLEGIUL ECONOMIC “V. MADGEARU” GALAȚI
- COLEGIUL ECONOMIC „DIONISIE POP MARȚIAN” ALBA IULIA
- ASOCIAȚIA EDUCAȚIONALĂ “ÎMPREUNĂ” A CADRELOR DIDACTICE ȘI PĂRINȚILOR GALAȚI
- ȘCOALA GIMNAZIALĂ “SFÂNTUL NICOLAE” VÂNĂTORI, GALAȚI
- CENTRUL DE EXCELENȚĂ ALBA IULIA

COMITETUL ȘTIINȚIFIC

Conf. univ. dr. Monica Păduraru A.S.E. BUCUREȘTI- D.P.P.D.

Prof. univ. dr. Micu Adrian, Decan - Facultatea De Economie și Administrarea Afacerilor, Galați

Prof. univ. dr. Micu Angela Eliza Facultatea Științe economice Universitatea Ovidius, Constanța

Prof. univ. dr. Marin Simona, Director D.P.P.D.- Universitatea Dunărea de Jos, Galați

Conf. Dr. Androne Mihai Universitatea Dunărea de Jos, Galați- D.P.P.D.

Prof. dr. Enache Mioara Colegiul Economic „V. Madgearu” Galați

Prof. dr. Călin Iuliana Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Vânători

Cuprins

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE, UN MIJLOC DE EFICIENTIZARE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC.....	6
Prof. Albert Măriuța – Colegiul Economic Virgil Madgearu, Galați.....	6
AMELIORAREA STRATEGIILOR COGNITIVE ALE ELEVULUI CU C.E.S. LA MATEMATICĂ	9
Prof. Lenuța Alexa, Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Galați.....	9
FISĂ DE LUCRU	13
Prof. Andrei Alexandra, Liceul Tehnologic Sebeș.....	13
EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR	15
Prof. preșc. Areș Ginuța, Grădinița P.N.”Sf.Nicolae” Vânători, jud. Galați.....	15
MODALITĂȚI DE INTEGRARE A CALCULATORULUI ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE A ELEVILOR CU CES	19
Prof. Arsenoiu Mihaela, Liceul Tehnologic Energetic “Elie Radu”, Municipiul Ploiești.....	19
METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE EFICIENTE ȘI EFICACE ÎN ZIUA DE ASTĂZI	23
Prof. Axinte Mihaela – Teodora, Școala Gimnazială “Sfântul Nicolae”, Vânători.....	23
INDICATORI AI EFICIENȚEI EDUCAȚIEI PRIN PRISMA APLICĂRII UNUI STIL DE CONDUCERE A ȘCOLII DEMOCRATIC PARTICIPATIV	25
Prof. Călin Iuliana, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Vânători.....	25
STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND MANAGEMENTUL CLASEI	28
Prof. Căpriță Paraschiva, Colegiul Economic Buzău.....	28
METODA ACTIVĂ DE PREDARE PENTRU COPII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE PRIN FOLOSIREA CODURILOR QR.....	31
Prof. CHIRU GABRIELA, Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați.....	31
FIȘĂ DE LUCRU	34
Prof. Cîmpean Didina, Liceul Tehnologic Sebeș.....	34
SOLUȚII DE SUCCES ÎN INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA.....	37
Prof. Cîmpean Mirela – Ionela, Liceul Tehnologic Sebeș.....	37
OPTIMIZAREA RELAȚIEI PĂRINTE-COPIL CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE PRIN PROGRAM DE CONSILIERE AL PĂRINȚILOR.....	41
Prof. Costea Lucia, Colegiul Tehnic „Alesandru Papiu Ilarian” Zalău.....	41
STRATEGII ȘI MIJLOACE DIDACTICE UTILIZATE ÎN PREDAREA ONLINE	44
Profesor Dărmănescu Sonica, Colegiul Economic „M. Kogălniceanu”, Focșani.....	44
WEBQUEST – BULLYING AND WHY IT’S NOT ”COOL”	48
Prof. Diaconescu Florina, Liceul Tehnologic „Petre S. Aurelian” Slatina, jud Olt.....	48
ȘTIINȚE ALE NATURII ÎNVĂȚATE ACTIV/INTERACTIV	52
Prof. Dimofte Gherghina – Gina, Șc. Gimn. „Sfântul Nicolae”, Vânători, Galați.....	52
METODA DIDACTICĂ DE PREDARE – ÎNVAȚARE – EVALUARE EXPERIMENTUL DE LABORATOR.....	56

Prof. Hărăbor Iulia, Colegiul Economic "V. Madgearu" Galați	56
Prof. Dinică Daniela, Colegiul Economic "V. Madgearu" Galați	56
UTILIZAREA APLICAȚIEI KAHOOT ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL	60
Prof. Pamfilia Dumitrașcu, Colegiul Național "Alexandru Ioan Cuza" Galați	60
LEADERSHIP-UL EDUCAȚIONAL - VERIGĂ IMPORTANTĂ ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ	62
Prof. Cristina Gabriela Săndulescu, Liceul Tehnologic Energetic „Elie Radu”, Ploiești	62
Prof. Dumitru Săndulescu, Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, București	62
Prof. Simona Maican, Liceul Tehnologic Energetic „Elie Radu”, Ploiești	62
PERFORMANȚA ÎN ORGANIZAȚIA DE TIP EDUCAȚIONAL	76
Prof. Mioara Enache, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați	76
ALBINELE SUNT PRIETENII NOȘTRI PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ	84
Prof. înv. primar Costela Renata Gavrilă, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Vânători, jud. Galați	84
Reintegrarea în educație și formare în mediile educaționale defavorizate prin dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice	87
Prof. psihoped Ghenea Codruța Raluca, Școala Gimnazială „Constantin Pufan" Galați	87
STRATEGIILE ÎNVĂȚĂRII PRIN COOPERARE CU EXEMPLIFICARE LA DISCIPLINA PROTECȚIA CONSUMATORULUI	90
Prof. Ghiță Mihaela Mădălina, Liceul Tehnologic „Petre S.Aurelian”, Slatina	90
Aspecte specifice cu privire la activitatea responsabilului cu protecția datelor cu caracter personal	92
Grecu Angela, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae"	92
ANALIZE ȘI INVESTIGAȚII MEDICALE UZUALE - exemplu de bună practică pentru învățământul liceal	94
Prof. Grecu Mihaela Colegiul Național AL. I. Cuza Galați	94
Școala online-interacțiune sau reacțiune între profesor și elev?	96
Prof. Grigore Magdalena, Colegiul Național "Al.I.Cuza", Galați	96
MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI	99
Prof. Grozav Iulia, Școala Gimnazială „Sfântul Ierarh Nicolae" Vlădești	99
Rolul conversației euristice în învățarea tradițională și cea online la disciplinele socio-umaniste .	101
Prof. dr. Cristina HERGHILIGIU, Liceul Teoretic „Anghel Saligny" Cernavodă, jud. Constanța	101
INSERTIA ABSOLVENȚILOR PE PIAȚA MUNCII	103
Prof. Camelia Istrate, Colegiul Economic Ion Ghica, Brăila	103
Prof. Zemeili Elena, Colegiul Economic Ion Ghica, Brăila	103
FIȘĂ DE LUCRU - IDENTITATEA VIZUALĂ A FIRMEI DE EXERCITIU	106
Prof. ec. Camelia ISTRATE, COLEGIUL ECONOMIC "ION GHICA" BRĂILA	106
Prof. ec. Cătălin Fulger ISTRATE, COLEGIUL ECONOMIC "ION GHICA" BRĂILA	106
Program educațional destinat integrării cu succes a elevilor cu CES	109
Prof. Kozma Enikő, CJRAE Covasna	109
Prof. Rotundu-Cojocar Mirela, CJRAE Covasna	109
PROIECT EDUCAȚIONAL Comunitatea Există prin Voluntariat Motivată = CEVM	112

Director, prof. Lixandru Elena Cristina, Colegiul Economic „Virgil Madgearu”	112
CUM SĂ-MI ALEG CARIERA?	119
Prof. Lixandru Radu, Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați	119
STUDIU PRIVIND AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE TIPURILOR DE SOCIETĂȚI COMERCIALE ÎN ROMÂNIA	124
Profesor Luchian Adeline Daniela, Colegiul Economic Virgil Madgearu Galați	124
FIRMA DE EXERCITIU – CONCEPT ȘI METODĂ DE PREDARE -ÎNVĂȚARE	132
Prof. ec. Măgureanu Maria, Colegiul Economic „Gheorghe Dragoș” Satu Mare.....	132
FIȘĂ DE DOCUMENTARE - ȚESĂTURI	135
Prof. Maniu Daniela Mălina, Liceul Tehnologic Sebeș	135
Podcastul educațional- între formal și nonformal	138
Prof. Manolache Mihaela Clarisa, Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați.....	138
Prof. Brăilescu Anita, Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați	138
Ambalarea mărfurilor – Fișă de lucru	141
Prof. Mărgărint Daniela-Nicoleta, Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Galați	141
TRIP or KNIT – alternativă la curricula prin interdisciplinaritatea unui cumul de resurse educaționale moderne	143
prof. Măzărăoie Violeta, Școala Gimnazială „Dan Barbilian” Galați.....	143
Managementul clasei de elvi și provocările lui actuale	145
Prof. NANCIU GEORGIANA, Școala Gimnazială Nr.1 Cernavodă, jud. Constanța	145
BULLYINGUL ȘCOLAR	147
Administrator patrimoniu Poiană Relușa, Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați.....	147
Lectura în CDI, un zbor cu aripi de hârtie	149
bibliotecar – documentarist Neacșu Alina Marilena, Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați.....	149
Tehnici creative de predare-învățare a limbilor moderne si programe asistate de calculator	152
Prof. Nechita Elena, Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu” Medgidia, Jud. Constanța	152
PODCASTING, instrument modern de predare și învățare a limbilor străine	155
prof. Neculiță Emanuela, Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați	155
Limba franceza-intre motivatie si invatarea pentru intreaga viata	158
Prof. Monica Nedelcu, Liceul Teoretic “Nicolae Balcescu” Medgidia.....	158
Importanța disciplinelor juridice și administrative pentru formarea elevilor ca și viitori cetățeni conștienți de locul și rolul lor în societate – exemple de teme și metodele prin care se implementează la clasă	162
Negraia Nicoleta – Colegiul Economic “Virgil Madgearu” - Galați.....	162
PUNȚI DE PRIETENIE - Proiect de parteneriat educațional	165
prof. Pană Doina Iuliana, Școala Gimnazială Nr. 22, Galați.....	165
Activități fizice adaptate pentru integrarea copiilor cu cerințe educaționale în școală	168
prof. Pirlog Nicoleta, Școala Gimnazială ”Sfântul Nicolae”, com. Vânători, jud. Galați	168
Fișă de lucru – limba latină Clasa a XI-a – filologie	171
Plugaru Rodica, Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu” Medgidia, Constanța	171

Disciplina istorie și integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale.....	173
Prof. POPA JENI MARILENA, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați.....	173
ÎNVĂȚAREA ON LINE ȘI IMPORTANȚA EI ÎN DEZVOLTAREA ȘCOLII	175
Prof. Raicu Marina Cristina, Liceul Tehnologic P.S. Aurelian, Slatina, Olt.....	175
FIȘĂ DE LUCRU- CADRANELE	178
Prof. înv. primar PORTASE MARIA, Școala Gimnazială "Sfântul Nicolae", Localitatea Vânători, județul Galați	178
MIȘCAREA ÎN ORE	179
Otilia Radu, Liceul Tehnologic Energetic "Elie Radu", Municipiul Ploiești.....	179
FIȘĂ DE LUCRU	181
Schiau Paraschiva, Liceul Tehnologic Sebeș	181
Metode activ – participative ce pot fi utilizate în predarea conținuturilor de specialitate atunci când aceasta se realizează online.....	184
Prof. Șerban Cornelia – Colegiul Economic Buzău	184
Predarea integrată a informaticii în cadrul clubului de robotică	187
Prof. Șerban Gina-Elena, Liceul Teoretic "Nicolae Bălcescu" Medgidia.....	187
Mediul virtual de învățare	189
Prof. ec. Silaghi Adriana Orhidea—Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare.....	189
Prof. ing. Silaghi Răzvan Alin—Liceul Tehnologic "Unio-Traian Vuia" Satu Mare.....	189
Exemple de activități interactive în cadrul orelor de limba engleză.....	192
prof. Cătălina Delia Sofronea, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați	192
MANAGEMENTUL SISTEMULUI EDUCAȚIONAL ASTĂZI	195
Stanciu Adina Mixandra – Liceul Tehnologic Sebeș	195
ABILITĂȚI METACOGNITIVE ÎN ELABORAREA ȘI UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DESCHISE LA ORELE DE LIMBI STRĂINE	197
Prof. Ștefan Elena Gabriela, Școala Gimnazială Grigore Moisil, Galați	197
WORDWALL - INOVARE PENTRU FEEDBACK și AUTOEVALUARE la MODULELE DE SPECIALITATE FOLOSIND JOCUL DIGITAL.....	202
Prof. Tănase Camelia, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați.....	202
Învățarea în societatea cunoașterii - metoda proiectului prin Intel-Teach.....	206
prof. ec. Toth Claudia Ana, Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare	206
ELEMENTE DE IDENTITATE VIZUALĂ A FIRMEI.....	210
Prof. Bîzu Ramona, Liceul Tehnologic „Petre S. Aurelian” Slatina, Olt.....	210
REALIZAREA UNOR OBIECTIVE SMART.....	211
Prof. Urdeș Jenica, Liceul Tehnologic „Petre S. Aurelian” Slatina, Olt	211
CERCETAREA DIRECTĂ.....	212
Prof. Tăbîrcă Geanina, Liceul Tehnologic „Petre S. Aurelian” Slatina, Olt	212

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE, UN MIJLOC DE EFICIENTIZARE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Prof. Albert Măriuța – Colegiul Economic Virgil Madgearu, Galați

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilitați digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață, precum mersul său vorbirea.

Utilizarea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu.

Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efektivă de

folosire la disciplină predată

Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode.

Ce se poate realiza cu ajutorul platformelor educaționale?

- Posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- Posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- Posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web;
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume, Sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori considera că este necesar;
- Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.
- Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu,

direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

- Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.
- Platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învățământ și de volumul mare de informație, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Exemple de platforme educaționale

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încarce aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google. Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulți profesori, se pot pregăti cursurile în avans și se comunică cu elevii în timp real.

Wikispaces pot fi folosite în mai multe moduri în sala de clasă. Colaborarea este cea mai mare utilizare. Rezumând evenimentele de zile, postând podcasturi, postând proiecte Powerpoint, postând întrebări la care elevii să răspundă, elevii creează pagini și postează linkuri pentru proiecte de cercetare

Ael LMS (LearningManagement)

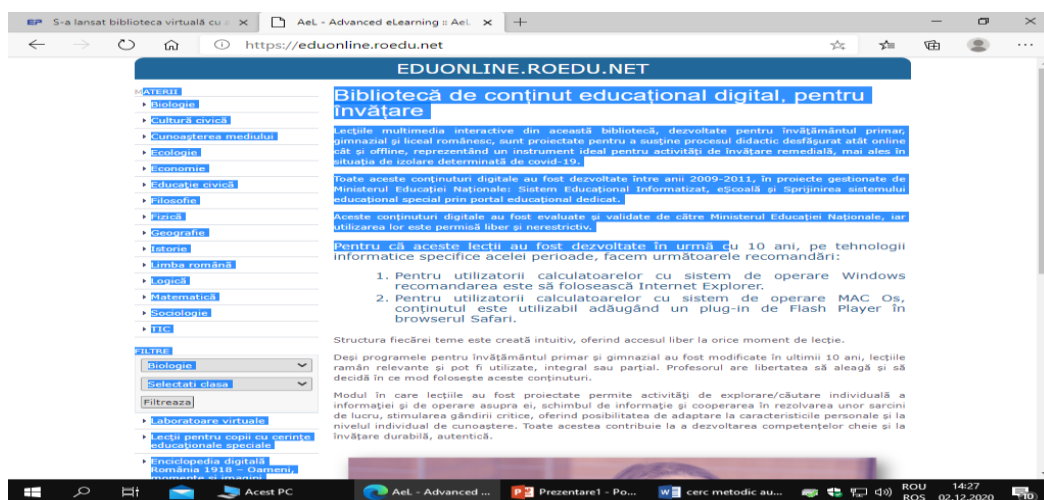
- AeL oferă suport pentru predare/învățare, evaluare și notare, administrarea, proiectarea și monitorizarea conținutului.
- AeL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă.

Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc.

Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate

oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale.

Baza de cunoștințe oferă funcții de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte

Avantajele educației de tip e-learning

- independența geografică, mobilitatea
- accesibilitate online
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional
- individualizarea procesului de învățare

Dezavantajele educației de tip e-learning

- rata mare de abandon a studenților
- prezența
- egalitatea, necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor

BIBLIOGRAFIE:

- Utilizarea platformelor educaționale de învățare în școala românească- PROF. STĂNCIOIU DANIELA;
- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpiu Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning, Editura Litera Internațional, București, 2008;
- Drăgănescu, M., Acad. (2001), Societatea Informațională și a Cunoașterii. Vectorii Societății Cunoașterii, Studiu Tematic, Academia Romana, www.Academiaromana.Ro.

AMELIORAREA STRATEGIILOR COGNITIVE ALE ELEVULUI CU C.E.S. LA MATEMATICĂ

Prof. Lenuța Alexa,
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Galați

Profesorul prin lecția de matematică predată trebuie să răspundă principalelor probleme ale învățării oferind diverse soluții cum ar fi: posibilități de valorificare a resurselor psiho-cognitive ale elevilor, prin adaptarea conținuturilor și a formelor de organizare și dirijare a învățării diferențiate, respectiv o exersare amplă, atât în cadrul instruirii la clasă cât și individual pe seama unor conținuturi mai mult sau mai puțin similare, prin care se fixează strategiile formate sau se elaborează altele. Încrederea pe care elevii o capătă prin rezolvarea unor probleme înrudite, pe baza strategiilor formate, dezvoltă atracția pentru problematică întărind motivația învățării. Instruirea prin strategii euristice conduce la o înțelegere activă și conștientă (prin descoperire în cele mai multe situații) a materialului de învățat, la formarea la elevi a strategiilor de cunoaștere și aplicare a strategiilor rezolutive și în timp, a deprinderilor intelectuale organizate, adică a unor strategii cognitive.

În sprijinul activității la clasă a profesorului și acasă a elevului, s-ar putea utiliza așa-numite caiete de instruire formativă care să ajute elevul să învețe activ și conștient, prin descoperire, corespunzător cu particularitățile lui psiho-cognitive. Ele ar conține, în linii mari, probleme, însoțite de îndrumări scrise, cu diverse forme de sprijin: diagrame, proprietăți, probleme rezolvate ca model, indicații minime. Ele pot fi elaborate de fiecare cadru didactic și adaptate conținuturilor învățării și posibilităților elevilor respectivi. În spiritul evaluării normative, profesorul poate folosi fișe de urmărire individuală a competențelor.

Exemplu: Fișa de urmărire individuală a competenței "Alegerea formei de reprezentare a unui număr real în vederea optimizării calculelor":

Niveluri de dificultate Elem.cerute Indicatori	Numere întregi			Numere raționale			Numere iraționale			
	(se stabilește de către profesor)									
	Expri mare orală	Expri mare scrisă	Colab orare	Autono mie	Mem orie	Motiv ație	Atitudi ne	...	...	...
Puteri a)Calcule cu puteri b)Compararea puterilor										

Calculule cu radicali a) Radical de ordin 2 dintr-un număr pozitiv b) Radical de ordin 3 dintr-un număr										
Logaritmi a) Calculule cu logaritmi b) Operația de logaritmare										
Compararea și ordonarea numerelor reale utilizând metode variate										
Analiza validității unor afirmații prin utilizarea aproximărilor, a proprietăților sau a regulilor de calcul										
Performanțele pot fi codificate de la 1 la 4: 1: activitate reușită 2: activitate mediu reușită 3: activitate insuficient reușită 4: activitate nereușită	(performanță > 80% din elemente cerute) (performanță între 50% și 80% din elementele cerute) (performanță între 30% și 50% din elementele cerute) (performanță < 30% din elementele cerute)						Nota 9 sau 10 Nota 7 sau 8 Note de la 4 la 6 Note de la 1 la 3			

Această fișă permite informarea, în afara clasei, asupra exercițiilor cerute și nivelul de reușită a acestor exerciții. Identificarea remedierilor ce trebuie făcute și a grupelor de elevi care au nevoie de sprijin se face prin simpla lectură a fișelor individuale sau a criteriilor eșuate, dacă acestea din urmă au fost indicate de către profesor alături de notă, pe caietul elevului. Fișa individuală este dată fiecărui elev pentru a-și putea gestiona singur reușitele. Pentru a comunica ceea ce elevul știe să facă în domeniile autonomiei, vieții sociale, metodelor de lucru și memoriei se poate utiliza o fișă care să permită reperarea naturii competențelor și diferitelor situații care arată ce știe să facă elevul în aceste domenii și comunicarea stadiului acestor competențe prin intermediul unui cod. Nu este potrivit să utilizăm în aceste domenii note, litere sau scări de valori care se referă la cantități neidentificate, pe de o parte și care seamănă prea mult cu niște judecăți de valoare, pe de altă parte. De aceea, se va nota prin F cazul în care elevul manifestă o competență de fiecare dată când aceasta îi este cerută și prin R cazul în care elevul manifestă rareori această competență. Această fișă poate fi utilizată și de către elev, care se autoevaluează dialogând cu profesorul și explicitând situațiile concrete care corespund, din punctul lui de vedere, fiecărei competențe.

Dacă se constată că performanțele unui copil sunt slabe la aceste competențe, vor trebui făcute remedieri periodice, iar profesorul va trebui să-și revizuiască strategiile de predare. Aceste fișe se utilizează de minim două ori pe an. Ameliorarea strategiilor cognitive ale elevului se poate obține prin conștientizarea procedurilor și strategiilor pe care le-a utilizat sau pe care le va utiliza ca să reușească și prin conștientizarea progreselor realizate în stăpânirea unei competențe de-a lungul orelor de studiu.

Fișă de autoevaluare a participării personale și a interesului pentru o anumită unitate de învățare:

I. Acasă

1. Revăd ceea ce am făcut la lecția anterioară ☐
2. Îmi fac temele pentru ora următoare chiar în ziua în care mi s-au dat ☐
3. Lucrez pe ceea ce s-a făcut la clasă, chiar dacă profesorul nu mi-a cerut acest lucru ☐
4. Răsfoiesc manualul din curiozitate ☐
5. Nu mă uit pe caietul de clasă când ajung acasă ☐

II. În clasă

1. Îl ascult pe profesor, dar nu vorbesc ☐
2. Îmi place să răspund la întrebările profesorului ☐
3. Îmi exprim punctul de vedere când consider că este cazul ☐
4. Nu ascult răspunsurile colegilor mei ☐
5. Nu reușesc să mă concentrez toată ora ☐
6. Nu urmăresc lecția pentru că discut cu ceilalți ☐
7. Nu urmăresc lecția pentru că mă gândesc la altceva ☐
8. Trebuie să mă mișc și mă mișc mult ☐
9. Îmi place să-i fac pe colegi să râdă în timpul orei ☐

Autoevaluarea globală a adaptabilității (sfârșitul lunii octombrie):

	DA	NU
M-am obișnuit cu noul mod de lucru?		
Lucrez regulat ?		
Modul în care mi-am organizat timpul este bun? (studiez seara, îmi fac temele, îmi fac programul pe toată săptămâna)		
Reușesc să mă concentrez asupra a ceea ce lucrez?		
Sunt atent și ordonat când scriu?		
Care sunt dificultățile pe care le întâmpin la rezolvarea problemelor?		

Foarte util este și carnețelul de autoevaluare a progreselor personale care conține diverse fișe.

Fișa 1. Pentru competența: rezolvarea unei probleme aritmetice, utilizând una sau mai multe operații la evaluarea finală, voi proceda astfel:

- ☐ Mă voi uita peste o problemă de același tip, rezolvată corect, pe care am lucrat-o într-un mic grup.
- ☐ Mă voi uita peste rezolvările pe care le-am lipit aici ca model.
- ☐ Voi reface o problemă deja lucrată în clasă.
- ☐ Voi căuta toate problemele asemănătoare cu aceea pe care o voi avea la evaluarea finală.

☐ Îi voi cere profesoarei să-mi mai explice o dată lecția în timpul atelierului.

Fișa 2. Pentru a rezolva corect problema dată la prima evaluare, am procedat în felul următor:

- ☐ M-am uitat la modele;
- ☐ Am recitit criteriile de evaluare;
- ☐ Am scris pe ciornă și în dezordine tot ce știam;
- ☐ Am citit problema pe bucăți și am scris soluția fiecărei părți

Conținutul acestor materiale auxiliare, ajută elevul să-și cunoască și valorifice posibilitățile sale de a învăța și iubi matematica.

BIBLIOGRAFIE

- Genevieve Meyer, *De ce și cum evaluăm*, Editura Polirom, Iași, 2000
- Crenguța Lăcrămioara Oprea, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A.București, 2007

FIȘĂ DE LUCRU

Prof. Andrei Alexandra,
Liceul Tehnologic Sebeș

Nume:.....

Data:

FIȘĂ DE LUCRU

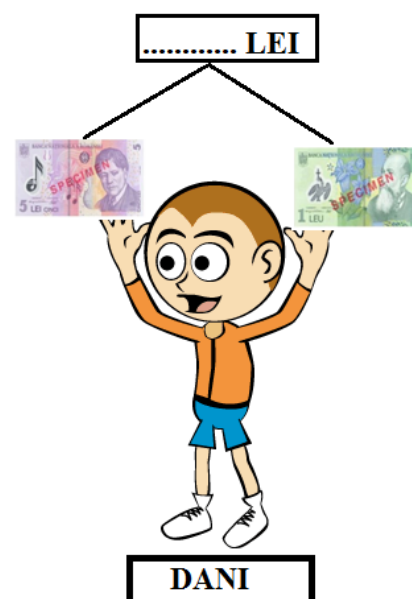
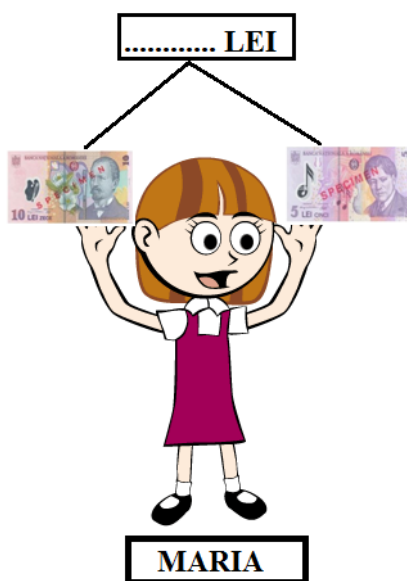
1. COMPLETEAZĂ VALOAREA FIECĂREI BANCNOTE.

2. COMPARĂ VALOAREA BANCNOTELE FOLOSIND SEMELE (< > =)

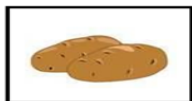

3. CALCULEAZĂ CÂȚI LEI A ECONOMISIT FIECARE COPIL.

4. CALCULEAZĂ CÂȚI BANI A CHELTUIT RADU LA CUMPĂRĂTURI ȘTIIND CĂ A CUMPĂRAT:

CARTOFI

→ AU COSTAT

SALATĂ

→ A COSTAT

ROȘII

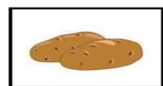
→ AU COSTAT

CASTRAVEȚI

→ AU COSTAT

+

+

+

=

..... LEI

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

**Prof. preșc. Areș Ginuța,
Grădinița P.N."Sf.Nicolae" Vinători, jud. Galați**

Ideile unei educații de calitate, pentru toți copiii, se pot realiza pornind de la grădiniță.

O idee de bază în asigurarea educației incluzive este prevederea conform căreia toți copiii trebuie să învețe împreună, fiecare după forțele și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un rol și o valoare.

În planificarea demersului meu am ținut cont de această idee, parcurgând următoarele etape:

- 1. EVOCAREA** - o primă etapă în demersul meu a fost "Evocarea", care are rolul "evaluării inițiale": cântărește și analizează datele de care dispunem, în vederea elaborării unei strategii optime de intervenție. Am încercat să fac un inventar al cunoștințelor preșcolarilor despre colegii lor "diferiți", despre problemele lor și cum reacționează ei la situațiile "diferite" pe care le-au întâlnit. Am lucrat cu o grupă de 20 de preșcolari, la care am fost educatoare în anul școlar 2020-2021, cu vârste între 5- 6 ani, din care: 1copil de etnie rromă, 4 copii proveniți din familii sărace, 4 copii crescuți de bunici, 2 copii din familii de intelectuali, 9 copii ai căror părinți aveau studii medii. Sintetizând cunoștințele și manifestările copiilor, am ajuns la un inventar de probleme:

Ce știu copiii din familie :

- * nu toți copiii au aceeași culoare;
- * că trebuie să se joace doar cu copii indicați de părinții lor;
- * că unii copii nu pot merge, nu pot vedea sau auzi;
- * unii copii sunt bolnavi, iar părinții lor nu-i lasă să se joace cu ei;
- * sunt copii care nu au jucării, haine, rechizite deoarece părinții lor nu le pot cumpăra toate aceste lucruri.

Cum se traduce în comportamente ceea ce știu din familie :

- * nu se joacă cu un copil" altfel" decât ei (de obicei rrom)
- * nu-i ajută pe cei care nu se pot descurca singuri, atunci când sunt antrenați în diferite activități;

- * nu cedează jucăria, dacă colegul nu este din grupul său sau de prieteni;
- * nu dau mâna unui coleg dacă nu îi place sau nu-i convine ceva la aspectul lui;
- * nu cedează jucăriile, dulciuri, rechizite.

2. REALIZAREA SENSULUI Este etapa când copiii intră în contact cu noile informații, prin activitățile și strategiile de lucru care să răspundă scopurilor educative ale incluziunii respectând particularitățile de vârstă ale copiilor.

A. Activități de informare: albume, reviste, planșe, ilustrând viața copiilor din alte țări, pentru a-i obișnui pe copii cu diversitatea oamenilor (de culoare, de aspect). Le-am povestit unele exemple de situații concrete în care copiii au acționat în situații dificile.

Pe grupe de 4-5 , copiii au sortat după preferințe imagini cu copii " diferiți" dar pe care i-ar dori ca prieteni. Fiecare grup a motivat alegerea făcută.

Am antrenat copiii în scurte povestioare create de ei cu tema: "O faptă bună", Cum ar fi viața fără fapte bune", Ce fapte bune poți face tu".

B. Am aplicat **tehnica hărții conceptuale**, pentru a afla cum gândesc copiii și dacă necesitățile lor le consideră ca fiind necesitățile tuturor copiilor.

Am desenat în mijlocul unei coli de hârtie câte un copil de culoare diferită, sugerând rasa și am dat fiecărui copil câte o coală de hârtie pentru a desena în jurul copilului tot ceea ce vor ei despre copilul desenat, tot ce ar trebui să aibă copilul desenat, tot ce le doresc ei. După 20 de minute copiii s-au grupat câte patru, au comparat desenele și un conducător din fiecare grup a prezentat ideile comune ce au rezultat din desene. Totodată s-au căutat și elementele diferite din desene care au fost constatate la câțiva copii. Sărace în conținut au fost desenele din jurul chipurilor desenate cu negru sau maro- copii au desenat în jurul lor doar dulciuri și părinți. Desenele au fost afișate pe un panou mare grupându-le pe cele care aveau elemente comune. Pe cele în care erau mai puține elemente le-am grupat separat.

Am realizat **TURUL GALERIE**- copiii fiind familiarizați cu această metodă activă. Cei care nu au desenat prea multe în jurul copiilor "de culoare" au fost stingheriți. Nu au știut cum să motiveze desenele sărace în conținut. Atunci am pus întrebările în jurul cărora copiii au emis idei:

1. Doar unii copii trebuie să aibă drepturi? (**toți au drepturi**)
2. Culoarea pielii poate influența sau nu copilul? (s-a răspuns **NU**)
3. Care copil din grupa noastră nu are drepturi? (**n-au existat diferențieri**)

4. Cum ne jucăm? (**după prietenii**, dar și prin **grupuri formate prin enumerare** sau **după cum nimerim**, după cum **ne așează doamna educatoare**).

Din această activitate copiii au învățat că indiferent de culoare, toți au elemente comune: au părinți, jucării, iubesc natura, animalele, au o casă.

C. BRAINSTORMING-UL Am aplicat de mai multe ori această metodă deoarece formează comportamente creative prin exersarea gândirii divergente, care invită la elaborarea unor rezolvări personale pentru problemele identificate în diferite situații. Atunci când în grupă s-a petrecut un incident prin care s-a încercat îndepărtarea unui copil dintr-un grup sau o altă situație de aceeași natură, le-am amintit copiilor regulile discutate despre drepturile fiecăruia, despre felul în care trebuie să ne comportăm unii cu alții. Am împărțit clasa în grupuri de 4-5 copii, le-am cerut să-și spună ideile, să găsească rezolvări pentru incidentul propus. Am notat în **lista de opinii** toate ideile lor. Le-am citit pe toate, le-am analizat împreună, găsind soluția cea mai bună.

Am ajutat copiii să-și formuleze ideile și soluțiile prin întrebări ajutătoare: Ce ai face dacă ai fi în locul.....?/ Ce știi despre?/Ce l-ai sfătui pe....? / Ce soluții credeți că aveți.....?/ Cum vă așteptați să procedeze?/ De ce credeți că a făcut așa.....?

D. EXERCITII PENTRU FORMAREA UNOR VALORI În cazul unor controverse cer copiilor conturarea unei păreri ferme care să permită adoptarea de poziții extreme.

Să luăm ca exemplu fraza :” *Eu nu mă joc cu țiganii! Așa mi-a zis mama!*”. Le cer copiilor să se așeze de o parte și de alta a unei linii, cei care sunt de acord cu afirmația făcută de-o parte a liniei, cei care nu sunt de acord, de cealaltă parte a liniei. Fiecare își va spune punctul de vedere. Pe parcurs, copiii își pot schimba grupul dacă au fost convinși să își schimbe părerea. După aceste dispute, foarte mulți copii își schimbă opinia negativă avută asupra unei situații.

Prin **povestiri** despre copii aflați în dificultate și neajutați de alții am căutat să dezvolt spiritul de compasiune și solidaritate.

Prin **activitățile artistic- plastice** am cerut copiilor să deseneze și alți copii, diferit, așa cum sunt ei în lume.

Prin **cântec** am sensibilizat copiii asupra îndemnurilor la prietenie, ajutor, toleranță: “*Imnul păcii*”, “*Copii din toată lumea*”, “*Negruța*”

Cântecul “*Negruța*” a avut un impact major, deoarece toți copiii s-au costumat în costume țigănești, au învățat versurile cântecului, au cântat și dansat pe ritmurile acestuia.

3. REFLECȚIA În urma activităților desfășurate, majoritatea copiilor au progresat în manifestarea comportamentului fizic și verbal față de **copiii diferiți** înscriși la grupă.

Concluzii

Incluziunea este o politică de educație, dar în același timp, o provocare necesară într-un grup de copii, pentru formarea lor ca adevărați cetățeni.

Diversitatea din mijlocul unui grup poate cauza probleme care prezintă riscul de a conduce la neglijare.

Provocările pentru grup și pentru cei responsabili de grup sunt de a menține grupul împreună și de a lupta împotriva nevoii de excludere care ar putea să apară. Acest lucru trebuie făcut încă de la grădiniță, în prima experiență de grup la care participă copiii, prin schimbarea modalităților de lucru și prin schimbarea normelor, a regulilor, printr-o strategie, prin lipsă de prejudecăți sau stereotipuri, pentru a facilita participarea deplină la activități a tuturor copiilor. Aceste activități menționate aici trebuie să continue până când copiii nu vor mai face diferențieri în cadrul grupului iar părinții îi vor accepta pe toți colegii copilului lor.

Bibliografie:

- Vrăjmaș Ecaterina, „Educația copilului preșcolar”, Editura ProHumanitas, București, 1999;
- Vrăjmaș Ecaterina, „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004.

MODALITĂȚI DE INTEGRARE A CALCULATORULUI ÎN PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE A ELEVILOR CU CES

Prof. Arsenoiu Mihaela,
Liceul Tehnologic Energetic "Elie Radu", Municipiul Ploiești

„Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”.
(Child's Appeal)

Roberta Wiener afirma că: „Utilizarea calculatoarelor în educația specială este nelimitată. Instruirea asistată de calculator îi poate ajuta pe elevii cu tulburări ale limbajului oral, pe cei care întâmpină dificultăți în scrierea cu ajutorul unui creion, le permite elevilor cu deficiențe de vedere să descifreze un text scris, celor cu deficit de auz să comunice cu colegii lor din învățământul de masă, iar elevilor cu dizabilități fizice le oferă posibilitatea de a controla mediul de învățare”. Școala încearcă tot mai mult să includă în procesul de învățământ toate categoriile de elevilor, inclusiv elevilor cu diverse grade de deficiențe, prin promovarea și susținerea educației incluzive. Elevii cu deficiențe trebuie să se adapteze la cerințele școlii pe care o urmează, stabilirea unor raporturi afective pozitive cu membrii clasei din care face parte și îndeplinirea cu succes a tuturor obligațiilor școlare. Adaptarea materialelor și mijloacelor didactice conform cerințelor copiilor este un aspect esențial pentru integrarea elevilor cu CES, să le fie oferite programe flexibile, iar traseele educaționale să fie concepute în mod individualizat. Este necesar să intervenim cu noi tehnici de predare pe baza utilizării noilor tehnologii și a calculatorului, pentru a crește eficiența procesului instructiv și a câștiga și a mări interesul elevilor pentru școală. Unii profesori realizează necesitatea de a varia, de a schimba modurile de predare – învățare, devenind mai eficienți decât cei care predau tot timpul în același fel. În învățământul cu cerințe educative speciale, utilizarea calculatorului și a soft-ului educațional se face în funcție de posibilitățile de învățare a fiecărui copil, de interesul pe care acesta îl are pentru munca la calculator și nu în ultimul rând, se ține cont de vârsta pe care o are elevului cu CES. Pentru a utiliza eficient soft-urile educaționale în primul rând trebuie să existe în instituția de învățământ echipamente hard și soft necesare, apoi cadrele didactice trebuie să cunoască metoda instruirii asistate de calculator, să o accepte și să o folosească ca pe o alternativă la metodele tradiționale și nu în cele din urmă să cunoască bine avantajele și

limitele utilizării acestei metode didactice. Utilizarea calculatorului a devenit tot mai frecventă în cadrul activităților de instruire a elevilor cu cerințe educative speciale, rezolvând două probleme:

- elevii își devoltă o motivație bună pentru activități de învățare ;
- elevii învață să lucreze la un calculator, ceea ce ulterior le va facilita integrarea social.

Prin integrarea calculatorului și a lecțiilor pe calculator în procesul educativ, elevul trebuie să se schimbe din acela de participant pasiv într-unul de creator activ al propriilor experiențe. Aceasta implică o regăsire a activităților de învățare, o explorare a modului în care interacțiunea este facilitată și o alegere corectă a instrumentelor pentru fiecare lecție.

Calculatorul poate fi folosit în cadrul activităților de instruire a elevilor cu cerințe educative speciale prin:

- utilizarea unor soft-uri educaționale specializate în învățare și terapii specifice ;
- jocuri educative și didactice pentru dezvoltarea competențelor și a abilităților de bază;
- utilizarea Microsoft Word, Microsoft PowerPoint;
- utilizarea informațiilor din surse on_line implicând elevii în interacțiunea cu lumi virtuale ;
- prezentări, simulări, experimente interactive, mijloace multimedia.

Calculatorul (conectat la Internet) reprezintă o enciclopedie universală în care putem găsi toate cunoștințele, este un mediu de experimentare, este reglator al activității de învățare.

Folosirea calculatorului în educația incluzivă poate facilita actul educațional prin:

- adaptabilitatea la nevoile și particularitățile psiho-fizice ale elevilor;
- materia pe care o studiază are o abordare interactivă ;
- oferirea sentimentului de confort (ameliorarea imaginii de sine) elevilor cu CES;
- învățarea individualizată ;
- învățarea activă, eficiență ;
- asigură accesul pentru toți la noile tehnologii .

➤ *Softuri educaționale cu specific de învățare și terapii specifice pentru elevii cu CES cu deficiența vizuală sunt:*

- ZoomLinux: 35 de programe didactice organizate într-o bază de date, destinate utilizării de către persoanele cu deficiențe de vedere;
- Wordstar: deși nu este simplu și nici perfect adaptat mediului didactic, este în general folosit de nevăzători (chiar și în cazul elevilor nevăzători din naștere);
- Programe de sinteză vocală: cel mai utilizat mod de interacțiune a nevăzătorilor cu aplicațiile informatice este prin cititorul de ecran și sinteză vocală;

- Magnifier (lupa) este un utilitar de afișare care face ecranul calculatorului mai ușor de citit pentru persoanele cu deficiențe de vedere, prin crearea unei ferestre separate care afișează o porțiune mărită a ecranului;

- Balabolka - soft de convertire a unui text în format audio.

➤ *Softuri educaționale cu specific de învățare și terapii specifice pentru elevii cu CES -cu deficiența auditivă sunt:*

- Soft educational TARA - program educațional destinat elevilor cu cerințe educaționale speciale;

- DFB (Dattilologia Fonologica Bimanuale) - software-ul propus a fost conceput și proiectat pentru nevoile persoanelor surde, în scopul de a îmbunătăți dobândirea de competențe lingvistice în ambele sensuri (înțelegere a mesajului emis și ca emitent).

➤ *Softuri educaționale cu specific de învățare și terapii specifice pentru elevilor cu CES:*

- Deficiența psihomotorie sunt;

- Viacam sau eViacam, este un program care înlocuiește funcționalitatea locomotorie permițând utilizatorului să miște cursorul mouse-ului prin mișcarea capului. Programul funcționează pe orice calculator echipat cu o cameră web, fără accesorii suplimentare;

- Simon listens este un soft pentru persoanele cu handicap fizic, creat pentru a le da posibilitatea de a utiliza chat-ul, pentru a scrie e-mail-uri, pentru a naviga pe internet, pentru a face internetbanking și multe altele. Este un program open-source de recunoaștere a vorbirii ce permite înlocuirea mouse-ului și a tastaturii. Este proiectat să fie foarte flexibil și să permită personalizarea pentru orice aplicație în cazul în care este nevoie de recunoașterea vorbirii.

➤ *Softuri educaționale cu specific de învățare în terapii specifice pentru elevilor cu CES - Tulburări de limbaj :*

- LOGOPEDIX și Evalogos sunt soft-uri specializate în logopedie, destinate tuturor elevilor cu dislexie, dislalie și întârzieri de limbaj, fiind adaptabile și permițând dezvoltarea conținutului prin adăugarea de noi cuvinte, sunete, imagini, filme, etc.;

- Minighidul logopedic „Și eu vreau să vorbesc corect” elaborat de Gherle Șoimița Anca;

- Sebran's ABC conține imagini în culori, o muzică plăcută și jocuri captivante, cu ajutorul cărora copiii pot învăța să scrie și să citească. Programul este disponibil în diferite limbi, inclusiv română, engleză, franceză, spaniolă și germană.

➤ *Dificultăți de învățare / tulburări de comportament / tulburări socio – affective:*

- FacilitOffice este un produs propus elevilor cu dizabilități cognitive, senzoriale, neuromotorii, dificultăți de învățare și reprezintă un set de programe de procesare de text și prezentări dintre cele mai comune, ce au ca scop ameliorarea autonomiei în adaptarea școlară și, de asemenea, vine în ajutorul profesorilor făcând mai eficientă predarea.

Bibliografie:

- 1) Domilescu G.&Co., „Profesorul facilitator sau cum să fii cu adevărat un profesor mai bun pentru elevii tăi”, Eikon, Timișoara, 2012
- 2) Adăscăliței, A. (2007). “Instruirea asistată de calculator”, Iași, Editura Polirom.

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE EFICIENTE ȘI EFICACE ÎN ZIUA DE ASTĂZI

**Prof. Axinte Mihaela – Teodora,
Școala Gimnazială "Sfântul Nicolae", Vânători**

Majoritatea metodelor de predare- învățare-evaluare funcționează cu succes aproape la orice colectiv de elevi fără să conteze prea mult nivelul/clasa elevilor sau disciplina predată. Este foarte bine cunoscut faptul că atunci când un cadru didactic decide să folosească o combinație de metode interactive în proiectarea lecțiilor sale, cel mai probabil elevii săi își vor însuși mai bine cunoștințele predate iar astfel vor atinge mai curând performanța.

Există o multitudine de strategii de predare-învățare-evaluare care pot fi utilizate pentru activitatea curentă de la clasă. Profesorii sunt cei care decid ce metode aleg în funcție de lecția predată, interesele și nevoile elevilor lor. De exemplu, de mare însemnătate pentru înțelegerea subiectului lecției de către elevi e faptul că profesorul poate să facă o demonstrație, o schemă/schiță a lecției sau un desen ilustrativ pe tablă. În aceste momente se recomandă predarea prin descoperire cu ajutorul elevilor care completează informațiile nou-predate făcând apel la cunoștințele anterioare sau la propria experiență de viață. De remarcat este faptul că acest tip de predare-învățare a lipsit mult la predarea online în contextul pandemic iar rezultatele slabe ale elevilor la testele ulterioare revenirii la școală au fost mai mult decât edificatoare în acest sens.

Exercițiile de corectare a greșelilor s-au dovedit a fi foarte eficace pentru a stimula înțelegerea în profunzime a noilor concepte predate/actualizate și dacă acestea sunt proiectate a fi amuzante, cu atât mai mult. Elevii își verifică astfel nivelul cunoștințelor iar stima lor de sine este ridicată atunci când văd că și ei pot corecta niște erori pe care profesorul le poate face intenționat pe parcursul orei sau niște exerciții rezolvate greșit de către altcineva. De asemenea, evaluările ar trebui să includă acest tip de exercițiu care face apel la cunoștințele, atenția și concentrarea elevilor.

Lucrul în echipă poate fi foarte eficient mai ales dacă elevii îți aleg grupul de lucru bazându-se în principal pe relațiile de prietenie, interesele comune dezvoltate de-a lungul anilor în cadrul colectivului de elevi. Este de dorit ca fiecare membru să aibă desemnată o sarcină precisă luându-se în considerare și abilitățile fiecăruia (bun desenator, bun orator, scrie frumos etc): o persoană scrie/notează ia notițe, altă persoană face o schemă sau un desen, altcineva va face prezentarea în fața clasei etc. Astfel, fiecare își va pune în valoare capacitățile sau talentul, încercarea în sine va crește iar învățarea se va face se va face cu plăcere, într-un mod interactiv.

Lecțiile desfășurate în afara sălii de clasă ar trebui să constituie o preocupare importantă pentru fiecare profesor. Elevii învață cel mai bine făcând activități în lumea reală ceea ce-i ajută să aprofundeze cunoștințele predate în sala de clasă. Astfel, elevii vor fi motivați să învețe văzând că ceea ce au discutat ei la școală îi poate ajuta în viața de zi cu zi.

Elevii pot fi solicitați să predea mici secvențe de lecție după ce s-au documentat în prealabil. Colegii lor vor fi liberi să pună întrebări care să vizeze informațiile transmise de colegul lor. Ei pot face prezentări creative utilizând desene, scheme, postere, filme power-point etc. Dacă vrea, profesorul le poate induce elevilor câteva criterii de evaluare pe baza cărora elevii se pot evalua între ei motivând cu argumente nota acordată.

Integrarea tehnologiei în desfășurarea și proiectarea lecțiilor în ziua de astăzi este obligatorie mai ales în urma predării online. Elevii și profesorii s-au obișnuit să utilizeze diferite device-uri, programe, videoclipuri educaționale, jocuri, manuale digitale, evaluări online etc iar acestea s-au dovedit a fi foarte avantajos de folosit întrucât elevii se implică mai mult în rezolvarea sarcinilor de lucru dacă acestea sunt oferite spre rezolvare pe suport digital.

Folosirea mijloacelor vizuale precum tablele inteligente sau videoproiectoarele pot ajuta în mare măsură la eficientizarea învățării în rândul elevilor. Mulți elevi au nevoie de ajutor vizual pentru a aprofunda mai bine noțiunile predate pentru că acesta este stilul lor de învățare. Pe parcursul derulării filmului profesorul poate opri videoclipul să adauge explicații suplimentare.

În concluzie, în ziua de astăzi e nevoie să adoptăm niște strategii diferite față de ceea ce utilizăm în proiectarea lecțiilor înainte de predarea online determinată de contextul pandemic. Astfel, putem păstra ceea ce și-a dovedit eficiența în acele timpuri dar e de datoria noastră să operăm schimbările menite să eficientizeze actul educațional.

BIBLIOGRAFIE:

1.<https://www.qdidactic.com/didactica-scoala/didactica/metode-moderne-de-predareinvatareevaluare595.php>

2. Boncea A., (2016), *Strategii moderne, metode interactive de predare-învățare-evaluare*, Științe ale Educației, Târgu Jiu

INDICATORI AI EFICIENȚEI EDUCAȚIEI PRIN PRISMA APLICĂRII UNUI STIL DE CONDUCERE A ȘCOLII DEMOCRATIC PARTICIPATIV

**Prof. Călin Iuliana,
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Vânători**

Principalul obiectiv al sistemului educațional îl constituie educația, sub toate formele sale. În managementul școlar adoptarea unui stil de conducere optim stă la baza creșterii eficienței educației. Cuantificarea rezultatelor procesului educațional poate viza mai mulți indicatori. Propun câteva direcții de urmărit în activitatea managerială, cu orietare spre adoptarea unui stil de conducere democratic participativ.

Direcțiile vizează: Cultura organizațională, Climatul organizațional, Management strategic, Incluziune școlară, Curriculum, Procesul de învățământ, Resurse umane, Resurse materiale, Resurse financiare, Parteneriate, Rezultatele elevilor, Imaginea instituției.

Domeniul

Indicatorii

Cultura organizațională

- nivelul dezvoltării organizaționale pe baza culturii organizaționale solide și orientate spre calitate
- stilul de conducere al managerului va influența coeziunea corpului profesoral, a angajaților în general precum și calitatea comunicării
- nivelul asimilării misiunii, viziunii, valorilor și simbolurilor organizaționale de către membrii organizației

Climatul organizațional

- influența stilului managerial asupra climatului moral-psihologic și asupra calității relațiilor interumane
- oferirea propriului exemplu de manifestare în relațiile interumane

Management strategic

- caracteristicile profilului psiho-socio-profesionale al managerului determină parțial stilul de conducere
- stilul de conducere se perfectează prin profesionalizarea funcției manageriale
- nivelul înglobării obiectivelor organizaționale în obiectivele individuale ale angajaților

	-nivelul calității procesului de conducere prin valorificarea competențelor -planificarea strategică a managementului școlii obiectivată de contextul social
Incluziune școlară	-diminuarea absenteismului și a abandonului școlar -reducerea fenomenului de bullying în școală -integrarea în învățământul de masă a copiilor cu C.E.S. și a celor provenind din grupuri vulnerabile
Curriculum	-îndeplinirea obiectivelor Curriculumului Național -adoptarea CDS-ului conform nevoilor beneficiarilor direcți și valorificând resursele existente -diversificarea ofertei educaționale la nivelul școlii
Procesul de învățământ	-nivelul atingerii de competențe generale și specifice fiecărei discipline de studiu -nivelul competențelor-cheie atinse din profilul absolventului de clasa a VIII-a -gradul de utilizare a tehnologiei moderne în procesul de învățare -nivelul de optimizare a competențelor didactice în procesul de predare-învățare-evaluare
Resurse umane	-numărul angajaților cu motivație pentru formare continuă -numărul de angajați implicați în procesul decizional -numărul profesorilor care folosesc tehnologia în procesul de învățământ
Resurse materiale	-numărul mijloacelor de învățământ utilizate activ în procesul de învățare -frecvența îmbunătățirii dotărilor tehnologice la nivel organizațional

Resurse financiare	-gradul de utilizare eficientă a bugetului -numărul finanțărilor extrabugetare
Parteneriate	-numărul de parteneriate școlare cu alte instituții de învățământ -numărul parteneriatelor pentru educație cu UAT-uri, ONG-uri sau alte entități interesate de educație -longevitatea parteneriatului școlar
Rezultatele elevilor	-rata promovabilității -nivelul de atingere a competențelor elevilor la evaluările de la sfârșitul fiecărui an școlar sau sfârșit de ciclu -nivelul competențelor elevilor la evaluările II, IV și VI -nivelul rezultatelor obținute la EN de la clasa a VIII-A
Imaginea instituției	-percepția comunității asupra imaginii școlii -promovarea imaginii școlii în diverse medii -predispunerea grupurilor de interes de a recomanda instituția

Nivelul optimizării stilului de conducere participativ democratic este atins minimal dacă toți acești indicatori sunt armonios îmbinați, nivelul fiecăruia să fie de cel puțin 50%, iar per ansamblu să depășească 65%.

Bibliografie

1. MAXWELL, J. C. *Totul despre lideri, atitudine, echpă, relații*. Tradus de Iris Manuela Anghel- Gâtlan. București: Ed. Amaltea, 2005. 263 p. ISBN 973-778026-4
2. PÂNIȘOARĂ, I.-O. *Profesorul de succes:59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Polirom, 2009. 332 p. ISBN 978-973-46-1316-8
3. VLĂSCEANU, M. *Organizații și comportament organizațional*. Iași: Editura Polirom, 2003. 332 p. ISBN 973-681-412-2
4. ZLATE, M. *Tratat de psihologie organizațional managerială*. Vol. I. Iași: Editura Polirom, 2004. 568 p. ISBN 973-681-680-X

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND MANAGEMENTUL CLASEI

Prof. Căpriță Paraschiva, Colegiul Economic Buzău

Managementul relațiilor inter-personale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile și expectațiile profesorilor și elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate.

Trebuie să existe o legătură strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială. Managementul clasei este un domeniu important în câmpul științelor educației care analizează „clasa” din perspectiva didactică și profesională dar și a structurilor dimensionale ale acesteia: ergonomică, normativă, psihologică, operațională, creativă.

Managementul clasei reprezintă:

- realizarea de către profesor a tuturor funcțiilor manageriale cunoscute atât pe dimensiunea „sarcină” cât și pe cea „umană”
- întreaga activitate a cadrului didactic de proiectare, aplicare și evaluare a influențelor educaționale
- tot ceea ce gândește și face cadrul didactic împreună cu un anumit colectiv de elevi
- coordonarea la nivel formal și informal a resurselor de orice tip în vederea obținerii rezultatelor scontate
- „setul de activități prin intermediul cărora profesorul promovează comportamentul adecvat al elevului și elimină comportamentul inadecvat, dezvoltă relații interpersonale bune și un climat socio-emoțional pozitiv în clasă, stabilește și menține o organizare eficientă și productivă a clasei” (M.Weber).

Așadar, managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi, prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și comportamentul elevilor și a profesorilor relaționează direct cu managementul clasei și al școlii.

Managementul clasei cuprinde trei componente esențiale: managementul conținuturilor, managementul problemelor disciplinare și managementul relațiilor interpersonale. Fiecare dintre aceste componente este prezentată detaliat, într-o listă de comportamente observabile într-un proces didactic eficient.

Cercetările demonstrează că incidența ridicată a problemelor disciplinare în clasă are un impact semnificativ asupra eficienței predării și învățării. Astfel, s-a demonstrat că profesorii care se confruntă cu asemenea probleme nu pot planifica activități educaționale adecvate. De asemenea, aceștia tind să neglijeze varietatea modalităților de organizare a conținutului și solicită foarte rar elevii în discutarea și evaluarea materialelor de învățare. În plus, comprehensiunea temelor studiate nu este monitorizată cu consecvență.

S-a demonstrat că deprinderile consecvente de management și organizare reduc numărul problemelor disciplinare.

Având în vedere aceste date, se poate afirma că managementul conținuturilor "nu se referă la deprinderile de a predă o disciplină specifică, ci mai degrabă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor și activităților" (Froyen & Iverson, 1999, p. 128). Doyle a accentuat că managementul educațional se caracterizează în principal prin asigurarea cooperării elevilor în timpul activităților de învățare (citată de Froyen & Iverson, 1999, p. 128).

Kounin (citată de Froyen & Iverson, 1999, p. 129) afirmă că în centrul deprinderilor de management al clasei se află managementul activităților instructive, corelarea și integrarea activităților suplimentare și rezolvarea problemelor specifice disciplinei.

Managementul problemelor disciplinare se fundamentează pe credințele despre natura umană. Prin integrarea ideii diversității umane (și a individualității, în același timp) în filosofia lor educațională, profesorii pot îmbunătăți managementul clasei.

Cercetătorii au demonstrat importanța recompensării comportamentelor pozitive ale elevilor. Atunci când optează pentru un stil de management al clasei, profesorii ar trebui să folosească un stil asertiv de comunicare și de comportament. În plus, ar trebui să conștientizeze în ce măsură își doresc să îi integreze pe elevi într-o anumită activitate de învățare, în deplină concordanță cu regulamentele impuse clasei și școlii.

În opinia lui Iverson și Froyen (1999), managementul problemelor disciplinare este esențial pentru crearea "unui demers de predare-învățare ordonat, orientat spre rezolvarea sarcinilor" (p. 217), care să asigure elevilor mai multă independență și autonomie în procesul de socializare.

Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă și la controlul profesorului asupra consecințelor demersului didactic. Componentele unui plan de management al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, muștrări verbale ușoare, întârzierea, așezarea preferențială în bănci, timp câștigat, timp pierdut, anunțarea părinților/supraveghetorilor,

contracte scrise, stabilirea comportamentelor adecvate în afara clasei și măsuri de recompensare. Toate aceste exemple pot fi identificate în exemplele de predare eficientă.

. Datorită diversificării instituțiilor educaționale, elevii și profesorii ar trebui să fie conștienți de folosirea diversității umane în vederea consolidării grupului școlar/social.

Școlile de calitate sunt definite prin eficiența cadrelor didactice și rezultatele elevilor, în contextul existenței unor relații interpersonale puternice. În acest sens, relațiile profesor-elev sunt esențiale pentru asigurarea unui climat școlar pozitiv. Problemele de disciplină școlară pot fi rezolvate fie individual (întâlniri profesor-elev), fie în grup (întâlniri de grup). Dacă încrederea reciprocă este mai puternică, elevii vor deveni indivizi responsabili mai devreme. În acest fel, "atât educatorii, cât și elevii devin co-participanți în procesul de predare-învățare, încercând să obțină rezultate individuale și colective cât mai bune" (Froyen & Iverson, 1999, p. 256).

Necesitatea abordării activităților din clasa de elevi din perspectiva managementului clasei poate fi argumentată cu:

a) *argumente organizaționale* - clasa de elevi poate și trebuie să fie analizată din perspectiva organizațională (presupune asocierea unui număr de indivizi cu statute și roluri bine definite, în vederea realizării unor obiective);

b) *argumente epistemice* (deschiderea spre noi teorii, spre noi abordări științifice a științelor socio-umane, inclusiv a pedagogiei);

c) *argumente istorice* (profesorul a fost întotdeauna persoana care controlează, dirijează pe alții, dar se și autocontrolează);

d) *argumente sociologice*: relațiile educaționale se desfășoară într-un cadru organizațional dinamic; învățarea este un proces social;

e) *argumente psihologice*: în clasa de elevi au loc raporturi și interacțiuni, luări de poziții personale față de alții; adaptarea elevului la cadrele instituționale și organizaționale se desfășoară și prin procedee psihologice diferențiate;

f) *argumente manageriale*: pornind de la semnificația conceptului de management se va înțelege că extinderea acestuia și asupra educației în general, cât și a activității educative desfășurate în clasa de elevi, în particular, este legitimă dar și benefică.

Bibliografie:

Froyen & Iverson (1999) – *Schoolwide and classroom management*, în *The reflective educator-leader* (3rd ed.), Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall

Iucu, R. (2000) - *Managementul și gestiunea clasei de elevi*. Polirom, Iași

Joița, E. (2000) – *Management educațional. Profesorul-manager: roluri și metodologie*, Polirom, Iași

METODA ACTIVĂ DE PREDARE PENTRU COPII CU CERINȚE EDUCATIONALE SPECIALE PRIN FOLOSIREA CODURILOR QR

Prof. CHIRU GABRIELA,
Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați

Motto:

„Rolul profesorului în procesul de modelare a omului este poate cel mai important. Punându-și elevii în situații variate de instruire, el transformă școala într-un templu și un laborator”
(Mircea Eliade)

Pedagogia modernă a schimbat perspectiva generală asupra școlii și a funcției și a finalităților acesteia, copiii fiind valorizați mai mult, educația fiind centrată pe elev.

În țara noastră, copiii cu dizabilități pot fi înscriși în învățământul special sau în învățământul de masă. În școlile de masă pot fi integrați copii cu deficiențe medii, dificultăți de învățare și tulburări de limbaj, tulburări socio-afective sau de comportament. Acești copii au nevoie de sprijin pentru adaptare, integrare, socializare, pentru a nu fi marginalizați sau excluși.

Curriculumul general aplicat la diversele niveluri de școlarizare, trebuie simplificat pentru a putea fi parcurs de elevii cu C.E.S., iar strategiile didactice utilizate pentru integrarea acestor copii sunt și ele modificate. Profesorul trebuie să cunoască și să utilizeze strategii didactice care să identifice și să sprijine rezolvarea dificultăților de învățare în clasă, dar să-l și implice pe elev în procesul de învățare, urmărindu-se astfel dezvoltarea gândirii și stimularea creativității și a interesului pentru învățare.

În proiectarea activităților educative, metodele active de grup stimulează și dezvoltă foarte mult învățarea prin cooperare, facilitează comunicarea, colaborarea și relaționarea între elevi, luarea deciziei, autonomie personală formarea opiniilor și înțelegerea corectă a realității. Aplicarea metodelor activ participative duce la o învățare mai activă și cu rezultate evidente, pregătind copiii de a fi capabili să ia decizii în rezolvarea unor situații neobișnuite.

Metodele activ-participative contribuie nu numai la educația elevului ci și la socializarea sa, ducând la o învățare mai activă, cu rezultate pozitive. Procesul de integrare a copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă poate fi ușurat prin utilizarea de către profesor a unor strategii didactice care să-i dezvolte elevului abilități, deprinderi și priceperi care să-i modifice comportamentul.

În materialul de față doresc să vă exemplific aplicarea de către mine la clasă a unei metode de lucru activ - participative de predare a noțiunilor prin folosirea codurilor QR.

Despre această metodă didactică am aflat în cadrul cursului internațional „Special Needs Children” la care am participat în luna septembrie 2018 în orașul Praga. Metoda îmbină lucrul pe grupe cu o „căutare de comori”.

Profesorul poate să o aplice în contextul predării unor noțiuni teoretice înlocuind metoda clasică a expunerii la tablă cu această metodă mai distractivă.

Eu am aplicat metoda la clasa a X-a, modulul „Contabilitate generală”, în cadrul lecției introductive despre cont unde trebuie să prezint elevilor definiția contului ca procedeu specific al metodei contabilității.

Cum am procedat ?

În prealabil am împărțit definiția în 4 părți. Pentru fiecare parte am generat un cod QR prin folosirea site-ului <https://www.qr-code-generator.com/>.

Codurile QR create, au fost imprimate și lipite prin clasă în locuri mai puțin vizibile. În prealabil am trimis toți elevii în pauză pentru a nu observa locurile de amplasare a foilor.

Elevii sunt împărțiți pe grupe(câte grupe se dorește) dar nu mai puțin de 3 elevi în grupă.

Fiecare grupă primește fișa cu procedura de lucru. Obligatoriu 1 elev numit „căutător” are descărcat pe telefonul mobil aplicația de citire a codurilor QR „Scaner QR”.

„Căutătorii” din fiecare grupă, pornesc în descoperirea foilor ascunse și citesc cu ajutorul telefonului textul reprezentat de codul QR descoperit. Un alt elev din grupă notează textul. După descoperirea tuturor textelor ascunse, elevii scriu fiecare text descoperit pe un carton primit. După completarea textelor pe cartoane, echipa trebuie să îmbine cartoanele astfel încât să rezulte definiția contului. Fiecare echipă vine la tablă și prezintă rezultatul lucrului în echipă.

Elevii au fost încântați de aplicarea metodei deoarece s-au distrat, au lucrat împreună și au obținut și un rezultat efectiv pe care am constata ulterior că a fost ținut minte.

La evaluarea ulterioară am constatat că elevii au reținut definiția contului mult mai ușor comparativ cu alte noțiuni predate prin expunerea clasică la tablă.

La final prezint și fișa de lucru creată pentru fiecare grupă în care se explică procedura aplicată pe parcursul activității.

Sarcina de lucru :Definiția contului

Sarcină de lucru:

Descoperiți definiția contului cu ajutorul codurilor QR

Organizarea clasei: Grupați băncile astfel încât să formați mese de lucru pentru șase elevi

Procedură de lucru:

- 1) La început, 2 colegi din grupă din care unul are pe telefon programul de citire a codurilor QR Droid scanează codurile descoperite și colegul notează în caiet textul afișat la fiecare cod scanat- **timp 5 min.**
- 2) 4 colegi din grupă notează pe cartoane textele descoperite. Fiecare text pe un carton distinct – **timp 5 min.**
- 3) Toată grupa se gândește la ordinea de așezare a cartoarelor astfel încât să rezulte definiția contului – **timp 3 min.**
- 4) 2 colegi din grupă vin la tablă și pun cartoanele în ordinea stabilită – **timp 2 min.**
- 5) Un coleg din fiecare grupă citește definiția așezată pe tablă – **timp 1 min.**

Materiale:

Cartoane, markere, magneți

Bibliografie

Ungureanu, Dorel, Educația integrată și Școala inclusivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
Verza, Emil, Psihopedagogia integrării și normalizării, în Revista de educație specială, nr. 1 /1992.
<https://www.qr-code-generator.com/>

FIȘĂ DE LUCRU

Prof. Cîmpean Didina, Liceul Tehnologic Sebeș

Tema: Îmbinări prin coasere – Mașina simplă de cusut

Modulul: Procese tehnologice de confecționare

Clasa : a XII-a

Nume și prenume elev:

1. Analizați imaginea de mai jos și precizați:

- a. denumirea utilajului;
- b. cusătura realizată;
- c. numărul firelor de ață;
- d. modul de înfilare a firelor.

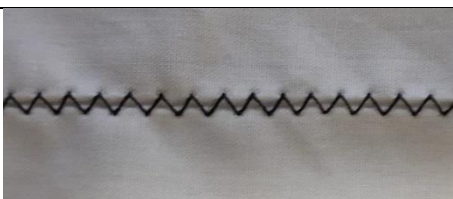

2. Analizați cu atenție imaginea de mai jos și precizați cum este montat acul la această mașină.

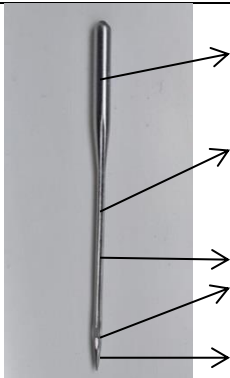
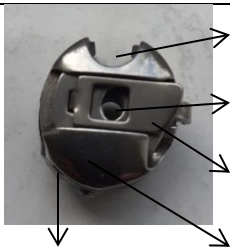
Explicați modul de înlocuire a acului la mașina de cusut.

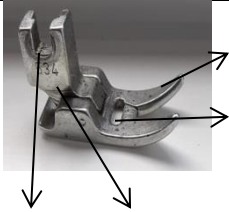

3. Completați tabelul de mai jos:

Imaginea cusăturii	Denumirea cusăturii	Utilizarea cusăturii
		
		
		

4. Analizați organele de lucru și completați tabelul. Completați la fiecare organ de lucru cifra corespunzătoare părții componente specificată.

Denumirea organului de lucru	Imaginea organului de lucru	Părțile componente	Mișcarea organului de lucru	Rolul organului de lucru
		1-vârf 2-canal lung 3-butuc 4-ureche 5-tijă		
		1-corp 2-portiță 3-suportul pentru mosorel 4-locaș de stabilizare 5-lamelă de tensionare		

		1-corp 2-locăș de montare 3-talpă 4-orificiu pentru ac		
--	---	---	--	--

5. Studiați cu atenție mașina prezentată la punctul 1 și identificați părțile componente ale mașinii prezentate în imaginea de mai jos precizând rolul lor.

Timp de lucru: 40 minute

SOLUȚII DE SUCCES ÎN INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIONALE ÎN ȘCOALA

Prof. Cîmpean Mirela – Ionela, Liceul Tehnologic Sebeș

Educatia speciala are in vedere un anumit tip de educatie adaptata si destinata copiilor care nu reusesc sa atinga in cadrul invatamantului obisnuit nivele educative si sociale corespunzatoare varstei. Acesti copii sunt copii cu **cerinte/nevoi educative speciale** . *Cerinte/nevoi educative speciale* – CES- cerintele in plan educativ ale unor categorii de persoane, ca urmare a unor disfunctii sau deficiente de natura intelectuala, senzoriala, psihomotrice, fiziologica sau ca urmare a unor conditii psihoafective, socioeconomice sau de alta natura.

Aceste cerintele educative speciale solicita abordarea actului educational de pe pozitia capacitatii elevului deficient sau aflat in dificultate de a intelege si valorifica continutul invatarii, si nu de pe pozitia profesorului sau educatorului care desfasoara activitatea instructiv-educativa in conditiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Normalizarea - asigurarea unor conditii de viata, corespunzatoare pentru persoanele cu cerinte speciale, acceptarea acestora in cadrul societatii sau comunitatii din care fac parte, fiindu-le asigurate aceleasi drepturi, responsabilitati si posibilitati de acces la serviciile comunitare ca si celorlalti membrii ai societatii, in scopul dezvoltarii si valorificarii optime a potentialului de care aceste persoane dispun. Altfel spus, normalizarea se refera la sprijinul oferit persoanelor cu cerinte speciale de catre componentele sistemului social pentru a permite acestora un mod de viata similar sau apropiat cu al celorlalti membrii ai societatii; consecintele practice ale normalizarii sunt programele si actiunile bazate pe incluziune si integrare - presupune de fapt **integrarea** copiilor cu dizabilitati (nevoi speciale) in scoala publica.

Educatia integrata - presupune ca relatiile dintre indivizi sa se bazeze pe o recunoastere a integritatii lor, a valorilor si drepturilor comune pe care le poseda. Are drept **obiective**, urmatoarele:

- a educa acei copii cu cerinte speciale in scoli obisnuite alaturi de ceilalti copii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educationala, consiliere scolara, asistenta medicala si sociala) in scoala respectiva;
- a acorda sprijin personalului didactic al managerilor scolii in procesul de proiectare si aplicare a programelor de integrare ;

- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obisnuite (sali de clasă, cabinete, laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport etc.);
- a încuraja rel. de prietenie și comunicarea între toți copii din clasă/scoală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea dif dintre ei;
- a țină cont de probl și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- a accepta schimbări radicale în organizarea și dezvoltarea activităților instructiv-educative din școală.

Formele integrării copiilor cu CES existente în școala românească se bazează pe următoarele modele:

a. Modelul cooperării școlii obisnuite cu școala specială - în acest caz, școala obisnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.

b. Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obisnuită - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.

c. Modelul bazat pe amenajarea în școala obisnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obisnuite din școala respectivă - în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este și profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

d. Modelul itinerant- acest model favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală (se evită astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

e. Modelul comun - este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcatuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obisnuite în care este

integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Procesul de integrare a copiilor în dificultate presupune din partea profesioniștilor antrenati nu doar interes, cunoștințe și competente – ci și o capacitate reală de a lucra în echipă. O echipă constituită atât în cadrul școlii, dar și o echipă la nivel interinstituțional, care să-i includă pe toți profesioniștii care răspund de copil: educator sau asistent maternal, asistent social, profesor diriginte, director de școală și alții.

Scoala publică devenită școală incluzivă va dispune de:

- dotări tehnico-materiale: săli specializate (de kinetoterapie, logopedie), aparate pentru diferite tipuri de deficiențe, mijloace de învățământ adaptate;
- asigurarea cu resurse umane corespunzătoare (specialiști în domeniu psihopedagogic și cadre didactice itinerante);
- adaptări funcționale la nivelul clădirilor (modificări ale clădirilor, rampe de acces, scări rulante)

Profesorul din școală integrativă va avea o serie de obiective de perfecționare și autoperfecționare profesională, cum ar fi :

- Să fie capabil să remarce punctele forte și interesele fiecărui copil și să le utilizeze pentru motivarea interioară în procesul de educație.
- Să știe să stabilească obiective ambițioase dar diferențiate, adecvate elevului respectiv, ceea ce impune evaluare diferențiată.
- Să formuleze așteptări adecvate pentru FIECARE elev, oricare ar fi capacitățile acestuia. Această abilitate a cadrului didactic permite tuturor elevilor să devină membri ai clasei și ai școlii.
- Să știe să utilizeze un stil de predare bazat mai mult pe activități decât pe intervenția de la catedră.
- Să știe să ofere zilnic condiții pentru ca fiecare elev să aibă un succes

Educația integrată, pornind de la intervenția timpurie, urmărește, deci, să ajute familia și copilul cu nevoi speciale în vederea valorizării tuturor potențialităților latente și manifeste, pentru a trăi din plin, cu posibilitățile pe care le are și le dezvoltă, într-o ambianță constructivă, echilibrată. Educația integrată îi va permite copilului cu CES să trăiască alături de ceilalți copii valizi, să desfășoare activități comune, dobândind abilități indispensabile pentru o viață cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserție socială

Bibliografie

- Gherguț, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași.
- Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.
- Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.
- Vrăjmaș, T. (2001). Învățământul integrat și/sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale. București: Aramis.

OPTIMIZAREA RELAȚIEI PĂRINTE-COPIL CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE PRIN PROGRAM DE CONSILIERE AL PĂRINȚILOR

**Prof. Costea Lucia,
Colegiul Tehnic „Alesandru Papiu Ilarian” Zalău**

Familia a avut și are un rol important în viața copilului, o importanță fundamentală fiind acordată relației mama - copil. Prezența unui copil cu deficiențe într-o familie poate produce o modificare mai mult sau mai puțin profundă a relațiilor din cadrul familiei, afectând atât echilibrul interior, cât și echilibrul exterior care vizează relațiile familiei cu societatea, în această situație unii autori vorbesc despre declanșarea unei „crize” familiale.

În cazul copilului cu CES, implicarea familiei în ameliorarea educației lor a condus la multe schimbări pozitive, acest lucru contribuind la adoptarea unor măsuri de ameliorare a calității școlarizării copiilor cu cerințe educaționale speciale. Familiile copiilor cu CES sunt adesea responsabile de copiii lor tot restul vieții. Ca și în cazul copiilor, familiile sunt foarte diferite, necesitățile lor de a fi sprijinite sau posibilitățile de a oferi sprijin sunt extrem de diverse.

Obiectivele consilierii părinților sunt multiple: creșterea stimei de sine a elevilor cu cerințe educaționale speciale; deprinderea unor tehnici pentru gestionarea situațiilor de criză; dezvoltarea abilităților de cunoaștere a propriului copil și disciplinare; îmbunătățirea relațiilor părinte-elev, profesor-elev, elev-elev și îmbunătățirea rezultatelor școlare ale copilului, ca urmare a consolidării relației cu familia.

Un program de consiliere ne ajută prin crearea unei atmosfere plăcută prin implicarea activă a părinților, prin diversitatea materialelor disponibile, a studiilor de specialitate din zona parentingului, prin manifestarea interesului față de problemele fiecărei persoane în parte prin intermediul ședințelor particulare, momentul și durata desfășurării ședințelor accesibile tuturor, prin informații sigure, pertinente, explicate pe înțelesul tuturor și prin prezența unor persoane specializate în domeniul consilierii.

Comitetul Național Unit pentru Dificultăți de Învățare definește acest fenomen ca fiind „un termen generic ce se referă la un grup eterogen de tulburări datorate unor disfuncții minimale ale sistemului central nervos, exprimate prin dificultăți majore în achiziționarea, utilizarea și înțelegerea limbajului, vorbirii, scrierii, citirii, dificultăți în utilizarea abilităților matematice și a unor abilități sociale”. Potrivit acestuia, nu ar trebui să înțelegem dificultățile de învățare ca o consecință directă a unor deficiențe de ordin mintal, senzorial, emoțional, ori comportamental.

Cauzele care conduc la apariția dificultăților de învățare la copii pot fi biologice, fiziologice, psihologice, ambientale și de mediu. În momentul în care copilul nostru se confruntă cu dificultăți școlare, primul pas de intervenție ar fi să înțelegem cauzele pentru a-l putea ajuta. Există multe situații care pot cauza stres, anxietate, instabilitate pe plan afectiv, pierderea capacității de concentrare. Calitatea relației dintre copil și părinți este importantă și influențează activitatea școlară a lui.

Mediul din familie are un impact semnificativ asupra vieții școlare a copilului. Printre cele mai dăunătoare comportamente ale părinților se află neglijența. Stima de sine este scăzută în cazul elevilor care au dificultăți de învățare. Părinții au un rol esențial în dezvoltarea încrederii în propriile lor capacități. Așteptările prea mari ale părinților față de capacitățile copilului pot provoca scăderea motivației și apariția dificultăților școlare. Este indicat să le apreciem eforturile și rezultatele chiar dacă acestea nu sunt suficient de bune pentru noi, pentru a contribui la creșterea stimei de sine. Fiecare copil are un ritm propriu de învățare. În general, dificultățile apar devreme, în copilărie și duc la manifestări de anxietate. Nu toți copiii reușesc să parcurgă mereu experiențele propuse de profesor. Astfel, vor apărea lacune și deprinderi insuficient dezvoltate, care conduc la probleme în parcurgerea materialelor sau asimilarea conținuturilor. Ca și părinți vom compensa această lacună dacă ne susținem copilul în toate demersurile.

Oboseala reprezintă un factor major care influențează dificultățile școlare. Deoarece străbat o etapă de schimbări intense în plan fizic, intelectual și afectiv, preadolescenții au nevoie de mai multă odihnă. Părinții trebuie să cunoască faptul că memoria, motivația de a îndeplini sarcini școlare și capacitatea de concentrare a copilului sunt influențate direct de oboseală. Este foarte important să găsim un echilibru între dorința de a ne vedea copilul reușind și capacitățile sale reale. Un prim sfat ar fi să demonstrăm o gândire flexibilă. Deși situația poate fi greu de acceptat, trebuie să ne susținem copilul și să colaborăm cu profesorii săi pentru a îndrepta situația. Cu cât vom identifica mai precis cauzele problemei, cu atât vom putea stabili mai bine planul de acțiune în colaborare cu personalul școlii. Încercați să evitați a-i oferi copilului impresia că situația este gravă, să îi reamintiți cele mai neplăcute consecințe sau să faceți comparație între el și alți copii. Toate acestea îi vor afecta încrederea în sine și îi vor provoca anxietate, îngreunându-i astfel capacitatea de a învăța.

O tulburare de învățare reprezintă o problemă care afectează maniera în care creierul organizează, interpretează, înțelege și folosește informațiile. S-a demonstrat că nu există nicio legătură între astfel de tulburări și nivelul de inteligență.

Câteva simptome față de care ar trebui să manifestăm atenție sunt: greșeli de citire sau ortografie, confundarea semnelor aritmetice, învățarea foarte lentă, scrierea cu dificultate, exprimarea greoaie a ideilor, lipsa coordonării, amintirea cu dificultate a anotimpurilor sau lunilor anului. Pentru ca un copil să poată învăța, este necesar ca informația să ajungă la creier prin nervii senzoriali, să se organizeze pentru a fi logică, să se înmagazineze în memorie și să iasă la suprafață atunci când este nevoie.

Copiii afectați de deficitul de atenție nu își pot direcționa atenția în mod constant și trebuie să depună eforturi suplimentare pentru a se concentra. În cazul unor probleme legate doar de școală, de anumite obiecte de studiu, putem elabora împreună cu profesorii un plan de intervenție: perioade de recapitulare la școală, muncă suplimentară acasă, supravegherea mai atentă a temelor. Pentru probleme mai generale, copilul ar putea avea nevoie de supravegherea unui specialist. O soluție bună ar fi serviciile unui profesor particular pentru a ajuta copilul să rezolve temele și să revizuiască materia predată la școală. În cazurile complexe, este recomandat ajutorul specializat: ortopedagogul, psihopedagogul, logopedul, psihologul și cadrele didactice instruite să lucreze cu copiii cu nevoi speciale. Specialiștii vor putea stabili concret în ce constă problema, găsind soluții adecvate.

În calitate de părinți este esențial să păstrăm o atitudine pozitivă în fața dificultăților școlare. Reacția noastră cu privire la rezultatele slabe ale copilului are o influență considerabilă asupra motivației sale școlare. O atitudine exagerată și negativă îl descurajează, îi afectează încrederea în sine, îi slăbește motivația de învățare și îl îndepărtează mai mult de școală. Este recomandat să vorbim deschis copilului despre problemele pe care le remarcăm, să-i amintim mereu că este inteligent, dar în același timp diferit de ceilalți prin modul de a învăța, să identificăm calitățile și talentele pe care le are și să-l încurajăm să le dezvolte. La fel de important este să-l sprijinim pe copil permanent pentru realizarea obiectivelor, să-i acordăm ajutorul la efectuarea temelor, să îl ascultăm atunci când acesta dorește să ne transmită ceva, să îl ghidăm în identificarea propriilor nevoi, să stabilim împreună cu el scopuri precise și așteptări realiste, să îl apreciem pentru unicitatea lui și modul în care a contribuit la activități.

Bibliografie:

1. Vallières, S. (2012), *Trucuri psihologice pentru părinți. Cum să ne educăm copilul*, Iași, Polirom
 2. Biddulph, S. (2015), *Cum să ne creștem băieții*, București, Humanitas
- *** https://www.academia.edu/10831275/Dificultatile_de_invatare
- *** https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/special-education-needs-provision-within-mainstream-education-56_ro

STRATEGII ȘI MIJLOACE DIDACTICE UTILIZATE ÎN PREDAREA ONLINE

**Profesor Dărmănescu Sonica,
Colegiul Economic „M. Kogălniceanu”, Focșani**

Anul 2020 a venit cu o schimbare în sistemul de învățământ, fiind foarte afectat de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Toata activitatea s-a mutat spre spațiul online, dându-ne posibilitatea conectării și dialogului.

Desfășurarea cursurilor de către toți profesorii, indiferent de pregătirea și vârsta acestora, s-a făcut obligatoriu la distanță. Toate cadrele didactice s-au văzut nevoite să se adapteze, chiar dacă nu le-a fost foarte ușor sau chiar dacă nu cunoșteau foarte bine platformele pentru predarea online.

Învățarea online, prin intermediul diferitelor platforme a fost o provocare pentru toți, atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice.

În perioada în care am fost nevoiți să stăm în carantină, eficiența predării online, de la distanță a constituit o adevărată provocare iar dificultățile au fost resimțite cel mai mult de noi, profesorii.

Mulți dintre profesori au făcut tot posibilul ca să rămână în legătura cu elevii lor, au realizat materiale pentru predare relevante, de calitate și atractive.

S-au utilizat strategii și instrumente într-o varietate de forme: prezentări Power Point, video, simulări, aplicații.

În predarea online este destul de dificil pentru profesor pentru a găsi cele mai eficiente strategii și mijloace didactice datorită mai multor factori: dispozitivele folosite de elevi (telefon, laptop, tabletă), conexiune slabă a internetului în mediu rural.

Pentru desfășurarea învățământului la distanță trebuie să ne adaptăm și să ne flexibilizăm având în vedere că nu mai putem relaționa cu elevii așa cum o faceam față în față. Am fost nevoiți să exersăm alături de elevii noștri noi metode de predare-învățare, astfel încât să facem față la ceea ce se cere în viitor.

Ca să ne adaptăm mai bine la atingerea obiectivelor lecției punem apela la un mix de metode.

De exemplu, într-o lecție de la turism pot fi utilizate: o emisiune radio, articole de ziar și o hartă interactivă, elevul putând identifica subiectul propus spre dezbateri în toate materialele.

Utilizarea informațiilor și conținuturilor din mediul online, printr-o simplă căutare pe Google ne poate ajuta să găsim o multitudine de idei pentru a atinge obiectivele dorite.

După selectarea informațiilor și a conținuturilor, profesorul are rolul esențial prin care învățarea poate fi ancorată.

Sursele autentice, exemplele reale și cazurile luate din istoria noastră sau din lumea naturală furnizează un context bogat și nuanțat, în comparație cu acele concepte ipotetice, fabricate, cărora le lipsește autenticitatea. Solicitându-le elevilor să analizeze și să interpreteze materialele primare și conținutul actual poate să le sporească angajamentul și gândirea critică.

Elevii pot contribui față de materialul utilizat la instruire prin trasarea unor sarcini, precum crearea unor materiale digitale, utilizând tehnologii ca Photo Story sau Power Point, după ce au ales o temă de proiect care le place și este legată de interesul și studiul referitor la acel subiect.

O altă situație care generează crearea de către elevi a conținutului – individual sau colaborativ este să citească articole și apoi să creeze prezentări de 2-3 minute sau interviuri înregistrate (*podcasts*).

În mediile de predare online, este foarte important și feedback-ul. Acesta trebuie trimis în timp util pentru că elevii nu sunt în măsură să pună întrebări, așa cum ar fi în mod normal, în interiorul clasei.

În cadrul predării online se poate apela și la dezbateri, utilizând Zoom sau alt program pentru conferințe online.

Un alt aspect important pentru învățare în mediul online este reflecția. Profesorii trebuie să îi ajute intenționat să reflecteze. Pentru reflecție se pot folosi chestionare, spații de discuție, interviuri, fișe cu întrebări, materiale care îi ajută pe elevi să reflecteze.

Principala utilizare a evaluării online poate avea ca scop mai degrabă evaluarea formativă decât sumativă a elevilor. Aceasta furnizează cea mai întâlnită formă de feedback prin intermediul forumurilor de discuții sau exercițiilor online.

Evaluarea poate fi efectuată de către cadrul didactic, elev, colegi sau de către o persoană sau un grup din afară. Cele mai comune strategii de evaluare online este utilizarea comunicării prin computer ca mediu de transfer, pentru a trimite și a comenta pe marginea temelor de genul: eseuri, alcătuirea și predarea de portofolii și pentru testarea pe computer, de exemplu răspunsuri scurte, întrebări cu răspuns de tipul alegere multiplă și quiz-uri (întrebare, emisiune-concurs de tip „cine știe câștigă”, interogare, chestionare, examen oral, întrebări de control).

Implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, este o adevărată provocare. Materialele încărcate pe platformă trebuie să corespundă timpului alocat de 40 de minute. Practica online de până acum ne-a oferit situații variate, în care strategiile didactice au devenit, cumva, mai flexibile. Orientarea generală a strategiei este determinată de accentul pus pe învățare, nu pe predare. Folosirea, în mod

preponderent, a unor strategii didactice de tip interactiv-participativ și metacognitiv îl plasează pe cel care învață în centrul procesului instructiv-educativ, stimulându-l să se implice efectiv în derularea activităților teoretice și aplicative, valorificând spiritul lui de inițiativă, independență și potențialul creator, solicitând capacitățile sale de investigare. În timpul orei propriu zise materialul este explicat și discutat cu elevii.

Unele dintre opțiunile on-line enumerate în literatura de specialitate includ: teme scrise, participarea la discuții online, eseuri, publicarea lucrărilor/prezentărilor elevilor, quiz-uri și întrebări online, activități experiențiale, cum ar fi jocul de rol, teme colaborative, dezbateri, portofolii, revizui, examene on-line (cu carte deschisă, structurate, cronometrate).

Tot mai des, cadrele didactice și formabilii utilizează și alte aplicații online, care facilitează activitățile de predare-învățare-evaluare, dintre care:

- Platforma eTwinning (<http://www.etwinning.net>),
- Google Docs (http://www.google.com/google-ds/hpp/hpp_ro_ro.html),
- Google Groups (<http://groups.google.com/googlegroups/overview.html>),

Abordarea într-o manieră modernă a procesului de predare, învățare și evaluare se poate realiza prin utilizarea în procesul didactic a următoarelor instrumente Web:

-Blogurile - acronimul de la weblogs, blog-urile sunt utilizate pentru a schimba informații și opinii cu cititorii și pentru a solicita reacții și discuții.

-Video conferințele - facilitează comunicarea la distanță prin intermediul camerei web.

-Forumurile de discuții - permit interacțiunea, discuțiile și schimbul de experiență cu formabilii dintr-o clasă fără a fi necesar ca aceștia să fie conectați sau să se afle în același timp și în același loc cu profesorul.

-Servicii de poștă electronică cunoscute: Yahoo Mail (<https://mail.yahoo.com>) și Google Mail (<https://gmail.com>).

Școala virtuală întărește rolul de facilitator al cadrului didactic, evidențiind rolul elevului ca parte activă în învățare, astfel încât dascălul are oportunitatea să inspire învățarea și să o ghideze mai mult decât să o controleze.

Educația la distanță a însemnat reanalizarea și redimensionarea conținuturilor transmise, trecând dincolo de curriculumul scris, programe și teste, de note, de controale frontale sau reguli rigide, procesul de învățare fiind bazat pe caracteristicile și nevoile imediate ale elevilor: curiozitate, autonomie, satisfacția de a fi parte dintr-un grup, de a contribui la factorul de schimbare, de a fi apreciat.

Referințe bibliografice:

- Anghel, T. (2009), Instrumente și resurse web pentru profesori, București, Editura All.
- Balanskat, A., Blamire, R., Kwefala, S. (2006).
- Bocoș, M. (2013), Instruire interactivă, Iași, Editura Polirom.
- <https://creeracord.com/2020/05/14/strategii-de-predare-ale-profesorilor-premiati-pentru-instruirea-online/>
- <https://www.qualform.snsr.ro/campanie-online/strategii-de-crestere-a-atractivitatii-invatarei-in-mediul-online-2>.

WEBQUEST – BULLYING AND WHY IT'S NOT "COOL"

Prof. Diaconescu Florina,

Liceul Tehnologic „Petre S. Aurelian” Slatina, jud Olt

WebQuests are an innovative way to encourage students to learn. Unlike the traditional format of educational assignments, WebQuests give pupils freedom, and flexibility and espouse creativity. In other words, the emphasis is taken away from information gathering, and the focus is instead placed on its analysis and the personal perspective of the student.

WEBQUEST – BULLYING AND WHY IT'S NOT "COOL"

INTRO

Bullying in school is an important and actual problem, hard to be solved. Bullying can come in different types:

- *Physical Bullying, when bullies hurt their targets physically. This might be shoving, tripping, punching, or hitting;*
- *Verbal bullying or teasing someone;*
- *Psychological bullying is gossiping about or excluding people to make them feel bad about themselves;*
- *Cyberbullying is when bullies use the internet and social media and say things that they might not say in person;*

Even tough people are different, it's important to treat everyone with respect!

TASK

The main task of the project is bullying in school. In this project, each team is going to try to demonstrate how bullying affects students. There will be four teams of four students and each team will have different roles: psychologists, bullies, victims, witnesses.

The 4 teams will have to find the answers to my questions

- + Task 1: Choose the name of your anti-bullying campaign
- + Task 2: Read different articles about *Bullying* (use the **resource** links) and identify the roles of psychologists, bullies, victims, and witnesses in bullying actions.
- + Task 3: Write a final conclusion about the topic.
- + Task 4: Design a poster to campaign against bullying.

- ✚ Task 5: Create a short video to express the feeling and points of view of the victim, bully, witness, and psychologist. The time for the movie had to be under 5 minutes.
- ✚ Task 6: Select information you have read and create a suggestive PowerPoint Presentation.

PROCESS

1. **Choose your team.** There will be created 4 teams based on their language and pronunciation skills: **psychologists, bullies, victims, witnesses.** There will 18 pupils divided into 4 basic teams, with a leader each and everyone has a role where they have to be really involved. Students with creative art skills will use their skills to paint images that represent the situations that sadly happen frequently today.
2. **Work in teams,** do the research and collect relevant information about bullying and answer my questions. If it is necessary use a dictionary to find the meaning of the words you do not know yet. Try to define bullying, identify when bullying occurs; find out how to avoid bullying, how to help bullying from occurring; identify the effects of bullying, how it feels to be bullied, to be a bully, or o witness.
3. After the research is completed create a PowerPoint presentation to ***share your findings and recommendations.*** As a group, firstly you need to bring together your finding, then discuss your information, and finally edit your information. Look at the template provided by your teacher to create a PowerPoint presentation. Make sure you have a bibliography with all websites used, videos, and links.
4. **Prepare Your final products**
 - The artistic skilled students will create a poster.
 - Prepare a summary of your research collected in stage 2 and make a video to present to the school

EVALUATION

The pupils were evaluated by the teacher according to their talents, language, and pronunciation skills and according to the table below:

	Excellent	Good	Satisfactory	Needs improvement
Research information	Collects a great deal of information, related to the topic	Collects quite information mostly related to the topic	Collects some basic information, related to the topic.	Does not collect enough information related to the topic
Organize ideas	Presents ideas in a highly organized way, style is clear and elegant.	Presents ideas in a well-organized and understandable way.	Presents ideas in a logical way, but some are not quite clear.	Presents ideas in a disorganized, confused way, there's no logical sequence.
Usage and Mechanics	Effective and rich language, control of usage, grammar, or spelling.	Appropriate use of language, few errors in usage, grammar, or spelling.	Acceptable use of language, some errors in usage, grammar, and spelling.	Simplistic use of language, grammar, and spelling errors
Fulfill Role's Duties	Performs all duties of assigned team role.	Performs nearly all duties.	Performs some of the duties.	Does not perform the duties of assigned team role
Teammate's cooperation	Maintains positive attitude and provides vital leadership.	Works well in group, helps to organize group work	Works satisfactorily well in group, sometimes argues with teammates.	Is unable to work in group, does not cooperate with others.

CONCLUSION

Bullying is a seriously problem in our schools, so now is time to make others aware of this problem. Talk with other teachers and staff to create and an anti-bullying program that will stop bullying before it occurs.

I hope that you all will make a stand against all types of bullying.

Don't forget: *Even tough people are different, it's important to treat everyone with respect!*

Teacher guide:

Author:

E-mail address :

Grade/Level : 13-14 years old

Curriculum : English Language/ Information and communication technology/ Arts

Time : 2 weeks

Data: iunie 2019, Concursul Județean de proiecte WebQuest „ACTIV-INTERACTIV, Ediția a VI
a

Resources:

- <https://.stopbullying.gov/what-is-bullying/index.html>
- <https://teenshealth.org/eu/teens/bullies.html>
- <https://www.google.com/amp/s/www.psychologytoday.com/us/blog/the-couch/201702/6-smarter-ways-deal-bully%3famp>

ȘTIINȚE ALE NATURII ÎNVĂȚATE ACTIV/INTERACTIV

**Prof. Dimofte Gherghina – Gina,
Șc. Gimn. „Sfântul Nicolae”, Vânători, Galați**

Profesorul modern este animator, moderator. Elevul trebuie învățat să învețe și aceasta impune nevoia creșterii caracterului formativ al metodologiei didactice elaborarea, adaptarea și utilizarea acelor metode care să stimuleze, să formeze și să dezvolte priceperile, deprinderile, capacitățile, sistemul de valori, atitudinile, convingerile, aspirațiile, personalitatea în formarea-autoformarea și afirmarea ei. Metodele didactice utilizate trebuie să asigure un autentic exercițiu de formare și autoformare cognitivă, moral-afectivă și estetică a elevului, formarea și autoformarea unei personalități autonome și creative, care să se poată adapta schimbărilor care apar frecvent.

De aceea trebuie extinsă utilizarea unor combinații și ansambluri metodologice, evitându-se dominanța metodologică și promovându-se alternarea și complementaritatea metodologică. Aceasta cu atât mai mult cu cât perioada pandemiei ne-a demonstrat necesitatea cunoașterii și aplicării unei game variate de metode și procedee de lucru, inclusiv on-line.

În acest context am considerat necesar conceperea unui program metodologic în care metodele activ – participative să se îmbine, să se înlănțuie logic în funcție de specificul fiecăreia și al disciplinei predate și care să stimuleze motivația pentru învățare a elevilor, lucru necesar din mai multe motive:

- pentru implicarea creativă, activă a tuturor copiilor din clasă;
- pentru libertate de exprimare a cunoștințelor, gândurilor;
- pentru promovarea lucrului în echipă;
- pentru utilizarea experienței individuale a fiecărui membru al echipei;
- pentru încurajarea autonomiei elevilor;
- pentru formarea deprinderilor de a gândi critic;
- pentru ca elevul să rămână UNIC și în același timp egal cu colegii lui.

Selecția metodelor a avut la bază tipul de cunoștințe ce urmau a fi predate / consolidate și disciplina din care făceau parte. Astfel am ales combinații în care toți elevii să se regăsească și să se poată implica, independent de nivelul de inteligență sau de bagajul de cunoștințe pe care îl are. Nu în ultimul rând am creat situații în care experiența anterioară a elevilor a avut un rol foarte important în participarea la activitățile de predare sau în activitățile de sistematizare, consolidare a cunoștințelor.

La disciplina **ȘTIINȚE ALE NATURII** am ales să prezint o lecție din unitatea de învățare „Plante”, în care programul a fost gândit astfel: brainstorming – blazon – turul galeriei – bulgărele de zăpadă – diagrama Venn

În grădina de legume

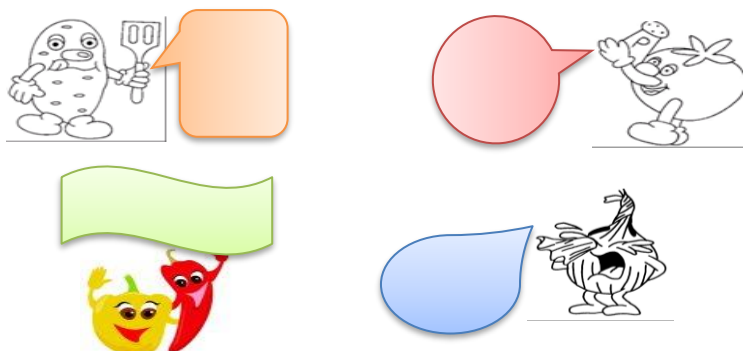
Am prezentat elevilor câteva imagini pe baza cărora elevii au listat toate ideile pe care le aveau despre ce vedeau (**brainstorming**).

Elevii au identificat legumele prezentate în imagini. S-au grupat câte 4 pentru a rezolva următoarea cerință.

Fiecare grupă și-a ales conturul unei legume ca suport de lucru (**blazonul**). În fiecare contur au scris:

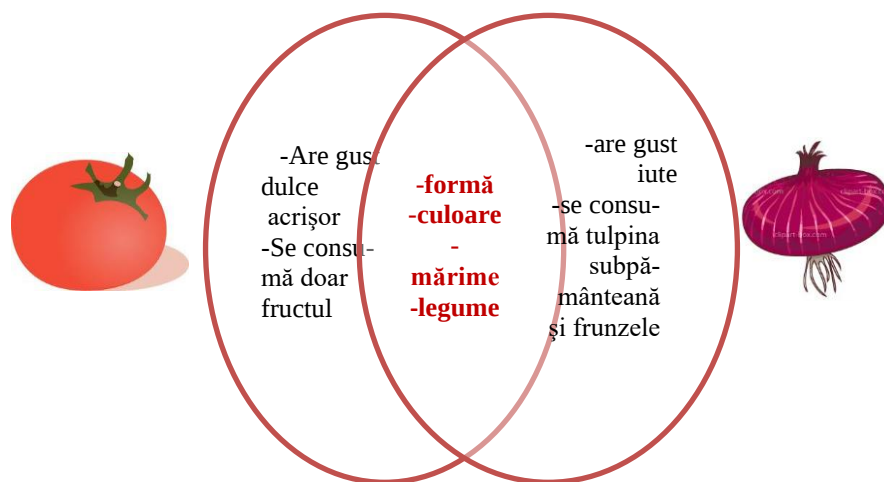
- de ce este cultivată de om;
- ce părți se pot consuma;
- ce se poate prepara din acea legume;
- numele altor legume care au aceeași inițială.

Utilizând metoda **turul galeriei** au fost vizionate toate posterele realizate, s-au adresat întrebări, au fost făcute aprecieri. După ce fiecare grupă a terminat turul, am reunit posterele realizate obținând “grădina de zarzavat” (**puzzle**).

Lucrând tot în cadrul aceluiași grupe, elevii au stabilit în finalul lecției asemănările și deosebirile dintre *roșie* și *ceapa roșie* (diagrama Venn).

DEOSEBIRI ASEMĂNĂRI DEOSEBIRI

În încheiere elevii au dat exemple de alte legume pentru care foarte ușor pot stabili asemănări/deosebiri.

Lecția a fost deosebit de atractivă pentru elevi, chiar dacă noțiunile le erau cunoscute și din clasele anterioare, dar mai ales din experiența personală. Atractivitatea a fost dată de modul de organizare și metodele active – participative utilizate.

O astfel de lecție se poate transfera și în mediul on-line, utilizând diferite aplicații și platforme pentru realizare. Astfel, transferul în on-line a fiecărei etape s-ar putea face astfel:

- brainstorming-ul ----- aplicația MENTIMETER
- blazonul ----- TABLĂ VIRTUALĂ (JAMBOARD, VBOARD, etc.)
- lucrul în echipe ----- CAMERE DE LUCRU ON-LINE
- turul galeriei ----- PREZENTARE ECRAN
- puzzle ----- PLATFORMA „I AM A PUZZLE”
- asemănări / deosebiri ----- TABLĂ VIRTUALĂ sau LINOIT

Așadar, pentru a face un conținut activ și interactiv este nevoie doar de puțină muncă, imaginație și drag de meserie,

Bibliografie:

- Alecu, S. - Metodologia cercetării educaționale, Editura Fundației Universitare “Dunărea de Jos”, Galați, 2005

- Bratu, G. (coord.) - Aplicații ale metodelor de gândire critică la învățământul primar, Editura Humanitas Educațional, București, 2004
- 6. Breben S., Goncea E, Ruiu G., Fulga M. -Metode interactive de grup – ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2003
- Danciu, E.L. - Strategii de învățare prin colaborare, Timișoara, 2004
- Joița, E. - Didactica aplicată – învățământul primar, Editura Gh. Alexandru, Craiova, 1994
- <https://educatieonline.md/>

METODA DIDACTICĂ DE PREDARE – ÎNVAȚARE – EVALUARE EXPERIMENTUL DE LABORATOR

Prof. Hărăbor Iulia, Colegiul Economic "V. Madgearu" Galați
Prof. Dinică Daniela, Colegiul Economic "V. Madgearu" Galați

Experimentul de laborator este metoda euristică de organizare și realizare a activităților practice pentru: deducerea informațiilor teoretice, concretizarea, verificarea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor și deprinderilor psiho-motorii în perspectiva pregătirii elevilor pentru integrarea socio-profesională. Experimentul de laborator fiind o metodă de dobândire de cunoștințe și de formare de priceperi și deprinderi de muncă intelectuală și practică, permite o intensă activitate a elevilor și o participare deosebit de activă a acestora în procesul instructiv - educativ, are un caracter accentuat aplicativ cu pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale elevilor, având la bază intuiția.

Fizica și chimia sunt științe experimentale, ce au la bază experimentul atât ca metodă de investigație științifică, cât și ca metoda de învățare. Fazei operaționale concrete îi sunt specifice operațiile concrete. Elevul gândește în raport cu ceea ce a perceput prin senzație directă bazată pe observația reală, directă.

Experimentul de laborator se concepe astfel încât activitățile independente să solicite în permanență capacitatea de gândire a elevului.

Tipuri de experimente de laborator

Clasificarea experimentelor de laborator este în strânsă legătură cu varietatea de sarcini ale acestora și se face după mai multe criterii :

1) Criteriul locului ierarhiei în învățământ

a) Experimente reproductive (demonstrația se reproduce după un program dinainte stabilit indicându-se și ceea ce trebuie să se observe și concluzia la care trebuie să se ajungă).

b) Experimente productiv-creative și de cercetare

În categoria experimentelor productiv-creative și de cercetare. pot fi incluse experimentele în urma cărora se poate deduce o regulă, o lege, cât și experimentele cu caracter de cercetare.

Experimentul cu caracter de cercetare este experimentul prin a cărui efectuare se rezolvă o problemă prezentată de profesor sau de elevi și al cărui rezultat contribuie la stabilirea unor

concluzii teoretice noi. În practica școlară, experimentele cu caracter de cercetare, de descoperire, reprezintă mijloace de însușire activă a materiei, obligând elevii la o serie de operații mentale sau practice cum ar fi: crearea unor motivații, punerea unei probleme, enunțarea unor ipoteze, elaborarea unor instalații, executarea propriu-zisă a experimentului, organizarea observației, prelucrarea datelor, formularea concluziilor, verificarea rezultatelor, etc.

2) Criteriul participativ al elevilor

a) Experimente demonstrative, efectuate de profesor sau o grupă de elevi.

b) Experimente frontale realizate de toți elevii, în același timp, individual sau pe grupe.

Prin experiment demonstrativ se înțelege, experimentul efectuat în scopul de a verifica (ilustra) date expuse de profesor sau concluzii teoretice deja stabilite.

Pentru ca experimentul demonstrativ să-și atingă scopul, trebuie să se parcurgă o serie de etape: motivarea demonstrației, orientarea atenției spre ceea ce este esențial, efectuarea demonstrației, enumerarea observațiilor și înregistrarea datelor numerice obținute, interpretarea observațiilor și la final concluziile.

Experimentul frontal poate fi efectuat de către elevi individual sau pe grupe. Prin efectuarea acestor experimente i se oferă elevului posibilitatea de a participa în mod direct la perceperea fenomenelor. Indicațiile de lucru pot fi prezentate într-o fișă sau se poate lucra cu ajutorul manualului.

3) Criteriul capacității umane

Acesta include noțiunea de capacitate de investigare experimentală, adică metoda experimentului științific în cunoașterea realității. În funcție de sfera acestor capacități, experimentele pot fi: experimente pentru deprinderi motorii, experimente pentru deprinderi intelectuale, experimente pentru rezolvarea unor probleme.

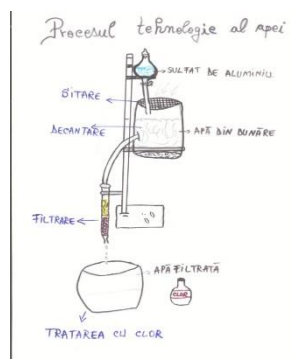
4) Criteriul locului în lecție.

După locul pe care îl ocupă în lecție, experimentele de laborator se pot clasifica în: Experimente pentru stimularea interesului față de noile informații – se efectuează în momentul de introducere a lecției; Experimente pentru învățarea noilor informații, aprofundarea sau extinderea lor (în lecția propriu-zisă); Experimente pentru fixarea noilor cunoștințe – se introduc pe parcursul lecției, în momentele de feedback sau în lecții de recapitulare; Experimente pentru evaluare - putând fi utilizate la începutul învățării, pe parcursul ei sau la sfârșitul procesului de învățare.

În cazul unui experiment nereușit, acesta va fi reluat în cadrul aceleiași lecții sau cel târziu la lecția următoare explicându-se corect cauzele nereușitei.

Foarte bine se pot desfășura lucrările de laborator pe baza fișelor de laborator, întocmite de profesor pentru fiecare elev în parte. Fișele se întocmesc după modelul referatelor sau în alte moduri, putând conține și principalele etape ale lucrării. Experiențele pot fi descrise uneori incomplet, în așa fel încât elevii să fie puși permanent în fața unor probleme pe care trebuie să le rezolve.

Bibliografie

1. Didactia chimiei – Sanda Fătu, Editura Corint, 2007

<https://edict.ro/metode-activ-participative-in-activitatea-de-predare-invatare-evaluare-experimentul-de-laborator/>

<https://www.scrigroup.com/educatie/chimie/ACTIVITATI-DE-INVATARE-BAZATE-32136.php>

UTILIZAREA APLICAȚIEI KAHOOT ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

**Prof. Pamfilia Dumitrașcu,
Colegiul Național "Alexandru Ioan Cuza" Galați**

Perioada de desfășurare online a cursurilor m-a familiarizat cu câteva aplicații și platforme educaționale care pot fi integrate și în orele de curs cu desfășurare fizică. Una dintre aceste aplicații este Kahoot, lansată în 2013 în Norvegia.

Aplicația kahoot este o aplicație gratuită dar are și versiuni îmbunătățite care sunt contra cost. Deși este publicată în limba engleză, se pot scrie întrebări în orice limbă. Aplicația rulează pe dispozitive mobile (tabletă, smartphone) iar la aplicare poate fi folosită proiectarea întrebărilor cu ajutorul unui videoproiector sau poate fi setat de către profesor ca întrebările și răspunsurile să apară și pe dispozitivul mobil (în caz că nu este disponibil un videoproiector).

Aplicația poate fi utilizată la toate disciplinele (inclusiv la orele de dirigiență), în diferite momente ale lecției și cu scopuri diverse: recapitularea unor cunoștințe anterioare, sinteza opiniilor elevilor pe un anumit subiect, chestionar de feedback, evaluarea etc. Deasemeni, elevii pot concepe ei înșiși un joc pe o anumită temă pentru a-și demonstra cunoștințele (autoevaluare).

Kahoot este ușor de folosit. Profesorul își face cont și poate crea teste sau poate căuta teste (în orice limbă), pe o anumită temă, în colecția aplicației, folosind motorul de căutare încorporat. Testele găsite pot fi salvate în cont și se pot face modificări, în funcție de preferințe.

În teste pot fi încorporate fotografii, texte, filme disponibile pe YouTube sau videoclipuri proprii. Timpul necesar pentru a răspunde unei întrebări poate fi setat în funcție de nevoi.

Numărul elevilor care pot susține testul în același timp este nelimitat.

Testele pot fi aplicate live, în clasă, individual sau pe echipe, pot fi setate ca temă pe un anumit interval de timp sau pot fi folosite pentru a exersa în ritmul propriu de către fiecare elev. Testul kahoot poate fi partajat prin email, prin platforme educaționale (Google Classroom, Microsoft Teams) sau prin intermediul rețelelor sociale (Facebook, Twitter etc.).

Elevii nu trebuie să își facă cont în aplicație ci doar să acceseze www.kahoot.it și să se conecteze la test pe baza pin-ului dat de profesor.

Din experiența mea de până acum, elevilor le place foarte mult să susțină testele în clasă căci percep aplicația ca pe o joacă, își doresc să se compare cu colegii lor și își împărtășesc sentimentele de bucurie, încântare sau supărare pe care le au după fiecare răspuns.

Profesorul poate face evaluarea cunoștințelor elevilor fără stresul care însoțește un test de obicei căci la finalul testului poate verifica răspunsurile fiecărui elev prin descărcarea rezultatelor testului sub formă de fișier Excell (condiția este ca elevii să își folosească numele real la conectare). Deasemeni în raportul aplicației pentru testul susținut se arată care întrebări au fost cele mai dificile sau ce elevi au întâmpinat dificultăți pe parcursul testului. Profesorul poate reveni cu lămuriri suplimentare pe seama unor noțiuni care nu au fost deplin înțelese folosind astfel feedback-ul imediat oferit de aplicație.

La finalul testului se afișează podiumul cu cei trei elevi care au avut cel mai bun punctaj iar elevii pot da feedback despre cât de mult le-a plăcut testul aplicat.

Varianta gratuită nu are decât două tipuri de itemi dar asta nu înseamnă că nu poate fi conceput un test foarte bun.

Pentru profesori, utilizarea acestei aplicații duce la îmbunătățirea abilităților digitale, stimularea creativității în proiectare, creșterea standardelor de calitate etc.

Pentru elevi, kahoot duce la dezvoltarea autocontrolului, stimularea atenției, creșterea motivației pentru învățare, îmbunătățirea abilităților digitale, dezvoltarea încrederii în sine, dezvoltare emoțională etc.

Utilizarea aplicației Kahoot în evaluare încurajează crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat și diversifică modalitățile de evaluare, evitând rutina și monotonia.

Bibliografie:

<https://kahoot.com/>

LEADERSHIP-UL EDUCAȚIONAL - VERIGĂ IMPORTANTĂ ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Cristina Gabriela Săndulescu, Liceul Tehnologic Energetic „Elie Radu”, Ploiești

Prof. Dumitru Săndulescu, Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, București

Prof. Simona Maican, Liceul Tehnologic Energetic „Elie Radu”, Ploiești

Abstract

Leadership-ul educațional s-a îmbunătățit semnificativ. Profesorii au o mai bună înțelegere a modului în care conducerea educațională a contribuit la performanța elevilor. O bază din ce în ce mai mare de cunoștințe din cercetare și practică a arătat că sarcina principală a liderilor educaționali este de a pune accent pe performanța elevilor prin formularea unor condiții de mediu provocatoare, grijulii și susținătoare care sunt favorabile învățării elevilor. Ei dezvoltă și sprijină profesorii, creează condiții de lucru constructive, alocă resursele într-o manieră eficientă, formulează politici și sisteme organizaționale adecvate și se implică în alte tipuri de lucrări aprofundate și semnificative, în afara cadrului de clasă. Munca semnificativă în care sunt implicați liderii educaționali în afara sălii de clasă și a instituției de învățământ, pune accent pe activitățile și sarcinile care sunt implementate în cadrul instituției. Liderii educaționali au nevoie de noi direcții pentru a-și ghida practica și a-și desfășura munca eficient.

Cuvinte cheie: leadership educațional, educație, lideri, valori, standarde, îndatoriri

Introducere

Conducerea educațională a devenit o prioritate în programele de politică educațională din întreaga lume. Joacă un rol crucial în perfecționarea rezultatelor școlare, influențând motivațiile și capacitățile profesorilor, precum și climatul și mediul școlar. Conducerea educațională operativă este vitală pentru a îmbunătăți eficiența și relevanța educației. Responsabilitățile de conducere educațională ar trebui definite în mod adecvat printr-o înțelegere a practicilor care sunt necesare pentru a îmbunătăți predarea și învățarea. În multe țări, administratorii școlilor și directorii au sarcini de muncă grele și sunt suprasolicitați de muncă. Majoritatea acestor persoane ating vârsta de pensionare și este dificil să găsești lideri cu capacități și competențe. Funcțiile de conducere educațională pot contribui la furnizarea de îndrumări cu privire la principalele caracteristici, sarcini și responsabilități ale liderilor competenți în domeniul educației (Pont, Nusche și Moorman, 2008).

Recrutarea liderilor educaționali ar trebui să se bazeze pe caracteristici importante. Ei ar trebui să posede calificări educaționale adecvate, abilități, competențe, competențe, abilități eficiente de luare a deciziilor, abilități de conducere și ingeniozitate. Le revine liderilor să

îndeplinească sarcinile și funcțiile într-o manieră adecvată pentru atingerea scopurilor și obiectivelor dorite ale instituției de învățământ.

Creșterea responsabilităților și a răspunderii conducerii educaționale creează nevoia de distribuire a conducerii. Acest lucru este în interiorul școlilor și în afara școlilor. Factorii de decizie și practicienii trebuie să se asigure că rolurile și responsabilitățile asociate cu rezultatele îmbunătățite ale învățării se află în centrul practicii de leadership educațional. Cu impactul abilităților de conducere, indivizii sunt capabili să consolideze rolurile de management și administrație. Indivizii sunt capabili să ghideze, să dirijeze și să controleze în mod adecvat operațiunile instituției cu impactul abilităților eficiente de conducere (Pont, Nusche și Moorman, 2008).

Obiectivele conducerii educaționale

Conducerea la împuternicirea altor indivizi pentru a lua decizii semnificative este considerată a fi scopul principal al liderilor atunci când mecanismul de responsabilitate include, oferind membrilor comunității posibilitatea de a vorbi despre problemele și preocupările lor. Celelalte obiective ale conducerii educaționale au fost enunțate după cum urmează: (Leithwood, Louis, Anderson și Wahlstrom, 2004).

Crearea și susținerea unei școli competitive - Acesta este un obiectiv pentru liderii de district și școli atunci când se află în competiție pentru elevi, de exemplu, în educație sector care include alternative la școlile publice, cum ar fi școlile private, care sunt sprijinite prin credite fiscale pentru școlarizare. Instituția de învățământ trebuie să își desfășoare operațiunile astfel încât să poată menține un statut bun în cadrul comunității.

Împuternicirea altora să ia decizii semnificative - Acesta este un obiectiv principal pentru lideri atunci când mecanismele de responsabilitate includ acordarea de o voce mai mare membrilor comunității, ca în cazul consiliilor școlare, în care și părinții au un cuvânt de spus, încurajarea datelor. luarea deciziilor în cunoștință de cauză ar trebui să facă parte din acest obiectiv. Liderilor li se cere să genereze capacități în rândul indivizilor, astfel încât aceștia să fie capabili să ia decizii semnificative, care se pot dovedi a fi benefice instituției chiar și pe termen lung.

Oferirea de îndrumare didactică - Acesta este un obiectiv important pentru liderii din aproape toate districtele și școlile, cu obiectivul principal de a promova învățarea elevilor. Dar capătă o trăsătură distinctivă în cadrul unor motive mai clare de evaluare a muncii educatorilor, cum ar fi, de exemplu, formularea standardelor profesionale și utilizarea acestora în scopul dezvoltării profesionale continue și evaluării personalului.

Elaborarea și implementarea planurilor strategice și de îmbunătățire a școlii - Atunci când școlile sunt obligate să pună în practică planurile de îmbunătățire a școlii, ca în majoritatea

districtelor școlare din existența actuală, conducătorii școlilor sunt obligați să-și dezvolte abilitățile asociate cu planificarea productivă și implementarea unei astfel de planuri. Aproape toți liderii de district trebuie să fie capabili în procese de planificare strategică la scară largă.

Sprijinirea, evaluarea și dezvoltarea calității profesorilor - Liderii educaționali trebuie să fie suficient de capabili pentru a adapta programul de predare la cerințele locale ale profesorilor. Liderii trebuie să implementeze măsuri pentru promovarea muncii în echipă în rândul profesorilor și să se implice în monitorizarea, evaluarea și dezvoltarea profesională a profesorilor. Profesorii trebuie să fie instruiți în mod eficient și să posede cunoștințele despre cum să răspundă nevoilor elevilor, prin urmare, obiectivul important al liderilor educaționali este de a sprijini, evalua și contribui la dezvoltarea calității profesorilor (Pont, Nusche, & Moorman, 2008).

Stabilirea obiectivelor, evaluarea și responsabilitatea – Când obiectivele sunt formulate, atunci liderii educaționali trebuie să evalueze avantajele și dezavantajele și să se asigure că sunt depuse eforturi adecvate care ar duce la îndeplinirea lor. Este vital ca persoanele din instituțiile de învățământ să-și recunoască responsabilitățile și să lucreze profesional. Factorii de decizie trebuie să se asigure că liderii școlii au preferință în stabilirea direcției strategice și își sporesc capacitatea de a dezvolta planuri și obiective școlare și de a monitoriza progresul, utilizând datele pentru a îmbunătăți practica (Pont, Nusche și Moorman, 2008).

Managementul financiar strategic și al resurselor umane – Managementul resurselor umane este considerat a fi domeniul imperativ, de care liderii educaționali sunt obligați să-l ia în considerare. Factorii de decizie pot îmbunătăți abilitățile de management financiar ale echipelor de conducere educaționale prin oferirea de formare liderilor educaționali, instituind rolul unui manager financiar în cadrul echipei de conducere sau oferind servicii de sprijin financiar instituțiilor de învățământ. În plus, liderii educaționali ar trebui să poată avea un impact asupra deciziilor de recrutare a cadrelor didactice (Pont, Nusche, & Moorman, 2008).

Colaborarea cu alte școli - Aceasta este o nouă dimensiune de leadership. Trebuie să fie recunoscut ca un rol specific pentru liderii educaționali. Poate genera avantaje sistemelor școlare în ansamblu și nu doar elevilor care aparțin unei singure școli. Dar liderii educaționali trebuie să-și dezvolte abilitățile pentru a se implica în chestiuni dincolo de școala lor (Pont, Nusche și Moorman, 2008). Există anumiți factori externi pe care instituțiile de învățământ trebuie să-i ia în considerare. Aceștia pot fi, formarea și dezvoltarea cunoștințelor și conștientizării din partea profesorilor, dezvoltarea mijloacelor de predare, furnizarea de tehnologie în învățare, salariul și rambursările profesorilor și membrilor personalului și așa mai departe.

Valori de leadership educațional

Valorile și standardele leadershipului educațional au fost enunțate după cum urmează: (Successful School Leadership, 2014).

Definirea viziunii, valorilor și direcției - Liderii educaționali eficienți au o vizualizare puternică și clară și un set de valori pentru instituțiile lor de învățământ. Acestea sunt influențate în mod cuprinzător de acțiunile lor, precum și de acțiunile altora și au recunoscut un sentiment clar de direcție și scop pentru școală. Acestea au fost colective, clar înțelese și susținute de membrii personalului. Ei au acționat ca un standard pe baza căruia au fost stabilite toate noile dezvoltări, politici sau ingeniozități.

Îmbunătățirea condițiilor de predare și învățare – Liderii educaționali au identificat nevoia de a îmbunătăți condițiile în care calitatea predării poate fi folosită cât mai bine, iar învățarea și performanța elevilor pot fi îmbunătățite. Ei au dezvoltat strategii de îmbunătățire a clădirilor și serviciilor școlare. Prin schimbarea mediului fizic al școlilor și îmbunătățirea sălilor de clasă, liderii educaționali au confirmat legătura vitală dintre condițiile superioare de predare și învățare și bunăstarea și performanța atât a personalului, cât și a elevilor.

Restructurarea organizației: redefinirea rolurilor și responsabilităților - Liderii educaționali cu hotărâre și-au reproiectat treptat structurile organizaționale, și-au rafinat rolurile și au diseminat conducerea uneori și în moduri care au încurajat implicarea și implicarea mai mare a personalului. Aceasta, la rândul său, a oferit oportunități mai mari de învățare a elevilor. În timp ce natura exactă și momentele au variat de la instituție la instituție, a existat un model de încredere de creștere a participării la luarea deciziilor la toate nivelurile.

Îmbunătățirea proceselor de predare-învățare – Liderii educaționali orientați spre realizare au căutat frecvent noi modalități de a îmbunătăți predarea, învățarea și performanța. Au oferit un mediu de lucru sigur pentru profesori și alți membri ai personalului pentru a încerca noi metode și strategii care ar putea fi mai operative. Acolo unde acest lucru a fost pus în practică, personalul a răspuns cu încredere la oportunitate. A influențat modul în care s-au observat ca profesioniști și le-a sporit sentimentul de autoeficacitate și satisfacție profesională. Aceasta, la rândul său, a avut o influență constructivă asupra modului în care au comunicat cu elevii și cu alți membri ai personalului.

Reproiectarea și îmbunătățirea curriculumului – Liderii educaționali pun accent pe reproiectarea și îmbunătățirea curriculumului ca o modalitate de dezvoltare și prelungire a angajamentului și de îmbunătățire a performanței. Rezultatele academice nu erau considerate ca fiind în competiție cu dezvoltarea personală și socială. Mai degrabă, cele două ar trebui să meargă simultan. Au modificat curriculumul pentru a crește oportunitățile de învățare și pentru a crește

accesul pentru toți elevii. Elevii le face plăcere să învețe și își îmbunătățesc eficiența, atunci când există o îmbogățire în curriculum.

Îmbunătățirea calității muncii profesorilor – Liderii educaționali au oferit o varietate de oportunități care ar determina învățarea și dezvoltarea profesională. Ei au contribuit la ridicarea standardelor, susțin motivația și dedicarea și păstrează membrii personalului. Calitatea cadrelor didactice poate fi sporită prin pregătirea acestora, organizarea de ateliere privind modul în care ar trebui să implementeze procesele de predare-învățare într-o manieră eficientă, confruntarea cu problemele și dificultățile, menținerea disciplinei în mediul școlar și așa mai departe.

Construirea relațiilor în interiorul instituției de învățământ – Construirea și îmbunătățirea reputației instituțiilor de învățământ este considerată importantă. Motivul fiind că instituția este obligată să funcționeze în conformitate cu condițiile de mediu interne și externe. Când se vor stabili înțelegeri reciproce și bune relații între indivizii din cadrul organizației, abia atunci aceștia vor putea face față condițiilor de mediu interne și externe. Conflictele și disputele ar trebui reduse la minimum și nu ar trebui să existe niciun fel de tratament discriminatoriu între indivizi. Toți indivizii ar trebui să aibă șanse egale.

Construirea de relații în afara instituției de învățământ - Construirea și creșterea reputației școlii și implicarea comunității mai largi au fost observate ca fiind fundamentale pentru obținerea succesului pe termen lung. Liderii educaționali și ceilalți membri ai organizației au dezvoltat relații pozitive cu liderii comunității și au construit o serie de legături în școală cu alte organizații și persoane. Legăturile puternice cu participanții cheie din comunitatea locală au fost considerate a genera avantaje pentru școală. Sunt necesare măsuri și politici care să fie încadrate astfel încât instituția să își poată crea reputația în lumea exterioară.

Valori comune – Recunoașterea și implementarea corectă a strategiilor și funcțiilor ajută cu siguranță liderii educaționali în realizarea scopurilor și obiectivelor dorite în cadrul instituțiilor de învățământ. Creșterea și dezvoltarea elevilor este considerată a fi obiectivul principal al instituțiilor de învățământ. În instituțiile de învățământ, este vital ca profesorii și liderii să se asigure că elevii au performanțe bune și sunt capabili să-și atingă obiectivele. Pe lângă creșterea și dezvoltarea elevilor, este vital ca liderii educaționali să promoveze un mediu grijuliu de sprijin, amabil și accesibil.

Standarde de conducere educațională

Standardele profesionale definesc natura și calitatea muncii persoanelor care practică profesia, ca în acest caz, există lideri educaționali. Ele sunt create pentru și de către profesie pentru a conduce practica profesională și modul în care specialiștii sunt organizați, angajați, avansați, administrați și evaluați. Ei informează politicile guvernamentale și reglementările care

administrează profesia. Exprimând oportunitatea muncii și valorile pe care profesia le reprezintă, standardele recomandă modul în care practicienii pot obține consecințele pe care profesia le cere și pe care publicul le așteaptă. Standardele profesionale nu stagnează. Acestea sunt în mod frecvent revizuite și obișnuite să reflecte cu precizie înțelegerile, așteptările și cadrele în evoluție care figurează obiectivele profesiei (Standarde profesionale pentru conducerea educațională, 2015).

Liderii educaționali competenți articulează, susțin și cultivă valorile de bază care definesc cultura școlii și problemele care pot apărea în implementarea funcțiilor școlii. Educația ar trebui să se concentreze pe nevoile și cerințele elevilor, cu alte cuvinte, ar trebui să fie centrată pe copil. Pe lângă faptul că educația este centrată pe copil, liderii educaționali și profesorii ar trebui să implementeze regulile și politicile într-un mod adecvat. Lucrările sau sarcinile trebuie să fie efectuate în conformitate cu anumite standarde, de exemplu, dezordinea în muncă nu este considerată acceptabilă. Factori precum așteptările înalte, sprijinul elevilor, echitatea și incluziunea, justiția socială, încrederea și îmbunătățirea continuă ar trebui puși în practică cu dăruire și entuziasm deplin (Standarde profesionale pentru conducerea educațională, 2015). Organizarea de competiții și activități le permite elevilor să aibă mai multă încredere în ei înșiși și să depună eforturi pentru a îmbunătăți performanța sarcinilor și activităților lor. Acestea nu numai că generează entuziasm și îi motivează pe elevi spre învățare, ci servesc și ca sursă de recreere și distracție. De exemplu, elevii consideră că sunt plăcute competițiile legate de activități extracurriculare și creative.

În instituțiile de învățământ, există indivizi care posedă atitudini diferite. Unii sunt introvertiți din fire, alții sunt extrovertiți și le face plăcere să interacționeze cu oamenii. Unii indivizi sunt calmi în îndeplinirea tuturor funcțiilor și în interacțiunea cu ceilalți indivizi, în timp ce unii sunt nerăbdători și chiar se implică în situații conflictuale cu ceilalți. La locul de muncă, indivizii se confruntă cu numeroase tipuri de probleme și dificultăți. Este sarcina liderilor educaționali să se asigure că indivizii se angajează într-o comunicare eficientă între ei. Ar trebui implementate norme referitoare la menținerea disciplinei, decorului, modestiei și demnității. Apărarea și promovarea valorilor democrației, libertatea individuală, responsabilitatea, echitatea, justiția socială, comunitatea și diversitatea (Professional Standards for Educational Leaderships, 2015) sunt standardele imperative care trebuie puse în funcțiune de către liderii educaționali. Nemulțumirile și apariția conflictelor și disputelor ar trebui abordate cu soluții și tehnici eficiente. Liderii trebuie să-i facă pe indivizi să înțeleagă că li se cere să lucreze în armonie unii cu alții și să aibă o atitudine prietenoasă și abordabilă.

Este datoria liderilor educaționali să se asigure că sunt capabili să conteste și să modifice prejudecățile instituționale privind marginalizarea elevilor, școlarizarea bazată pe deficit și

așteptările scăzute asociate cu etnie, rasă, clasă, cultură, limbă, gen și orientare sexuală și dizabilitate sau statut special (Professional Standards for Educational Leaderships, 2015). În cadrul instituțiilor de învățământ, există elevi cu nevoi speciale, cum ar fi deficiențe de vedere, deficiențe de auz, probleme de vorbire și așa mai departe. Este esențial să li se pună la dispoziție dispozitive și facilități de asistență care să-i ajute să înțeleagă și să învețe. Există persoane care întâmpină probleme cu mersul pe jos, prin urmare furnizarea de scaune cu rotile și ascensoare le-ar ajuta în instituțiile de învățământ. Este ilegal să se discrimineze împotriva oricui pe baza de castă, crez, rasă, etnie, religie sau mediu socio-economic. În organizarea de seminarii, evenimente și funcții în cadrul instituțiilor de învățământ, este vitală includerea participării tuturor persoanelor. În cadrul sălii de clasă, profesorii ar trebui să evalueze elevii în funcție de performanța lor și orice fel de factori care conduc la un tratament discriminatoriu al indivizilor nu trebuie să intre în cursul proceselor de predare și învățare.

Unul dintre standardele primare este implementarea unor sisteme coerente de curriculum și instruire, metode de predare-învățare, teste și teme de clasă, sisteme de evaluare a performanței, etica muncii, reguli și politici, proceduri de rezolvare a conflictelor, pedagogie eficientă, tehnologie, strategii inovatoare și moderne, și organizarea de ateliere. În instituțiile de învățământ superior, șefii de catedre și decanii au numeroase responsabilități. Li se cere chiar să introducă noi cursuri care ar spori cunoștințele elevilor. Atunci când elevii sunt angajați în desfășurarea unor programe de master sau doctorat, ei au principalul obiectiv de a obține un loc de muncă. În mod normal, aceștia își consultă supervizorii pentru a solicita îndrumare de la aceștia cu privire la unde să aplice și să caute un loc de muncă. Prin urmare, este esențial ca liderii educaționali să posede cunoștințe și informații, astfel încât să poată contribui efectiv la ajutarea în special a celor care aparțin unor secțiuni defavorizate ale societății. Atunci când părinții elevilor nu sunt foarte educați și conștienți și când acești elevi urmăresc calificări educaționale superioare, au nevoie de ajutor din partea liderilor educaționali în ceea ce privește conștientizarea despre viitoarele oportunități de carieră. Utilizarea tehnologiei a implementat eficient performanța elevilor. Utilizarea tehnologiei a facilitat în mare măsură munca liderilor și a membrilor personalului. Prin urmare, elevii ar trebui încurajați să folosească tehnologia, deoarece internetul este unul dintre cele mai importante domenii care a contribuit la îmbunătățirea cunoștințelor.

Perspective ale leadershipului educațional

Leadershipul se referă la influența pe care o exercită un individ asupra celorlalți pentru a structura activitățile sau relațiile în cadrul grupurilor sau organizațiilor. Este denumit procesul de influență socială. Conceptele de leadership sunt diferite în ceea ce privește cine aplică influența, natura influenței, scopul exercitării acelei influențe și rezultatele acesteia. Conducerea

educațională este asociată în principal cu pozițiile organizaționale formale din școli. Așadar, discuțiile despre conducerea educațională se concentrează pe directori, directori, aceștia sunt clasificați în categoriile de directori adjuncți și asistenți, directori, șefi de departamente, etc (Educational Leadership, 2015).

Există și lideri informali, cum ar fi liderii specialiști a căror influență reiese din cunoștințele și abilitățile subiectului cu grupurile de cursanți sau indivizi care au un impact social cu colegii lor și influențează interpretările și abordările. Conducerea nu este neapărat atașată rolului, dar poate fi privită mai degrabă ca un proces decât ca o poziție de autoritate. Conceptul de leadership educațional poate fi, de asemenea, extins pentru a cuprinde dezvoltarea leadership-ului elevilor ca unul dintre scopurile procesului educațional. Aceasta este considerată a fi o abilitate importantă în viețile indivizilor. Instituțiile de învățământ sunt considerate imperative în cadrul comunității, ele joacă un rol important în promovarea dezvoltării și creșterii indivizilor. Ei susțin chiar și învățarea dincolo de granițele școlii (Educational Leadership, 2015).

Conceptul de leadership educațional este clasificat în șase domenii majore. Acestea sunt enunțate după cum urmează: (Educational Leadership, 2015).

Leadership instrucțional – Conducerea instrucțională pune accent pe îndatoririle de muncă primare ale profesorilor din școli. Sarcina lor principală se concentrează pe furnizarea de instrucțiuni elevilor și li se cere să posede cunoștințe eficiente despre cum să-i instruiască într-un mod adecvat. Metodele de predare-învățare, organizarea testelor de clasă, examenele, evaluarea, avansarea elevilor, realizările acestora și rata de absenteism sunt sub conducerea instrucțională.

Leadership transformațional – Această conducere este preocupată de angajamentul colegilor și de dedicarea lor față de performanța lor la locul de muncă. Schimbările și transformările se cer să se realizeze în cadrul instituțiilor de învățământ pe o perioadă de timp. Aceste transformări pot fi legate de reguli și politici, metode de predare-învățare, activități extracurriculare, tehnici de evaluare, pregătirea cadrelor didactice, organizarea de concursuri și așa mai departe. Leadershipul care este implementat pentru a produce transformări este numit leadership transformațional.

Leadership moral – Pe lângă învățarea academică, este vitală instruirea elevilor cu privire la conceptele de disciplină, valori, norme și etică. Elevii ar trebui să posede în ei înșiși trăsăturile de moralitate și decență atât în interiorul instituțiilor de învățământ, cât și în exterior. Conducerea morală pune accent pe semnificația valorilor, a viziunii și a conducerii etice.

Leadership participativ – În luarea deciziilor, introducerea de metode de instruire noi și inovatoare, tehnologie și implementarea altor sarcini și funcții, necesită preluarea de idei și sugestii de la ceilalți indivizi din instituție. Conducerea participativă implică consultarea colegilor, precum

și a subordonaților, luarea de decizii în comun și resursele sociale. În instituțiile de învățământ, ideile și sugestiile utile sunt oferite de către ceilalți indivizi liderilor, pe care aceștia ar trebui să ia în considerare pentru a pune în practică funcții de conducere eficiente.

Leadership managerial – Conducerea managerială se concentrează pe semnificația definirii sarcinilor și comportamentelor celorlalți indivizi. Persoanele fizice au diferite funcții în cadrul instituțiilor, în conformitate cu care își îndeplinesc atribuțiile de serviciu. Conducerea managerială pune accent în mod adecvat pe sarcinile, performanțele, activitățile și comportamentele indivizilor.

Contingence Leadership – Acest tip de leadership ia în considerare modul în care liderii răspund la circumstanțele și problemele organizaționale particulare. Există probleme și dificultăți în cadrul instituțiilor de învățământ. Liderilor li se cere să se ocupe de ele și să găsească soluții adecvate. Subordonații se apropie și ei de lideri atunci când trebuie să caute soluții la probleme, prin urmare, ar trebui să le ofere soluții utile.

Îndatoririle unui lider educațional

Atribuțiile locului de muncă ale liderului educațional sunt concentrate pe domenii, care au fost enunțate după cum urmează: (Educational Leadership, 2017).

Un lider educațional este obligat să analizeze multiplele surse de informații și date despre practica curentă, înainte de a dezvolta sau revizui scopuri și obiective. În acest scop, se face o analiză a școlii. Indivizii obțin date cu privire la diverse aspecte ale școlilor, cum ar fi metodele de predare-învățare, tehnici de evaluare, utilizarea tehnologiei, organizarea de competiții și evenimente, sisteme de evaluare a performanței și așa mai departe. Datele, atunci când sunt colectate pe toate aceste aspecte, sunt analizate pentru a afla deficiențele și inconsecvențele și unde sunt necesare îmbunătățiri. Prin urmare, colectarea și analiza datelor este considerată a fi una dintre sarcinile principale ale conducătorilor educaționali.

Implementarea viziunii și a obiectivelor cu așteptări înalte măsurabile pentru toți elevii și educatorii este un domeniu important. Este vitală elaborarea unui plan de punere în practică, a scopurilor și obiectivelor instituției. Liderii educaționali determină dacă așteptările sunt măsurabile, precise și sunt legate de scopuri și obiective. Este vital să se pună în funcțiune, măsurile adecvate care sunt necesare pentru atingerea scopurilor și obiectivelor dorite. Este vital să se facă diferența între scopuri și obiective care sunt măsurabile și nemăsurabile pentru toți elevii. Obiectivele care sunt măsurabile ar trebui să fie benefice pentru toți elevii.

Ar trebui să fie capabil să converseze și să pună întrebări importante despre scopurile educației. Este vital să se formuleze măsuri adecvate care sunt necesare în scopuri educaționale. Este esențial ca toți indivizii să posede cunoștințe vitale despre scopuri și obiective, astfel încât să

poată implementa măsuri importante. Elevii, profesorii, părinții, consilierii, membrii personalului administrativ, membrii consiliului școlar, administrația biroului central, despre scopurile educației trebuie consultați. În atingerea scopurilor și obiectivelor dorite, este vital să se comunice indivizilor tot felul de informații, deoarece acestea sunt obligate să lucreze în colaborare.

Sarcina liderilor educaționali include, de asemenea, implicarea personalului și a membrilor comunității cu perspective diferite pentru a implementa viziunea și a atinge obiectivele. Identificarea indivizilor cu perspective diverse se face din comunitățile interne și externe. Un alt domeniu este identificarea strategiilor de implicare a indivizilor aparținând comunităților interne și externe. Atunci când indivizii participă la atingerea obiectivelor și aparțin comunităților interne și externe, este vital pentru ei să dobândească cunoștințe și informații complete despre obiective și despre modul în care ar lucra pentru a le îndeplini.

Conducătorilor educaționali li se cere să stabilească obligații și responsabilități comune între membrii și comunitate pentru selectarea și realizarea strategiilor pentru implementarea viziunii și a obiectivelor. Este vital să se construiască un consens și un plan de repartizare a responsabilităților. Personalul din instituțiile de învățământ are propriile atribuții și responsabilități de serviciu. Li se cere să-și îndeplinească funcțiile postului în conformitate cu îndrumările și îndrumările liderilor. Liderii au această responsabilitate de a asigura indivizilor sarcini de muncă și de a le atribui sarcini de muncă.

Este vital să se comunice viziunea comună și obiectivele în moduri care facilitează abilitățile indivizilor de a le înțelege, de a sprijini și de a acționa asupra lor. Sistemul de comunicare trebuie să fie adecvat și în conformitate cu normele. Indivizilor li se cere să posede anumite calități în timp ce se implică în comunicarea între ei. Acestea sunt abilități de ascultare eficiente, feedback adecvat, politețe și sinceritate. Este necesar să se implementeze strategii de comunicare eficiente pentru anumite persoane. Indivizii pot comunica între ei în mod verbal sau în scris. Strategiile de comunicare sunt implementate în funcție de domeniile sau subiectele în privința cărora are loc comunicarea.

Liderul educațional dezvoltă o înțelegere comună și un angajament față de standardele înalte pentru toți elevii și pentru depășirea tuturor obstacolelor și barierelor care pot apărea în atingerea scopurilor și obiectivelor. Este vital să creăm o cultură a așteptărilor înalte pentru toți elevii. Este vital să identificăm diferențele de realizare și să elaborăm planuri pentru a determina o reducere a diferențelor. În cadrul organizației sau al unei instituții de învățământ, indivizii provin din medii, culturi, religii, etnii, rasă, naționalități și statut socio-economic diverse. Li se cere să înțeleagă cultura organizațională și să lucreze în cooperare unul cu celălalt.

Liderii educaționali ghidează și sprijină standardele integrate în locuri de muncă, bazate pe dezvoltarea profesională. Dezvoltarea profesională a indivizilor ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea abilităților și abilităților care ar contribui la îmbunătățirea performanței lor la locul de muncă. Dezvoltarea proceselor și procedurilor care susțin creșterea și interesul în rândul profesorilor și care la rândul lor sprijină învățarea elevilor este considerată o funcție importantă a liderilor educaționali. Situația din clasă se cere să fie analizată de către profesori. În cazul în care elevii nu sunt capabili să înțeleagă conceptele prin comunicare orală, atunci problema trebuie comunicată conducătorilor educaționali și ei sugerează soluții. Dacă metodele orale de predare nu funcționează, atunci este vital să implementați metode scrise.

Este vital să se creeze structuri, proceduri și relații care să asigure timp și resurse pentru o comunitate de predare și învățare colaborativă. Promovarea beneficiilor reciproce și distribuirea responsabilităților și responsabilităților între profesori și comunitățile de învățare. Promovarea oportunităților de predare și învățare colaborativă și implicarea elevilor în funcțiile școlii și a muncii în echipă. Profesorii și elevii ar trebui să lucreze în coordonare între ei pentru a facilita procesele de predare și de învățare. În cazul apariției oricăror probleme, se obține sprijin și asistență de la conducătorul educațional.

În cadrul instituției de învățământ, este esențial să existe un mediu de lucru sigur, în care membrii personalului să își poată îndeplini funcțiile de serviciu cu pasiune și entuziasm. Este datoria principală a liderilor educaționali să se asigure că indivizii sunt în siguranță în mediul lor. Când indivizii se vor simți în siguranță în mediul de lucru, atunci vor putea pune în funcțiune normele, valorile, standardele, principiile și culturile. Când cineva se simte în siguranță, el sau ea va putea să-și exprime ideile și să ofere sugestii. Mediul sigur generează oportunități de a aduce tehnici și metode moderne și inovatoare în procesele de predare-învățare.

Efectele leadership-ului asupra învățării elevilor

În cadrul instituțiilor de învățământ, obiectivul principal este îmbunătățirea învățării elevilor. În scopul îmbunătățirii învățării elevilor, indivizilor li se cere să introducă un curriculum bine organizat și strategii de instruire. Metodele de predare-învățare trebuie să fie adecvate și în concordanță cu nevoile și cerințele elevilor. Comunicarea eficientă între profesori și elevi, consilierea și îndrumarea adecvată ar trebui puse la dispoziție elevilor, în scopul de a-i ajuta să ofere soluții la problemele lor. Abordările reformelor școlare depind în întregime de succesul motivațiilor și capacităților de conducere școlară. Conducătorii din instituțiile de învățământ ar trebui, de asemenea, să poată oferi asistență colegilor în a-i ajuta să-și îndeplinească sarcinile de serviciu într-o manieră adecvată. Este vital ca liderii să obțină cooperare și sprijin din partea părinților pentru a facilita învățarea elevilor. Sprijinul din partea părinților poate fi obținut doar

prin stabilirea de sprijin, înțelegere și cooperare (Leithwood, Louis, Anderson și Wahlstrom, 2004).

Elevii din instituțiile de învățământ sunt diferiți între ei în diverse perspective. Acestea sunt, posedă diferite abilități de învățare, abilități, puncte de vedere, naturi și modalități de comunicare. Sunt elevi care se descurcă foarte bine la clasă și nu au nevoie de prea multă pregătire și îndrumare din partea profesorilor. Ei sunt capabili să înțeleagă conceptele într-o singură clasă, iar practica îi face să performeze bine și să-și îmbunătățească scorurile. Pe de altă parte, există elevi, care nu sunt foarte interesați de studii, le este greu să acorde atenție și să se concentreze asupra muncii lor. Acești elevi au nevoie de consiliere și îndrumare pentru a-i ajuta să performeze bine. În acest scop, rolul liderilor educaționali este considerat imperativ. Metodele adecvate de îndrumare, consiliere și formare vor contribui la îmbunătățirea performanței acestor elevi. Accentul pe scară largă pe îmbunătățirea leadership-ului educațional este cheia implementării cu succes a reformei la scară largă (Leithwood, Louis, Anderson și Wahlstrom, 2004).

Efectele leadershipului educațional sunt considerate cele mai mari acolo unde sunt cele mai necesare. De exemplu, în cadrul instituțiilor de învățământ, pe lângă educația, creșterea și dezvoltarea elevilor, este necesară și implementarea funcțiilor manageriale. Aceste funcții sunt planificarea, organizarea, conducerea, controlul, conducerea și personalul. Aceste funcții ar trebui puse în funcțiune într-o manieră adecvată. Liderii trebuie să posede cunoștințe suficiente despre cum să rezolve problemele și dificultățile. Atunci când liderii posedă cunoștințe și abilități adecvate cu privire la modul de rezolvare a problemelor și de a implementa funcționarea corectă, acest lucru ar duce la productivitate și bunăstare. Pe de altă parte, atunci când liderii nu sunt capabili să aducă soluții la probleme, atunci când nu sunt capabili să îndrume sau să îndrume în mod corespunzător elevii și alți membri ai organizației și când se confruntă cu probleme în luarea eficientă a deciziilor, atunci impedimentele ar lua loc în cursul realizării scopurilor și obiectivelor dorite. Prin urmare, efectele leadershipului asupra învățării elevilor ar fi pozitive prin capacitățile, calitățile, creativitatea, inventivitatea și ingeniozitatea acestora.

Măsuri de sprijinire a conducerii educaționale

Măsurile de sprijinire a conducerii educaționale în cadrul instituțiilor au fost enunțate după cum urmează: (Educational Leadership, 2015).

În instituțiile de învățământ, este nevoie de **pregătirea, formarea și dezvoltarea liderilor**. Dezvoltarea eficientă a leadership-ului este implementată în două domenii, instituții de învățământ și organizații. În ambele domenii, liderii educaționali trebuie să lucreze și să exerseze pentru a-și îmbunătăți performanța. Cu toate acestea, funcțiile conducătorilor ar trebui să fie însoțite de activitățile care sunt organizate în afara școlii. Acestea includ creșterea cunoștințelor și a

conștientizării unei persoane cu privire la o serie de abordări de conducere, teorii, lectură, reflecție și interacțiune cu colegii din alte școli și domenii.

Mentoratul și coachingul se pot dovedi a fi avantajoase pentru liderii care sunt nou recrutați. Liderii care sunt numiți pot avea calificările, capacitățile și experiența necesare. În ciuda acestor domenii, este esențial să-i mentori și să-i instruiești cu privire la posturi și funcții, ei sunt prezentați personalului și celorlalți membri ai personalului și treptat devin calificați și competenți în implementarea sarcinilor și funcțiilor lor. Când persoana se află în cea mai înaltă poziție, atunci autoritatea și controlul îi sunt investite, ea are puterea de a lua decizii și de a exercita influență asupra îndeplinirii tuturor tipurilor de sarcini și funcții. În ciuda faptului că au putere și autoritate, îndrumarea și coachingul din partea altor persoane experimentate și competente contribuie cu siguranță la dezvoltarea capacităților în rândul liderilor educaționali. Liderii pot întâlni și ei probleme și dificultăți pentru care au nevoie de asistență și sprijin.

Folosirea abilităților și expertiza liderilor. Experiența anterioară a persoanelor care au servit ca lideri îi poate face suficient de calificați pentru a îndeplini sarcinile de serviciu eficiente în alte instituții. Liderii, care sunt în mare măsură competenți în sarcinile și performanțele lor, nu sunt întotdeauna mentori sau antrenori buni. Este vital ca liderii să-și îndeplinească sarcinile de serviciu într-un mod moderat. Nu ar trebui să se supraîncărce cu muncă, deoarece prea multă muncă la un moment dat nu generează rezultatele dorite.

Identificarea abilităților și potențialului de conducere. Acestea ar trebui respectate ca parte a responsabilităților directorului în fiecare instituție de învățământ. În conducere, individul obține oportunitățile de a-și folosi abilitățile și abilitățile de a conduce la bunăstarea comunității. Există personal în cadrul instituțiilor care nu deține cunoștințele și informațiile referitoare la utilizarea optimă a abilităților și cunoștințelor. Liderilor li se cere să se asigure că abilitățile și abilitățile lor sunt folosite pentru a genera bunăstare comunității.

Dezvoltarea echipelor de conducere este importantă. Distribuția conducerii este considerată importantă. Instituțiile de învățământ nu au nevoie de un singur lider, ci există numeroși lideri, șefi de departamente, președinți, decani, directori și directori. Toți indivizii au propriile responsabilități, îndatoriri și funcții. Ei organizează întâlniri, implementează reguli și politici și îndeplinesc numeroase sarcini pentru funcționarea eficientă a instituțiilor de învățământ. Distribuția conducerii este necesară pentru a fi coordonată într-un mod adecvat.

Luarea în considerare a programelor de conducere a elevilor este semnificativă pentru progresul elevilor. În instituțiile de învățământ, și elevilor li se oferă oportunități de a-și asuma roluri de conducere. Aceștia își asumă roluri de monitori de clasă, șefi de grup, echipe implicate într-un fel de lucru pe proiect, asistenți și așa mai departe. Programele de conducere a

elevilor generează capacități în rândul elevilor și ei învață cum să-și exercite sarcinile și funcțiile într-un mod adecvat. În acest fel, ei își pun mai multă încredere în ei înșiși și depun mai multe eforturi pentru a se îmbunătăți.

Concluzie

Conducerea educațională este asociată în primul rând cu îmbunătățirea învățării elevilor și cu creșterea și dezvoltarea acestora. Celelalte domenii pe care liderii educaționali trebuie să le ia în considerare sunt: misiunea, viziunea, valorile și standardele instituțiilor de învățământ, normele etice și profesionale, echitatea și receptivitatea culturală, curriculumul și sistemele de instruire, metodele de predare-învățare, utilizarea tehnologiei, sisteme de evaluare a performanței, crearea comunității care poate lucra în cooperare pentru îngrijirea și sprijinirea elevilor, consolidarea capacității și aptitudinilor profesionale ale personalului școlii, construirea comunității profesionale a profesorilor și a personalului, promovarea implicării semnificative a familiilor și a comunității, supravegherea funcțiilor administrative, tehnice, de birou și manageriale în mod eficient cu sprijinul și asistența celorlalte persoane și formularea de măsuri care să conducă la îmbunătățirea școlii.

Bibliografie

1. Educational Leadership: Administration and Supervision. (2017). The PRAXIS Study Companion.
2. Educational Leadership. (2015). Cambridge International Examinations.
3. Leithwood, K., Louis, K.S., Anderson, S., & Wahlstrom, K. (2004). How Leadership influences Student Learning.
4. Pont, B., Nusche, D., & Moorman, H. (2008). Improving School Leadership.
5. Professional Standards for Educational Leaderships. (2015). National Policy Board for Educational Administration.
6. Successful School Leadership. (2014). Education Development Trust.

PERFORMANȚA ÎN ORGANIZAȚIA DE TIP EDUCAȚIONAL

Prof. Mioara Enache,
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

Organizația, ca structură socială, a apărut pe parcursul evoluției umane în primul rând ca formă de răspuns al indivizilor la nevoia de a obține performanțe superioare în activitățile desfășurate.

Cu referire la organizațiile de tip educațional, profesorul Emil Păun [1] nuanțează caracteristicile organizaționale prin: structura organizațională, controlul organizațional, comportamentul organizațional (scop, cultură, climat, etos, eficacitate) și schimbarea organizațională (flexibilitate, dezvoltarea personalului). Capacitatea de schimbare la nivel organizațional constituie un indicator semnificativ pentru forța și sănătatea organizației, pentru progres și pentru realizarea și creșterea performanței.

Organizația școlară poate fi considerată ca fiind entitatea educațională fundamentală a sistemului educațional, respectiv a sistemului de învățământ preuniversitar.

Pe parcursul acestei teze, sintagma „performanță (organizațională / managerială)” va fi utilizată cu sensul de mod de funcționare, de organizare și desfășurare a activităților, de realizare a scopurilor și obiectivelor.

Conform unui citat devenit celebru al lui Peter F. Drucker [2], performanța unei organizații, obținută prin management, este caracterizată în fapt și este atinsă practic, prin două dimensiuni ale funcționării acesteia: **eficiența** („*doing the thing right*”) și **eficacitatea** („*doing the right thing*”). Sub aspect practic, pentru ca o organizație să ajungă la performanță, în activitatea ei trebuie să existe în mod constant ambele dimensiuni, respectiv eficiența (realizarea corectă a lucrurilor) și eficacitatea (realizarea de lucruri potrivite, corecte).

Performanța se referă la realizarea obiectivelor. De aceea, în organizațiile de tip educațional, performanța este asociată cu gradul de satisfacere a cerințelor sociale, cu măsura în care activitatea și rezultatele sale se ridică la nivelul standardelor privind calitatea educației furnizate și cu nivelul la care îndeplinește așteptările și asigură satisfacție beneficiarilor de educație [3].

Pentru a determina nivelul de performanță a unei organizații de tip educațional este necesar ca prestația acesteia să fie analizată sub aspectul celor două elemente definitorii ale performanței (eficiența și eficacitatea), din două perspective: instructiv-educativă și administrativă, respectiv sub aspectul calității învățării și rezultatelor obținute de elevi și sub aspectul calității funcționării instituției [4]. Calitatea prestației instituționale, realizarea în interiorul organizației a unei conduite orientate spre calitate și performanță și educația tinerilor în spiritul calității, în vederea integrării conceptului de calitate în cultura

națională, devin în acest fel elementele fundamentale pentru realizarea performanței oricărei organizații de tip educațional. Conceptul de calitate devine astfel un element vital și o componentă intrinsecă a performanței instituționale a oricărei organizații de tip educațional.

Conceptul de management se referă la procesul, derulat în toate tipurile de organizații, de conducere și coordonare a acțiunilor și activităților, atât a celor individuale cât și a celor realizate de unul sau mai multe grupuri organizate de persoane și vizează atingerea scopurilor și îndeplinirea obiectivelor asumate ale organizației prin concentrarea eforturilor tuturor membrilor ei în acest scop. Totodată, managementul presupune și activitățile de mobilizare, alocare și gestionare a resurselor organizației în scopul îndeplinirii obiectivelor acesteia conform scopului, misiunii, finalităților și responsabilităților sale specifice [5].

Deși referentul inițial și definiția de dicționar se referă aproape exclusiv la mediul economic privat („întreprinderi”), conceptul a fost preluat și adoptat, dintr-o perspectivă pragmatică și în sectorul public, managementul organizațiilor educaționale reprezentând de fapt un sistem de management similar celui privat, aplicat instituțiilor din domeniul educațional (și adaptat specificității acestora), ceea ce presupune că acestea ar trebui conduse ca și cum ar fi niște întreprinderi [6]. În acest context, noțiunea de management trebuie înțeleasă în termeni de obiective, de proceduri și de instrumente de administrare, de gestiune, precum și de modalități și tehnici de măsurare, evaluare și control.

Evaluarea performanței este o activitate de bază a managementului, realizată în scopul determinării gradului în care organizația își realizează obiectivele organizaționale și membrii săi își îndeplinesc sarcinile/responsabilitățile ce le revin, un obiectiv esențial al oricărei organizații fiind atingerea standardelor de performanță.

În instituțiile de învățământ, managementul performanței se realizează la toate nivelurile instituționale în scopul realizării obiectivelor propuse și dacă este introdus și realizat corect, poate avea o contribuție semnificativă la succesul instituției [7].

Factori de performanță ai instituțiilor de învățământ

Factorii de performanță sunt indicatori care reflectă cât de bine trebuie să își realizeze activitățile o persoană sau o organizație pentru a obține rezultatele așteptate. De regulă factorii de performanță sunt exprimați la modul general, exprimă nivelul de calitate la care trebuie realizate activitățile instituției și se regăsesc în criteriile de realizare.

Capacitatea de autoorganizare (adică de a-și reface echilibrul comportamentelor organizaționale în raport cu diversele perturbații care apar, din interior sau din exterior) și în același timp de schimbare la nivel instituțional în scopul realizării și creșterii performanței constituie un indicator semnificativ care arată

starea de sănătate a unei organizații, cum ar fi o instituție de învățământ preuniversitar, precum și capacitatea sa de a înregistra dezvoltare instituțională și progres [8].

În percepția publică se consideră că lipsa sau nivelul scăzut de performanță a unei organizații se datorează exclusiv angajaților acesteia. Realitatea practică demonstrează însă că există și o serie de factori, unii interni și alții externi, care pot influența negativ nivelul de calitate a realizărilor instituționale, cum ar fi:

- mediul organizațional (există organizații al căror mediu intern nu încurajează, sau chiar blochează inițiativa individuală a membrilor și, prin aceasta, implicit, afectează – uneori grav – și reușita la nivel instituțional);
- stilul de management practicat la nivelul instituției (practica a demonstrat că stilul dictatorial sau extrem de directiv al managerilor de la toate nivelurile generează mai puține realizări la nivel individual și instituțional decât cel democratic);
- mediul social și economic și legislativ în care activează organizația (când contextele sociale, economice, legislative, și chiar cele politice, sunt favorabile, performanța este de nivel mai ridicat și se obține cu mai multă ușurință);
- starea concurențială în sectorul de activitate, ca factor de stimulare a performanței (de exemplu, în cazul instituțiilor de învățământ preuniversitar, concurența pentru atragerea unui număr cât mai mare de elevi, stimulată de finanțarea per capita).

De aceea, managementul performanței trebuie să reprezinte o prioritate și o preocupare permanentă nu doar a întregii echipe manageriale, ci și a tuturor membrilor organizației și trebuie să aibă întotdeauna în vedere contextul general în care se desfășoară activitatea, nu doar o serie de elemente punctuale care țin de mediul intern, cum se întâmplă deseori.

Pentru o instituție de învățământ preuniversitar, a fi performantă înseamnă: rezultate bune și foarte bune ale învățării elevilor (rezultate școlare, promovabilitate, nivel înalt dovedit al competențelor cheie etc.), nivel ridicat de bunăstare a elevilor, grad înalt de satisfacție a beneficiarilor (directi și indirecti), rezultate sociale (integrare socială / socio-profesională a absolvenților, procentaj ridicat de reușită la examene și admitere la nivelurile superioare de educație), ofertă educațională variată, atractivă și adaptată la nevoile și interesele elevilor, materiale curriculare și mijloace de învățământ de calitate, folosite eficient, programe de educație socială etc. [9]

Așa cum s-a constatat din practica educațională națională și internațională, indicatorii de performanță pentru o unitate de învățământ preuniversitar trebuie să vizeze în mod prioritar următoarele domenii determinante pentru nivelul de calitate a performanței instituționale [10]:

- managementul și organizarea instituției în contextul legislativ și social existent;
- învățarea elevilor (predarea diferențiată și centrarea pe nevoile de învățare ale elevilor);

- nivelul de competențe a personalului (didactic, didactic auxiliar, nedidactic, managerial) din instituție – profesionalizarea și dezvoltarea profesională a acestuia;
- sprijinul acordat elevului, grija pentru bunăstarea sa, cultura organizațională a instituției;
- performanțele pe care le obțin elevii – în toate domeniile vieții, nu doar strict în domeniul academic.

Definirea conceptului de eficacitate, ca factor de performanță determinant pentru instituțiile de învățământ preuniversitar, implică raportarea la criterii definite în funcție de nivelurile educaționale cu care funcționează acestea și sunt nuanțate prin raportarea la fiecare unitate de învățământ în parte. În cercetarea și practica educațională s-a ajuns la un relativ consens că în analiza și măsurarea eficacității este necesar ca accentul să se pună pe rezultatele la învățare ale elevilor, prin utilizarea conceptelor de valoare adăugată și valoare nou creată (școlile eficace adaugă un plus de valoare sau chiar creează valoare în formarea elevilor lor) [11]. Instituțiile de învățământ care sunt lipsite de eficacitate nu-și pot realiza obiectivele, nivelul lor de performanță este scăzut, valoarea adăugată (dacă și câtă există) este mică și de cele mai multe ori sunt sortite eșecului – sau, dacă supraviețuiesc, aceasta se întâmplă cel mai adesea din motive conjuncturale sau contextuale care uneori primează în fața performanței organizaționale (de exemplu, dacă instituția este singura școală din zona respectivă).

Eficacitatea managementului unei instituții de învățământ poate fi analizată pe seturi de criterii elaborate pe două direcții care se dovedesc a fi convergente și în același timp, complementare [12]:

- criterii care vizează activitatea de conducere propriu-zisă;
- criterii care se raportează la dinamica proceselor educaționale din instituție.

Criteriile care reflectă activitatea de conducere a echipei manageriale pot viza:

- modul de funcționare (administrativă și organizațională) a instituției de învățământ;
- aplicarea funcțiilor manageriale;
- calitatea intervențiilor manageriale pe domenii: curriculum, resurse umane, resurse de timp, resurse financiare, resurse materiale, resurse informaționale;
- dezvoltarea organizațională și performanțele organizației;
- competențele de conducere (de comunicare, de luare a deciziilor) ale managerilor; stilurile manageriale practicate.

Criteriile care se raportează la dinamica proceselor educaționale din instituție vor viza acele schimbări despre care se poate dovedi că au produs modificări de comportamente și atitudini la elevi și că au avut o influență pozitivă asupra dezvoltării personalității acestora. Există mai multe elemente care sunt asociate managementului și care au impact asupra rezultatelor elevilor, identificate nu doar în literatura de specialitate, ci și în practica educațională [13]:

- Managerul educațional, competența sa și capacitatea sa de conducere;
- Existența în cadrul unității de învățământ și în cultura organizațională a acesteia, a unei comunități de învățare profesională;
- Raporturile (inclusiv comunicarea) unității de învățământ (conducerea, personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic) cu familiile elevilor și gradul de implicare a acestora în procesul de luare a deciziilor cu impact educațional;
- Crearea de rețele de cooperare a conducerii și a personalului cu alte unități de învățământ și cu alte comunități.

Toate aspectele și elementele enumerate anterior s-au dovedit a fi factori semnificativi de performanță pentru instituțiile educaționale, factori care pot avea un impact major asupra calității managementului acestora.

Măsurarea indicatorilor de performanță

Măsurarea performanței organizaționale a unei instituții de învățământ preuniversitar, ca instrument fundamental de management al performanței, se realizează prin examinarea și evaluarea – cel mai adesea multicriterială – a diversilor indicatori de performanță care concură la succesul acesteia. Scopul măsurării și evaluării performanței este identificarea punctelor vulnerabile, sau care necesită îmbunătățiri, din activitatea instituției și inițierea de măsuri în vederea optimizării ei. Monitorizarea indicatorilor de performanță este un proces managerial complex care trebuie să fie realizat continuu, iar măsurarea acestor factori trebuie să fie făcută cu utilizarea unei palete diversificate de metode, tehnici și instrumente de evaluare [14].

Un alt factor de performanță organizațională, diferit de eficacitate, în cazul oricărui tip de organizație, dar mai ales în cazul instituțiilor de învățământ – este raportul / relația între performanță și competență. Dacă se încearcă o extindere a conceptelor de competență și performanță, abordate de Noam Chomsky [15], la domeniul managementului instituțional din sfera educațională, se va constata că se poate avea în vedere și practicarea unui management al competențelor bazat pe performanță – de la competențele individuale ale managerului și ale membrilor organizației la competențele organizației. Practica a demonstrat că, de regulă, un nivel ridicat de competență (la nivelul individual al membrilor, dar și la nivel managerial și instituțional) produce performanță de nivel înalt, iar performanța instituțională slabă / scăzută apare de cele mai multe ori în condițiile în care și nivelul de competență individuală (profesională, managerială) este redus [16].

În instituțiile de învățământ se constată însă, destul de frecvent, și situații în care nivelul de competență (profesională) a resursei umane este ridicat, dar competența organizațională și performanța instituțională sunt reduse (și uneori, din această cauză, chiar și performanța individuală a unor membri scade) [17]. De cele mai multe ori cauza se găsește în cultura instituțională și în sistemul de management practicat, și cel mai adesea în nivelul scăzut de competență profesională (în management) și de performanță managerială a conducătorilor instituției [18].

Dacă măsurarea competenței și a performanței resurselor umane din sistemul educațional – manageri, personal didactic, didactic auxiliar și nedidactic – este relativ ușor de măsurat, și pentru acestea există mecanisme și instrumente, măsurarea și evaluarea competențelor organizaționale și performanțelor instituțiilor de învățământ preuniversitar sunt mai dificil de realizat [19].

Indicatorii de performanță care vizează activitatea educațională și care pot fi măsurați pentru a evalua nivelul de performanță a unei unități de învățământ sunt:

- Rezultatele învățării elevilor (rezultate școlare, promovabilitate, nivel înalt dovedit al competențelor cheie etc.) [20];
- Nivelul de bunăstare a elevilor [21];
- Gradul de satisfacție a beneficiarilor (directi și indirecti) [22];
- Rezultatele sociale obținute de elevi / absolvenți (integrarea socială / socio-profesională a absolvenților, procentajul de reușită la examene și la admiterea în nivelurile superioare de educație) [23];
- Calitatea ofertei educaționale, ca atractivitate și adaptare la nevoile și interesele elevilor [24];
- Calitatea materialelor curriculare și a mijloacelor de învățământ digitale din instituție și mai ales eficiența folosirii lor [25].

Indicatorii de performanță care vizează activitatea echipei manageriale și care pot fi măsurați pentru a evalua nivelul de performanță a unei unități de învățământ sunt [26]:

- Modul de funcționare a instituției de învățământ;
- Implementarea transformării digitale a proceselor educaționale;
- Competențele de conducere și de luare a deciziilor ale membrilor echipei de management;
- Stilurile manageriale practicate de membrii echipei de conducere;
- Intervențiile manageriale pe domeniile de competență: curriculum, resurse umane, resurse de timp, resurse financiare, resurse materiale, resurse informaționale;
- Dezvoltarea instituțională, ethosul organizațional și performanțele organizației;
- Imaginea instituției de învățământ în rândul beneficiarilor (directi și indirecti), în comunitatea profesională și în comunitatea locală.

În practica evaluării instituționale, pentru măsurarea tuturor acestor indicatori de performanță se folosesc tehnici și instrumente de evaluare diverse, iar pentru evaluarea nivelului de realizare a fiecărui indicator de performanță sunt necesare atât date cantitative cât și date calitative relevante și de încredere, date care se pot obține doar prin administrarea unor instrumente de colectare de date.

Bibliografie:

1. Păun E. (2017). Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică, Ed. Polirom, Iași.
2. Drucker, P. F. (1995). People and performance: The best of Peter Drucker on management. Routledge.
3. Niculescu, M. (2011). Promoting quality in education through involvement in the learning process and through mentorship. Journal of Educational Sciences/Revista de Stiintele Educatiei, 13(1).
4. Wallner, J. (2008). Legitimacy and public policy: Seeing beyond effectiveness, efficiency, and performance. Policy Studies Journal, 36(3), 421-443.
5. Briner, R. B., Denyer, D., & Rousseau, D. M. (2009). Evidence-based management: concept cleanup time?. Academy of management perspectives, 23(4), 19-32.
6. Baird, K. M., Harrison, G. L., & Reeve, R. C. (2004). Adoption of activity management practices: a note on the extent of adoption and the influence of organizational and cultural factors. Management accounting research, 15(4), 383-399.
7. Blackmore, J. (2006). Deconstructing diversity discourses in the field of educational management and leadership. Educational Management Administration & Leadership, 34(2), 181-199.
8. Wheatley, M. J., & Kellner - Rogers, M. (1996). Self - organization: The irresistible future of organizing. Strategy & Leadership.
9. Sukirno, D. S., & Siengthai, S. (2011). Does participative decision making affect performance in higher education?. International Journal of Educational Management.
10. Law, D. C. S. (2010). Quality assurance in post - secondary education: Some common approaches. Quality Assurance in Education.
11. Gonand, F., Joumard, I., & Price, R. (2007). Public spending efficiency: institutional indicators in primary and secondary education.
12. Gherguț, A. Management general și strategic în educație. Ghid practic, Editura Polirom, Iași, 2007
13. Jäppinen, A. K. (2017). Analysis of leadership dynamics in educational settings during times of external and internal change. Educational Research, 59(4), 460-477.

14. Badawy, M., El-Aziz, A., & Hefny, H. (2018). Exploring and measuring the key performance indicators in higher education institutions. *International Journal of Intelligent Computing and Information Sciences*, 18(1), 37-47.
15. Chomsky, N. (2014). *Aspects of the Theory of Syntax* (Vol. 11). MIT press.
16. Law, W., Elliot, A. J., & Murayama, K. (2012). Perceived competence moderates the relation between performance-approach and performance-avoidance goals. *Journal of Educational Psychology*, 104(3), 806.
17. Klieme, E., Hartig, J., & Rauch, D. (2008). The concept of competence in educational contexts. *Assessment of competencies in educational contexts*, 3, 22.
18. Pors, N. O. (2008). Management tools, organisational culture and leadership: an explorative study. *Performance Measurement and Metrics*.
19. Zakrajšek, S., Rajkovič, V., Bernik, M., Jereb, E., & Rajkovič, U. (2021). Evaluation of education scenarios for acquiring digital competences of secondary school students in Slovenia. *Central European Journal of Operations Research*, 1-17.
20. Mahajan, M., & Singh, M. K. S. (2017). Importance and benefits of learning outcomes. *IOSR Journal of Humanities and Social Science*, 22(03), 65-67.
21. Bewick, B., Koutsopoulou, G., Miles, J., Slaa, E., & Barkham, M. (2010). Changes in undergraduate students' psychological well - being as they progress through university. *Studies in higher education*, 35(6), 633-645.
22. Belash, O., Popov, M., Ryzhov, N., Ryaskov, Y., Shaposhnikov, S., & Shestopalov, M. (2015). Research on university education quality assurance: Methodology and results of stakeholders' satisfaction monitoring. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 214, 344-358.
23. Hurst, B., Wallace, R. R., & Nixon, S. B. (2013). The impact of social interaction on student learning. *Reading Horizons*.
24. Bini, M., & Masserini, L. (2016). Students' satisfaction and teaching efficiency of university offer. *Social Indicators Research*, 129(2), 847-862.
25. Chen, D., & Macleod, G. (2021). Effectiveness of Digital Tools to Support Pupils' Reading in Secondary School: A Systematised Review. *International Journal of Mobile and Blended Learning (IJMBL)*, 13(2), 1-16.
26. Lytras, M. D., Aljohani, N. R., Visvizi, A., Ordonez De Pablos, P., & Gasevic, D. (2018). Advanced decision-making in higher education: Learning analytics research and key performance indicators. *Behaviour & Information Technology*, 37(10-11), 937-940.

ALBINELE SUNT PRIETENII NOȘTRI PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. înv. primar Costela Renata Gavrilă, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”

Vânători, jud. Galați

Proiectul „Albinele sunt prietenii noștri” este rezultatul cooperării dintre Ambasada Sloveniei la București și Ministerul Educației, Asociația Crescătorilor de Albine din România, Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” și Asociația Pentru Protecția Albinelor și Polenizatorilor Sălbatici. Republica Slovenia este inițiatoarea Zilei Mondiale a Albinei (20 mai) adoptată la nivel global de Organizația Națiunilor Unite. Data reprezintă ziua de naștere a slovenului Anton Janša (20 mai 1734 – 13 septembrie 1773) considerat un pionier și un important expert al apiculturii moderne.

Clasa: a II-a B „Albinuțele istețe,,

Activitatea extracurriculară: „*Albinele sunt prietenii noștri*,,

Scopul activității extracurriculare:

- conștientizarea importanței albinelor pentru mediu și umanitate în învățământul preuniversitar și dezvoltarea unei baze de cunoștințe despre importanța albinelor și protejarea acestora, prin activități educaționale digitale și clasice, în persoană.

OBIECTIVE :

- să enumere/denumească părțile componente ale unei albine;
- să enumere caracteristicile părților corpului albinei (culoare, formă, mărime)
- să precizeze tipurile de albine într-un stup;
- să precizeze ciclul de viață al albinei
- să colaboreze cu coechipierii pentru realizarea sarcinilor;
- să realizeze un colaj sub forma unei albinute.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **Metode și procedee:** observarea, descrierea, conversația, Cubul, lucrul în echipă, joc didactic

2. **Mijloace didactice:** imagini cu albine, imagini cu familii de albine, miere de albine, fise de lucru
3. **Forma de organizare a activității:** frontal și pe grupuri mici.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. Momentul organizatoric:

- amenajarea sălii de clasă
- se intonează cântecul „Albinița”

2. Captarea atenției:

- se prezintă copiilor imagini cu mai multe insecte , iar copiii vor trebui să recunoască albina
- Astăzi vom observa împreună albina și vom încerca să aflăm cât mai multe despre ea.

3. Desfășurarea activității:

A. Albina - informații generale:

- prezintă elevilor informații „Știați că...?”, despre țara organizatoare a proiectului, republica Slovenia;

- propun vizionarea filmului „Albine pe zălog,,

https://www.youtube.com/watch?v=CK3SK77kdPk&ab_channel=MarianStoica

- o elevă recită poezia „Albina,, de Mihai Vâlcu

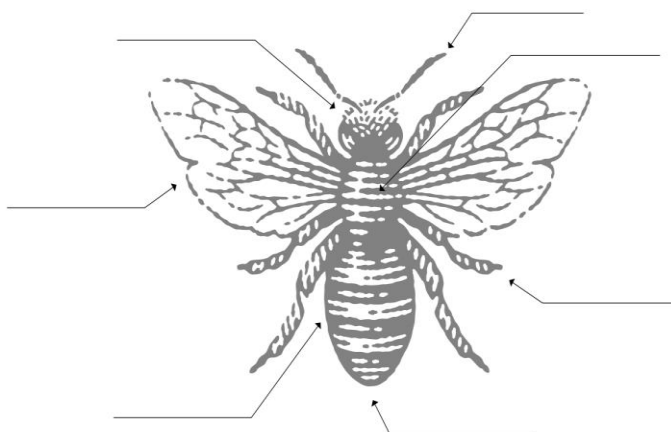
B. Să vorbim despre albine:

- prezintă elevilor informații generale despre albine;
- elevii descoperă părțile componente ale unui stup de albine, prin accesarea etichetelor din materialul interactiv prezentat;
- se accesează fișa de lucru interactivă <https://www.liveworksheets.com/ju2589431qe> și se completează părțile componente ale corpului unei albine;

POȚI ETICHETA PĂRȚILE UNEI ALBINE?

ANTENE, OCHI, ARIPI, TORACE, ABDOMEN, AC, ȘASE PICIOARE

- se completează rebusul interactiv despre albine;
- prezintă elevilor materialul despre tipurile de albine dintr-un stup, asemănările și deosebirile între albina românească și albina Carniolan și despre importanța și protejarea albinelor;

4. Asigurarea feed-back-ului:

- elevii vor completa un chestionar digital cu informațiile descoperite pe parcursul activității

5. Atelierul de lucru:

- elevii vor realiza o mascotă – albină, folosind din tub de carton, benzi de hârtie colorată galbenă și neagră, foarfece, lipici, carioci

Reintegrarea în educație și formare în mediile educaționale defavorizate prin dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice

**Prof. psihoped Ghenea Codruța Raluca,
Școala Gimnazială „Constantin Pufan” Galați**

“Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mișcă în armonie cu mințile elevilor săi, trăind împreună dificultățile și victoriile intelectuale deopotrivă.”(J. DEWEI).

Incluziunea, a fost percepută ca o fază de integrare a copiilor cu cerințe educative speciale. Într-o viziune nouă, incluziunea se referă la o altă manieră de abordare a educației pentru toți. Observațiile la nivel de clasă confirmă faptul ca nu toți copiii pot face față în mod susținut și performant cerințelor școlare, dar că, în același timp, folosind metodele potrivite de predare – învățare – evaluare și respectând ritmul propriu al fiecărui copil, toți elevii pot înregistra progrese școlare, uneori acestea fiind remarcabile față de așteptările inițiale.

Cadrelor didactice implicate în educația incluzivă pun accentul pe utilizarea de activități care comportă lucrul în echipă și cooperarea, pe respectarea identității culturale a fiecărui copil în parte și pe monitorizarea constantă a eficacității activităților de predare – învățare – evaluare la nivelul fiecărui copil.

Principiul egalității de șanse ,construirea unei imagini pozitive despre sine, este startul în recuperarea și valorizarea copiilor cu dificultăți de învățare. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activități de grup orientate spre valorizarea posibilităților fiecăruia și pe un sistem de relații pozitive între profesor și elev și între elevi. Educația integrată a copiilor cu cerințe educative speciale implică asumarea unor roluri aparte în cadrul sistemului de învățământ.

În acest context, se solicită aplicarea metodelor noi de lucru în activitatea cadrelor didactice din școli. Pentru ca personalul didactic să facă față provocărilor legate de integrarea copiilor , este nevoie de o pregătire corespunzătoare. Perfecționarea cadrelor didactice pentru realizarea educației integrate în școli, al pedagogilor cu experiență sau al echipelor de profesioniști specializate, al psihologilor (psihopedagogilor) școlari, al asistenților sociali și/sau medicali. Întru realizarea cu succes a procesului de integrare a copiilor , cadrele didactice trebuie să însușească abilități în: identificarea timpurie a copiilor cu CES (și a familiilor acestora) care au nevoie de sprijin educațional; identificarea școlilor în care pot fi integrați elevii cu CES; sprijinirea școlilor

în care învață acești elevi; acordarea de sprijin elevilor integrați și profesorilor acestora; educație pentru toleranță să creăm o societate mai deschisă pentru persoanele cu dizabilități conlucrarea cu familiile copiilor, asigurarea legăturii dintre familiile în cauză cu autoritățile locale, alte familii, servicii medicale și sociale etc.

Aceste cunoștințe și aptitudini pot fi dezvoltate doar creând un sistem unitar de formare a personalului didactic, în care să existe o pregătire psihologică de bază și una specifică, pentru abordarea pedagogică specializată a copiilor din cadrul instituției de învățământ.

Schimbările profunde pe care le trăim la nivel social, economic, politic, cultural, tehnologic, influențează bineînțeles și sistemul de învățământ.

Pentru a face față noilor exigențe, cadrele atrase în cariera didactică trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie bine pregătite și motivate pentru această profesie. Este foarte importantă formarea inițială a cadrelor didactice, dar la fel de importantă s-a dovedit a fi și perfecționarea profesională continuă a acestora.

Pentru a realiza o educație de calitate, în condițiile actuale, este necesară utilizarea a noi metode de lucru cu copiii, menite să valorifice potențialul individual și să fie centrate pe nevoile fiecărui copil.

Pentru ca profesorii să poată dezvolta la elevi noi competențe de comunicare, creativitatea, curiozitatea intelectuală, gândirea critică, capacități de colaborare, trebuie ca, în primul rând, sistemul de formare continuă a cadrelor didactice să capete o nouă orientare.

Astfel, metodele tradiționale, prin care copiii doar asimilau cunoștințe, sunt înlocuite de metodele active care înlătură comunicarea stereotipă și promovează manifestările libere ale copiilor.

Nivelul de competență urmărit prin programele de formare continuă poate fi evaluat ținând cont de capacitatea profesorului de a mobiliza, a combina și a utiliza în manieră autonomă capacitățile de cunoaștere, deprinderile și competențele generale și profesionale în funcție de specificul problemei și capacitatea profesorului de a face față schimbării și neprevăzutului.

Toate activitățile de formare continuă trebuie să fie valorificate la nivelul organizației școlare, căci obiectivul principal al formării continue a cadrelor didactice îl reprezintă tocmai aplicarea în activitatea de la clasă a competențelor dobândite în urma participării la curs.

Evaluarea persoanelor cu cerințe educative speciale reprezintă un proces fundamental în psihopedagogia specială, prin care se urmărește cunoașterea complexă a acestora în plan medical, psihologic, educațional și social a acestora, cuprinzând întreaga problematică întâmpinată de către aceștia în mediul lor obișnuit de viață.

Evaluarea trebuie înțeleasă ca un proces complex, continuu, dinamic, de cunoaștere și estimare cantitativă și calitativă a particularităților dezvoltării și a capacității de învățare a copilului, de planificare și programare care orientează elaborarea planului de servicii personalizat și programele de intervenție personalizate.

Asigurarea succesului la învățătură al copiilor în funcție de potențialul lor biologic și psihic, pe de-o parte și competențele specializate ale echipei de intervenție în recuperarea sau depășirea eșecului pe de altă parte, se prezintă ca obiective educaționale de mare complexitate la etapa actuală de dezvoltare a teoriei și practicii psihopedagogice.

STRATEGIILE ÎNVĂȚĂRII PRIN COOPERARE CU EXEMPLIFICARE LA DISCIPLINA PROTECȚIA CONSUMATORULUI

**Prof. Ghiță Mihaela Mădălina,
Liceul Tehnologic „Petre S.Aurelian”, Slatina**

Strategia de învățare prin cooperare oferă elevilor ocazia de a-și concretiza nevoia de a lucra împreună, într-un climat de colegialitate și sprijin reciproc. Lucrul în grup acoperă neajunsurile învățării individualizate, acordând o relație deschisă între parteneri, dezvoltă atitudini și comportamente bazate pe încredere favorizând formarea atitudinii pozitive față de învățare.

Strategia prin cooperare valorizează schimburile intelectuale și verbale și mizează pe o logică a învățării care ține cont de opiniile celorlalți. În activitatea de învățare, profesorul, devine coparticipant, alături de elevi la activitățile desfășurate; se integrează în activitatea colaborativă a elevilor oferindu-le ajutor și sprijin.

Disciplina (Modulul): Protecția consumatorului, clasa a-X-a, Domeniul: Comerț

Tema: Relația produs-ambalaj în raport cu cerințele protecției consumatorului

I. Tipul lecției: lecție de formare de priceperi și deprinderi

II. Obiective:

- Definirea ambalajului;
- Caracterizarea tipurilor de materiale; utilizate pentru ambalaje;
- Compararea diferitelor tipuri de ambalaje;
- Identificarea etichetei ecologice;
- Argumentarea folosirii ambalajului ecologic

III. Metode didactice: observarea, problematizarea, învățarea prin cooperare, învățarea prin descoperire.

IV. Mijloace didactice: ambalaje, fișe de lucru, foi de flipchart, demicarton, markere.

V. Forma de organizare: frontală, individuală și pe grupe

Timp: 50 minute

VI. Desfășurarea lecției

1. Momentul organizatoric (5 minute)

2. Verificarea cunoștințelor. Clasa se împarte în 5 echipe. Fiecare echipă alege un ambalaj pentru un produs (hârtie-carton, plastic, sticlă, metal, material complex) și primește o fișă de lucru. Profesorul explică modul de desfășurare a activității, sarcinile de lucru și modul de evaluare. Fiecare echipă analizează ambalajul produsului primit, rezolvă sarcinile și le notează pe foaia de flipchart. (Timp 20 minute).

3.Evaluarea și feed-back-ul. Fiecare echipă prezintă rezultatele, profesorul face aprecieri și recomandări și notează elevii pe baza unei fișe de evaluare.

FIȘA DE LUCRU

Modulul: Protecția consumatorului

Numele și prenumele elevilor (Grupa):

Clasa: a-X-a

Data:

Analizați ambalajul „X”(hârtie, plastic, sticlă, metal, material complex) și răspundeți următoarelor cerințe:

- Denumirea produsului
- Tipul ambalajului
- Avantajele și dezavantajele materialului de ambalare
- Tipul de etichetă ecologică
- Modul de reciclare al ambalajelor și identificarea simbolurilor referitoare la protecția mediului înconjurător și a sănătății consumatorului (ambalaj reciclabil, recuperabil, simbolul reciclării ambalajelor din plastic, aluminiu etc)

FIȘA DE EVALUARE

Nr.crt.	Sarcini de lucru	Punctaj maxim	Punctaj acordat
1	Respectarea etapelor de lucru	5	
2	Folosirea corectă a termenilor de specialitate	5	
3	Identificarea tipului de ambalaj	5	
4	Prezentarea avantajelor și dezavantajelor materialului folosit la ambalare	25	
5	Identificarea etichetei ecologice	10	
6	Precizarea modului de reciclare a ambalajului și identificarea simbolurilor referitoare la protecția mediului	30	
7	Asimilarea și transmiterea corectă a informațiilor	10	
8	Oficiu	10	

Bibliografie:

Dorin V.B., Bechet I, Protecția consumatorului, Editura CD Press,, București, 2018
Pâslaru C., Ambalarea și păstrarea mărfurilor, Editura ASE, București, 1996
Purcărea A., Ambalajul-atitudine pentru calitate, Editura Expert, București, 2009

Aspecte specifice cu privire la activitatea responsabilului cu protecția datelor cu caracter personal

Greco Angela, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”

GDPR- Global Data Protection Regulation- este un regulament adoptat la nivel de UE a cărui obiectiv general este de a crește nivelul de protecție a datelor cu caracter personal.

„Date cu caracter personal” înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă; o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Ofițerii pentru protecția datelor (DPO) sunt persoanele care oferă consultanță privind respectarea regulilor de protecție în organizațiile care realizează prelucrarea datelor deoarece aceștia facilitează respectarea, acționând în același timp ca intermediere între autoritățile de supraveghere, persoanele vizate și organizația în care au fost numiți.

Conform legii Consiliului Europei, articolul 10, alineatul (1) din Convenția modernizată plasează în general responsabilitatea asupra controlorilor și procesatorilor. Acest lucru face necesar ca procesatorii și controlorii să ia toate măsurile necesare pentru a respecta protecția datelor, normele prevăzute de convenție și pentru a demonstra că datele respective prelucrate sub controlul lor respectă prevederile convenției. Protecția datelor cu caracter personal trebuie să fie asigurată cu toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea mandatelor lor.

Desemnarea responsabilului cu protecția datelor

- Operatorul sau persoana împuternicită de operator desemnează un responsabil cu protecția datelor.
- Un grup de întreprinderi poate numi un responsabil cu protecția datelor unic, cu condiția ca responsabilul să fie ușor accesibil din fiecare întreprindere.
- În cazul în care operatorul este o autoritate publică sau un organism public, poate fi desemnat un responsabil cu protecția datelor unic pentru mai multe dintre aceste autorități, luând în considerare structura organizatorică și dimensiunea acestora.
- Responsabilul cu protecția datelor este desemnat pe baza calităților profesionale și, în special, a cunoștințelor de specialitate în dreptul și practicile din domeniul protecției datelor precum și pe baza capacității de a îndeplini sarcinile trasate.

Funcția responsabilului cu protecția datelor

- Operatorul se asigură că responsabilul cu protecția datelor este implicat în mod corespunzător și în timp util în toate aspectele legate de protecția datelor cu caracter personal.
- Operatorul sprijină responsabilul în îndeplinirea sarcinilor asigurându-i resursele necesare pentru executarea acestor sarcini, precum și accesarea datelor cu caracter personal și a operațiunilor de prelucrare, și pentru menținerea cunoștințelor sale de specialitate.
- Responsabilul cu protecția datelor are obligația de a respecta secretul sau confidențialitatea în ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.
- Responsabilul poate primi și alte sarcini numai după ce operatorul se asigură că niciuna dintre sarcini nu generează un conflict de interese.

Sarcinile responsabilului cu protecția datelor

- Informarea și consilierea operatorului care se ocupă de prelucrare cu privire la obligațiile care îi revin în temeiul regulamentului și a dispozițiilor de drept sau drept intern referitoare la protecția datelor.
- Monitorizarea respectării regulamentului inclusiv alocarea responsabilităților și acțiunile de sensibilizare și de formare a personalului implicat în operațiunile de prelucrare, precum și auditurile aferente.
- Furnizarea de consiliere la cerere în ce privește evaluarea impactului asupra protecției datelor și monitorizarea funcționării acesteia.
- Cooperarea cu autoritatea de supraveghere.
- Asumarea rolului de punct de contact pentru autoritatea de supraveghere privind aspectele legate de prelucrare inclusiv consultarea prealabilă precum și consultarea cu privire la orice altă chestiune.
- În îndeplinirea sarcinilor sale, responsabilul cu protecția datelor va ține seama în mod corespunzător de riscul asociat operațiunilor de prelucrare, luând în considerare natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării.

Bibliografie:

LEGE nr. 129 din 15 iunie 2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. [102/2005](#) privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, precum și pentru abrogarea Legii nr. [677/2001](#) pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

REGULAMENT nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei [95/46/CE](#) (Regulamentul general privind protecția datelor)

ANALIZE ȘI INVESTIGAȚII MEDICALE UZUALE - exemplu de bună practică pentru învățământul liceal

Prof. Grecu Mihaela Colegiul Național AL. I. Cuza Galați

Omul este o parte a viului, a naturii și înseamnă viață. Sănătatea este bunul cel mai de preț al omului și totodată a societății în ansamblu. Sănătatea reprezintă starea completă de bine din punct de vedere fizic, mintal și social. Ea nu înseamnă numai absența bolii sau a infirmității. (OMS, 1948). Sănătatea este o calitate a vieții și totodată reprezintă și o măsură a calității vieții (al nivelului de trai socio-economic și cultural). Valorile care sunt componente esențiale ale sănătății trebuie inoculate oamenilor pentru creșterea autonomiei individuale. În orice comunitate există o serie de valori care trebuie clarificate iar rolul promovării sănătății este tocmai de a ajuta persoanele sau grupurile de persoane să descopere care le sunt, cu adevărat, aceste valori.

O.M.S.(1998) a clasificat determinanții stării de sănătate în patru grupe :

- macroeconomici
- factori de mediu
- factori socio-economici
- factori educaționali.

Pornind de la acești determinanți și dorind o abordare diferită a conceptului de prevenție a îmbolnăvirii am propus elevilor de liceu opționalul "Analize și investigații medicale uzuale" prin care se realizează promovarea sănătății, oferind astfel elevilor posibilitatea de a avea un control mai mare asupra propriei sănătăți și de a-și îmbunătăți sănătatea. Promovarea sănătății este posibilă numai dacă elevii își transformă cunoștințele dobândite în comportamente, contribuind astfel cu toții la promovarea sănătății. Opționalul se bazează pe:

1. **Conștientizare** (a faptului că anumite comportamente reprezintă un risc pentru sănătate, sau că prin investigații periodice se reduce riscul de îmbolnăvire)
2. **Cunoștințe** (oferirea de informații despre: comportamentele de risc; metode de evitare a acestora; metode de investigare a stării de sănătate pentru a reduce riscul îmbolnăvirilor; precum și despre aparatura folosită în diverse investigații)

3. **Atitudine** (schimbarea atitudinii de acceptare a comportamentelor de risc, precum și a atitudinii de evitare a realizării investigațiilor și analizelor periodice de verificare a stării de sănătate)
4. **Persuasiune** (informații și mesaje pe diferite canale și în diferite moduri de prezentare pentru a menține atitudinea de respingere a comportamentelor de risc și de adoptare a măsurilor de schimbare de comportament)
5. **Comportament** (practicarea comportamentelor sanogene)
6. **Menținere** (a comportamentelor sanogene)
7. **Prozelitism** (zel în convingerea altor persoane de beneficiile adoptării unor comportamente sanogene de investigare preventivă a stării de sănătate)

Competențe generale ale opționalului au fost:

- I. Receptarea informațiilor referitoare la analize medicale/aparatură medicală/ustensile medicale uzuale
- II. Dezvoltarea capacității de investigare în scopul rezolvării de probleme privind starea de sănătate
- III. Comunicarea orală și scrisă utilizând corect terminologia specifică analizelor medicale, aparaturii și ustensile medicale uzale
- IV. Transferarea și integrarea cunoștințelor despre analize medicale curente, aparatură și ustensile medicale uzuale cu scopul rezolvării unor situații de viață.

VALORI ȘI ATITUDINI

Valorile și atitudinile dezvoltate prin parcurgerea opționalului sunt: motivația pentru informarea și documentarea științifică; grija față de propria persoană, față de ceilalți, dezvoltarea toleranței față de opiniile altora, cultivarea receptivității și a flexibilității pentru aplicarea cunoștințelor privind prevenirea îmbolnăvirilor în viața cotidiană; dezvoltarea curiozității privind aparatura și investigațiile moderne a stării de sănătate precum și a respectului față de corpul uman.

Dintre temele propuse în cadrul acestui opțional amintim: tensiometru, R.M.N.-ul, ecograful Doppler, pulsoximetru, lămpile cu UVC, aparatul cu aerosoli, diabetometrul, C.T.-ul, tomografia, radiografia, endoscoopiile, biopsiile, scintigrafia, analize de urină, analiza exudatelor, analize genetice, analize toxicologice, analizele de sânge, analize biochimice, microbiologice, analize alergologice, ș.a..

Școala online-interacțiune sau reacțiune între profesor și elev?

**Prof. Grigore Magdalena,
Colegiul Național "Al.I.Cuza", Galați**

O abordarea teoretică a platformelor eLearning

O platformă eLearning prin definiție este un set integrat de servicii interactive on-line, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de eLearning sunt: autentificare, generarea de conținut, vizualizarea conținutului, diferite medii cu un profesor / tutore, efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru, raportul activităților întreprinse de către elev, instrumentele de evaluare

Platformele de e-learning permit două moduri de învățare:

- sincronă, în care instructorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional
- asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță.

Platformele eLearning au fost create deoarece oferă o serie de **avantaje** precum: accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație, centrare pe elev/participant, elevii pot colabora și învăța împreună, favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări, permite accesul la noile competențe cerute de viața modern, profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul traditional, materialele pot fi personalizate, posibilitatea modificării informației difuzate, accesibilitate, confort, flexibilitate, interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri, elevul poate învăța în ritmul lui propriu, elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent, costuri reduse de distribuție a materialelor, învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă, învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel traditional, posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi, capacitate mare de stocare, internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individual, permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim: pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs traditional, lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul,

imaginile și anumite grafice, apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare, nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor elearning, necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor, elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online, posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examenatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contraargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Concluzii personale în urma școlii on-line

Pandemia de Covid19 a forțat pe toți actorii implicați în educație: profesori, elevi, părinți să folosească cel puțin o platformă educațională. Toate disciplinele au fost predate on-line cu sau fără ca cei implicați în procesul de predare să fie pregătiți pentru acest lucru.

Nu a contat dacă profesorul sau elevul știe să folosească calculatorul, are calculator sau dispozitiv de pe care să lucreze, există sau nu conexiune la internet.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilități în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.

Comunicarea poate fi eficientă atât față în față, cât și online dacă îndeplinim câteva reguli de bază: ne concentrăm pe ceea ce spune vorbitorul; minimizăm barierele externe; controlăm barierele interne; înlăturăm blocajele profesor-elev-părinte; credem în capacitățile: profesorului, elevului, părintelui; acordăm atenție stării mentale a elevului și discutăm despre orice modificare a stării sale emoționale; găsim una sau mai multe soluții la orice problemă instant apărută; ne concentrăm să dăm răspunsuri adecvate la solicitările primite; menținem o stare de bine prin: managementul timpului, alegerea corectă a instrumentelor de lucru, atitudinea pozitivă în permanență.

În timpul școlii online s-au observat însă o serie de disfuncții în ceea ce privește **comunicare autentică și relaționare umană**.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine

clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de banda limitată sau de trafic încărcat.

Un element interesant este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță s-au constatat: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare, evaluare și procesul îndelungat de realizare sau de căutare a acestora, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Webografie

<https://edict.ro/avantajele-si-dezavantajele-utilizarii-platformelor-elearning-pentru-activitatea-de-invatare-si-evaluare/>

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

Prof. Grozav Iulia,

Școala Gimnazială „Sfântul Ierarh Nicolae” Vlădești

Delimitările conceptuale sunt realizate de autori precum Durkheim, Hubert, Wallon, Cousinet, de Coster, Hotyat, Leroy care au încercat să evidențieze rolul factorului relațional în procesul de învățare.

Managementul clasei poate fi descris ca un ansamblu de strategii și tehnici de gestionare a relațiilor profesor-elev, care vizează climatul în care se desfășoară activitatea de învățare în clasă. Poate fi definit și ca abilitatea profesorului de a planifica și organiza activitățile clasei astfel încât să asigure un climat favorabil învățării.

Managementul clasei cuprinde trei direcții esențiale: managementul relațiilor, managementul problemelor de disciplină și managementul conținutului, care se influențează reciproc.

Gestionarea corectă a managementului problemelor de disciplină conduce la creșterea eficienței predării și învățării. Este deosebit de dificil să planifici activități educaționale adecvate în condițiile unei incidențe ridicate a problemelor de disciplină. În asemenea situații se poate apela la deprinderile consecvente de management și de organizare astfel încât să fie redus numărul problemelor disciplinare.

Managementul problemelor disciplinare se fundamentează pe ideea de diversitate și individualitate în același timp cu filosofia educațională, prin crearea unui demers de predare învățare ordonat, orientat spre rezolvarea sarcinilor, astfel încât elevii să beneficieze de mai multă independență și autonomie în procesul de socializare.

Eficiență în rezolvarea problemelor de disciplină au: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, controlul consecvent, așezarea preferențială în bănci, condiționarea îndeplinirii sarcinilor de dorințe, etc.

Managementul relațiilor în esențializarea relațiilor interpersonale, vizează clasa de elevi ca microsistem social construit ca mediu de învățare. Acestea sunt reflectate în primul rând în cultura organizațională cu orientare, în special, pe asigurarea unui climat organizațional școlar pozitiv.

Dezvoltarea încrederii reciproce va favoriza formarea unor indivizi responsabili, coparticipanți în programul de predare – învățare alături de cadrele didactice.

În ceea ce privește managementul conținutului, acesta se referă la acele deprinderi aplicabile tuturor disciplinelor și activităților, în vederea predării conținuturilor.

În practica educațională, abordarea clasei de elevi se realizează atât din perspectivă didactică (spațiul clasei fiind unul exclusiv destinat procesului instructiv-educativ), cât și din perspectivă psihosocială (managementul clasei).

Clasa de elevi, ca grup social, are caracteristici proprii, structură specifică iar membrii acesteia ocupă poziții diferite, au roluri variate și stabilesc relații specifice.

Relațiile dezvoltate între membrii clasei de elevi se constituie într-o realitate socială cu consecințe multiple asupra procesului instructiv-educativ.

Asistăm, așadar, la două tipuri de influență: o influență personală a profesorului asupra elevilor, dar și o influență personală a elevilor asupra celorlalți elevi și o influență de grup prin standardele stabilite, creând dinamică la nivel de rol, statul sau subgrup.

În aplicarea teoriei managementului clasei de elevi observăm că nu există o formulă standard a reușitei, a eficienței. Atât teoria liberală, permisivă cât și teoria autoritară oferă soluții, dar maniera în care se aplică în relația profesor-elev este stabilită de complementaritatea celor două laturi, autoritatea și libertatea, iar menținerea echilibrului acestora este un indiciu al funcționării optime a procesului instructiv-educativ.

Bibliografie

1. Ceobanu C. *Managementul clasei de elevi*. Iași: Ed. Polirom, 2008.
2. Jucu, B. Romiță, *Managementul clasei de elevi - fundamente teoretico-metodologice*, Editura Polirom, Iași, 2000.
3. Joița, E. *Management educațional*, Collegium, Editura Polirom, Iași 2000.

Rolul conversației euristice în învățarea tradițională și cea online la disciplinele socio-umaniste

**Prof. dr. Cristina HERGHILIGIU,
Liceul Teoretic „Anghel Saligny” Cernavodă, jud. Constanța**

Viața socială se bazează pe comunicare, în toate formele ei, comunicare care este o rezultată a existenței sociale, a relațiilor interumane specifice. Oamenii au dezvoltat și diversificat modurile de comunicare într-o așa măsură că putem afirma că relațiile între ei devin din ce în ce mai adecvate și complexe dacă luăm în calcul multitudinea canalelor de comunicare, a situațiilor și modurilor în care aceasta se produce, varietatea codurilor utilizate. Într-o asemenea situație, este lesne de înțeles că și comunicarea didactică și-a modificat formele și modalitățile de transmitere a mesajelor didactice.

Eficiența actului de educație a fost și este o preocupare permanentă a lumii moderne, deoarece el derivă direct din interacțiune, a tuturor factorilor și a tuturor condițiilor care participă, concurează la desfășurarea sa. Evident că primează în acest context personalitatea educatorului, a cadrului didactic care conduce activitatea în cadrul orelor de curs, care imprimă direcții și finalități nuanțate întregului demers educativ, întrucât, fără a fi un secret, fiecare profesor asimilează și integrează valorile teoretice și instrumentele/mijloacele de lucru într-un mod particular, realizând o îmbinare specifică și funcțională între solicitările programei școlare, a conținuturilor didactice care urmează a fi abordate și modul în care pot fi transmise acestea. Este ceea ce- în practica educațională- numim „stil de predare”, cel care își lasă major amprenta în comportamentul didactic al profesorului și, în general, asupra relației profesor-elevi, noțiune care este atât de amplă sub aspectul înțelesurilor pe care le are încât, devine dificil să îi precizăm înțelesurile clare.

Contextul pandemic al ultimilor doi ani a avut un efect extrem de bulversant asupra tuturor aspectelor vieții comunităților, inclusiv cel educațional, aducând modificări din mers, atât sub aspectul mesajelor educaționale transmise, cât și sub aspectul selectării conținuturilor transmise, a modurilor de recepție și înțelegere a acestora. Implicarea masivă a mijloacelor și instrumentelor electronice în procesul de comunicare a informațiilor, dezvoltarea platformelor educaționale- fiecare cu ofertele sale specifice-au adus beneficii recunoscute, dar și o sumă de inconsecvențe și inadvertențe datorate fie discursului didactic inadecvat la această provocare,

fie modului trunchiat de transmitere sau/și receptare a mesajelor didactice, a posibilităților, uneori reductiviste, de a se face înțelese în mod clar. Adăugăm la aceste aspecte și particularitățile claselor de elevi pentru a avea un tablou cât mai complet.

Comunicarea de tip euristic, ale cărei beneficii sunt recunoscute în învățământul face-to-face, devine mai mult decât necesară în situația predării-învățării online pentru că forța cuvântului prin viu grai este una de natură să aibă putere asupra celui scris, datorită caracteristicilor sale știute: accentul, intonația în pronunție, credibilitatea celui care are rolul oratorului etc. într-un cuvânt expresivitatea sa. În cadrul desfășurării online a orelor de curs la disciplinele socio-umane acest tip de comunicare face să se „piardă” –pozitiv vorbind- conștientizarea lipsei prezenței fizice între elevi, este o activitate dinamică și interesantă pentru elevi; expune logica disciplinei și asigură transmiterea ei, încurajând înțelegerea și nu memorarea mecanică a cunoștințelor(cu predilecție la Filosofie, Psihologie, Sociologie); oferă șansa profesorului de a diagnostica problema vreunui elev de înțelegere, reținere sau utilizare a conceptelor, dar îi și permite să evalueze actul învățării. Din păcate, această metodă este cronofagă și face dificilă implicarea tuturor elevilor dintr-un grup.

Bibliografie

1. Dincă, M., *Adolescența și conflictul originalității*, Editura Paideia, București, 2002.
2. Neculau, A., *A fi elev*, Editura Albatros, București, 1983.
3. Păun, E., *Școala- o abordare sociopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 2003.
4. Sillamy, N., *Dicționar de psihologie*, Larousse, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996.
5. Sălăvăstru, D., *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004.

INSERTIA ABSOLVENȚILOR PE PIAȚA MUNCII

Prof. Camelia Istrate, Colegiul Economic Ion Ghica, Brăila

Prof. Zemeili Elena, Colegiul Economic Ion Ghica, Brăila

Piața muncii reprezintă ansamblul actelor de vânzare - cumpărare a forței de muncă, al relațiilor specifice acestora, ce au loc într-un spațiu economic; ea relevă întâlnirea dintre cererea de muncă (care provine de la firme) cu oferta de muncă (care provine de la populație), stabilirea pe această bază a condițiilor pentru angajarea salariaților, negocierea și fixarea salariilor în funcție de performanțele lucrătorilor, realizarea mobilității salariilor și forței de muncă pe locuri de muncă, firme, zone, etc.

În corelație cu rolul determinant al muncii în dezvoltarea economico-socială și cu exigențele generale ale teoriei pieței și prețului, s-a format și funcționează piața muncii.

Piața muncii se comportă ca orice piață având și trăsături proprii, determinate de tipologia umană al obiectului cu care operează și cel al serviciilor realizate de acesta și pe care agenții economici le cumpără.

Conținutul pieței muncii a constituit obiectul diferitelor teorii opționale, unele fiind favorabile muncii, altele fiind favorabile celorlalți factori de producție.

Teoriile privind piața muncii receptează valori mari ale dezvoltării economico – sociale precum: munca, oferta de muncă, piața muncii, calitatea muncii și vieții.

Teoria autentică a pieței muncii actuale trebuie să țină seama de faptul că nemunca duce la sărăcie pe termen lung. Istoria economică relevă că raționamentul fundamental al pieței muncii trebuie să rezulte din relația directă dintre munca permanentă caracterizată prin profesionalism și moralitate, pe de o parte, și eficiența sistemică, dezvoltarea economică, bunăstarea și echitatea, pe de altă parte.

Piața muncii s-a format și funcționează în corelație cu rolul determinant al muncii și cu exigențele generale ale teoriei pieței și profitului. Experiența istorică arată că, în esență, piața muncii implică întotdeauna stabilirea de raporturi între purtătorii ofertei și cei ai cererii de muncă.

Indicatorii folosiți la nivel macroeconomic reflectă starea pieței muncii. Prin analiza acestor indicatori se formulează soluții concludente ce permit realizarea unor previziuni precum: relația muncă – salariu – management; inflație – productivitate - șomaj. Ca urmare, sunt importante următoarele situații:

- specific noului sistem economic, se poate contura piața muncii într-o perioadă mai îndelungată de timp, fiind necesar un nou sistem legislativ precum și metodologii de aplicare la care ar trebui să se raporteze partenerii sociali cu un nivel ridicat de responsabilitate pentru a evita disfuncționalități și blocaje.
- corelat cu ocuparea forței de muncă, piața muncii are o sferă de cuprindere limitată, (datorită tensiunilor existente între piața muncii și instituțiile legislative, se nasc consecințe negative pe termen mediu și lung); sub aspect social protecția angajaților este slab abordată atunci când există situații în care sunt închise sau sunt restructurate întreprinderi;

Aceste aspecte au determinat diminuarea nivelului mediu de educare a populației totale, cu consecințe defavorabile pe termen îndelungat asupra reorientării în carieră.

Piața muncii reprezintă locul abstract în care se întâlnește cererea de muncă cu oferta de muncă. Piața muncii nu poate fi considerată o piață „obișnuită”, deoarece lucrătorii nu sunt identici și pot decide unde și în ce condiții să muncească.

Firmele oferă locuri de muncă și cer în schimb forță de muncă, în timp ce populația activă oferă forța de muncă și cere, la rândul ei, locuri de muncă:

- oferta de muncă este reprezentată de populația activă;
- cererea de muncă provine de la întreprinderi și administrații.

Populația aptă de muncă depinde de următorii factori:

- factori demografici:
 - creșterea naturală, dacă este pozitivă, antrenează o creștere a populației active (număr nașteri > număr decese);
 - soldul migrației, dacă este pozitiv, determină o creștere a populației active (numărul populației care intră în țară > număr populație care iese din țară).

Cererea de muncă reprezintă nevoia de muncă salarială care se formează în economie într-o anumită perioadă de timp și poate fi analizată pe termen scurt cât și pe termen lung. Pe termen scurt, investițiile realizate nu se modifică, iar stocul de capital rămâne constant. Pe termen lung, firma are de ales între doi factori de producție, ce să-i permită maximizarea producției, în condițiile unui cost de producție datorat. Cererea de muncă depinde de costul muncii și de posibilitățile de substituție sau de complementaritate între capital și muncă.

Cererea și oferta de muncă sunt, prin conținut și formă de manifestare, categorii economice și mărimi economice dinamice, așa cum sunt și valorile de așteptare ale indivizilor și societăților. Ele se modifică de la o generație la alta, sub incidența progresului cultural și instituțional dobândit de fiecare sistem, precum și ca urmare a rangului de prioritate pe care aceasta este în măsură să îl atribuie nevoii de educație în cadrul ierarhiei nevoilor sociale.

Caracteristicile pieței muncii sunt:

- a. arată conexiunile reciproce dintre situațiile demografice reale care stabilește oferta de muncă, și cele ale dezvoltării economico-sociale, care influențează cererea de muncă;
- b. presupune dialogul permanent între angajator și angajat, din punct de vedere cantitativ, calitativ și structural. Ea facilitează întâlnirea între locurile de muncă disponibile și lucrătorii disponibili, fiind principalul model de parteneri între patron și angajat;
- c. este reglementată în cel mai înalt grad și înregistrează cele mai multe influențe din partea multor factori. Această trăsătură este dată de specificul muncii, dar și de cerința de a i se asigura salariatului protecție, și de a controla competiția loială cu ajutorul organizațiilor sindicale. Piața muncii trebuie să prezinte reglementări structurate flexibil, care să conducă la o mai bună competitivitate, influențând favorabil creșterea economică.

În strânsă corelație cu caracteristicile menționate, piața muncii prezintă următoarele funcții:

- funcția socială – implică negocierea unor elemente ce țin de condițiile de muncă și ansamblul calității vieții;
- funcția formativ-culturală – se realizează prin calificare, profesionalism, educație, recalificare și reconversie. Aceasta asigură o mai mare mobilitate și adaptare a forței de muncă la exigențele dezvoltării economice.

Oferta și cererea de muncă, privite în interdependență, constituie forțele esențiale ale pieței muncii în toate timpurile.

Oferta de muncă reprezintă resursele de muncă de care dispune societatea la un moment dat și care se delimitează pe baza următoarelor criterii:

- salarizarea;
- posesia aptitudinilor fizice și intelectuale necesare pentru o muncă;
- căutarea susținută a unui loc de muncă;
- disponibilitatea unei persoane de a ocupa imediat un loc de muncă, de a presta un serviciu.

Oferta este formată din populația aptă de muncă a unei țări și crește mai rapid decât cererea de muncă.

Putem concluziona că oferta de muncă depinde de: dimensiunile populației, calitatea forței de muncă, structura populației, rata de activitate a forței de muncă, etc.

Cererea de muncă reprezintă "nevoia de muncă salarială ce se formează într-o economie de piață concurențială la un moment dat sau pe o anumită perioadă, exprimată prin numărul locurilor de muncă". Prin utilizarea disponibilităților de muncă existente în societate (populația aptă de muncă) se realizează satisfacerea nevoilor de muncă.

FIȘĂ DE LUCRU - IDENTITATEA VIZUALĂ A FIRMEI DE EXERCİȚIU

Prof. ec. Camelia ISTRATE,
COLEGIUL ECONOMIC "ION GHICA" BRĂILA

Prof. ec. Cătălin Fulger ISTRATE,
COLEGIUL ECONOMIC "ION GHICA" BRĂILA

DISCIPLINA: ADMINISTRAREA FIRMEI - FIRMA DE EXERCİȚIU

CLASA a XI-a

TITLUL ACTIVITĂȚII: IDENTITATEA VIZUALĂ A FIRMEI DE EXERCİȚIU

LOCUL DE DESFĂȘURARE: CABINET FIRMĂ DE EXERCİȚIU

Obiectiv:

- Să realizeze elementele specifice identității vizuale pentru firma de exercițiu: antet, siglă, slogan, misiune, viziune.

Mod de organizare a activităților:

- Activitate pe grupe

Materiale

- Fișa de lucru "Stabilirea elementelor de identitate vizuală specifice firmei de exercițiu;
- Markere
- Foi de flipchart

Activitate:

- realizați identitatea vizuală a firmei voastre de exercițiu conform domeniului de activitate ales:
 - a) Alegeți **Numele** – primul pas spre crearea unui brand
 - b) Alegeți culorile firmei de exercițiu și realizați **Logo-ul** – elementul distinctiv al fiecărei firme
 - c) Stabiliți **Sloganul** – exprimă identitatea și însoțește logo-ul

Durata : 50 minute

Desfășurare:

Pregătire

- se stabilesc echipele/ grupele și se distribuie sarcinile de lucru:

Realizare

- Prima echipă alege numele;
- A doua echipă cercetează logo-urilor altor firme și alege culorile ;
- A treia echipă stabilește sloganul firmei de exercițiu

- Se realizează pe flipchart materialele și se prezintă în plenul clasei
- Propunerile sunt discutate și stabilite împreună în plen.

REGULI DE REALIZARE:

Logo-ul

- Realizare grafică : cu cât mai simplu și mai ușor de înțeles este un logo, cu atât impactul lui este mai mare; scopul lui este de a transmite instantaneu un mesaj despre firmă sau produs ;

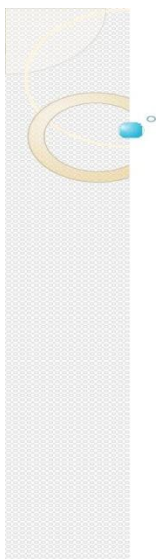
Culorile

- Alegerea culorilor (paletei de culori) este elementul esențial: culorile vii atrag atenția și stârnesc interesul oamenilor; culoarea creează identități diferite și ajută la diferențierea pe piață. Culorile apar în toate materialele realizate(banner, pliante, catalog, broșuri, fluturași, materiale publicitare, documente, etc.)

Sloganul

- Scopul unui slogan este acela de a sprijini identitatea unei firme sau al unui produs alături de logo. Trebuie să fie cât mai scurt și concis, de maxim 7 cuvinte, dar sugestiv, atrăgător.

Notă: Toate elementele de identitate vizuală a firmei de exercițiu trebuie să aibă coerență grafică, pentru a fi identificată ușor firma de exercițiu în raport cu celelalte firme de exercițiu.

Realizarea elementelor de identitate vizuală ale firmei de exercițiu: siglă, slogan, culori

FIȘA DE IDENTITATE VIZUALĂ - FE

Obiect de activitate:

Cod CAEN.....

Nume	
Logo	
Slogan	

Program educațional destinat integrării cu succes a elevilor cu CES

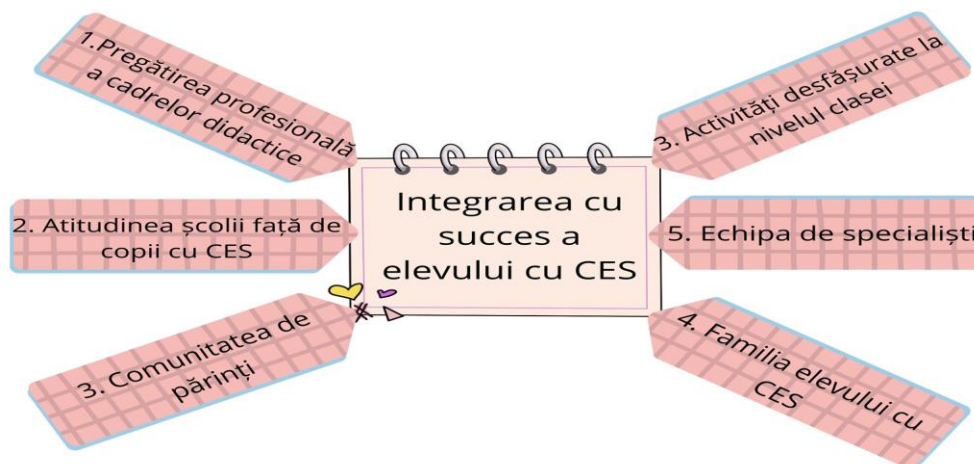
Prof. Kozma Enikő, CJRAE Covasna

Prof. Rotundu-Cojocaru Mirela, CJRAE Covasna

Școala este instituția care, prin pregătirea corespunzătoare, cu maximă responsabilitate a generațiilor de azi va ajuta la conturarea valorilor societății viitoare. În acest sens, misiunea fiecărei școli este aceea de a se asigura de oferirea unei educații de calitate fiecărui elev în parte, indiferent de natura particularităților sale, respectându-se astfel „drepturile fundamentale ale omului și temelia unei societăți drepte” (Chick P., 2006). Dar cum ar putea reuși școala îndeplinirea acestei misiuni? În conturarea răspunsului la această întrebare am ales să cităm un mic fragment din fabula lui Thomas Roosevelt „Girafa și elefantul”: „...ca să fiu sincer, nu sunt sigur că o casă concepută pentru o girafă va fi vreodată bună pentru un elefant, cel puțin nu fără unele schimbări majore...” (R. Roosevelt Thomas, (1999) Building a House for Diversity. New York, et.al.: American Management Association, p. 3-5.) Această afirmație, aplicabilă multor domenii, surprinde ideea necesității regândirii „casei girafei” în contextul educațional astfel încât aceasta să răspundă nevoilor, cerințelor tuturor elevilor. În cadrul conferinței mondiale „Acces și calitate” organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania se subliniază faptul că „școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură ale acestora” (Cadru de acțiune privind CES, UNESCO, 1994, p.6). Pentru a putea răspunde unei mari diversități de nevoi educaționale cu care se confruntă fiecare școală este necesară o planificare continuă a modalităților prin care școlile pot valoriza potențialul fiecărui participant la actul de învățare și implicit asigura un parcurs școlar favorabil fiecărui beneficiar al învățării, conform principiilor pedagogiei centrate pe elev.

Cerințele educative speciale reprezintă un concept larg răspândit și dezbătut cu ocazia diferitelor evenimente organizate în cadrul sistemului de învățământ sau în afara acestuia. Care sunt condițiile în care un elev cu CES integrat în învățământul de masă reușește să evolueze valorificându-și potențialul în mod optim? În schema de mai jos am surprins câțiva dintre factorii care își aduc aportul în asigurarea evoluției școlare corespunzătoare a elevilor cu CES, bazându-ne pe literatura de specialitate și propria noastră experiență. Astfel, pe lângă pregătirea profesională adecvată a cadrelor didactice este necesară o deschidere a școlii

față de practicarea unor politici de valorizare a diversității. Aceste politici promovate de conducerea instituției trebuie să se reflecte în toate acțiunile desfășurate la nivelul acesteia, dar și în practicile întregului personal didactic/nedidactic. Aceste politici trebuie cunoscute și prelucrate la nivelul claselor de elevi, dar și al părinților.

Succesul integrării copilului cu CES depinde în mare măsură de atitudinea colegilor de clasă, de nivelul de acceptare și înțelegere al acestora. La polul opus apare stigmatizarea, marginalizarea copilului cu CES. Succesul sau eșecul integrării depinde, într-o măsură considerabilă, de modul în care cadrul didactic rezolvă situațiile problematice ivite, de cum este tratată și prezentată dificultatea elevului cu CES la nivelul clasei, la nivelul părinților elevilor clasei. O atitudine pozitivă, de acceptare a cadrului didactic față de elevul cu CES se revărsă asupra clasei și se oglindește în nivelul de acceptare și înțelegere apărut printre elevi și părinți. Considerăm în acest sens că este deosebit de important ca elevii din clasă să fie pregătiți corespunzător de către cadrul didactic în vederea primirii și acceptării elevului cu CES, înțelegerii naturii dificultăților acestuia. De asemenea, nu este de neglijat pregătirea părinților elevilor din clasă a căror atitudine deschisă, favorizează integrarea. Strânsa colaborare dintre cadrul didactic, elevi, elev cu CES, părinți, familia elevului cu CES reprezintă o necesitate în demersul integrării.

Programul educațional cu titlul: „*Povestea vieții mele*” are la bază ideea sensibilizării privind problematica CES, pornind de la experiențe proprii și/sau povești de viață ale elevilor. Sunt activități care implică indirect inclusiv părinții copiilor. Domeniul de intervenție vizează: autocunoașterea, intercunoașterea, acceptarea, toleranța, valorizarea diversității prin dezvoltarea empatiei și identificarea și acceptarea diferențelor. În continuare vom prezenta două dintre activitățile cuprinse în cadrul programului.

Prima activitate din cadrul acestui program este cea în care elevii aduc poze, despre ei, familia lor, evenimente de viață și le prezintă celorlalți, pe baza acestui colaj de fotografii,

propria lor poveste, povestea vieții lor. În cadrul fiecărei ore destinate acestei activități câte un elev prezintă povestea lui/ei, iar ceilalți elevi, după ce ascultă, pot veni cu întrebări legate de poveste. Ceilalți elevi pot realiza un desen, o pictură în care se reflectă ceea ce le-a plăcut, impresionat din povestea celui care a prezentat. Din aceste desene se realizează un album pe care elevul care a prezentat povestea îl va duce acasă. La finalul fiecărei activități se discută despre asemănări, diferențe dintre elevi și importanța acceptării acestora. Acest album poate fi baza multor discuții legate de experiențe viitoare înregistrate.

Cea de a doua activitate se numește „**Laturile mele**”. În cadrul acestei activități elevii vor descoperi abilități bine dezvoltate, dar și unele slab dezvoltate. Elevii vor experimenta activități realizate cu ambele mâini, vor scrie, desena sau picta o floare, casă, copac atât cu mâna dreaptă cât și cu cea stângă. La final vor prezenta lucrările și se vor trage concluzii legate de sentimentele trăite când erau nevoiți să scrie sau să deseneze cu mâna nedominantă. La finalul activității elevii sunt rugați să aducă exemple din viața lor când s-au întâlnit cu aceste tipuri de dificultăți. Acest exercițiu poate fi dezvoltat adăugând alte activități (lovirea mingii cu piciorul nedominant, mersul pe trotinetă, etc). Ideea care se conturează este aceea că, atunci când faci lucruri pentru care nu ești pregătit, nu ai abilități bine dezvoltate apare sentimentul frustrării și aceea că fiecare avem „laturi” mai slab dezvoltate, abilități insuficient dezvoltate.

Activitățile programului educațional vin în întâmpinarea dificultăților care pot apărea în momentul sesizării de către elevi a diferențelor dintre ei în învățare.

Bibliografie:

<https://www.hailascoala.ro/pdf/materialeB/b4/Poveste.pdf>

Peacock, G., Collett, B. *Intervenții bazate pe colaborarea familie-școală. Soluții fundamentate științific pentru probleme emoționale, comportamentale și școlare*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2015;

Uniunea Europeană, Ministerul Educației și Cercetării, Proiect Phare 2003, Chick, P. *Educația incluzivă. Ghidul cadrului didactic. Sprijin individualizat pentru învățare*. Centrul Step by Step, București, 2006;

https://www.cartadiversitatii.ro/images/diversity/Managementul_Diversitatii-_Suport_curs_implementarea_CarteiDiversitatii.pdf

<https://www.renincro.ro/images/Declaratia%20de%20la%20Salamanca.pdf>

PROIECT EDUCAȚIONAL

Comunitatea Există prin Voluntariat Motivat = CEVM

Director, prof. Lixandru Elena Cristina,
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”

Cuvinte cheie: comunitate, voluntariat, implicare, devotament, parteneriat

În perioada 1 aprilie – 30 noiembrie 2017 Colegiul Economic "Virgil Madgearu" în parteneriat cu Fundația "Noi Orizonturi" a realizat și implementat proiectul Comunitatea Există prin Voluntariat Motivat = CEVM. Acest proiect este parte a proiectului cu finanțare europeană "Școli conectate la comunitate" implementat în România de Fundația "Noi Orizonturi".

Scopul proiectului a constat în realizarea interconexiunilor dintre educația în școală, formarea profesională și piața forței de muncă pentru creșterea capacității de a declanșa schimbări în ceea ce privește modernizarea și deschiderea către comunitate în cadrul instituției școlare. Proiectul și-a propus în principal abordarea standardului de calitate pentru școlile comunitare: Voluntariat, prin care elevii sunt încurajați să participe activ la viața comunității și standardul Dezvoltare Comunitară care oferă școlii posibilitatea de a iniția și participa la acțiuni comune care să genereze soluții la problemele comunității. Proiectul a presupus implicarea unui număr semnificativ de elevi, părinți, profesori și reprezentanți ai comunității locale în activități de voluntariat: caritabil, ecologic, de inițiere în tainele limbii franceze, tainele cărților și ale teatrului și a urmărit atragerea unor reprezentanți ai comunității care să pună la dispoziția școlii experiențe de viață pentru îmbunătățirea conținuturilor învățării și care să ofere alături de școală consiliere și orientare școlară și profesională elevilor și părinților proveniți din medii dezavantajate. Prin activitățile derulate ne-am propus să contribuim cu ceea ce știm și cu experiența noastră la promovarea unor ONG-uri din comunitate, la dezvoltarea interesului pentru limba franceză, pentru lectură și pentru teatru. Facilitățile noastre pot fi folosite pentru activități destinate comunității: consiliere și orientare școlară și profesională, sportive, artistice.

Obiectivele proiectului au vizat: creșterea cu 25% a numărului de proiecte de voluntariat care implică dezvoltarea abilităților relevante pentru carieră în parteneriat cu profesori, părinți, reprezentanți ONG-uri, agenții și autorități locale în perioada aprilie - noiembrie 2017; creșterea cu 50% a numărului de elevi cu performanțe deosebite în domenii de interes pentru comunitate implicați în activități de voluntariat destinate dezvoltării comunității în perioada mai - noiembrie

2017; creșterea cu 25% a numărului de persoane din comunitate care folosesc experiența de viață pentru îmbogățirea conținuturilor învățării oferind soluții pentru combaterea problemelor comunității în perioada mai - noiembrie 2017; creșterea cu 50% a numărului de elevi și părinți proveniți din medii dezavantajate care au acces la consiliere școlară și profesională în perioada aprilie - mai 2017.

Beneficiarii proiectului: echipa de handbal a colegiului (15 elevi cu vârste cuprinse între 15-17 ani) - copii cu performanțe sportive deosebite, dar cu situații financiare precare; 100 elevi ai colegiului care se confruntă cu prejudecăți sau stereotipuri și care pot fi victime ale discriminării și excluderii sociale; 20 elevi voluntari și 30 elevi cu dizabilități din cadrul Școlii Speciale "Emil Gârleanu"; 24 elevi clasa a IX a și a X a, profil bilingv și 50 preșcolari din 4 grădinițe aflate în proximitatea colegiului care vor fi inițiați în tainele limbii franceze; 20 de elevi iubitori de lectură și 30 de preșcolari cu vârste cuprinse între 3 și 6 ani care vor pătrunde prin cuvântul scris în lumea poveștilor; 20 de elevi și 20 de părinți din zone defavorizate pentru facilitarea accesului la noile tehnologii pentru o mai bună orientare și consiliere școlară și profesională; 20 elevi voluntari care vor participa la activități de ecologizare.

Descrierea activităților:

1. Proiectului în folosul comunității "Talent Show" derulat în perioada aprilie – mai 2017 în Colegiul Economic "Virgil Madgearu". Activitatea a pornit de la nevoia de echipament sportiv pentru echipa de handbal a școlii. Proiectul în folosul comunității "Talent Show" și-a propus achiziționarea a 15 echipamente sportive pentru membrii echipei de handbal a colegiului. Suma necesară pentru această achiziție a fost colectată de elevii voluntari, implicați în grupul țintă, prin punerea în vânzare a unui număr de 1000 de bilete către elevii din școala noastră care au participat la spectacolul "Talent Show". Acest spectacol a implicat un număr de 50 de elevi cu abilități artistice din școală care au prezentat momente de: dans, muzică, teatru. Prin implicarea elevilor voluntari în activitățile proiectului de realizare, organizare, colectare de fonduri, achiziție de echipamente s-a realizat îmbunătățirea cu 80% a comunicării interpersonale, a comunicării elev – elev, elev – profesor; creșterea cu 50% a capacității de implicare activă în soluționarea unor probleme din comunitatea de interes a elevului; gestiunea cunoștințelor personale a celor 25 de elevi voluntari; creșterea cu 50% a abilităților de management de proiect a celor 25 de elevi.

2. Activități de voluntariat pentru persoane cu dizabilități desfășurate în perioada aprilie – iunie 2017 în parteneriat cu Școala Specială "Emil Gârleanu". Aceste activități s-au derulat

lunar și au implicat participarea elevilor din grupul țintă la activități comune prin care s-a urmărit valorificarea talentelor

artistice ale copiilor cu dizabilități, dezvoltarea interdisciplinarității și a spiritului de echipă, formarea și dezvoltarea abilităților manuale și a gustului estetic. Elevii voluntari au realizat împreună cu prietenii lor speciali materiale specifice sărbătorilor pascale, elemente ilustrative pentru ziua Europei (steaguri) și au desenat zâmbete de culoare de ziua lor. Prin participarea la aceste activități elevii și-au însușit mai bine valorile pro-sociale, s-au distrat într-un mod sănătos, și-au dezvoltat stima de sine, și-au dezvoltat abilități de viață și vocaționale, și-au format scopuri importante pentru viitor. În urma activităților derulate am avut ca rezultate: colectarea de alimente neperisabile și dulciuri, realizarea a 30 de felicitări comercializate în colegiu, realizarea colajului UE, colectarea de rechizite pentru 35 copii cu dizabilități.

3. Activități de ecologizare derulate în parteneriat cu Ocolul Silvic din Galați și cu ONG-ul Human Nature. Aceste activități s-au desfășurat în perioada aprilie – noiembrie 2017 și au vizat relaționarea elevilor din grupul țintă cu comunitatea locală pe probleme punctuale de mediu, responsabilizarea elevilor și dezvoltarea unui comportament socio-ecologic adecvat. Elevii au participat la activități de plantare a unui număr de 150 de puieți în fondul forestier al județului Galați, au ecologizat zone din Pădurea Gârboavele, au amenajat și întreținut spațiul verde din proximitatea unității școlare. Prin implicarea în aceste activități elevii din grupul țintă au apreciat mai mult natura, importanța protejării mediului înconjurător, necesitatea implicării în acțiuni de voluntariat ecologic. Rezultatele activităților s-au concretizat în plantarea a 150 puieți prin implicarea a 20 elevi participanți la împădurire, realizarea unui site de prezentare și promovare a ONG Human Nature, implicarea a 100 elevi la activități de ecologizare, antrenarea a cel puțin 30 de elevi și 15 părinți la concursul de pescuit sportiv.

4. Activități de descoperire a limbii franceze inițiate, proiectate, desfășurate de 24 de elevi de la clasele a IX a și a X a, bilingv francofon. Aceste activități și-au propus introducerea preșcolarilor în lumea limbii franceze, crearea unui mediu favorabil de comunicare în limba franceză, relaționarea între elevii de liceu și preșcolarii de grupă mijlocie și mare, conștientizarea elevilor, profesorilor, părinților de necesitatea studierii limbilor străine. Prin participarea la aceste activități elevii și-au dezvoltat competențe sociale, creativitatea, capacitatea de implicare activă, lucrul în echipă. Activitățile s-au derulat bilunar prin participarea elevilor în cadrul a patru grădinițe din proximitatea colegiului. Rezultatele anticipate au constat în: inițierea a 50 de preșcolari în tainele

limbii franceze, exersarea de 24 de elevi de la învățământ bilingv în folosirea limbii franceze, realizarea de materiale pentru expoziții, încheierea a 5 parteneriate cu grădinițe din comunitatea locală.

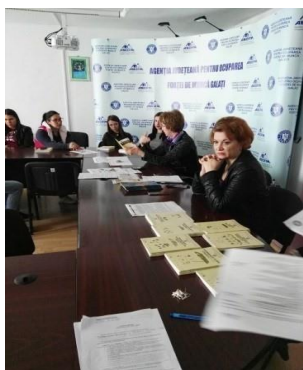
5. Activități de promovare a lecturii desfășurate de elevii din grupul țintă în grădinițele din proximitatea Colegiului Economic "Virgil Madgearu". Activitățile s-au desfășurat săptămânal în perioada aprilie – noiembrie 2017. Aceste activități și-au propus stimularea interesului pentru lectură individuală și colectivă în perioada preșcolară și scolară mică, în vederea dezvoltării și activizării vocabularului și a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală. Prin aceste activități s-a urmărit dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru lectură, apropierea copiilor de carte și de cuvântul scris, formarea unei atitudini de grijă și de respect față de carte, familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere, stimularea imaginației și a creativității verbale, împărtășirea experiențelor personale. Ca urmare a implicării în aceste activități s-a realizat apropierea empatică de literatură cu valorificarea imaginației și laturii emoționale, stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor, creșterea implicării școlii în comunitate, consolidarea parteneriatelor cu alte instituții educaționale. Prin participarea la aceste activități s-a realizat inițierea a 100 de preșcolari în tainele cărții, construirea de mini-biblioteci în grădinițele vizitate, realizarea de planșe cu personaje de povești, realizarea unor mici scenete de prezentare a personajelor preferate, încheierea a 7 parteneriate cu grădinițele din comunitate.

6. Activități de educație prin teatru desfășurate de elevii din grupul țintă în grădinițele din proximitatea Colegiului Economic "Virgil Madgearu". Activitățile s-au desfășurat bilunar în perioada aprilie – noiembrie 2017 prin participarea elevilor din trupele de teatru ale colegiului la acțiuni de pregătire a unor mici spectacole teatrale cu copii din grădinițele vizate. Prin participare la aceste activități elevii din grupul țintă au apreciat mai mult piesele din literatura română și universală, au exteriorizat trăirile interioare prin gestică, mimică, timbrul vocii, mișcare scenică, atitudine, și-au dezvoltat capacități de percepere, înțelegere, observare a mediului înconjurător prin intermediul teatrului, și-au dezvoltat imaginația și creativitatea, au utilizat calități expresive ale limbajului oral și corporal în transmiterea unor idei și sentimente. Activitățile au presupus crearea unei atmosfere specifice unui spectacol de teatru, valorizarea capacităților creativ-interpretative ale elevilor, înlăturarea timidității copiilor preșcolari prin implicare în grup, participare activă și responsabilă la joc, adaptarea la situații problemă. Activitățile de teatru desfășurate de elevii colegiului au avut ca rezultate inițierea a 100

de preșcolari în tainele teatrului, realizarea a 3 piese de teatru elevi + preșcolari, încheierea a de parteneriate cu unități școlare din comunitate.

7. Activități de dezvoltare a abilităților de comunicare și relaționare cu membrii comunității, de încurajare a atitudinilor deschise non discriminatorii prin metoda "Biblioteca Vie". Acest concept introdus pentru prima oară în România de către Asociația A.R.T. Fusion a cunoscut o rapidă apreciere și dezvoltare datorită pragmatismului și creativității. Biblioteca vie este o oportunitate pentru dialog intercultural și dezvoltare personală direcționat către oameni care de obicei au contact foarte puțin cu programe de educație non-formală. În concret, activitățile organizate la Colegiul Economic "Virgil Madgearu" în perioada mai – noiembrie 2017 și-au propus dezvoltarea abilităților de recunoaștere și înțelegere a propriilor sentimente, emoții, opinii, motivații precum și efectele acestora, promovarea respectului pentru drepturile omului, încurajarea dialogului intercultural, prin valorificarea diferențelor și particularităților oamenilor. Prin aceste activități s-a realizat facilitarea întâlnirii dintre 100 de elevi din colegiu și oameni reprezentând grupuri care se confruntă cu prejudecăți sau stereotipuri și care pot fi victime ale excluderii sociale, implicarea comunității locale în parteneriate educaționale, valorizarea curriculară și extracurriculară a patrimoniului cultural comunitar, pentru a spori motivarea și interesul elevilor față de propria formare. Prin implicarea elevilor în aceste activități s-a realizat îmbunătățirea comunicării interpersonale, ameliorarea comportamentului civic și comunitar al elevilor în vederea diminuării / limitării eșecului școlar evidențiat prin note scăzute la purtare, absenteism, violență fizică și verbală. În urma activităților se va realiza o bază de date cu informații furnizate de cărțile vii implicate. Cărțile vii au la întâlniri cu grupuri diverse de elevi, iar elevii au avut ocazia să acceseze cărțile din biblioteca vie bilunar.

8. Activități de consiliere și orientare școlară, profesională și universitară a elevilor de învățământ secundar din Colegiul Economic "Virgil Madgearu" și a părinților prin seminare de formare privind domeniul ocupațional din regiunea sud-est. Activitățile și-au propus dezvoltarea, adaptarea, promovarea și furnizarea serviciilor de orientare și consiliere profesională pentru elevii din grupul țintă, în sprijinul tranziției de la școală la viața activă a acestora, identificarea surselor de informare privind ofertele facultăților, facilitarea relației elevi – părinți – școală prin participare activă la activitățile de orientare școlară. Prin participarea la aceste activități s-a urmărit crearea și implementarea de instrumente noi de adaptare și pregătire a elevilor din grupul țintă pentru inserția pe piața muncii. Activitățile s-au desfășurat în lunile aprilie, mai 2017, la AJOFM Galați

și au constatat în realizarea în parteneriat profesor – elev – reprezentant agenție a unei micro și macro analize a județului Galați referitoare la importanța și influența mediului economic, geografic, politic, socio – cultural, psiho-social și demografic asupra mediului de afaceri din regiune și la CEVM unde părinții și elevii vor primi informații despre instrumentele TIC cu ajutorul cărora pot accesa site-urile facultăților, calendarul târgurilor de orientare școlară și profesională. Prin participarea la aceste activități s-a urmărit dezvoltarea abilităților de căutare și filtrare a informațiilor, creșterea capacității de analiză și sinteză a informațiilor, facilitarea accesului elevilor din zone defavorizate la noile tehnologii, formarea între grupurile de elevi participanți a relațiilor bazate pe prietenie, toleranță, comunicare, cooperare, familiarizarea elevilor din grupul țintă cu cerințele specifice pieței muncii ale unor meserii către care absolvenții din Colegiul Economic "Virgil Madgearu" doresc să-și îndrepte pașii: economist, jurist, medic, inginer, agent de turism, ghid, organizator de evenimente. Ca rezultate ale activităților de orientare și consiliere școlară și profesională menționăm: realizarea unui material informativ ca suport metodic, formarea unui număr de minim 30 elevi în domeniul consilierii profesionale, realizarea unei baze de date cu facultăți și specializări, formarea a 20 de părinți în domeniul TIC.

Din experiența implementării proiectului am învățat:

- Este important ca în derularea activităților să implicăm cât mai mulți factori interesați pentru succesul acțiunii, pentru promulgarea impactului acesteia asupra comunității, pentru obținerea de efecte maxime (atragera părinților în activitățile de voluntariat: teatru, ecologie a dus la valorificarea unor talente ale acestora, la creșterea încrederii, la dezvoltarea comunicării părinte-elev, la economie de resurse; implicarea organizațiilor din comunitate (grădinițe, fundații) a sporit încrederea elevilor privind importanța acțiunii lor în comunitate, a motivat voluntarii în plus privind importanța acțiunilor lor)
- Este important să încurajăm elevii să facă voluntariat, să-i motivăm, deoarece elevii au inițiative de voluntariat și prin implicarea activă în astfel de acțiuni își pot dezvolta abilități relevante pentru cariera pe care și-o doresc (motivarea voluntarilor prin încheierea de contracte de voluntariat a dus la creșterea implicării active a unui număr de 10 elevi)
- Este important pentru dezvoltarea școlii cooperarea cu agenții și ONG-uri active în dezvoltarea locală (existența celor 25 de acorduri de parteneriat încheiate pe parcursul derulării proiectului cu instituții și ONG-uri din comunitate), pentru care putem oferi sprijin tehnic și organizațional (formarea părinților în domeniul utilizării instrumentelor TIC).

Concluzia realizării și implementării proiectului - elevul reprezintă centrul de interes al școlii deoarece ea este interesată să-l pregătească pentru viață, să-l ajute să dezvolte relații cu

comunitatea, astfel încât el să poată dobândi acele cunoștințe și abilități de care are nevoie pentru a deveni membru activ al societății. În acest sens școală noastră, în calitate de școală comunitară, își propune să ofere elevului ceea ce este relevant pentru el prin realizarea de activități în școală sau în alte locații din comunitate, care să implice activ factori interesați precum: profesori, părinți, organizații partenere, alte grupuri din comunitate.

Bibliografie:

* Standardele Internaționale de Calitate pentru Școli Comunitare 2016

CUM SĂ-MI ALEG CARIERA?

**Prof. Lixandru Radu,
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați**

De 10 ori pe zi, trebuie să te învingi pe tine însuși. (Nietzsche).

Visul din copilărie de a deveni "om mare" este primul pas făcut în drumul ce urmează să-l străbatem în viață pentru alegerea a ceea ce ste mai bun, mai plăcut și mai valoros pentru fiecare dintre noi în ceea ce privește alegerea carierei.

Încă de pe băncile școlii ne gândim ce cale să urmărim și dacă este cea care ni se potrivește cel mai bine. Stăm încruntați și acceptăm sau nu, criticile dascălilor noștri și încercăm să găsim calea cea mai bună. Hotărâți sau nu cu pași stingheri, parcă, băjbâind în întuneric și sperând că în final să fim ceea ce ne place.

Încă nu știm care ne sunt plusurile și minusurile și așteptăm parcă să ni le scoată cineva la iveală. Așa cred că au simțit și simt încă toți elevii și studenții care încearcă să pornească în viață, începutul fiind întotdeauna cea mai dificilă parte, nesiguranța și mai ales teama de un eventual eșec, determinând mari dificultăți în foarte multe cazuri.

Atunci ar trebui să intervină totuși cineva cu experiență și să le dea o mână de ajutor, un imbold, un sfat, o cale pe care să o urmeze pentru a avea succes, pentru a putea să realizeze ceea ce își dorește fiecare.

Cu toții avem calități, dar sunt diferite – și le folosim în mod diferit. Dacă devenim foarte conștienți de ceea ce suntem și ceea ce ne dorim avem mai multe șanse să ajungem acolo unde vrem, atât în viața personală cât și în cea profesională – care de fapt sunt... una singură: viața noastră de zi cu zi.

Din copilărie sau în alte cazuri, abia în anii de facultate, jobul de vis începe să ți se contureze în minte. Medic sau avocat, bancher sau pictor de profesie – oricare ar fi jobul ideal pentru tine, el este acela care te-a împins într-o anumită direcție și ți-a dictat deciziile referitoare la carieră însă, drumul către jobul de vis nu este lin, ești adesea nevoit să faci o serie de compromisuri și să iei hotărâri dificile.

Pentru a ajunge acolo unde îți dorești, este nevoie să depui eforturi consistente. Acest lucru se poate traduce prin renunțarea uneori la anumite plăceri și distracții specifice vârstei și alocarea unui timp necesar însușirii, dezvoltării sau perfecționării aptitudinii care să ajute la îndeplinirea visului. Nu este tocmai ușor să rămâi închis în camera ta, cu cărțile în brațe sau instrumentele cu

care lucrezi, atunci când colegii tăi ies în cluburi, însă uneori ești nevoit să faci și astfel de compromisuri de dragul de a-ți urma drumul ales. Compromisul constă în a conștientiza că acesta este drumul spre succes și a-l urma că atare, indiferent cât de mult ar dura. Este posibil chiar să descoperi, pe parcurs, că aceasta nu mai este cariera pe care ți-o dorești și să te reprofilezi. În acest caz, procesul va începe din nou, cu munca de jos, salariu mic și cursuri de specializare pentru a dobândi competențele necesare.

Din fericire, partea frumoasă a lucrurilor o reprezintă pasiunea și satisfacția a ceea ce fiecare realizează, întotdeauna acoperind regretele care ar putea să apară în urma renunțării la distracțiile și restricțiile care se impun.

Însă, pentru a-ți atinge scopurile, va trebui să îți cunoști foarte bine calea și să ai ambiția și determinarea necesare pentru a o urma.

Poate cineva să facă singur asta, încă de la început? Este foarte greu! În parcurgerea acestui drum, poate interveni cineva cu mai multă experiență, cunoștințe despre viață și foarte bune intenții care să identifice să mobilizeze și să pună în valoare resursele specifice fiecăruia.

Nici un părinte nu poate prevedea lumea adultă în care va intra copilul lui. Contextul în care cresc adolescenții de azi este diferit de cel în care am crescut noi, însă indiferent de aceasta, ei au nevoie de sprijinul și suportul părinților. Din perspectiva inteligenței emoționale, părinții adolescenților trebuie să se ocupe de educarea lor în următoarele privințe: aprecierea, sentimentul de a fi iubit, prețuit și luat în seamă; apartenența - faptul de a face parte din grupuri sociale semnificative, de a se maturiza prin intermediul diferitelor contacte și relații; competența și încrederea, care vin din stăpânirea unor elemente de inteligență socială și emoțională, necesare pentru a se descurca în societate, pentru a se împotrivi tendințelor nocive, pentru a discerne oportunitățile, pentru a construi relații pozitive în familie și în comunitate; contribuția - sentimentul că dincolo de propria persoană se află o lume mai vastă de relații, idealuri și cauza de care suntem cu toții legați.

Gașca de prieteni exercită o influență mare asupra adolescentului care nu beneficiază de comunicare în relația cu părinții. În astfel de cazuri, anturajul are putere de convingere și în ceea ce privește alegerea profesiei. La 15-17 ani, grupul de prieteni îi poate oferi adolescentului modele de comportament, de preferințe muzicale, filme, haine... Pe scurt, valori pe care ei le urmăresc în viață, în schimb, foarte rar, adolescentul găsește în grupul de prieteni repere care să-l ajute în orientarea sau alegerea unei profesii. Tot mai mulți tineri spun: "Vreau să-mi deschid o afacere", "Vreau să am bani" sau visează să se plimbe în mașini scumpe ori să meargă în vacanță în locuri exotice. Poate așa se explică de ce sunt la moda așa-zisele "profesii" de fotbalist, om de afaceri, manechin, cântăreț. Adesea, adolescentul își dă seama că acele puține repere oferite de prieteni în

alegerea profesiei sunt superficiale și chiar imposibile. Dar nevoia de a fi acceptat în gașcă și de a se afirma este atât de puternică, încât adolescentul își însușește acele repere. Tânărul se lasă influențat la presiunea grupului și riscă să își aleagă un drum greșit în viață sau să rămână pur și simplu pe drumuri. Orientarea profesională trebuie să țină cont de talentul, aptitudinile, dorințele tânărului, dar și de realitatea societății actuale. Părinții copiilor înzestrați cu talent, dar și responsabilitate au cea mai ușoară sarcină. Nu trebuie decât să le lase tinerilor libertatea de a-și alege cariera dorită.

Ce pot face părinții în cazul în care anturajul are o influență negativă asupra adolescentului? Părinții trebuie să-l orienteze pe calea cea bună, însă în mod obiectiv, fără certuri, fără reproșuri, fără judecați pripite. Dacă argumentele părinților împotriva găștii se vor baza pe replici de genul "îți pierzi timpul cu niște derbedei", atunci tânărul se va simți jignit și nu va face decât să alerge în mijlocul prietenilor să se plângă că nu este înțeles. Alegerea părinților în ceea ce privește cariera tânărului este de cele mai multe ori contrară influenței exercitate de gașcă. Mulți părinți își impun hotărârea pentru că ei plătesc meditațiile sau pentru că țin la tradiția vocațională a familiei. "Eu știu ce este mai bine pentru tine și vei face ce spun, mai ales că îți plătesc meditațiile" sau "Trebuie să ne urmezi exemplul și să fii a treia generație de medici" reprezintă replici pe care părinții le repetă deseori în fața tinerilor. Însă la vârsta adolescenței puțini mai sunt atât de hotărâți. La 16-17 ani, alegerea unui drum în viață este una dintre marile probleme. Mulți dintre ei ajung în clasa a XII-a și oscilează încă între diverse domenii: arhitectură, medicină, drept, artă, învățământ, construcții. Alții nu își mai continuă studiile și își caută un loc de muncă.

Fiecare tânăr își pune uneori întrebări de felul: Cine sunt eu? Prin ce mă deosebesc de cei din jur? Care sunt punctele mele tari și cele slabe? Care sunt posibilitățile mele? Cum aș putea să îmi dezvolt calitățile și să îmi depășesc slăbiciunile? Răspunsurile la întrebările de acest fel se referă la cunoașterea însușirilor de personalitate definitorii, a aptitudinilor, a sistemului motivațional și de valori, la creșterea stimei de sine, a încrederii în sine, dezvoltarea creativității, a capacității de autocontrol, a abilităților de comunicare și relaționare interpersonală, a posibilităților de gestionare a emoțiilor, etc.

Explorarea traseelor educaționale și ocupaționale este urmată de luarea deciziei de carieră, adică selectarea unei opțiuni din mulțimea variantelor disponibile la un moment dat.

Atunci când luăm o decizie trebuie să fim conștienți de faptul că nu luăm o decizie pentru întreaga viață. În cursul vieții este posibil să identificăm cariere care ni se potrivesc mai bine și putem relua procesul de construire a carierei.

Mai degrabă planificarea carierei este o activitate care are efectele scontate numai dacă este făcută în mod regulat, mai ales datorită faptului că, după cum s-a demonstrat, un angajat își

schimbă cariera (nu numai joburile) de mai multe ori de-a lungul vieții. Și nu este niciodată prea devreme sau prea târziu să începi să-ți planifici cariera.

Planificarea carierei nu este o activitate care ar trebui făcută o singură dată – în liceu sau în facultate – și apoi lăsată deoparte pe parcursul vieții. Unii oameni sunt atât de absorbiți de profesiile lor, încât nu pot vedea alte oportunități de carieră pentru ei înșiși. Orice job necesită un anumit set de calități, și este mult mai bine să te încadrezi într-o anumită categorie în funcție de aceste calități, decât în funcție de titlul jobului. Stabilește-ți un traseu pentru succesul profesional. Poți avea succes într-un domeniu fără a-ți stabili obiectivele? Desigur. Dar poți avea chiar și mai mult succes, stabilindu-ți obiectivele? Majoritatea cercetărilor afirmă că DA.

O componentă esențială a planificării carierei este stabilirea obiectivelor profesionale pe termen scurt (anul curent), mediu (anul următor) și lung. O altă componentă a planificării carierei o formează revizuirea și ajustarea obiectivelor, pe parcursul evoluției sau modificării planurilor și dezvoltarea noilor obiective, pe măsura îndeplinirii celor anterioare.

Pare un clișeu, dar informația chiar este cheia succesului și a puterii. Nu trece niciodată pe lângă șansa de a învăța și a te dezvolta personal sau profesional; parte a planificării carierei este căutarea noilor modalități de dezvoltare și studii, în permanență.

Acordă-ți timp pentru a analiza care sunt experiențele educaționale necesare atingerii scopurilor profesionale. Caută în cadrul companiei tale, în cadrul asociațiilor profesionale, universităților și facultăților, precum și în cadrul programelor de învățare online, la distanță, pentru a găsi oportunități de dezvoltare profesională, și apoi găsește o modalitate de a le obține.

Unul din rezultatele cele mai plăcute ale planificării carierei este realizarea unui scenariu profesional al tău, în viitor. Unde vei fi peste un an? Dar în 5 ani? Un element important al dezvoltării acestor scenarii din viitor este cercetarea oportunităților profesionale. Desigur, dacă ai un job actual, la care vrei să renunți, este esențial pentru tine să îți dezvolti mai multe scenarii ale posibilelor cariere, pentru a vedea care din ele este mai aproape de realitatea pe care ți-o dorești. Caută în cadrul companiei sau domeniului în care lucrezi, dar nu evită, că și cu celelalte aspecte ale planificării carierei, să cauți și oportunități în alte domenii. Planificarea carierei include și examinarea activităților pe care îți place să le faci atunci când nu lucrezi. Poate sună ciudat să examinezi activitățile care nu sunt legate de locul de muncă, în cadrul planificării carierei, dar este un aspect necesar. De multe ori, hobbyurile și modalitățile de petrecere a timpului liber îți pot oferi informații utile despre cariera și traseul posibil al acesteia. Crezi că nu poți avea un hobby și o carieră? Oamenii fac acest lucru în permanență. Celebrul pictor Paul Gauguin era un om de afaceri de succes care picta pe țărmul mării și care a devenit pictor la încurajările unui artist pe care îl

admira. Acela a fost momentul în care a hotărât schimbarea carierei întrucât, deși era un bun businessman, activitatea care îi plăcea cu adevărat era pictura.

Nu aștepta prea mult pentru a-ți face planuri legate de carieră. Planificarea carierei poate avea beneficii multiple, de la stabilirea obiectivelor la o viață plină de succes.

Urmează-ți modelul în viață. Fiecare are nevoie de un model pe care să-l urmeze în viață. Nu contează cine e. Fie că e mama, tata, poate un actor sau nu știu ce mare om de succes. Tot ce contează e să știm să ne alegem ceea ce dorim de la viață. Cum spunea cineva: țintește spre lună. Chiar dacă nu vei ajunge acolo măcar vei fi printre stele.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adriana Băban, Domnica Petrovai, Gabriela Lemeni – Consiliere și orientare - Ghidul profesorului, Colecția Educația 2000+, Humanitas Educațional, București, 2002
2. Eva Bocsa, R. Munteanu – Consiliere și orientare în carieră, Ghid pentru studenți și absolvenți
3. <http://casaioana.ro/viata/tema5/consilierea.html>
4. <http://www.scritube.com/sociologie/Planificarea-carierii24119202422.php>
5. <http://www.yuppy.ro/articol/Cariera/626/5-sfaturi-pentru-planificarea-carierii.html>
6. <http://www.studentie.ro/info-cariera/p-1>

STUDIU PRIVIND AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE TIPURILOR DE SOCIETĂȚI COMERCIALE ÎN ROMÂNIA

Profesor Luchian Adeline Daniela,

Colegiul Economic Virgil Madgearu Galați

Organizarea unei afaceri în România implică înființarea unei societăți comerciale, a căror reglementări de bază se regăsesc în **Legea nr. 31/1990** cu modificările ulterioare. De asemenea, Reglementări speciale au fost adoptate pentru anumite domenii de activitate.

Conform Legii nr. 31/1990 în România se disting **cinci forme de societăți comerciale**:

- *Societatea cu Răspundere Limitată (SRL)*;
- *Societatea pe Acțiuni (SA)*;
- *Societatea în Nume Colectiv (SNC)*;
- *Societatea în Comandită Simplă (SCS)*;
- *Societatea în Comandită pe Acțiuni (SCA)*;

Aceste societăți comerciale au câteva trăsături comune dintre care precizez:

- au personalitate juridică. Înființarea lor dă naștere unui subiect de drept nou, cu drepturi și obligații proprii, distincte de cele ale asociaților. Personalitatea juridică se dobândește din momentul înmatriculării în Registrul Comerțului;
- procedura de constituire și de înmatriculării în Registrul Comerțului este relativ aceeași (cu unele particularități care vor fi evidențiate pe parcurs);
- la toate formele de societate asociații/acționarii pot fi persoane fizice sau juridice, române sau străine, fără nici o îngrădire;
- indiferent de forma de societate aleasă, prin înființarea acesteia asociații persoane fizice nu dobândesc calitatea de comerciant;
- capitalul social poate fi format prin aporturi în numerar sau bunuri. La unele dintre ele sunt permise și aporturile în muncă sau în creanțe, după cum se va detalia. Capitalul social va fi depus/constituit de asociații/acționari și nu poate fi finanțat din subvențiile acordate prin proiecte de fonduri europene cu fonduri nerambursabile.

Societatea cu Răspundere Limitată(SRL), este cea mai populară formă de societate. Acest tip de societate combină avantajele răspunderii limitate pentru datoriile societății specifică societății pe acțiuni cu cerințe mai reduse de capital social și o mai mare flexibilitate în funcționare. Capitalul social minim este de 200 lei și este împărțit în părți sociale a căror valoare nominală nu poate fi mai mică de 10 lei. Părțile sociale, deși asemănătoare acțiunilor, nu reprezintă titluri negociabile. Ele pot fi transmise în mod liber doar între asociați. Transmiterea către persoane din afara societății este posibilă doar cu aprobarea Adunării Generale a Asociaților. Aportul la formarea capitalului social poate consta în bunuri și numerar. Aporturile în muncă și creanțe nu sunt admise. Este singura formă de societate care se poate constitui având un singur asociat, care poate fi persoană fizică sau juridică. Legea însă permite unei persoane să constituie doar o singură societate cu răspundere limitată cu asociat unic. Totodată, o societate cu răspundere limitată nu poate avea ca asociat unic o altă SRL cu un singur asociat. Este și singura formă de societate la care numărul maxim de asociați este limitat. Societatea cu răspundere limitată nu poate avea mai mult de 50 de asociați. Această formă de societate poate fi utilizată pentru organizarea oricărei afaceri, indiferent de mărimea sau complexitatea acesteia, atâta timp cât nu

există rațiuni speciale care ar face mai potrivită o altă formă de societate, ținând seama de trăsăturile particulare arătate mai sus;

Societatea pe Acțiuni(SA), este cea mai complexă formă de societate comercială. Mare parte din prevederile Legii 31/1990 sunt dedicate reglementării modului de constituire și funcționare a acestei forme de societate. Pentru constituirea ei legea prevede un minim de capital de 90.000 lei (prin hotărâre de guvern se poate modifica periodic acest plafon pentru a fi actualizat la nivelul a 25.000 EUR). Capitalul social este împărțit în acțiuni a căror valoare nominală nu poate fi mai mică de 0,10 lei. Acțiunile sunt titluri de valoare care pot fi transmise, în principiu, în mod liber. Capitalul social poate fi constituit prin aporturi în numerar și în natură. Prestațiile în muncă nu sunt admise ca aport social. Creanțele sunt admise ca aport doar dacă societatea se constituie prin subscrierea simultană și integrală a capitalului social de către fondatori, nu și în cazul constituirii prin subscripție publică. Acționarii răspund limitat pentru datoriile societății, doar cu capitalul social subscris. Societatea poate fi constituită având un număr minim de doi acționari. Această formă de societate este adecvată pentru afaceri de anvergură, care reclamă un capital considerabil. Pentru desfășurarea anumitor activități această formă de societate este singura alternativă, exemplul ilustrativ fiind societățile bancare care pot fi înființate doar sub forma societăților pe acțiuni.

Societatea în Nume Colectiv (SNC), este cea mai simplă formă de societate. Principala caracteristică o reprezintă răspunderea solidară și nelimitată a asociaților pentru datoriile societății. Cu alte cuvinte, dacă societatea nu este în măsură să-și onoreze obligațiile de plată, creditorii acesteia au posibilitatea să se îndrepte împotriva averii personale a asociaților pentru recuperarea creanțelor lor. Răspunderea fiind solidară, creditorii pot urmări pe oricare dintre asociați pentru întreaga datorie, acesta având apoi posibilitatea să se îndrepte, la rândul său, împotriva celorlalți asociați pentru cota fiecăruia. Legea nu cere un minim de capital pentru constituirea SNC. Aporturile asociaților la formarea capitalului social pot fi în numerar, în natură, în creanțe sau în prestații în muncă, fără nici o restricție. Cota de capital ce revine fiecărui asociat pentru aportul său poartă denumirea de „parte de interes”. Pentru constituirea societății sunt necesari minim doi asociați. Societatea în nume colectiv este potrivită pentru realizarea unor afaceri de mică anvergură, în care asociații sunt direct și nemijlocit implicați în activitate și își asumă toate riscurile;

Societatea în Comandită Simplă (SCS), se caracterizează prin existența a două categorii de asociați: asociați comanditari și asociați comanditați. Asociații comanditari sunt chemați să asigure capitalul necesar pentru desfășurarea activității societății și răspund limitat pentru datoriile societății, doar în limita capitalului social pe care l-au subscris. Asociații comanditați sunt, teoretic cel puțin, cei care dețin priceperea și experiența necesare pentru derularea afacerii. Din rândul lor se numesc administratorii societății. Răspunderea asociaților comanditați pentru datoriile societății este nelimitată și solidară, similar asociaților din societatea în nume colectiv. La fel ca și în cazul SNC legea nu cere un minim de capital pentru constituirea acestei forme de societate. Aporturile asociaților la formarea capitalului social pot fi în numerar, bunuri sau creanțe. Prestațiile în muncă pot fi aduse ca aport numai de asociații comanditați. Capitalul social este împărțit în "părți de interes" ca și la SNC. Pentru constituirea societății sunt necesari minim doi asociați, cu mențiunea că în fiecare dintre cele două categorii trebuie să existe cel puțin un asociat. Această formă de societate se poate dovedi adecvată pentru situațiile în care investitorii nu doresc sau nu au posibilitatea să se implice direct în administrarea și funcționarea societății. Comanditații, administratori sau nu, sub amenințarea răspunderii nelimitate pentru datoriile societății, vor fi mult mai interesați, teoretic cel puțin, de succesul afacerii;

Societatea în Comandită pe Acțiuni (SCA), este o combinație între societatea în comandită simplă și societatea pe acțiuni. La fel ca și la societatea în comandită simplă există două categorii de asociați: comanditați și comanditari. Comanditații răspund nelimitat și solidar pentru datoriile societății, în timp ce comanditarii răspund doar în limita capitalului

social subscris. Administratorii societății se desemnează doar din rândul asociaților comanditați. Cerințele privind capitalul social și structura acestuia sunt ca la societatea pe acțiuni, respectiv un capital social minim de 90.000 lei împărțit în acțiuni cu o valoare nominală de minim 0,10 lei. Sunt necesari cel puțin doi asociați pentru constituirea acestei forme de societate. La fel ca la societatea în comandită simplă trebuie să existe cel puțin un asociat în fiecare din cele două categorii. Este o formă de societate rar întâlnită în practică. Se poate dovedi adecvată în situații speciale, când se dorește o motivare suplimentară a administratorilor societății.

Societatea Europeană (SE), se referă la înființarea societăților europene care se bazează pe legislația comunitară (Regulamentul Consiliului Europei nr. 2157/ 2001 privind statutul societății europene, Directiva 86/ 2001 privind facilitățile în a efectua fuziuni transfrontaliere) și pe cea națională (Legea nr. 31/1990 și Hotărârea de Guvern 187/2007 privind procedurile de informare, consultare și alte modalități de implicare a angajaților în activitatea societăților europene). Pentru înregistrarea unei societăți europene în țara noastră, documentele necesare sunt aceleași cu cele pentru înființarea unei firme SA, cât și documentele care dovedesc existența firmelor implicate de la organele competente din țările de unde provin acestea, cele de achitare a cheltuielilor și anunțul publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar în funcție de tipul de societate europeană, se mai solicită proiectul de transfer, proiectul de fuziune sau cel al holdingului, precum și documentele prin care se dovedește că firmele implicate nu sunt în stare de insolvență. Numai după încheierea unui acord privind implicarea angajaților în activitatea firmei (HG 187/2007) societatea europeană poate fi înmatriculată în Registrul Comerțului.

Capitalul social este de minim 120.000 de euro sau echivalentul în moneda națională. Societățile europene pot fi doar societăți pe acțiuni, indiferent de forma firmelor care participa la constituirea lor. Denumirea societății europene este precedată sau urmată de abrevierea SE. Un stat membru poate impune societății europene înregistrate pe teritoriul său obligația de a-și amplasa administrația centrală și sediul social în același loc. Din punct de vedere fiscal, societățile europene i se aplică regulile statului unde are sediul social. În cazul României, societatea europeană este considerată plătitor de impozit pe profit. Societatea europeană este condusă de o Adunare Generală a Actionarilor (AGA) și un organism de administrare, care poate fi compus din unul sau mai mulți administratori, numiți de AGA (sistem monoist) și dacă sistemul de administrare este dualist, atunci societatea are, în plus față de AGA, atât un organism de conducere, cât și unul de supraveghere al celui de conducere;

O categorie separată o reprezintă activităților economice desfășurate de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale pe baza OUG 44/2008 și OUG 46/2011.

Persoana Fizică Autorizată (PFA), reprezintă cea mai ușoară modalitate prin care un antreprenor își poate deschide o afacere, ceea ce se poate obține în trei zile și pentru care este necesar un capital de doar 200 de lei. PFA reprezintă o persoană fizică autorizată să desfășoare orice formă de activitate economică permisă de lege, folosind în principal forța sa de muncă. Sunt eligibile pentru înființare, toate persoanele de peste 18 ani care nu au comis în trecut infracțiuni financiare și care au pregătire profesională în domeniul în care doresc să se avizeze. Trebuie să dețină un sediu profesional și trebuie să declare pe propria răspundere că îndeplinesc condițiile de legale de funcționare. Legile care reglementează actele și pașii necesari pentru obținerea PFA sunt ordonanțele de urgență OUG 44/2008 și OUG 46/2011. Capitalul minim pentru înființarea PFA este de 200 de lei. Spre deosebire de SRL, unde proprietarii firmei răspund în caz de insolvență doar cu patrimoniul înregistrat al companiei, persoanele fizice autorizate răspund și cu averea proprie. Pentru înființarea se verifică numele PFA la Registrul Comerțului (ORCT) și se asigură rezervarea lui, se depune cerere de înregistrare la Registrul Comerțului și cererea de autorizare de funcționare, la tribunalul din județul în care solicitantul își are sediul. Pentru înregistrare și autorizare, solicitantul mai trebuie să atașeze și anexe pentru susținerea cererii documentele: Copie după cartea de identitate sau pașaport, Copie legalizată după un document care să ateste drepturile de folosință asupra sediului profesional (contract de

închiriere, comodat, certificat de moștenitor, contract de vânzare-cumpărare etc), Declarație pe propria răspundere care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, Copii după documentele care atestă pregătirea profesională și, dacă este cazul, după experiența profesională (diplome, certificate sau adeverințe prin care se dovedește absolvirea unei instituții de învățământ, certificatul de calificare profesională, certificatul de competență profesională, cartea de meșteșugar, carnetul de muncă al solicitantului etc). Termenul de eliberare a certificatului de înregistrare, care conține un cod unic pentru fiecare solicitant, este de 3 zile lucrătoare;

Întreprinderea Individuală(II) este întreprinderea economică, fără personalitate juridică, organizată de un întreprinzător persoana fizică împreună cu familia sa. Înființarea întreprinderii individuale este reglementată legal de OUG nr. 44/2008. Pentru înființarea unei întreprinderi individuale, titularul trebuie să demonstreze că are o calificare în domeniul de activitate pe care l-a ales (similar PFA). Pașii pentru înființarea, respectiv desființarea întreprinderii individuale sunt, ca principiu aceleași ca și înființarea/desființarea unui PFA, cu anumite particularități. Numele întreprinderii individuale se compune din numele titularului întreprinderii scris în întregime sau din numele și inițiala prenumelui acestuia, la care se adaugă sintagma "întreprindere individuală". Important de știut este faptul că persoana fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul, dacă acesta a fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul (similar PFA). O întreprindere individuală poate avea angajați cu contract de muncă, înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă(ITM) și poate colabora cu alți întreprinzători (cu alte PFA, cu alți întreprinzători persoane fizice titulari ai unor întreprinderi individuale sau reprezentanți ai unor întreprinderi familiale ori cu alte persoane juridice) pentru efectuarea unei activități economice, fără ca aceasta să îi schimbe statutul juridic dobândit potrivit prezentei secțiuni (similar PFA). Titularul unei întreprinderi individuale trebuie să plătească către stat impozit pe venit, contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii și la cel de sănătate, iar dacă întreprinderea individuală are angajați cu contract individual de muncă, atunci trebuie plătite impozite și contribuții și pentru aceștia. Documentele necesare înființării întreprinderii individuale sunt: cererea de înregistrare (original); dovada verificării disponibilității și rezervării firmei (original); carte de identitate sau pasaportul titularilor întreprinderii individuale (fotocopie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul); documente care atestă drepturile de folosință asupra sediului profesional/punctelor de lucru (copie legalizată); dacă este cazul, avizul privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut de Legea nr. 230/2007(consta în acordul asociației - al președintelui comitetului executiv și/sau al administratorului semnat și stampilat precum și acordul, adică semnatura vecinilor ale caror apartamente au pereți comuni cu apartamentul care constituie sediul profesional, atât pe orizontală cât și pe verticală); Specimenul de semnătură al întreprinzătorului persoană fizică titulară a întreprinderii individuale (original); specimenul de semnătură al întreprinzătorului persoană fizică titular al întreprinderii individuale se depune la ORCT odată cu cererea de înregistrare și poate fi dat în fața notarului public, în formă legalizată, ori în fața directorului ORCT sau a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnatura; declarația pe propria răspundere care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii (completat formular tip, original); precizare din care să rezulte că titularul dreptului de proprietate înțelege să afecteze folosința spațiului în vederea stabilirii sediului profesional al întreprinderii individuale (declarație, etc.); documentele doveditoare pentru patrimoniu (declarație pe proprie răspundere); dovezile privind plata taxelor/tarifelor legale: taxele de registru; acte care să ateste pregătirea profesională sau după caz experiența profesională (fotocopii certificate olograf de pe diploma, certificatul sau adeverința prin care se dovedește absolvirea unei instituții de învățământ; certificatul de calificare profesională sau de absolvire a unei forme

de pregătire profesională, organizată în condițiile legii în vigoare la data eliberării acestuia; certificatul de competență profesională (cartea de meșteșugar, carnetul de muncă al solicitantului, declarație de notorietate cu privire la abilitatea de a desfășura activitatea declarată, atestatul de recunoaștere și/sau echivalare pentru persoanele fizice care au dobândit calificarea în străinătate), orice alte dovezi care să ateste experiența profesională. Procedura de înregistrare la ORCT durează trei zile lucrătoare din momentul depunerii la ORCT a dosarului cu actele necesare. Regimul fiscal și contabil al Întreprinderii Individuale este identic cu al PFA, singura deosebire dintre cele 2 forme de organizare constă în faptul că, în cazul Întreprinderii Individuale, moștenitorii titularului pot continua activitatea dacă își manifesta expres voința în acest sens în termen de 6 luni de la data dezbaterii succesiunii. Până de curând, Întreprinderea Individuală era preferată față de PFA pentru că PFA nu putea avea angajați. Acum această diferență nu mai există, pentru că și PFA poate avea angajați.

Întreprindere Familială (IF) este întreprinderea economică, fără personalitate juridică, organizată de un întreprinzător persoană fizică împreună cu familia sa. Prin sintagma „membrii familiei” legea precizează că aceste persoane sunt: soțul, soția, copiii acestora care au împlinit vârsta de 16 ani la data autorizării întreprinderii familiale, rudele și afinii până la gradul al patrulea inclusiv (Art. 2 alin. (1) lit. d) din OUG nr. 44/2008), iar reprezentantul trebuie să aibă minim 18 ani împliniți. Numărul de persoane necesar pentru constituire este de minim două. Procedura de înregistrare presupune depunerea la Registrul comerțului a modelului legal de cerere și a documentației specifice, ca și în cazul PFA și II. Înregistrarea la ONRC presupune depunerea următoarelor documente: Cererea de înregistrare – formular, Anexa 1 privind înregistrarea fiscală - formular, Declarația-tip pe propria răspundere a reprezentantului care să ateste că nu desfășoară activitate la sediul profesional, sedii secundare sau în afara acestora (model 1) sau care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii (model 2), Cartea de identitate sau pașaportul fiecărui membru (fotocopie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul), Documentele care atestă drepturile de folosință asupra sediului profesional/punctelor de lucru (copie legalizată), Specimenul de semnătură al reprezentantului întreprinderii familiale (original), Acordul de constituire încheiat de membrii familiei (original), procura specială pentru reprezentantul întreprinderii familiale desemnat prin acordul de constituire (înscriș sub semnătură privată), dacă este cazul - avizul asociației de proprietari/locatari privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut de Legea nr. 230/2007 (completat pe formular-tip - original), precizare din care să rezulte că titularul dreptului de proprietate înțelege să afecteze folosința spațiului în vederea stabilirii sediului profesional al persoanei fizice autorizate (declarație, etc.), documentele doveditoare pentru patrimoniul de afectatiune (declarație pe proprie răspundere), documentele care atestă pregătirea profesională (fotocopii certificate olograf) și/sau documentele care atestă experiența profesională (fotocopii certificate olograf), dovezile privind plata taxelor/tarifelor legale (90 lei – taxa de registru, 54 lei, reprezentând un procent aplicat taxei de registru, 20 lei plus un adaos de 50% reprezentând Fondul de lichidare/caziera fiscală pentru fiecare membru IF. (Copiile de pe actele doveditoare vor fi certificate olograf pentru conformitate cu originalele de către întreprinzătorii persoane fizice reprezentanți ai întreprinderilor). Sub aspectul regimului actelor juridice încheiate pentru desfășurarea de activități economice în cadrul unei întreprinderi familiale, potrivit art. 29 și art. 32 din O.U.G. nr. 44/2008, acestea se încheie de către reprezentantul întreprinderii familiale și produc efecte asupra tuturor membrilor acesteia, produc drepturi și obligații (solidare) pentru toți membrii acesteia. Sub aspectul regimului juridic al patrimoniului persoanei fizice, desfășurarea de activități economice în cadrul unei întreprinderi familiale, permite constituirea unui patrimoniu de afectatiune. Membrii unei întreprinderi familiale pot opta prin parcurgerea unei proceduri special reglementate în acest sens, pentru afectarea unei fracțiuni a patrimoniului personal pentru desfășurarea de activități economice în mod independent. Aceasta fracțiune va fi supusă unui

regim juridic special și va fi desemnată prin termenul de patrimoniu de afectare. Sub aspectul dobândirii calității de comerciant, opțiunea pentru desfășurarea de activități economice în mod independent, ca membru al unei întreprinderi familiale, conduce la dobândirea acestei calități de la data înregistrării în Registrul Comerțului. Membrii unei întreprinderi familiale sunt asigurați în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și au dreptul de a fi asigurați în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și al asigurărilor pentru somaj, în condițiile prevăzute de lege. Întreprinderea familială nu poate angaja terțe persoane cu contract de muncă. Membrii unei întreprinderi familiale pot fi simultan PFA sau titulari ai unor întreprinderi individuale. De asemenea, aceștia pot cumula și calitatea de salariat al unei terțe persoane care funcționează atât în același domeniu, cât și într-un alt domeniu de activitate economică decât cel în care și-au organizat întreprinderea familială. Sub aspectul dobândirii calității de contribuabil actele normative instituie în sarcina membrilor întreprinderii familiale, obligația de a plăti o serie de impozite și contribuții, care pot fi încadrate în două mari categorii: obligații fiscale generale (care revin tuturor membrilor unei întreprinderi familiale) și obligații fiscale speciale (care revin doar anumitor membri ai unei întreprinderi familiale, ca rezultat al manifestării de voință a acestora, al dobândirii calității de angajator, al desfășurării unei anumite categorii de activități ori al amplitudinii activității, reflectată în cifra de afaceri).

Cu excepția documentelor de identificare și a celor privind sediul profesional, toate celelalte documente/formulare se distribuie la sediul ORCT sau se pot prelua de pe internet din portalul ONRC - secțiunea formulare offline RC sau de pe site-ul Oficiului Național al Registrului Comerțului, acestea având activată opțiunea de a se completa direct în calculator.

La legea amintită mai sus privind societățile, se adaugă și OUG nr 6/2011 creată pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către debutanți. Mai exact vorbim despre ceea ce se numește SRL-D. Atenție însă, această formă de societate implică mici diferențe față de SRL, diferențe ce țin de obligațiile sociale.

În termeni generali, SRL-D pare a fi creat pentru a facilita acțiunile persoanelor care nu au mai avut o firmă înainte. Principalul avantaj este că aceste persoane sunt scutite de taxele de la Registrul Comerțului.

Însă SRL-D implică o serie de limitări precum:

- Numărul maxim de asociați e cinci, cu condiția ca niciunul dintre ei să nu fi avut firmă SRL/SA în UA înainte.
- Aceștia pot să desfășoare maxim 5 grupe de activități CAEN (Clasificarea Activităților din Economia Națională)
- Acest tip de societate nu permite desfășurarea unor activități precum: activități agricole, pescuit, activități financiare și asigurări, jocuri de noroc, tranzacții imobiliare, comerț cu alcool și tutun.

Principalul avantaj e acela că angajatorul e scutit de plata CAS (pensia) pentru cel mult patru angajați, cu condiția să poți ține de la înființare permanent 2 angajați pe firmă, timp de 3 ani. Dacă unul renunță, el trebuie înlocuit în cel mai scurt timp. În caz contrar, banii trebuie returnați.

Avantajul însă nu e în totalitate unul benefic, deoarece scutirea la CAS e valabilă doar pentru salariile mai mici decât salariul mediu brut pe economie. Prin urmare, lucrurile stau în felul următor:

- După trei ani, statul te obligă să transformi SRL-D în SRL, transformare care costă mai mult decât dacă începi direct cu SRL.
- Dacă transformi SRL-D înainte de cei 3 ani, plătești și suma de înființare și taxele de care ai fost scutit inițial.
- Dacă decizi să desființezi SRL-D pe parcursul acestor trei ani, plătești taxele de înființare de care ai fost scutit + taxele de desființare (opțiune mai ieftină decât să înființezi și desființezi un SRL).
- Dacă îți lași SRL-D inactiv, adică fără să îl faci SRL sau să îl desființezi, ANAF-ul îți

deschide cazier fiscal, ceea ce îți va pune limitări viitoare și nu vei putea să înființezi sau să faci parte din altă firmă.

La o privire amănunțită SRL-D se dovedește a fi destul de inflexibil, cu aparente avantaje care îți pot aduce efecte secundare costisitoare. Prin urmare, recomandarea e să păstrezi mereu aceste informații în minte, iar când alegi să optezi pentru oricare din variantele de societate discutate în acest articol, să fii sigur că o alegi pe cea mai convenabilă pe termen lung.

În încheiere menționez și tipuri de firme mai puțin cunoscute:

Sucursala română nu are personalitate juridică proprie și sunt dependente economic total de societatea-mamă, neavând firmă distinctă, nici patrimoniu propriu diferit de cel al societății primare care a înființat-o. De regulă apar la bănci.

Sucursală străină, neavând personalitate juridică proprie și fiind dependente economic total de societatea-mamă, sucursalele societăților comerciale de naționalitate străină constituite în România sunt cârmuite de legea societății-mamă.

Filială, este o societate comercială, cu personalitate juridică și se înființează într-una din formele de societate menționate în Legea 31/1990 privind societățile comerciale. Ele vor dobândi regimul juridic al formei de societate în care s-au constituit.

Cooperativa agricolă (C.A.) se înființează de către mai mulți agricultori, atât pentru cultura vegetală cât și pentru creșterea animalelor, în scopul atragerii de fonduri și valorificării superioare a producției obținute din aceste activități agricole.

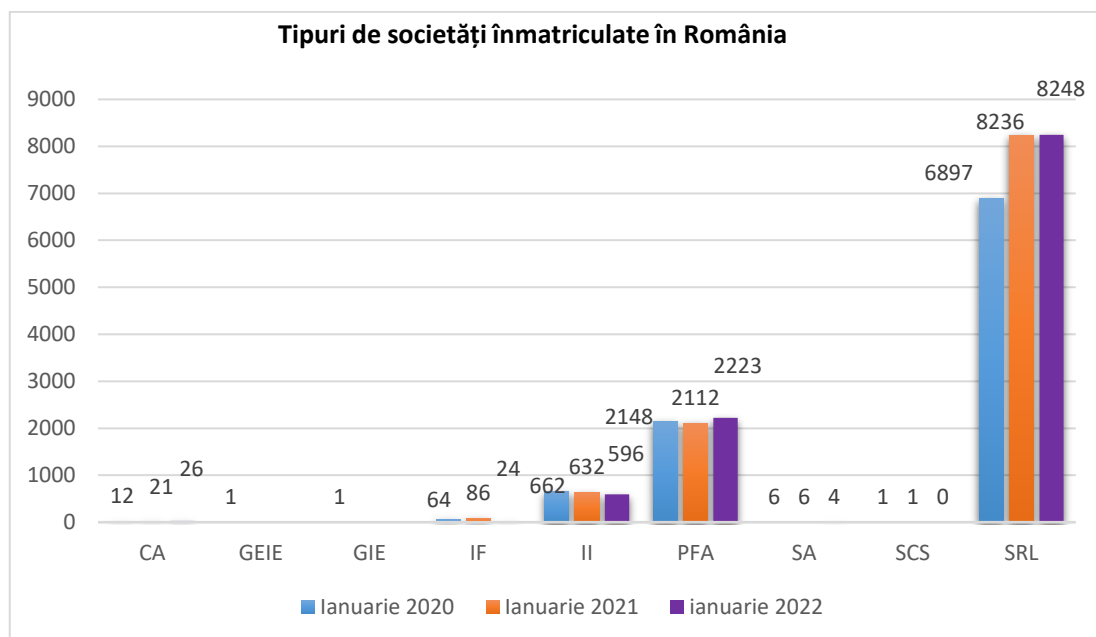
Societate Cooperativă (S.C.) este o firmă constituită pe structura vechilor cooperative de producție și de consum din perioada comunistă.

Societate Cooperativă Europeană (S.C.E.) reprezintă o asociere de cooperative din cel puțin două state diferite.

Grupul de Interes Economic (G.I.E.) este o asociere de firme pentru creșterea sau dezvoltarea activității economice a membrilor săi, precum și pentru îmbunătățirea rezultatelor activității respective. De exemplu: în scop de cercetare a domeniilor de activitate pe care le desfășoară firmele respective, schimburi de experiență, de idei.

Grupul European de Interes Economic (G.E.I.E.) este similar cu G.I.E., dar trebuie să aibă cel puțin doi membri din state diferite.

Regie Autonomă (R.A.) este un comerciant al cărui capital social este deținut de organe ale administrației publice centrale sau locale și care desfășoară o activitate economică de interes național/local. De exemplu: Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice (RADET), Regia Autonomă Aquaserv de Distribuție a Apei, etc.

Bibliografie:

1. <https://www.onrc.ro/index.php/ro/statistici>
2. <https://www.onrc.ro/statistici/2021/ianuarie/inmatricul%C4%83ri%20de%20persoane%20fizice%20%C5%9Fi%20juridice%202021.xls>
3. <https://www.onrc.ro/statistici/2021/ianuarie/inmatricul%C4%83ri%20de%20persoane%20fizice%20%C5%9Fi%20juridice%202021.xls>
4. <https://safebiz.ro/tipuri-de-societati-comerciale-in-romania/>
5. https://www.onrc.ro/documente/legislatie/LEGEA%20nr.%2031_1990.docx
6. <https://www.onrc.ro/index.php/ro/legislatie>
7. <https://blog.approd.ro/tipuri-de-firme-in-r>

FIRMA DE EXERCİȚIU – CONCEPT ȘI METODĂ DE PREDARE - ÎNVĂȚARE

Prof. ec. Măgureanu Maria,
Colegiul Economic „Gheorghe Dragoș” Satu Mare

Odată cu evenimentele politice din anul 1989, în România s-a schimbat situația politică, socială și economică, dar și cerințele către sistemele educaționale din estul și sudul Europei. Premisele pentru o integrare europeană de succes sunt dezvoltarea de piețe competiționale, de structuri democratice stabile, dar și a unui dialog care să depășească granițele.

”Sistemului educațional din România și întregii regiuni sud-est europene îi revine, în acest caz, un rol important”¹. În următorii ani, sistemul educațional din România a implementat cu succes reforme fundamentale și a adus astfel o contribuție importantă la aderarea României la Uniunea Europeană, în anul 2007.

Pentru o piață a muncii în continuă schimbare, sunt din ce în ce mai importante calificările cheie, împreună cu însușirea unor cunoștințe de bază temeinice – aceasta fiind, de la declarația din Lisabona, și una dintre prioritățile spațiului educațional european. Promovarea spiritului antreprenorial precum și alte competențe se numără printre aceste calificări cheie.

Modelul firmei de exercițiu, care a fost promovat prin proiectul ECO NET și în România, oferă un instrument ideal pentru aceasta. Firma de exercițiu reprezintă o formă inovatoare pentru procesul de învățare-predare, care are ca obiectiv o apropiere cât se poate de mare de practică și dezvoltarea unei gândiri antreprenoriale. Se exersează tranzacții economice pe baza proceselor dintr-o întreprindere reală. Lucrul în firma de exercițiu promovează capacitatea de a lucra în echipă și capacitatea de a lucra independent, dorința de realizare și de a lua decizii, flexibilitate și sensibilitate interculturală – calificările cheie într-o lume modernă.

Firmele de exercițiu reprezintă un pas uriaș în pregătirea practică la nivel european. Acestea sunt produsul unui proiect educațional în cadrul ECO NET care este o rețea regională a firmelor de exercițiu în Europa de Sud-Est creată cu sprijinul proiectului educațional austriac “Establishment of a Regional Network of Education in Economics on Policy and School Level” în cadrul Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est și care, în prezent, se extinde. ECO NET înseamnă cooperare transfrontalieră, parteneriate stabile și a învăța împreună. Cadrul general pentru implementarea conceptului în sistemul de învățământ și îndeplinirea rezultatelor proiectului

¹ Dr. Kurt Wagner, director Kultur-Kontakt Austria în *Din școală în viață prin Firma de exercițiu* – București, editura Didactică și Pedagogică, 2005

este asigurat de înființarea Centralei firmelor de exercițiu din România- ROCT cu sediul în Timișoara.

Firma de exercițiu reprezintă un model al unei întreprinderi reale. Modelul permite redarea cu grad diferit de complexitate a proceselor care se efectuează în activitatea economică reală precum și reprezentarea transparentă a acestor activități pentru procesul de predare.

Firma de exercițiu este potrivită pentru însușirea, probarea și aprofundarea cunoștințelor economice, a aptitudinilor personale și comportamentelor aplicabile în toate domeniile economice, pornind de la funcțiile inferioare și până la cele de conducere din întreprindere.

Puterea firmei de exercițiu o reprezintă relațiile ei exterioare. În mod similar cu întreprinderile din economia reală și firmele de exercițiu întrețin relații comerciale. Pe această cale li se oferă elevilor contactul cu cultura economică a partenerilor lor din țară și străinătate.

În firma de exercițiu sunt aplicate toate tranzacțiile economice care există în practică: achiziții, inventarierea sarcinilor și desfacerea. Toate activitățile comercial-administrative vor fi îndeplinite de către elevi prin respectarea uzanțelor comerciale și a prevederilor legislative. Cu toate acestea, *mărfurile și serviciile prestate precum și banii necesari pentru plăți sunt prezente numai la nivel virtual.*

Fiecare firmă de exercițiu este structurată, în conformitate cu situația din practică, în departamente. Elevii trebuie să treacă prin toate departamentele și să efectueze acolo activitățile specifice. Activitățile din cadrul firmei de exercițiu sunt diverse. Se acordă o atenție deosebită folosirii corespunzătoare programelor din pachetul Office (redactare de texte, baze de date, calcule tabelare, imagini, calcule economice, calcule salariale, programe specifice domeniului).

Elevii construiesc pe baza contactelor economice cu firmele de exercițiu din străinătate chiar parteneriate, care pot fi exploatate în proiecte comune sau în schimb de elevi. Firmele de exercițiu interacționează pe de-o parte pe piața națională a firmelor de exercițiu cu celelalte firme de exercițiu și cu oficiul de service al firmelor de exercițiu și pe de altă parte pe piața internațională a firmelor de exercițiu cu alte firme. Internetul capătă pe zi ce trece o importanță tot mai mare ca mijloc de interconectare. Multe firme de exercițiu își desfășoară relațiile comerciale (la nivel internațional) prin *via e-mail*. Astfel se poate observa că rețeaua de firme de exercițiu reprezintă un sistem deschis de firme de exercițiu și de oficii de service care întrețin corespondență.

Alături de legăturile la nivel național sau internațional există o altă componentă importantă a firmei de exercițiu: simularea. Deciziile greșite care ar putea duce în viața reală până la punerea în pericol a întreprinderii, nu au urmări economice negative în firma de exercițiu. Ba mai mult, ele reprezintă pentru experiența elevilor chiar o componentă esențială a procesului de învățare.

Foarte importante sunt relațiile de colaborare cu societățile comerciale reale. Aceste societăți comerciale sprijină firmele de exercițiu cu know-how și prin sponsorizare, organizând chiar excursii ale școlilor în sediile lor comerciale.

Firma de exercițiu este o experiență al cărei succes aproape că nu mai trebuie demonstrat. Este o experiență care pur și simplu a făcut ca elevii să fie atrași de școală, și ce altceva poate fi mai elocvent decât această atitudine, atunci când căutăm evidențe pentru relevanța educației și formării profesionale?

În contextul reformei învățământului profesional și tehnic din România, proiectul ECO NET reprezintă o investiție importantă în dezvoltarea cadrului general de instruire, axat pe caracterul practic, aplicativ, precum și pentru implementarea unor experiențe europene de bună practică în domeniul formării spiritului antreprenorial.

Putem aprecia că proiectul implementat în România, dar și în alte țări din sud-estul Europei, are o importantă valoare adăugată asupra sistemelor de învățământ din aceste țări, prin faptul că vizează dezvoltarea personală și profesională a elevilor, pentru a se adapta evoluțiilor rapide din economie².

Implementarea conceptului în sistemul de învățământ românesc a avut în vedere atât crearea, cât și adaptarea cadrului legal și instituțional necesar desfășurării activității firmelor, precum și pregătirea profesorilor.

Ceea ce este remarcabil, însă, este impactul pe care aplicarea acestui concept de formare l-a avut în rândul elevilor. În marea majoritate a școlilor implicate se remarcă creșterea interesului elevilor în participarea activă la propria formare. Preluarea de responsabilități în cadrul firmei de exercițiu în funcție de aptitudinile fiecăruia, reprezintă o soluție pentru a face ca școala să fie mai atractivă.

Rezultatele concrete nu au întârziat să apară, în primul rând în planul rezultatelor învățării, dar și în palmaresul internațional al elevilor. Sunt semnificative în acest sens premiile pe care ei le-au obținut la târgurile naționale, dar și internaționale, la care au participat.

Bibliografie:

- * * * . – Din școală în viață prin firma de exercițiu, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2005
- ROCT – Centrala firmelor de exercițiu – Ghidul Firmelor de exercițiu. Timișoara, 2006

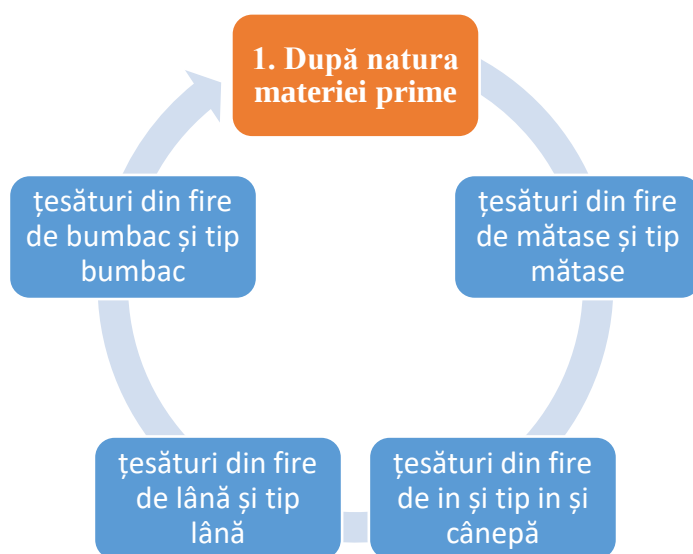
² Șerban Madlen – *Director al Centrului Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic în Din școală în viață prin Firma de exercițiu* – București, editura Didactică și Pedagogică, 2005

FIȘĂ DE DOCUMENTARE - ȚESĂTURI

Prof. Maniu Daniela Mălina,
Liceul Tehnologic Sebeș

DEFINIȚIE: Țesătura este un produs textil obținut la războaiele de țesut prin încrucișarea în unghi drept a unor fire de urzeală și bătătură.

CLASIFICAREA ȚESĂTURILOR

2. După destinație:

- țesături pentru îmbrăcăminte

Costume

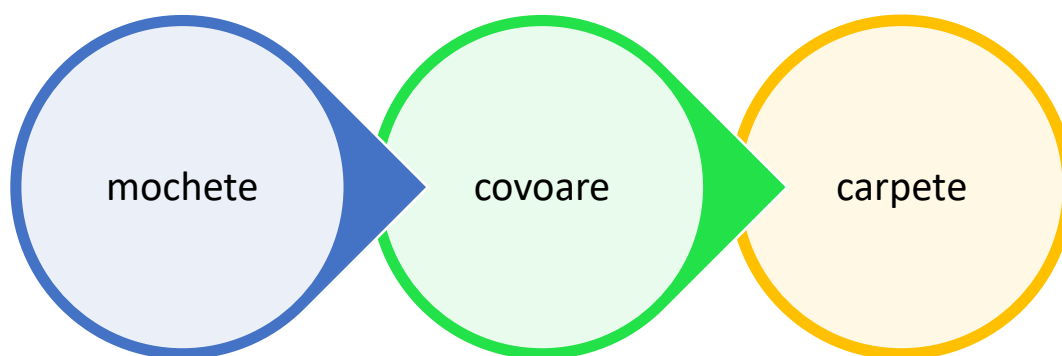

Rochițe

- țesături decorative și pentru tapițerie (stofe de mobilă, cuverturi, perdele, draperii, fețe de masă)
- țesături pentru acoperitori de pardoseli

- țesături pentru furnituri: căptușeală, întărituri pentru gulere și manșete
- țesături pentru ambalaje și articole de camping: saci, corturi, plase, prelate

- țesături tehnice: filtre, benzi transportoare, curele de transmisie, furtun de incendiu

BIBIOGRAFIE:

1. Romița Țiglea Lupașcu și colaboratorii – Pregătire de bază în industria ușoară, Editura Oscar Print, București, 2000.

2. Romița Țiglea-Lupașcu, Felicia Ilieșiu, Lăcrămioara-Cerasela Verdeș, Georgeta-Alexandra Ianc, Voichița Mândru – Materii prime în industria textilă și pielărie, Editura CD Press, București, 2019

3. Romița Țiglea Lupașcu, Florentina – Flori Costache, Felicia Ilieșiu, Daniela Elisabeta Costache – Industrie textilă și pielărie, Editura CD Press, București, 2011.

Podcastul educațional- între formal și nonformal

Prof. Manolache Mihaela Clarisa, Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați

Prof. Brăilescu Anita, Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați

*Învățarea experiențială este înrudită cu educația experiențială, învățarea prin acțiune, simularea realității, prin aventură, prin liberul arbitru, prin cooperare, lucrul pe echipe, organizare proprie, automotivație, joc de rol, autoevaluare, voluntariat, **implicare directă în folosul comunității, dar și implicarea comunității în folosul învățării directe și enumerarea poate continua.*** Deși există conexiuni și puncte comune între toate aceste teorii ale educației, acestea nu trebuie confundate având înțelesuri diferite.

Învățarea experiențială este procesul prin care cunoașterea este creată din experiența directă, adică "a învăța din experiență". Experiența poate avea la bază un scenariu, sau poate fi arbitrară. Aristotel a spus "Lucrurile pe care trebuie să le învățăm înainte să le facem, le învățăm făcându-le".

Profesorul care apelează la „Învățarea experiențială,, trebuie să știe că este învățarea care are loc în urma reflecției asupra a ceea ce se poate face, sau „simula,, ceea ce se află în contradicție cu învățatul "pe de rost" sau învățarea didactică clasică.

Învățarea experiențială se poate realiza și prin procesul de învățare individuală dar cu rezultate mult mai bune prin organizare grupe sau echipe. Adesea se folosește ca și sinonim pentru educația experiențială, totuși aceasta din urmă cuprinde un spectru mai larg al educației. Astfel, sub incidența educației experiențiale cad și elemente precum relația dintre dascăl și elev, precum și subiecte mai cuprinzătoare cum ar fi structura și obiectivele educației.

Un exemplu al învățării experiențiale este și metoda actuală, a podcastului, mai ales ca apanaj al învățământului online din ultimii ani. Audioul este una dintre cele mai intime forme de comunicare publică și de aceea beneficiile podcastingului sunt nenumărate și îți pot influența viața într-un mod neașteptat.

Ne întrebăm **ce este un podcast?**

Răspunsul este destul de simplu. Un podcast este o înregistrare a unei discuții audio, sau audio-video, pe un anumit subiect care poate fi descărcat și ascultat oricând și de oriunde. Acest

mediu dinamic poate fi un mod perfect de a-ți oferi doza zilnică de inspirație și informație oriunde te-ai afla. Da, podcastingul este la prima vedere o modalitate bună de a distribui conținut valoros audio, dar în realitate este mai mult decât atât.

Podcastul reprezintă, în general, după cum bine se știe, o metodă de a intervieva pe cineva, foarte la modă și foarte practică totodată.

Așa cum acest format de emisiune a devenit deja un trend pentru toate televiziunile și nu numai, am hotărât și noi să fim în ton cu lumea, cum s-ar zice.

Astfel, se fac noi descoperiri și acumulări de cunoștințe obținute direct, de prima mână, prin propriile trăiri și emoții ale elevilor care deși experimentează împreună câteodată simt în mod diferit. În loc să audă sau să citească despre experiența unor alte persoane fizice și/sau juridice au participat ei înșiși la scrierea și derularea procesului educațional. Concluziile și feedback-ul pozitiv nu întârzie să apară.

În facultăți, oportunitățile de lucru ca și intern sau job-shadowing în domeniul de interes al studentului sunt exemple relevante de învățare experiențială valoroasă care contribuie în mod semnificativ la înțelegerea globală a mediului real.

Materializarea podcastului educațional în cadrul ariei „Limbă și comunicare,,

Prin urmare, pornind de la un grup pe facebook, dedicat scriitorilor actuali, intitulat sugestiv „Scriitori de azi și de mâine,, am încercat să înființăm și un canal de youtube pe care să-l dedicăm în totalitate unor podcasturi cu invitații noștri.

Tema e una deja prestabilită, iar podcastul se situează la granița dintre formal și non- formal, întrucât invitații vor răspunde la întrebări legate atât de literatură, de factorii care i-au determinat să scrie, cât și la întrebări referitoare la viața lor personală, cu bucuriile și neajunsurile inerente. Am ajuns să realizăm acest podcast cultural, până la urmă, din necesitatea de a insufla publicului, în special, elevilor noștri pasiunea pentru lectură, pentru frumos și pentru a le distrage atenția canalizată pe alte formate de emisiuni, unele de-a dreptul groșiere.

Podcast-ul va avea un set de întrebări standard într-o primă fază, după care vom dirija discuția în funcție de cât ne va permite interviuevatul.

Printre întrebările general-valabile, am putea enumera:
1)Vorbiți-ne despre primii pași din cariera dumneavoastră scriitoricească.
2)Ce sau cine vă inspiră cel mai mult?
3)Există momente din viața dumneavoastră care vi s-au lipit de suflet dar despre care nu ați reușit încă să scrieți?

4)Există vreun moment predilect pentru a scrie?Ați scris vreodată la lumina lunii?
5)Vă iubiți toate personajele?Ce vă inspiră în alegerea numelor personajelor dumneavoastră?
6)Există o relație între titlu și final?Aveți niște criterii în stabilirea deznodământului?
7)Vorbiți-ne despre cea mai apreciată carte din cariera dumneavoastră?
8)Cum simțiți publicul în general?
9) Definiți-vă prin două cuvinte sugestive!
10)Cum a arătat cea mai frumoasă zi din viața dumneavoastră?
11) Dar cea mai tristă?
12)Un cuvânt emblematic pentru cititorii dumneavoastră!

Cam acestea sunt întrebările-suport ale discuțiilor noastre, pe care le dezvoltăm, evident, în funcție de cerințele pe care se pliază invitatul nostru.

Toate întâlnirile au loc într-un cadru plăcut, pe fundalul muzical al maestrului Eugen Doga, înmiresmați de parfumul,,Valsului frumuseții,,

Ce este cu adevărat vital în învățarea experiențială este ca elevul să fie încurajat să se implice direct în experiență, apoi să reflecte asupra acesteia folosindu-și abilitățile analitice, astfel încât cunoștințele să fie înțelese mai bine și reținute pentru o perioadă mai lungă.

Reflecția joacă un rol crucial în procesul de învățare experiențială, și asemeni învățării experiențiale însăși, poate fi facilitată sau limitată. Dewey a scris că "secvențe succesive de gândire reflectivă se dezvoltă una din cealaltă și se susțin reciproc", creând o schelă pentru învățare continuă și permițând continuitatea experiențelor și a reflecției.

Bibliografie:

- McCarthy, P. R., & McCarthy, H. M. When Case Studies Are Not Enough: Integrating Experiential Learning Into Business Curricula. *Journal Of Education For Business*, 2006
- Andy Szekely, Manifestul Educației ASPublishing, 2013
- <http://www2.le.ac.uk/departments/gradschool/training/resources/teaching/theories/kolb>

Ambalarea mărfurilor – Fișă de lucru

Prof. Mărgărint Daniela-Nicoleta,
Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Galați

Modul: Protecția consumatorului

Clasa a X-a

Ambalarea mărfurilor în relație cu protecția consumatorilor

FIȘĂ DE LUCRU

I. Completați spațiile libere, astfel încât pe verticală să rezulte numele materialului destinat să asigure protecție temporară unui produs.

1										A	
										M	2
										B	
										A	4
										L	5
										A	6
7										J	
										U	8
										L	9

- Factor fizic care produce decolorări și degradări ale mărfurilor .
- Factori biologici care pot contamina produsele .
- Ambalaj din sticlă .
- Material de bază din care se obțin ambalajele din hârtie.
- Ambalajele din materiale plastice nu constituie mediu pentru dezvoltarea microorganismelor .
- Ambalaj din materiale plastice .
- Ambalajul are rolul de a produsele alimentare și nealimentare .
- Pentru a asigura funcția de manipulare , transport și depozitare , ambalajul trebuie să fie ușor de
- Paharele , tăvițele , sacii și pungile sunt ambalaje din materiale

II. Stabiliți tipologiile următoarelor ambalaje în funcție de criteriile de clasificare cunoscute.

Ambalaj	Tipologie
	
	

III. Identificați ce tehnică/metodă de ambalare se utilizează în cazul următoarelor produse :

Produs	Ambalare
	
	
	
	
	

TRIP or KNIT – alternativă la curricula prin interdisciplinaritatea unui cumul de resurse educaționale moderne

prof. Măzăroaie Violeta,

Școala Gimnazială „Dan Barbilian” Galați

În aceste zile de restricții, ne dorim să călătorim, dar și să avem posibilitatea să îndeplinim sarcinile de lucru. Pentru a reuși să creăm un echilibru între *savoir-faire* și *savoir-apprendre*, o alternativă ar fi să se abordeze diferite activități pe care să le integrăm în proiecte cu colaborare la nivel local, național și, chiar internațional. Împietirea celor două coordonate - digitală și nondigitală, electronică și fizică - are la bază dorința de a participa activ și de a demonstra cum se pot aplica achizițiile teoretice și cum le putem dovedi utilitatea imediată și pe termen lung. TRIP or KNIT este un proiect care definește de la distanță legătura ce se poate realiza între generații (părinți și copii), între cei care se află la catedră și cei din bănci, între instituții și între comunități. TRIP înseamnă mobilitate și mișcare virtuală sau fizică dintr-un punct în altul. KNIT oferă posibilitatea de a combina creativ activitățile și interdisciplinaritatea.

Tema acestui proiect online este aceea de a crea diferite evenimente de învățare care să evidențieze tendințele, provocările și posibilitățile actuale de elaborare a curriculumului în spațiul european al educației și, în special, în contextul integrării eTwinning în formarea inițială a profesorilor. Pornind de la obiective cum ar fi : îmbunătățirea înțelegerii perspectivelor europene ale elaborării curriculumului în învățământul preuniversitar ; realizarea unui set de instrumente conceptuale pentru susținerea unor programe de formare a cadrelor didactice privind elaborarea curriculumului și a unor instrumente de lucru în procesul de predare-învățare-evaluare ; încurajarea dialogului și a schimbului de experiență între participanți pe diferite subiecte și curricula.

După cum subliniază Michael Connolly, curriculumul „*este un sistem complex care implică profesori, studenți, conținut curricular, setări sociale și tot felul de chestiuni care afectează, de la local la internațional. Este un sistem care trebuie înțeles sistemic. Întrebarea este [...] cum funcționează totul împreună.*” (Connolly, 2013, p. ix). Noțiunea de curriculum ca practică socială răspunde la presupunerea că acesta este realizat de practicieni și alți actori (de exemplu, factorii de decizie politică) care lucrează împreună astfel încât crearea curriculumului ca practică socială poate fi surprinsă folosind cadrul sugerat de Priestley et al (2021b : 13-14): „*elaborarea curriculum-ului implică diferite tipuri de activitate de practică socială pe diferite*

straturi din orice sistem educațional, inclusiv generarea de discurs, producerea de politici, proiectarea programelor, pedagogie etc."

Întreprinsă de diferiți actori, elaborarea curriculum-ului poate fi produsul unor relații bidirecționale sau chiar multidirecționale între straturi sau decupări. De exemplu, elaborarea politicilor poate fi informată într-un anumit context atât de supra-discursuri, cât și de diverse imperative locale (de exemplu, la micro sau nano site-uri de activitate cum sunt platformele educaționale specializate).

eTwinning oferă o platformă pentru personalul didactic și nedidactic (profesori, directori, bibliotecari etc.), care lucrează într-o școală dintr-una dintre țările implicate, pentru a comunica, dezvolta proiecte, colabora, împărtăși și, pe scurt, care face parte din cea mai mare comunitate de învățare din Europa. Lansat în 2005, eTwinning este cofinanțat de Erasmus+, programul Comisiei Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, implică 43 de țări, 987.482 profesori, 225.517 școli și 129.307 proiecte.

Această partajare a comunității a făcut din eTwinning cea mai mare rețea de profesori din lume.

În contextul acestei abordări, apare conceptul dezvoltării unei politici educaționale care se referă pe de o parte la politicile UE privind educația, adică la *spațiul european al educației*, și pe de altă parte la procesul Bologna ceea ce trimite la *spațiul european al învățământului superior*.

Aceste două baze ale politicilor în educație, deși distinse și, în unele cazuri, chiar competitive între ele, împărtășesc în esență viziuni și principii comune pentru educație, precum și obiective și instrumente pentru diseminarea politicilor în întreaga Europă. Procesele politicilor educaționale europene sunt dinamice în ceea ce privește agenda, într-o continuă evoluție în ceea ce privește obiectivele stabilite pe baza ținutelor și indicatorilor care sunt monitorizați în mod regulat.

Create și promovate prin programe la scară largă (de exemplu, Erasmus+), proiectele eTwinning reunesc o multitudine de resurse educaționale care devin surse pentru lecții și exemple de bune practici.

Bibliografie

- Connolly, P (2006) *The effects of social class and ethnicity on gender differences in GCSE attainment: A secondary analysis of the Youth Cohort Study of England and Wales 1997–2001*. British Educational Research Journal 32(1): 3–21
- Connelly, R, Gayle, V (2014) *Are there changing socio-economic inequalities in childhood cognitive test performance? Analysis of three British Birth Cohort Studies*. In: Centre for population change seminar series, University of Edinburgh.
- Priestley, M., Alyunger, D., Philippou, S., & Soini, T. (Eds.), (2021b), *Curriculum making in Europe: Policy and practice within and across diverse contexts*. Consultat la <https://www.emerald.com/insight/publication/doi/10.1108/9781838677350>.

Managementul clasei de elvi și provocările lui actuale

Prof. NANCIU GEORGIANA,

Școala Gimnazială Nr.1 Cernavodă, jud. Constanța

Provocările actuale din sfera educației formale au cuprins și modul de conducere și gestionare a managementului clasei de elevi, încât putem afirma că acesta este o adevărată provocare pentru sistemul educațional al zilelor noastre, provocare potențată și de situația pandemică care a impus modificări, reajustări, redimensionări a modului său concret de manifestare. Educația școlară în această primă parte a secolului al XXI-lea a fost supusă la încercări din care – până în acest moment - au rezultat o sumă de consecințe directe și indirecte, mai mult sau mai puțin fericite. Fără a se anunța anume, pandemia a lovit în toate palierele educației, producând consecințe și probleme a căror rezolvare s-a făcut cu mijloace nu întotdeauna potrivite sau ireproșabile.

A afectat pandemia și managementul clasei de elevi? Pentru demonstrarea acestei teze e nevoie să facem o paralelă a acestui concept înainte și după manifestările pandemice, având în vedere dimensiunea normativă a acestei situații. Astfel, înainte de acest eveniment care a afectat însăși mentalul colectiv al lumii, vorbim de existența și respectarea anumitor norme ca ansambluri de reguli care reglează desfășurarea unei activități educaționale. Mai mult, specialiștii în sociologia clasei de elevi au observat că acest univers școlar este o reflectare micro (în miniatură) a problematicii unei societăți. M-am oprit asupra normelor deoarece acestea sunt ansambluri de reguli care reglează desfășurarea unei activități educaționale, fiind împărțite în norme explicite și implicite; cele explicite sunt un adevărat sistem de referință al clasei preexistând apartenența la grup a elevilor, iar cele implicite sunt ansambluri de reguli produse de viața în comun a grupului.

Dacă asupra normelor explicite lucrurile au rămas relativ aceleași în sensul că vorbim de norme instituționale care decurg din prezentarea instituției școlare ca instituție socială și norme constitutive, care decurg din caracteristicile procesului de predare-învățare și de transmitere a valorilor cunoașterii (normativitatea didactică), în cazul celor implicite, vorbim despre norme de constituire a grupurilor, a claselor și aici au intervenit modificări în situația pandemică și postpandemică. Mă refer la cele mai importante surse de constituire a normelor de grup:

interiorizarea normelor explicite, interacțiunile din viața grupului/clasei de elevi, „importul de norme” din afara școlii și a clasei astfel încât pot fi apelate alte valori normative. Viitorul educației va implica schimbare și inovație, iar progresul în acest domeniu este iminent. Pe măsură ce tehnologia avansează, educația trebuie să îmbrace și ea haine noi, moderne. Viitorul va însemna platforme și aplicații integrate care vor fi utile elevilor în procesul de învățare. În contextul școlii online au apărut stresul academic care afectează sub o multitudine forme profesorul și elevii clasei, determinat de presiune, standard ridicate care depășesc abilitățile elevilor, notele elevilor și așteptările crescute ale părinților etc.

În concluzie, putem afirma, pe baza observației directe la orele de curs că, la acest nivel al analizei, conflictul de norme poate deveni și factor dinamogen al coeziunii grupului clasă, în situația în care cadrul didactic, poate stăpâni managerial demersurile de intervenție și de soluționare. Managementul eficient al clasei de elevi în condiții de desfășurare a orelor online este cheia pentru atingerea obiectivelor propuse și a performanței în complexul și provocatorul proces de învățare.

Bibliografie

- Sillamy, N., *Dicționar de psihologie*, Larousse, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996.
- Sălăvăstru, D., *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, 2004.
- Stănculescu, E., *Managementul stresului în mediul educațional*, Ed. Universitară, București, 2015.
- Păun, E., *Școala- o abordare sociopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 2003.

BULLYINGUL ȘCOLAR

**Administrator patrimoniu Poiană Relușă,
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați**

Violența școlară ca una dintre formele de manifestare a violenței cotidiene, a fost identificată pentru prima dată ca o problemă la începutul secolului trecut, însă interesul față de ea a sporit spre sfârșitul anilor 40 ai sec. XX. Primele cercetări ale fenomenului bullying se referă la anul 1905. Savantul francez C. Dewkes în una dintre lucrările sale a cercetat pentru prima dată hărțuirea în școală, iar rezultatele obținute au devenit baza unei serii de lucrări ale cercetătorilor europeni. Datorită muncii lui D. Olweus, E. Roland și alți oameni de știință în 1978 conceptul de „bullying” a fost introdus în mediul științific. Studii relevante în acest context au desfășurat A. Picas și P. Heinemann, britanicii V. Besag și D. Leine. În anii 1974-1988 cercetătorul britanic D. A. Leine a studiat detaliat fenomenul de bulling și a subliniat structura acestui proces și factorii care contribuie la manifestarea lui³.

La o primă vedere, violența este văzută ca un fenomen specific psihologiei educației având originea în cercetările colectivelor de adulți. Cu toate acestea însă, studiile ne arată că poate să apară în orice tip de comunitate, fie unitate militară, colectiv de muncă sau școală – iar faptul că copiii experimentează acest fenomen, mai frecvent decât adulții, contribuie la răspândirea acestuia.

Bullying-ul este una dintre cele mai complexe forme de comportament agresiv și violent. Cu toate acestea, nu fiecare act de violență este o acțiune de bullying. Conform studiului Organizației Mondiale a Sănătății privind comportamentul sănătos la copiii de vârstă școlară, bullying apare atunci când un elev este „tachinat în mod repetat într-un mod care nu îi place”.

Nu este condiderat a fi bullying atunci când doi elevi de putere sau autoritate similară se ceartă sau se bat. Nu este bullying nici atunci când un elev este tachinat într-un mod prietenos și glumeț.

Prin urmare, putem deduce că bullying-ul este o violență manifestată cu scopul de a intimida, demoraliza și înjosi victima. În acest sens, bullying-ul nu presupune neapărat existența unui conflict bazat pe o problemă reală, ci pe dorința agresorului de a obține putere sau autoritate, de a se prezenta într-un anumit fel și de a domina victima. Mulți cercetători au pus în lumină impactul

³ Lilia Pavlenco, dr., conf. univ., Catedra PEP, UST Cristina Rusu, masterandă, UST. *Fenomenul de bullying în școală*. p. 143. [URL]: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/143-147_12.pdf.

negativ pe termen scurt și lung al bullying-ului ce afectează atât victimele cât și agresorii, printre care : respingerea semenilor, comportament delincvent, criminalitate, tulburări psihice, violență ulterioară în școală. Copiii care acționează ca agresori sunt expuși la riscuri mai mari de comportament antisocial și delincvent ca adolescenți și tineri și la implicarea în infracțiuni penale ca adulți.

Depresia este considerată cea mai comună problemă de sănătate mintală, consecință a bullying-ului. Copiii agresati sunt defavorizați, nefericiți și suferă de probleme legate de stima de sine și încrederea în propria persoană. Ei se simt adesea anxioși, simt rușine și se simt chiar vinovați pentru ce li s-a întâmplat. În școală, ei sunt de obicei intruși fără prieteni, singuri și abandonați. Relațiile lor de prietenie sunt adesea afectate din cauza unei frici sporite de a avea încredere în semenii lor. Consecințele negative afectează nu doar sănătatea lor mintală, ci și rezultatele academice și pot scădea motivația lor de a merge la școală și de a învăța.

Instituția școlară este mediul în care elevii își dezvoltă propriile forțe, primesc noi cunoștințe, își formează propria personalitate, îi face pe aceștia să perceapă realitatea și mediul înconjurător. Instituția școlară este locul care educă în fiecare elev dorința de a reuși, de a depăși obstacolele. Cu toate acestea, comportamentul bullying persistă și este foarte des întâlnit în mediul școlar, mediul pe care societatea contează cel mai mult în formarea unei personalități căreia viitorul îi aparține.

Deci, putem conchide că bullying-ul reprezintă atât un fenomen deviant (ca formă de manifestare), cât și unul criminogen periculos (sub aspectul consecințelor generate la nivel de individ și societate).

Este nevoie ca bullying-ul să fie luat în serios de către părinți, de către cadrele didactice și personalul didactic auxiliar, pentru că efectele produse sunt foarte periculoase, fiindcă adolescenții implicați în situațiile de bullying sunt mai susceptibili la simptomele de depresie și anxietate, absenteism, au o stimă de sine scăzută, se simt singuri, își pierd interesul pentru activități, în unele cazuri ajung chiar și la suicid. Tocmai de aceea, acesta nu trebuie tolerat sub nici o formă.

Bibliografie

1. Lilia Pavlenco, dr., conf. univ., Catedra PEP, UST Cristina Rusu, masterandă, UST. Fenomenul de bullying în școală. p.143 [URL]: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/143-147_12.pdf.
2. Netzelmann T.A., Steffan E., Angelova M. Strategii pentru o clasă fără bullying. Manual pentru profesori și personalul școlar. Salvați Copiii România: 2016. [URL]: <http://listen.animusassociation.org/wp-content/uploads/2016/09/manual-rom-web.pdf>.
3. SparkNews.ro Tipuri de bullying. [URL]: <https://sparknews.ro/2020/01/28/sase-tipuri-de-bullying-in-scoli-solutii-si-etape-de-interventie-norme-metodologice-de-aplicare-a-legii-anti-bullying-proiect/>

Lectura în CDI, un zbor cu aripi de hârtie

**bibliotecar – documentarist Neacșu Alina Marilena,
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați**

Lectura reprezintă un fenomen, deopotrivă social și psihologic, atingând categorii diverse ale populației, cu niveluri diferite de posibilități și pregătire profesională și totuși lectura este în primul rând un proces de comunicare.

Poulet afirma că „lectura e un act atât de complex încât e legat de toate posibilitățile, aptitudinile, tendințelor individului. Motivațiile ei pot fi distinse în funcție de clase sociale, vîrstă, evenimentele existenței, starea fizică etc.”.⁴ Paul Cornea extinde domeniul de cercetare prin adăugarea de noi elemente : „ea se adaptează scopului urmărit (vreau să studiez, să mă amuz, să culeg informații, să-mi ațâț fantezia, să-mi intensific viața interioară, să-mi calmez aprehensiunile etc.), în egală măsură naturii textului (poezie, manual filosofic, roman polițist, magazin literar etc.), dar nu mai puțin circumstanțelor (bună sau rea dispoziție, stare de vigilență ori de oboseală, ambianță zgomotoasă ori solitară etc.)”⁵

Există o multituditudine de apariții editoriale pe piață în zilele noastre însă se pune problema valorii acestor cărți care apar. Există mai mulți factori interdependenți care determină succesul unei cărți și valoarea ei reală: societatea, autorul, editorul, publicul, critica literară.

Creația literară aparține întodeauna unei anumite societăți, fiind atât vocație individuală cât și cerință socială. Scriitorul, atunci când creează, are în conștiința sa un anumit public, cu motivațiile și preferințele sale. De asemenea, atunci când selectează o operă literară, editorul are în vedere un public potențial, publicul care ar putea citi cartea respectivă. Publicul, orice grup social (definit de sex, vîrstă, statut ocupațional) poate avea propriile sale nevoi culturale și propria sa nevoie de lectură. Totodată este clară structurarea publicului: pe de o parte există un public specializat, care poate emite judecăți de valoare, “clientela specializată”, iar pe de alta parte există publicul obișnuit, cu diverse nevoi de lectură și o formație culturală diversificată.

Publicul își exprimă o opțiune spre o anumită operă literară în funcție de scopul urmărit. Există un public specializat, un “circuit cult”, a cărei caracteristică este putința de a emite judecăți de valoare. Cititorul de rând este doar un consumator, el lăsându-se condus de un anumit gust, fără să-și pună problema unor judecăți de valoare proprii decât în raport cu așteptările sale.

⁴ Cornea, Paul. *Introducere în teoria literaturii*. Iași : Polirom, 1988, p. 10

⁵ *Ibidem*, p. 10

Pentru cititor, selecția lecturii înseamnă o anumită predispoziție care provine din formația lui școlară, din experiența lui culturală, din informațiile sale anterioare. Printre elementele importante care pot decide lecturarea unei cărți sunt: subiectul cărții și renumele autorului.

Cartea nu are valoare, nu există, înainte de receptarea și asimilarea conținutului, valoarea însăși fiind definită ca un raport între un evaluator și un obiect de evaluat; lectura este un asemenea raport între opera și receptarea ei, decodificarea de către cititorii ei, în funcție de formația și cultura lor.

Poulet spune despre lectură: „Cărțile ajung la deplina lor existență doar în cititor. Ele sunt, ce-i drept, alcătuite numai din gânduri ale unui altuia, cu toate acestea cititorul este cel care devine, pe parcursul lecturii, subiectul acestor gânduri. Astfel dispare prăpastia ce se cascadează între subiect și obiect, în actele percepției și ale cunoașterii, iar suspendarea ei face ca actul lecturii să pară a fi categoria specială a posibilității accesului la o experiență străină”.⁶

Textul are o existență virtuală fără un destinatar, un subiect care să-l transforme dintr-un suport al unui ansamblu de semne într-un conținut de sens. Acest demers presupune ca cititorul să îndeplinească anumite sarcini pe baza cărora se pot delimita funcțiile cititorului : performarea, evaluarea și cooperarea. În acest scop cititorul trebuie să actualizeze codul său și propria sa enciclopedie; să umple golurile pe care textul le-a revelat sau pe care autorul le-a lăsat așa în mod intenționat și să aibă inițiativa deschiderii textului, a interpretării.

Manolescu consideră că cititul e una din marile bucurii ale vieții și printre „puținele vicii care nu trebuie pedepsite”. În același timp, cititul e o formă de experiență, „un multiplicator” pentru experiențele noastre, căci, dacă ne-am limita la ceea ce trăim sau vedem în jurul nostru am fi foarte săraci. „Abia cărțile ne dezvăluie cu adevărat înțelesul lucrurilor pe care le trăim. Necitind, suntem ignoranți: dar nu numai fiindcă nu avem idee de ce gândesc și simt alți oameni, ci și fiindcă nu ne putem explica propria noastră viață”.⁷

Mircea Eliade spune că lectura nu ajunge artă decât în clipa când știe să prevadă valorile și să distingă emoțiile estetice. Arta lecturii nu ajunge o artă nobilă decât prin puterea sa de a prevedea erorile și mediocritățile și prin virtutea de a economisi timpul.

Lectura este o nevoie spirituală fundamentală, indiferent de schimbările sociale. În planul lecturii nevoile evoluează, se diversifică, se reorganizează în funcție de anumite orientări axiologice, însă lectura se grupează pe două mari orientări: lectura de dezvoltare a personalității și lectura de divertisment. Motivațiile sunt caracteristice vârstei, perioadei de dezvoltare care se

⁶ Iser, Wolfgang. *Actul lecturii : O teorie a efectului estetic*. Pitești : Paralela 45, 2006, p. 333

⁷ Manolescu, Nicolae. *Lectura pe înțelesul tuturor*. Brașov : Aula, 2003, p. 41

orientează către: îmbogățirea orizontului cultural; instruirea instituționalizată; cunoașterea creației în diferite domenii; preocuparea pentru recunoașterea socială, alte interese pragmatice.

Conform acestor motivații lectura tinerilor se va constitui din informații din domenii fundamentale științifice, tehnice, beletristică, istorie, artă, sociologie etc.

Pentru aprecierea nevoilor de lectură, a gusturilor, aspirațiilor așteptărilor tinerilor se poate apela la cercetări sociologice în vederea stabilirii unor funcții, servicii de bibliotecă pentru îmbunătățirea relației utilizatori – bibliotecă. Se pot realiza multiple cercetări, cu o diversitate de teme pe eșantioane cu diferite profesii, ocupații, locuri de muncă, etc.

Elevii reprezintă publicul cel mai reprezentativ pentru aflarea preocupărilor, motivației, intereselor. Elevii sunt publicul țintă pentru bibliotecile școlare și pentru atragerea acestora către lectură au loc acțiuni concrete la nivelul instituțiilor școlare ca: implementarea de activități de documentare; asigurarea a materialului didactic necesar pregătirii elevilor – cărți în bibliotecă, cărți electronice, reviste de specialitate, abonarea la baze de date științifice care conțin articole importante din diverse domenii științifice; săli de lectură moderne, spațioase și dotate cu calculatoare conectate la internet pentru ușurarea accesului la informație.

Pentru elevii care vin pentru prima oară într-o bibliotecă se pot organiza servicii specializate pentru începători. Acestora li se va face îndrumarea spre abordarea unor noi orizonturi, formarea unor noi interese, literaturi de referință, orientare în bibliotecă. Celorlați li se va prezenta oferta bibliotecii în scopul lărgirii intereselor de lectură, precum și pentru abordarea unor noi domenii de interes.

BIBLIOGRAFIE

1. CORNEA, Paul. Introducere în teoria lecturii. Ed. a 2-a. Iași : Polirom, 1998, 240 p.
2. ECO, Umberto. Lector în fabula : Cooperarea interpretativă în textele narative. București : Univers, 1991, 308 p.
3. FAGUET, Émile. Artă de a citi. București : Albatros, 1973, 149 p.
4. ISER, Wolfgang. Actul lecturii : o teorie a efectului estetic. Pitești : Paralela 45, 2006, 472 p.
5. MANOLESCU, Nicolae. Lectura pe înțelesul tuturor. Brașov : Aula, 2002, 256 p.
6. MANOLESCU, Nicolae. Cititul și scrisul, Iași : Polirom, 2002, 347 p.
7. MARINO, Adrian. Comparatism și teoria literaturii. Iași : Polirom, 1998, 289 p.
8. MOCEANU, Ovidiu. Experiența lecturii. Brașov: Aula, 1997, 154 p.
9. PÎRNUȚĂ Oana Andreea; POPA, Silvia. Comunicare prin lectură și traducere. Brașov: Editura Universității „Transilvania”, 2002, 103 p.
10. SÎRGHIE; Anca. Lectura și studiul. Sibiu : Alma Mater, 2002, 280 p.

Tehnici creative de predare-învățare a limbilor moderne si programe asistate de calculator

Prof. Nechita Elena,

Liceul Teoretic „ Nicolae Bălcescu” Medgidia, Jud. Constanța

1. Creativitatea

Creativitatea este un fenomen foarte complex pe care-l regăsim în contexte foarte diferite precum economie, istorie, psihologie, literatură și multe alte domenii. Conform teoriei lingvistice a lui Noam Chomsky, „ *creativitatea este aptitudinea vorbitorului de a crea și a înțelege un număr infinit de enunțuri pe care nu le-a auzit până atunci, și pe care nu le putem inventaria în totalitate.*” (Jean-Pierre Robert : *Dictionnaire pratique de didactique du FLE. 2e édition revue et augmentée, prise en compte détaillée du Cadre européen commun de référence pour les langues.* Paris 2007, p. 54). Această definiție dată creativității este în fapt competența umană și lingvistică de a produce o multitudine de acte lingvistice.

În didactica limbilor moderne, creativitatea nu și-a găsit mult timp loc. Metodele pentru debutanți se limitau la exerciții de reproducere sau exerciții cu o singură variantă corectă. Acest mod de a învăța o limbă străină este în contradicție cu nevoile reale ale elevilor. Metodele tradiționale propuneau un model „ imitativ” de învățare care nu permitea manifestarea creativității elevilor. De la mijlocul anilor 90, didactica limbilor străine se apropie de o „ *pedagogie activă care pune accentul pe activitatea elevului*” .(Cf. : Jean-Pierre Cuq : *Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde.* Paris 2003, p. 60).

2. Tehnici creative

Creativitatea în contextul învățării limbilor străine este modul de a folosi limba pentru a construi mesaje care urmăresc un anumit obiectiv. Actele de comunicare au de cele mai multe ori loc în situații sponatne. Prin urmare, repetarea permanentă a frazelor fixe sau „ *prefabricate*” poate încuraja o învățare în sens restrâns al termenului. Cadrul European Comun de Referință pentru Limbile Străine ne amintește că, „ *utilizarea limbii pentru joc sau într-un alt mod creativ joacă adesea un rol important în învățare și în perfecționare, dar acest fapt nu aparține doar domeniului educațional.*” Dimpotrivă, scenele autentice din viața cotidiană sun deschise unor situații problematice, spontane, de comunicare și sunt mai potrivite pentru învățarea unei limbi străine.

Începând cu anii 70 s-a propus introducerea la toate nivelurile de învățare a limbii franceze ca limbă străină, a tehnicilor creative în producerea de mesaje orale și scrise. Aceste metode au ca scop integrarea motivației și a inventivității elevilor în învățare. Ele îmbracă numeroase forme:

Jocuri de limbaj

Scriere creativă

Jocuri de rol

Simulări

Găsim în literatura de specialitate numeroase variante de exerciții creative. În cele ce urmează ne vom referi la folosirea jocului de rol și a scrierii creative în mediul școlar.

2.1 Jocul de rol

Jean-Pierre Cuq afirmă : „ *folosit ca tehnică de învățare a adulților, jocul de rol este, în didactica limbilor străine, un eveniment de comunicare interactiv cu doi sau mai mulți*

participants''. (Jean-Pierre Cuq : *Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde*. Paris 2003, p. 142.)

Fiecare elev joacă un rol mai mult sau mai puțin autentic pentru a-și dezvolta competența de comunicare în limba străină sub cele trei aspecte :

1. Componenta lingvistică
2. Componenta socio- lingvistică
3. Componenta pragmatică

În general, elevii asociază expresiei „*joc de rol*” ceva pozitiv, o sarcină plăcută. În cursurile de FLE, jocurile de rol sunt definite ca activități care au ca obiectiv învățarea limbii în contexte cât mai autentice. Elevii cu mai puține cunoștințe au posibilitatea să-și demonstreze aptitudini și competențe greu de identificat în cadrul orelor „tradiționale”. Datorită acestor experiențe, elevii sunt mai motivați. Vă propunem în cele ce urmează câteva exemple de joc de rol ce ar putea fi folosite la ora de FLE.

- « *Vous allez au restaurant. Vous choisissez une table et demandez au garçon des renseignements sur les spécialités.* »
- « *Vous essayez de convaincre votre ami de suivre des cours de français au centre culturel français. Lui a plutôt envie de s'inscrire dans un club de sport. Vous essayez de l'en dissuader.* » (<http://www.edufle.net/la-simulation-globale>)

În plus, i-am putea lăsa pe elevi să propună alte subiecte sau variante de comunicare. De altfel, este un mare avantaj să integram un număr cât mai mare de elevi într-un joc de rol, dându-se astfel posibilitatea să intervină și elevilor cu un nivel mai slab de pregătire.

2.2 Scrierea creativă

Conform lui Elisabeth Tardieu și lui Nathalie Van Hoorne (*Tardieu, Elisabeth & Van Hoorne, Nathalie. Les ateliers d'écriture créative. [en ligne]*), scrierea creativă este o activitate didactică care abordează redactarea sub formă ludică, eliberată de orice constrângere gramaticală, pentru a trezi la elev o plăcere reală de a scrie și de a fi citit. Exercițiile de redactare creativă pot avea ca punct de pornire texte literare, imagini, scene de film sau melodii. Sarcinile corespund intereselor elevilor. Acest aspect se reflectă și în termenul de „atelier de redactare. Elevii pot concepe texte de diferite tipuri – jurnale, scrisori, poeme, povești, monologuri, dialoguri, etc.

Avantajele scrierii creative sunt evidente. Elevii își dezvoltă competențele de exprimare în scris într-un mod ludic. Acest lucru le stimulează motivația și contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice traduse în cunoștințe de gramatică, de vocabular, de fonologie și de articulare a discursului. Pe internet găsim numeroase exemple de activități de redactare creativă la clasă. Vă propun în cele ce urmează câteva activități ușor de realizat la clasă, inspirate de pe site-ul http://elisabeth.tardieu.free.fr/ateliers_ecrit_creative_en_classe_de_fle.pdf :

2.2.1 Trouver des mots

MARIAGE

Chercher des maximums de mots à partir des lettres existant dans le mot ci-dessus.

Exemples : mari, âge, mirage, rage, gare, maire, air, aire, magie, rage, etc.

2.2.2 Le carré Lescurien

feuille ombre

porte rose

Relier les 4 mots (diagonales ou/et côtés du carré), par des mots outils.

Exemples : Dans l'ombre les feuilles sont roses

Dans la feuille je vois l'ombre de la rose

Grâce à la rose la feuille a de l'ombre

Grâce à l'ombre la rose porte sa feuille

Par la porte la rose glisse son ombre

Par l'ombre de la porte la feuille cherche la rose

2.2.3. La phrase longue

Faites une phrase la plus longue possible en utilisant le mot dont la première lettre est identique.

Exemple : Lily lit lentement le livre lourd loué le lundi.

Concluzii

În didactica limbilor moderne putem realiza sarcini creative inspirate de situații de comunicare inspirate din viața cotidiană. Jocurile de rol sunt cea mai reprezentativă formă de creativitate care răspunde nevoilor elevilor. Pentru comunicarea în limba străină, creativitatea elevilor este nu doar un aspect util, ci și necesar.

3. Învățarea limbilor străine prin programe asistate de calculator

Învățarea asistată de calculator oferă elevilor și profesorilor o largă paletă de activități care îi vor ajuta să aprofundeze și să-și însușească mai ușor o limbă străină. În cele ce urmează prezentăm câteva modele de activități de învățare:

3.1 Jocul didactic

ModdouFLE este o platformă care oferă numeroase jocuri didactice pentru însușirea noțiunilor de vocabular și de gramatică.

https://www.estudiodefrees.com/?page_id=1546

3.2 Învățarea limbii franceze prin conversații on-line

Folosirea aplicației Tandem permite practicarea limbii franceze cu interlocuri nativi din diferite țări. Elevii au posibilitatea să intre în contact cu vocabularul de stradă, diferit de cel regăsit în manuale și să își facă mulți prieteni francofoni.

3.3 Site-uri pentru îmbunătățirea competenței conversaționale în limba franceză?

Polyglot Club- cea mai mare comunitate a francofonilor care propun situații conversaționale.

Busuu- una dintre cele mai cunoscute aplicații de învățare a limbilor străine.

Podcastfrancaisfacile.com este un site care dispune de materiale audio, dialoguri, texte, exerciții care pot fi descărcate.

Bibliographie

Tardieu, Elisabeth & Van Hoorne, Nathalie. Les ateliers d'écriture créative. [en ligne]

Cuq, Jean-Pierre : *Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde*. Paris 2003.

Robert, Jean-Pierre : *Dictionnaire pratique de didactique du FLE. 2e édition revue et augmentée, prise en compte détaillée du Cadre européen commun de référence pour les langues*. Paris 2007.

5. Webographie

<http://www.francparler.org/dossiers/simulations.htm>

<http://www.edufle.net/la-simulation-globale>

http://elisabeth.tardieu.free.fr/ateliers_ecrit_creative_en_cl_de_fle.pdf

PODCASTING, instrument modern de predare și învățare a limbilor străine

**prof. Neculiță Emanuela,
Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați**

Psihologii spun ca discipolii ar trebui să participe cât mai mult la propriul proces de învățare. Noul concept de învățare spune că oamenii trebuie să aibă o motivație intrinsecă pentru a învăța, în general, și mai ales pentru a învăța o limbă străină (Pinker, 1994), și vor face acest lucru atunci când: procesul de învățare este plăcut (Csikszentmihalyi, în 1990 vorbește despre 'FLOW'); punctul de plecare coincide cu expertiza existentă (Vygotsky, 1962, descrie 'zona dezvoltării proximale') și reflectă propriile valori și preocupări (de exemplu este autentic și bazat pe probleme reale); unde au control într-o oarecare măsură asupra a ceea ce învață (flow) și cum învață (stiluri de învățare, flow), pe un fundal de dialog continuu cu colegii și mentorii (constructivism social- ceea ce Siemens numea în 2006 'conectivism').

Învățarea unei limbi străine este o abilitate deprinsă prin exercițiu; în consecință, o motivație puternică și exersarea de lungă durată în afara orelor de clasă reprezintă factori cheie. Dorința de comunicare a oamenilor este imensă și acesta este motivul care stă la baza învățării limbilor străine.

Un loc aparte în predarea limbii engleze îl au noile tehnologii. Profesorii utilizează în mod frecvent calculatorul și internetul, CD/DVD playere, table interactive. Aceste noi tehnologii sunt însoțite de aplicații corespunzătoare. Una dintre aceste aplicații este podcastul – un fișier audio sau video distribuit prin intermediul Internetului. Aceste fișiere sunt actualizate în mod regulat și pot fi folosite atât cu echipamente mobile, cum ar fi mp3 playere sau telefoanele mobile, cât și cu calculatoare, atât timp cât acestea acceptă formatul în care podcasturile au fost create. Ceea ce diferențiază podcasturile de fișierele audio este faptul că acestea fac parte dintr-o serie și sunt transmise abonaților în mod automat. Odată ce au fost descărcate, aceste podcasturi pot fi accesate oriunde și oricând, utilizatorul nefiind nevoit să se afle neapărat în fața unui calculator care are conexiune la internet. Podcasturile se găsesc adesea într-un blog, care poate conține și informații despre fiecare episod, numite 'show notes', unde ascultătorii pot interacționa cu persoanele care creează podcasturile prin email sau prin secțiunea comentarii.

Podcasturile au caracteristici care le fac superioare față de programele de radio ca și experiență de ascultare pentru elevi:

- din punct de vedere educațional, conținutul acestora, mobilitatea și posibilitatea de a sări peste anumite secvențe (content choice, portability, time shifting) - întrucât aceste trăsături sprijină învățarea personalizată și mobilă
- pentru cei care învață o limbă străină în mod special, podcasturile oferă o gamă unică de materiale orale autentice, un aspect care a fost adesea neglijat în predare în trecut, când se punea accentul pe activități bazate pe text.
- pentru profesorul care predă engleza ca limbă străină, faptul că engleza este încă limba dominantă pe internet înseamnă că există o enormă varietate de materiale disponibile. (Cu toate acestea, aceasta bogăție de resurse poate uneori cauza probleme, când nu știi ce să alegi).
- majoritatea subscrisorilor sunt editabile, creative, pot fi copiate și remixate.
- partea audio poate fi încetinită, secționată, și repetată dacă e nevoie.
- există un potențial mărit de dialog cu cei care produc aceste înregistrări.
- pot fi folosite împreună cu alte instrumente, cum ar fi forumurile, site-urile wiki sau site-ul școlii.

Există podcasturi create special pentru învățarea unei limbi străine, cum ar fi: *The Virtual Language School* (<http://www.virtuallanguageschool.com/english>), *Word of the Day* (<http://www.m-w.com/cgi-bin/mwwod.pl>), care se concentrează pe aspecte tehnice ale limbii; podcasturi pedagogice explicite, cum ar fi *Splendid Speaking* (<http://splendidspeaking.podomatic.com>) sau *Breaking News English* care încearcă să dezvolte abilitățile de prezentare orală ale elevilor sau chiar podcasturi realizate de elevi, ca temă săptămânală, cum ar fi *Bardwell Road* (<http://bardwellroad.podomatic.com>).

Podcasturile pe care elevii le ascultă mai mult pentru conținut decât pentru a învăța limba nu sunt create special pentru cei care învață engleza ca limbă străină. De exemplu, podcastul 'Absolutely Intercultural' a apărut în martie 2006 și la fiecare două săptămâni se postează ceva nou. Fiecare episod durează aproximativ douăzeci de minute și dezvoltă între trei și șase teme. Subiectele dezbătute sunt legate de comunicarea interculturală, incluzând teorie, studii de caz, rapoarte de conferință, modalități de formare, evenimente sociale sau culturale recente. Podcastul poate fi utilizat în orele de predare ale limbii străine; iată câteva posibile strategii de utilizare a lor:

- ascultarea de plăcere și/sau ca temă pentru acasă (în special pentru elevii mai avansați sau cu motivație mai mare). Discuțiile ulterioare pe baza celor audiate pot crește motivația,
- ascultarea cu un glosar prezentat anterior de către profesor ar putea facilita înțelegerea de către elevi cu nivel mai scăzut de limbă

- ascultarea unor fragmente scurte. Majoritatea podcasturilor sunt împărțite în secțiuni mai mult sau mai puțin independente, care pot fi ascultate separat.
- ascultarea însoțită de subtitrare (pregătită de către profesor). Aceasta este, totuși, o problemă controversată, întrucât mulți profesori văd subtitrarea ca pe un obstacol în învățare și pregătirea subtitrării e consumatoare de timp. Dar, aceasta poate fi o sarcină pentru elevi, fiecare ar putea să contribuie la realizarea ei, traducând câte o secțiune (group work).
- folosirea unui fragment ca exercițiu de dictare. Acesta este un exercițiu foarte util, cu toate că unii profesori îl consideră învechit, dar poate scoate în evidență și perfectă acuratețea gramaticală. Un motiv în plus de a-l folosi, mai convingător, ar fi că îi face pe elevi să conștientizeze diferențele dintre limba autentică vorbită și limba formală scrisă.

În același timp, elevii pot crea propriile podcast-uri. Există un număr de site-uri care oferă gratuit instrumente pentru a crea un podcast, în scopuri educaționale. Astfel, se pot accesa: <http://www.gcast.com/>; <http://odeo.com/>; <http://www.podbean.com/>; <http://www.podomatic.com/featured>. Crearea unui podcast oferă elevilor posibilitatea de a-și împărtăși experiențe legate de învățare și nu numai. Li se oferă posibilitatea de a folosi instrumente de lucru pe care, în mare parte, le folosesc în timpul liber, pentru a se recrea. De asemenea, pentru a crea un podcast se va lucra în cadrul unui grup și astfel se dezvoltă competențe organizatorice și de lucru în echipă.

În concluzie, ora de limba străină poate deveni cu mult mai interesantă dacă utilizăm informații reale despre oameni reali, dacă abordăm teme interesante, de actualitate din sfera cotidianului, pe care le încorporăm în munca la clasă, implicând elevii în desfășurarea lecției, folosind tehnologia modernă. În acest mod, studiul unei limbi străine se transformă în dezvoltarea unor competențe menite să ajute în viitor la integrarea elevilor de astăzi în societatea modernă, aflată într-o continuă schimbare și transformare.

Referințe și Sitografie:

Absolutely Intercultural <http://www.absolutely-intercultural.com>.

Audacity <http://audacity.sourceforge.net>.

Bardwell Road Centre Podcast <http://bardwellroad.podomatic.com>.

Breaking News English: Ready-to-use EFL/ESL Lesson Plans and Podcast.
<http://www.breakingnewsenglish.com>.

Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow--The psychology of optimal experience*. New York: Harper & Row.

Pinker, S. (1994). *The language instinct: The new science of language and mind*. London: Penguin Books.

Splendid speaking: Speaking skills for advanced learners of English.
<http://splendidspeaking.podomatic.com>.

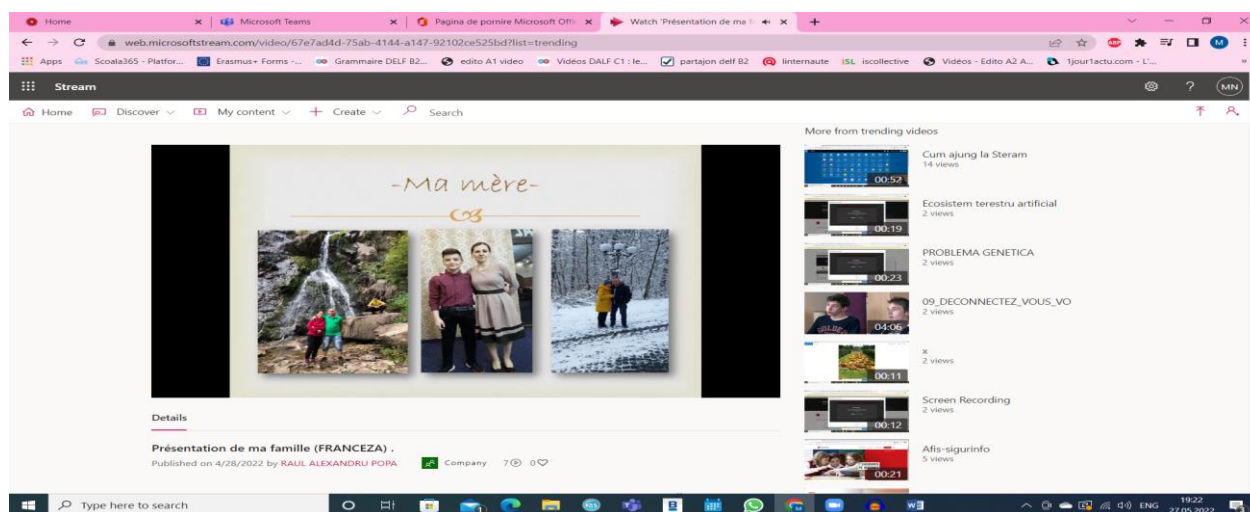
Limba franceza-intre motivatie si invatarea pentru intreaga viata

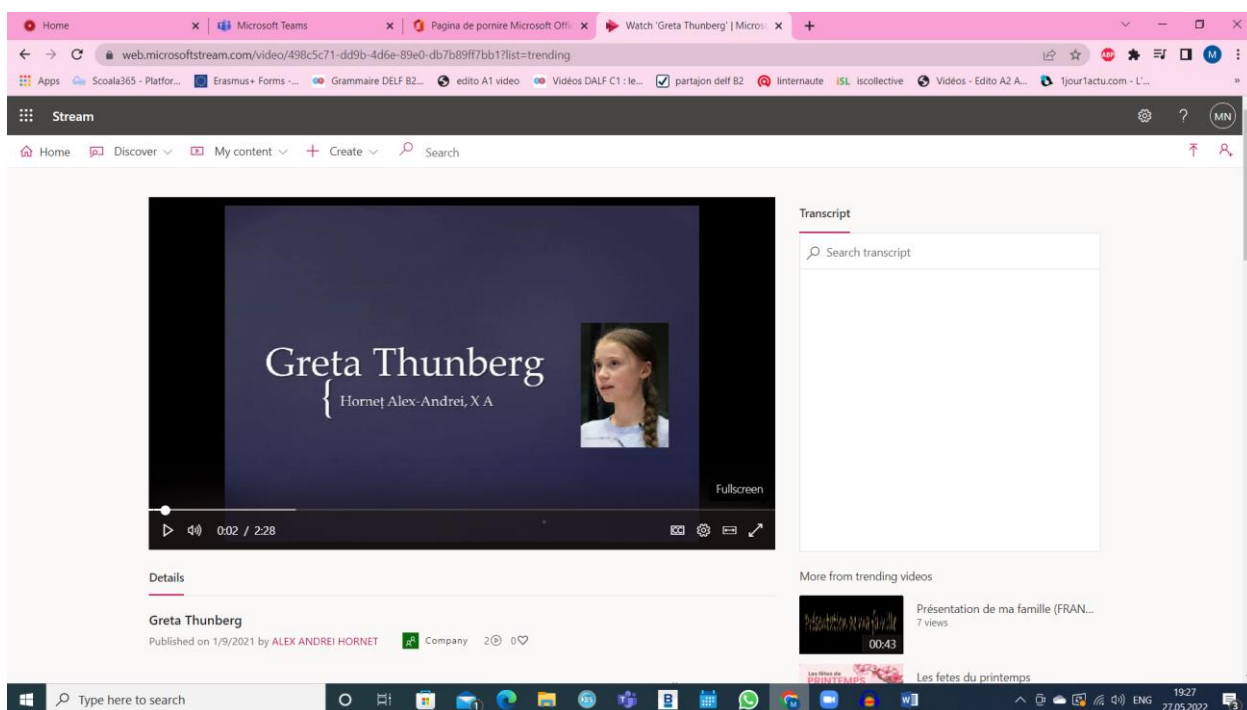
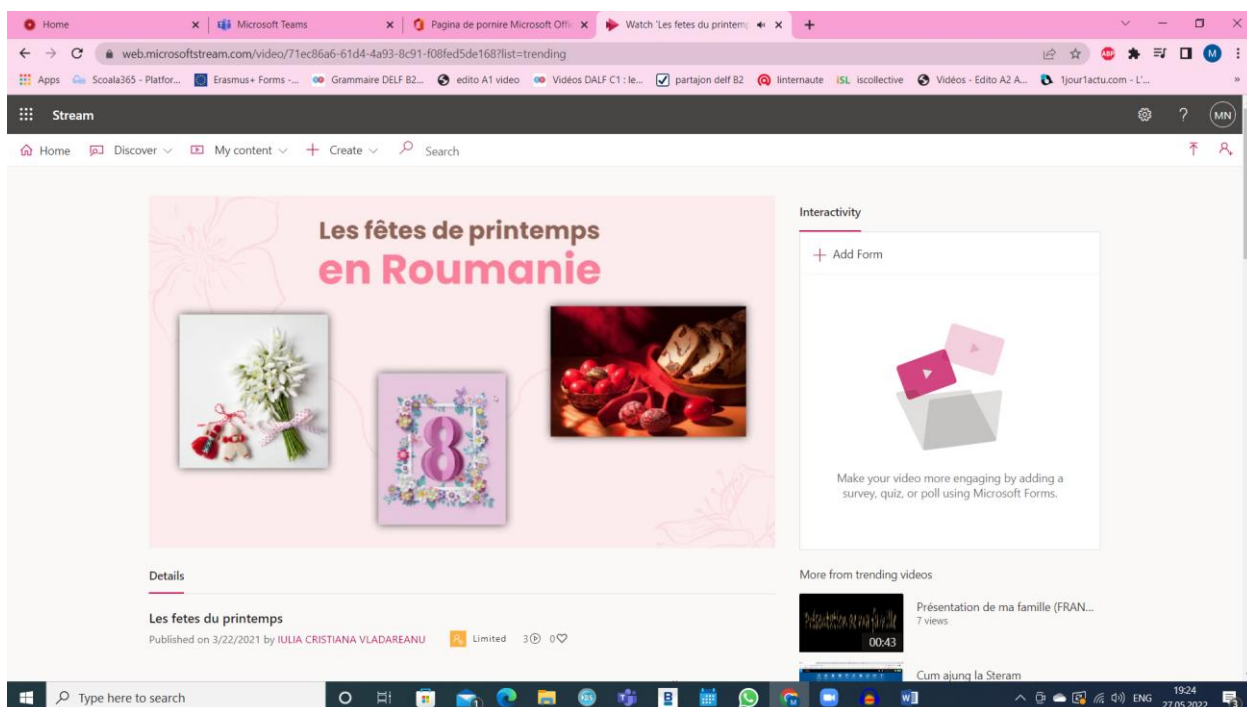
Prof. Monica Nedelcu,

Liceul Teoretic "Nicolae Balcescu" Medgidia

Predarea limbii franceze este, in acest moment, in impas, dat fiind interesul crescut al elevilor pentru tehnologie, limba engleza sau stiinte. Ca profesor de limba franceza, ma intalnesc deseori cu situatii in care elevii sunt complet demotivati iar invatarea limbii lui Molière este ultimul lucru de pe lista lor de prioritati. Fiind, insa, un om tenace si optimist, imi propun, an de an, sa gasesc mijloace si metode noi pentru a starni interesul elevilor, a-i motiva pentru a invata, explicandu-le ca formarea lor profesionala incepe in anii timpurii ai vietii si se continua toata viata.

Dintre metodele pe care le aplic in mod curent la clasa, cea mai populara si cunoscuta este invatarea prin proiect. Desi in intelegerea elevilor realizarea unui proiect presupune crearea unei prezentari media, de regula, PPT, mijlocul meu preferat a devenit Microsoft stream, un program prin care elevii isi exerseaza abilitatile digitale pentru a produce documente scrise si orale (audio-video) in limba franceza. Acestia navigheaza prin propriul calculator, vorbesc liber sau selecteaza documente, imagini, fisiere audio-video, tot acest proces fiind inregistrat de Microsoft stream, rezultand o lectie in miniatura. De exemplu, am solicitat elevilor sa realizeze o prezentare a locuintei lor, a familiei, o alta tema a fost prezentarea unor traditii din Romania sau din Europa, precum si a unor personalitati care-i impresioneaza, atat in limba franceza, cat si in limba spaniola, pe care o invata ca optional (CDS). Rezultatul i-a incantat, intrucat s-au aflat in postura unui regizor, scenarist, inginer de imagine, programul permitandu-le sa aleaga fragmentele pe care ei le-au evaluat ca fiind reusite si raspunzand cerintelor.

Un alt instrument folosit a fost Google forms pentru realizarea unui chestionar privitor la obiceiurile de timp liber ale adolescentilor. Pe langa formularea intrebarilor in limba franceza, elevii au creat chestionarul in google forms, au formulat, de asemenea, raspunsuri multiple, apoi au aplicat chestionarul colegilor si au interpretat datele statistice. Impresiile lor au fost pozitive, mentionand ca era prima data cand lucrau la un asemenea proiect interdisciplinar.

Activités de loisirs

Projet par Clara Alexandra et Jaelin Ali Ayen
Classe 10B

Dans le cadre de ce projet, nous avons demandé aux élèves de la classe XI A et IX C de remplir notre questionnaire.

Au total, 19 étudiants ont rempli le questionnaire. 10 de la classe 11ème et 9 de la classe 9ème.

Ce sont les résultats:

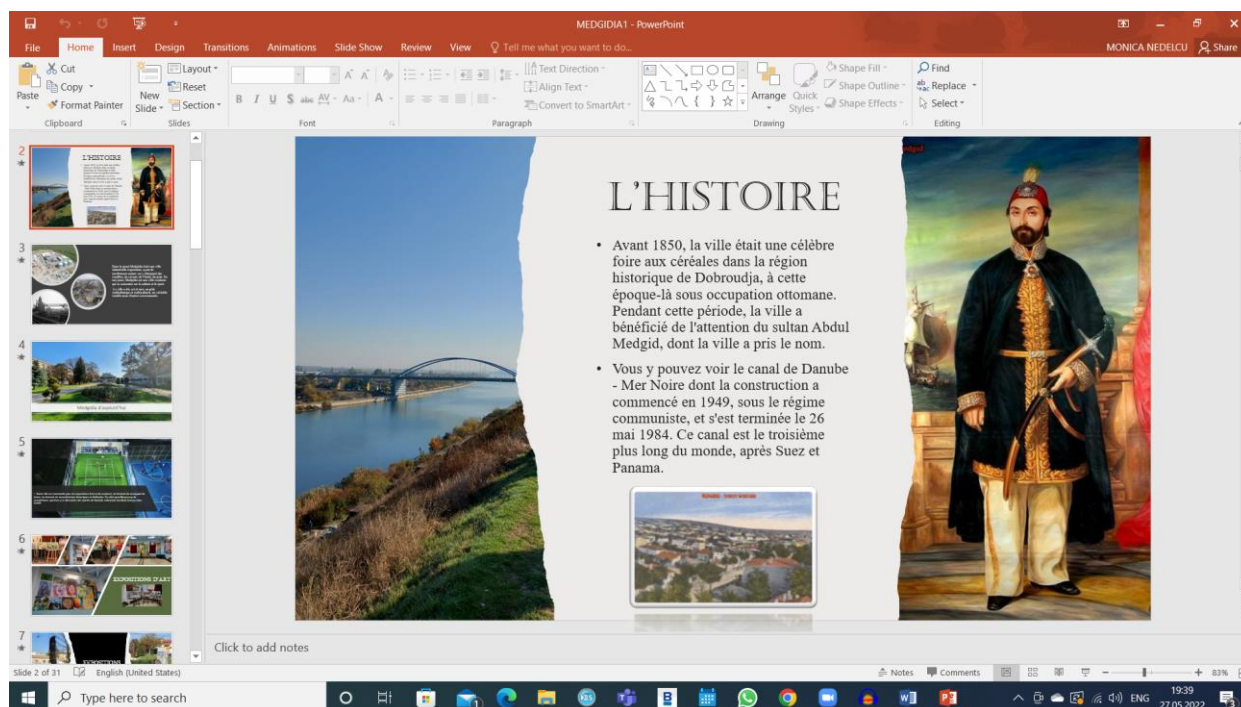
Si vous faites du sport, lequel des sports suivants pratiquez-vous?

14 réponses

Sport	Nombre	Pourcentage
Le tennis	3	21.4 %
La natation	2	14.3 %
La course	2	14.3 %
Le football	2	14.3 %
Le basket	3	21.4 %
Le volley-ball	2	14.3 %
Gym	1	7.1 %
Windsurfing	1	7.1 %
Handball	1	7.1 %
La danse	1	7.1 %

3 enfants pratiquent le tennis, 2 la natation, 2 l'athlétisme, 2 le football, 3 le basket et 1 le volley-ball. À l'autre section, 1 élève a posé la pièce, 1 handball, 1 danse et 1 planche à voile.

Predarea integrata atrage din ce in ce mai mult tanara generatie, utilizarea de continuturi aparținând altor discipline decat cea de predare fiind o provocare mai mult pentru cadrele didactice. De aceea, invatarea in context formal si non-formal, asa cum are ea loc in cadrul proiectelor Erasmus +, reprezinta un mijloc exceptional de formare pe termen lung atat pentru elevi, cat si pentru cadrele didactice.

Mai sunt elevii motivati sa invete limba franceza? Da, daca dorim sa gasim moduri diverse pentru a-i atrage in jocul invatarii. Da, daca le oferim contexte noi si mai ales daca-i lasam sa decida cum vor sa utilizeze ceea ce au invatat la alte discipline sau in alte contexte de invatare, la propria disciplina.

Importanța disciplinelor juridice și administrative pentru formarea elevilor ca și viitori cetățeni conștienți de locul și rolul lor în societate – exemple de teme și metodele prin care se implementează la clasă

Negraia Nicoleta – Colegiul Economic "Virgil Madgearu" - Galați

Disciplinele juridice și administrative au o aplicabilitate practică pronunțată, fapt care sporește importanța acestora pentru formarea unor elevi pregătiți pentru multitudinea provocărilor existente pe piața forței de muncă, precum și a societății, privită în complexitatea ei.

Educația juridică, în contextul general al noilor educații, este esențială pentru formarea unor elevi și viitori cetățeni conștienți de locul și rolul lor în societate și din acest motiv se impune cu necesitate introducerea în programele școlare a orelor de **Drept și legislație** începând chiar cu școlaritatea mică.

Absolvirea liceului corespunde pentru elevii noștri cu dobândirea capacității depline de exercițiu, fapt pentru care ei trebuie să „plece în viață” cu un bagaj de cunoștințe, deprinderi și convingeri care să le asigure o trecere lină de la etapa de școlar la cea de cetățean.

Vom continua demersul nostru cu exemplificarea unei teme care prezintă o importanță deosebită pentru elevi, modul vizat fiind Legislație în administrație.

Modulul – Legislație în administrație

Clasa: a XII – a, Specializarea: Tehnician în administrație

În cadrul modulului „Legislație în administrație” se vor exersa și vor fi evaluate competențele unității cheie „Gândire critică și rezolvare de probleme”. Profesorul trebuie să încerce să îi dezvolte elevului aceste competențe sociale care îi asigură în primul rând flexibilitate pe piața muncii. Ele vor fi evaluate în cadrul acestui modul, dar nimic nu împiedică profesorul să le exerseze cu elevul și în cadrul altor module generale sau speciale.

Unitatea cheie se dobândește prin abordarea conținuturilor unității specializate astfel:

Competența 1: „Identifică probleme complexe” se dobândește prin exersarea următoarelor activități: analizarea situațiilor de care răspunde la locul de muncă (căutare, selecție, utilizarea echipamentului din dotare, înțelegerea clientului) urmărindu-se anticiparea situațiilor problemă, definirea problemei, reflectarea asupra propriilor acțiuni.

Competența 2: „Rezolvă probleme” se dobândește prin exersarea următoarelor activități: aplicarea soluțiilor corespunzătoare situațiilor specifice (contracte cu clienții, oferirea de sugestii, rezolvarea de obiecții) urmărindu-se identificarea soluțiilor posibile, alegerea celei mai potrivite soluții, întocmirea planului de acțiune, aplicarea planului de acțiune.

Competența 3: „Evaluează rezultatele obținute” se dobândește prin exersarea următoarelor activități: evaluarea rezultatelor (număr de situații rezolvate/nerezolvate, situații ce necesită competența superiorilor) urmărindu-se analizarea rezultatelor, obținerea feed-back-ului, analizarea metodei aplicate.

Pentru atingerea competențelor lecțiile se desfășoară atât în sala de clasă, cât și în laborator cu profesorul de specialitate. Sunt recomandate lecțiile vizită la diverși agenți economici sau în aparatul administrativ unde pot fi aprofundate cunoștințe referitoare la: sursele de documentare, tipuri de contracte utilizate, modul de aplicare al clauzelor contractuale, modalități de rezolvare a problemelor apărute în timpul activității desfășurate.

Vor fi promovate situațiile din viața reală și se va urmări aplicarea cunoștințelor la probleme reale, pentru a se ține cont în măsură mai mare de nevoile elevilor, ale angajaților și ale societății. Se recomandă folosirea cât mai intensă a învățării centrate pe elev. Actul de învățare presupune în acest context înlocuirea prelegerilor cu un stil de învățare activ-participativ, funcție de ritmul propriu al elevului și/sau situații de cooperare în grup dar și de stilul de învățare al elevului.

Ca metode de învățare se recomandă: prezentările pentru colegi, brainstormingul, proiecte, analiza SWOT, munca în grup, vizite, jocuri de rol, studii de caz și scenarii reale, discuții, portofolii.

Evaluarea finală a competențelor trebuie realizată în concordanță cu precizările incluse în Standardul de Pregătire Profesională.

Evaluarea pe parcursul anului se realizează prin diverse tipuri de probe de evaluare (orale, scrise, practice), în funcție de specificul competenței.

Exemplul nr. 1– clasa a XII-a: Unitatea de învățare: **„Rolul instituțiilor administrației publice”**;

Tema: **„Activitățile administrației publice”**.

Sunt prezentate tipurile de activități pe care le realizează administrația publică și domeniile sale de activitate, respectiv activitățile cu caracter de dispoziție și activitățile cu caracter de prestație (**Expunerea**).

Exemplul nr. 2 – clasa a XII a: Unitatea de învățare **„Noțiuni generale despre stat și drept”**;

Tema: **„Raportul juridic”**.

Profesorul lansează întrebarea: „Care credeți că este capacitatea cerută de lege pentru ca o persoana fizică să devină comerciant?”, după care, în urma răspunsurilor elevilor se declanșează un dialog profesor-elev pe această temă, cu posibile întrebări: „De ce nu se poate mai devreme de 18 ani?”, „Ce condiții credeți că trebuie să mai îndeplinească persoana fizică pentru a deveni comerciant?”, „Un minor poate încheia contracte economice?”, „De ce?”, „Dați exemple” etc. (**Conversația**).

Exemplul nr. 3 – clasa a XII- a: Unitatea de învățare **„Constituția – lege fundamentală”**:

Tema: **„Separația puterilor în stat”**.

Profesorul supune spre analiză textul următor: “Nu există libertate dacă puterea judecătorească nu este separată de puterea legislativă și cea executivă. Dacă ea ar fi îmbinată cu puterea legislativă, puterea asupra vieții și libertății cetățenilor ar fi arbitrară, căci judecătorul ar fi și

legiutor. Dacă ar fi combinată cu puterea executivă, judecătorul ar putea avea forța unui opresor" (Montesquieu, Despre spiritul legilor).

În urma analizei textului, a descoperirii sensului prin formularea de opinii, ipoteze de către elevi, profesorul ține o prelegere despre principiul separației puterilor în stat. (**Problematizarea**).

Bibliografie

1. Oana Iucu, Didactica științelor juridice și administrative, Edit. Polirom, București, 2007;
2. Oana Iucu, Istoria învățământului juridic, Editura Universității din București, București, 2005;
3. Dana Apostol Tofan, *Drept administrativ*, vol. I, Ediția 2, Edit. C.H.Beck, București, 2008;
4. Corneliu Manda, *Drept administrativ. Tratat elementar, ediția a IV-a, revăzută și adăugită*, Edit. Lumina Lex, București, 2007

PUNȚI DE PRIETENIE - Proiect de parteneriat educațional

**prof. Pană Doina Iuliana,
Școala Gimnazială Nr. 22, Galați**

ARGUMENT

Dacă picăturile de apă nu ar fi prietene, n-am avea râurile și nu ne-am bucura de răcoarea lor; dacă soarele nu ar fi prietenul planetelor, nu ne-am bucura de culorile și de parfumul florilor; dacă lumina n-ar fi prietena boabelor de rouă, n-am avea prospețimea dimineților și dacă frunzele copacilor n-ar fi prietene, n-am vedea verdele pădurii... Să ne privim în ochi cu blândețe, să ne dăm mâinile și vom vedea cât de bogați suntem căci stăpânim cea mai valoroasă comoară a lumii, PRIETENIA.

Copilul învață să se joace, să lucreze, să-și desfășoare activitatea într-un cadru organizat, la început într-o colectivitate, în grup, iar apoi în grupuri diferite. Aceasta îi dă posibilitatea de a comunica mai bine, de a se integra în cadrul aceluși grup, de a deveni mai creativ, de a trage concluzii. Are posibilitatea de a învăța din experiența altora, de a deveni mai sociabil, de a lega prietenii.

Considerăm că relația de prietenie nu e numai o posibilitate, ci și o necesitate. La această vârstă, școlarii au nevoie să învețe să ia în considerare punctul de vedere al altor copii, să facă schimb de idei și să înțeleagă mai bine experiențele prieteniei lor. Colaborând cu copii dintr-o școală din altă comunitate, le vom trezi elevilor interesul pentru prietenie.

Acest parteneriat sprijină dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze relațiile cu sine și cu ceilalți. Dorința noastră se îndreaptă spre a stabili noi și reale punți de comunicare între copii- educatori –comunitate.

SCOPUL PROIECTULUI

Desfășurarea de activități educative extrașcolare în parteneriat cu alte unități de învățământ și instituții de educație nonformală pentru elevii din clasele participante, alături de copii aflați în categoria grupurilor dezavantajate social, financiar, economic, copii cu CES sau alte dificultăți de socializare, integrare, adaptare la mediul educațional.

OBIECTIVE SPECIFICE

- a. *Privind elevii implicați în proiect*

- dezvoltarea capacităților de comunicare și interrelaționare între elevii școlilor partenere;
- însușirea unor norme de comportament civilizat;
- formarea deprinderilor de lucru în echipă;
- dezvoltarea sentimentelor de prietenie cu toți copiii, indiferent de condiție materială și socială;
- consolidarea încrederii în sine prin acceptarea și valorizarea propriei identități;
- valorificarea pozitivă a relațiilor interumane, pe criterii de egalitate;
- educarea copiilor în spiritul toleranței și cooperării;
- crearea unei atmosfere de destindere și voie bună;

b. Privind cadrele didactice:

- crearea unui mediu educațional care să favorizeze dezvoltarea unor atitudini pozitive;
- promovarea unor metode și tehnici noi de lucru cu elevii;
- realizarea unui management eficient la nivelul clasei și a unei comunicări optime între partenerii implicați în proiect.

GRUP ȚINTĂ:

- elevii din școlile partenere alături de copii aflați în categoria grupurilor dezavantajate social, financiar, economic, copii cu CES sau alte dificultăți de socializare, integrare;
- cadre didactice.

ACTIVITĂȚI

- „Prietenie în cuvinte și culori” -realizarea unei expoziții cu desene și felicitări, schimb de felicitări de Paști, punguțe cu dulciuri și jucării oferite copiilor, cu ocazia sărbătorilor de Paști;
- „ Fii prietenul meu!” - schimb de mesaje virtuale prin intermediul aplicației Google Meet.
- „Luna mai-luna naturii” - jocuri în natură, vizită la Grădina Zoologică și Muzeul Satului de la Gârboavele, activități de ecologizare
- „Ziua internațională a muzeelor” - vizită la Grădina Botanică, Galați
- „Împreună de 1 Iunie” - vizionarea unui film la cinematograful
- „Școala de vară” - activități recreative
- „Vară, veselie, vacanță!” - tabără școlară

IMPACTUL PROIECTULUI:

- Creșterea implicării elevilor, cadrelor didactice, părinților în activități extrașcolare de tip outdoor;
- Crearea sentimentului de incluziune și acceptare în rândul copiilor cu dificultăți de comunicare, socializare, integrare în grup;
- mai bună colaborare între școli și comunitatea locală;

EVALUARE:

Eficiența proiectului este marcată de:

- Elaborarea și desfășurarea tuturor activităților stabilite în comun pentru elevii din clasele participante, alături de copii aflați în categoria grupurilor dezavantajate social, financiar, economic, copii cu CES sau alte dificultăți de socializare, integrare, adaptare la mediul educational;
- Întărirea comuniunii dintre persoanele implicate (elevi, cadre didactice, părinți);
- Intocmirea portofoliului, realizarea de fotografii, desene, diplome;
- Redactarea de articole în cadrul paginilor de website ale școlilor;

PROMOVARE, MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE:

- Mediatizarea proiectului în mediul on-line;
- Popularizarea activităților în rândul părinților;
- Realizarea de articole de specialitate în presa locală;
- Promovarea proiectului pe site-urile școlilor partenere.

Activități fizice adaptate pentru integrarea copiilor cu cerințe educaționale în școală

**prof. Pîrlog Nicoleta,
Școala Gimnazială "Sfântul Nicolae",
com. Vânători, jud. Galați**

Școala incluzivă este "oglindea" societății deschise, democratice, tolerantă la diferențele interindividuale și non-discriminatorie, care promovează egalitatea în drepturi. Școala incluzivă este unitatea de învățământ public de masă în care „au acces toți copiii unei comunități, indiferent de mediul de proveniență, în care sunt integrați într-o formă sau alta și copiii cu cerințe speciale în educație, unde programul activităților didactice are la bază un curriculum specific (individualizat și adaptat) și unde participarea personalului didactic la activitățile educative din clasă se bazează pe un parteneriat activ între profesori, profesorii de sprijin/suport, specialiști în educație specială și părinți.” (Gherguț, 2016, p.30).

Fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecare copil trebuie să i se ofere șansa de a ajunge la și de a se putea păstra la un nivel acceptabil de învățare, el posedă caracteristici, interese, aptitudini și necesități de învățare proprie. Sistemele educaționale ar trebui proiectate și programele educaționale implementate în așa fel, încât să țină seama de marea diversitate a acestor caracteristici și necesități. Persoanele cu cerințe educaționale trebuie să aibă acces în școlile obișnuite, care trebuie să se adapteze unei pedagogii "centrată asupra copilului", capabilă de a ieși în întâmpinarea acestor necesități. Școlile obișnuite, care au adoptat această orientare, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunități primitoare, construind o societate inclusivă și oferind educație pentru toți, mai mult ele furnizează o educație utilă pentru majoritatea copiilor, cresc eficiența și în ultimă instanță gradul de utilitate al întregului sistem educațional.

Activitățile fizice adaptate sunt definite ca fiind un domeniu interdisciplinar, care caută identificarea și soluționarea diferențelor individuale în activitatea fizică. Aceasta impune o acceptare a diferențelor individuale, militează pentru creșterea accesului la o viață activă și sportivă și promovează inovarea și cooperarea dintre serviciile care o asigură. În cadrul activităților fizice adaptate intră o serie de activități majore a căror perturbare pot să ducă la dependență funcțională. Aceste activități sunt: autoîngrijirea, perturbări în desfășurarea unor activități manuale, mersul, văzul, auzul, vorbitul, respirația, activități lucrate. Activitățile fizice adaptate

se bazează pe adaptarea exercițiilor, activităților fizice la condițiile și posibilitățile individului. Se adresează: persoanelor cu dizabilități (motorii, senzoriale, intelectuale) și persoanelor cu boli cronice (afecțiuni cardiovasculare, reumatism, afecțiuni respiratorii-astm, epilepsie, afecțiuni musculare, etc. Pentru atingerea scopului final, de creștere a calității vieții, prin activități fizice adaptate se urmărește: creșterea capacității fizice, creșterea fitness-ului, creșterea încrederii în sine, creșterea plăcerii pentru activitatea fizică. Prin intermediul acestor activități persoanele trebuie să găsească un loc unde: să fie înțeleși și respectați; să se simtă în siguranță în timp ce componentele motorii, senzoriale și afective sunt stimulate/activate; comunicarea verbală și nonverbală să ducă la adaptări specifice a sensurilor comunicării; să se îmbunătățească capacitățile motorii și intelectuale; activitățile să aibă drept finalizare socializarea și reducerea dependenței .

Rolul aplicării activităților fizice adaptate vizează, fie implicarea în acțiuni sociale cât mai diversificate, fie acordarea de asistență grupurilor sociale, în vederea integrării celor cu dificultăți de adaptare socială.

Conceptul strategiei de lucru în cadrul activităților fizice adaptate pleacă de la următoarele 3 nivele:

1. senzorial: văz, auz, sensibilitate kinestezică, tactilă;

2. nivelul abilităților motorii:

a. percepția motorie: echilibru, integrarea corporală, direcționarea mișcării;

b. fitness-ul fizic: forța-rezistența musculară și antrenament la efort (anduranța cardio-respiratorie); c. abilitatea motorie, coordonarea.

3. nivelul îndemânărilor:

a. sportive (aruncarea mingii, lovirea unei mingi cu piciorul, cu paleta, etc);

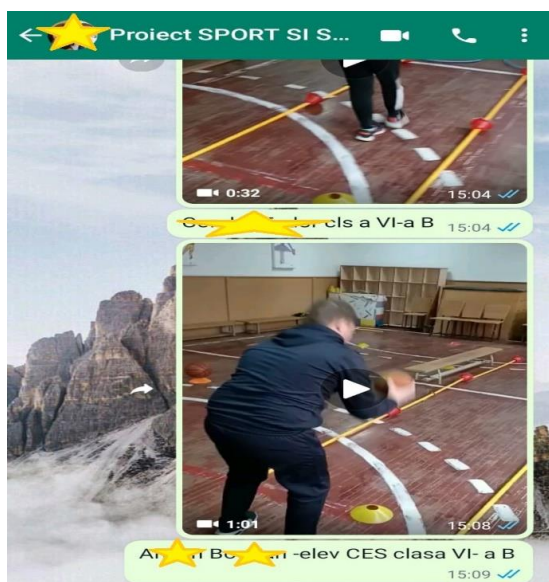
b. funcționale (mersul, alergarea, urcarea sau coborârea scărilor sau a unei pante).

Obiectivele generale ale activităților fizice adaptate sunt: dezvoltarea, menținerea și recuperarea nivelului de funcționare cât mai mult posibil; compensarea deficiențelor funcționale prin preluarea funcțiilor afectate de către componente valide; prevenirea de structurării anumitor funcții ale organismului; inducerea unei stări de încredere în forțele proprii.

Educația fizică are ca obiectiv dezvoltarea calităților motrice, învățarea mișcării pentru formarea deprinderilor, ajungând în final la profesionalizare și integrarea în viața socială. Pentru obținerea acestor obiective se folosesc exerciții pentru dezvoltarea motricității generale, exerciții

pentru conștientizarea părților corpului, exerciții pentru dezvoltarea vitezei, îndemânării, rezistenței și forței. Sportul aduce un puternic aport educativ prin specificul său și anume concurența (coleg și adversar) și spiritul de echipă. Toate aceste calități se pot obține prin ramurile de sport adaptate, specifice deficiențelor individului.

Profesorul își adaptează procedura didactică la cerințele individuale ale copilului care poate avea parte de experiențe diferite în funcție de abilitățile sale. Ca și profesor de educație fizică și sport mă implic activ în integrarea elevilor cu cerințe educaționale în școală încurajându-i să participe activ atât la oră, cât și în proiecte educaționale și concursuri școlare și extrașcolare. Acest fapt s-a concretizat, anul acesta prin participarea la Concursul sportiv județean "Sport și sănătate" organizat de Centrul școlar de educație incluzivă "Sfânta Filofteia" Ștefănești, jud. Argeș, ediția I cu un elev cu CES, A.B. de la clasa a VI-a B.

BIBLIOGRAFIE

1. Ciobanu D., Dan M., Lozincă I., Marcu V., Pastzai Z., Pâncotan V., Serac V., Șerbescu C., *Activități fizice adaptate*, Editura Universitaria din Craiova, 2007
2. Marcu, V., *Theoretical Basis of Practicing Physical Exercises in Physical Therapy*, University of Oradea Publishing House, 1998
3. Inclusion and integration through Adapted Physical Activity – *Thematic Network Educational and Social Integration of Persons with a Disability through Adapted Physical Activity* – 2004
4. Winnick, *Adapted psysical education and sport*, Human Kinetics, 1995.

Fișă de lucru – limba latină
Clasa a XI-a – filologie

Plugaru Rodica,
Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu” Medgidia, Constanța

Text și vocabula ***Praeclara pulchritudo***

I. Traduceți textul:

„Erant in quadam civitate rex et regina. Hi tres filias forma conspicuas habuere, sed maiores quidem natu, quamvis gratissima specie, idoneis tamen celebrari posse laudibus humanis credebantur, at vero puellae iunioris tam praecipua tam praeclara pulchritudo nec exprimi ac ne sufficienter quidem laudari sermonis humani penuria poterat. Multi denique civium et advenae copiosi, quos eximii spectacula rumor studiosa celebritate congregabat, inaccessae formositatis admiratione stupidi et admoventes oribus suis dexteram, ut ipsam prorsus deam Venerem religiosi venerabantur adorationibus.” (Apuleius, *Asinus aureus*, IV, 28, 1-4)

Vocabula

sum, esse fui - a fi
in+ablativul - în
quidam, quaedam, quoddam (pron. nehotărât)
- oarecare
civitas, civitatis (s.f.) - cetate
rex, regis (s.m.) - rege
regina, reginae (s.f.) - regină
hic, haec, hoc (pron. dem.) - acesta, aceasta
tres, tria (pron.) - trei
filia, filiae (s.f.) - fiică
forma, formae (s.f.) - chip, imagine, frumusețe
conspicius, -a, -um (adj.) - remarcabil, rar
habeo, habere, habui (vb. II) - a avea
sed (conj.) - dar
maiores natu - fetele mai mari
quidem (adv.) - într-adevăr
quamvis (conj.) - deși
gratus, -a, -um (adj.) - plăcut, încântător
species, speciei (s.f.) - înfățișare, aspect
idoneus, -a, -um (adj.) - potrivit
tamen (adv.) - totuși
celebro, celebrare (vb.I) - a celebra, a slăvi

posum, posse, potui - a putea
laus, laudis (s.f.) - laudă
humanus, -a, -um (adj.) - omenesc
credebantur (vb.I, pasiv) - se credea
at - însă / *vero* (adv.) - într-adevăr
puella, puellae (s.f.) - copilă, fată
iunior, iunioris (adj.) - mai mic
tam - atât de
praecipuus, -a, -um (adj.) - neobișnuit
praeclarus, -a, -um (adj.) - strălucit, ilustru
pulchritudo, pulchritudinis (s.f.) - frumusețe
nec (conj.) - și nu, nici
exprimo, exprimere (vb.III) - a exprima
(*exprimi* - infinitiv pasiv)
ac (conj.) - și
ne...quidem = nici măcar
sufficienter (adv.) - suficient, destul
laudo, laudari (vb.I) - a lăuda
(*laudari* - infinitiv pasiv)
sermo, sermonis (s.f.) - grai, vorbă
penuria, penuriae (s.f.) - lipsă, sărăcie
multus, -a, -um (adj.) - mult
denique (adv.) - în sfârșit

civis, civis (s.m.) – cetățean
et (conj.) – și
advena, advenae (s.m.) – străin, venetic
copiosus, -a, -um (adj.) – bogat
qui, quae, quod (pron. rel.) – care
eximius, -a, -um (adj.) – deosebit, ales
spectaculum, -i (s.n.) – spectacol
rumor, rumoris (s.m.) – veste
studiosus, -a, -um (adj.) – rar
celebritas, celebritatis (s.f.) – minune, solemnități
congregor, congregari (vb.I) – a se aduna
inaccessus, -a, -um (adj.) – neatins, inaccesibil
formositas, -tis (s.f.) – frumusețe
adoratio, adorationis (s.f.) – respect

admiratio, admirationis (s.f.) – admirație
stupidus, -a, -um (adj.) – mut
admoventis, admoventis (vb.) – duceau
dextera, dexterae (s.f.) – mână dreaptă
os, oris (s.n.) – gură
suus, -a, -um (adj.) – al său
ut (conj.) – ca și cum
ipse, ipsa, ipsum (pron.) – însuși
prorsus (adv.) – întocmai
dea, -ae (s.f.) – zeiță
Venus, Veneris (s.f.) – zeița Venus
religiosus, -a, -um (adj.) – religios
veneror, venerari (vb.I) – a venera

II. Identificați asemănările și deosebirile dintre începutul celor trei povești:

1. "Amor și Psyche" – Lucius Apuleius (fragmentul de la punctul A)

2. Incipit – "Povestea lui Harap-Alb" de Ion Creangă

"Amu ciică era odată într-o țară un crai, care avea trei feciori. Și craiul acela mai avea un frate mai mare, care era împărat într-o altă țară, mai depărtată. Și împăratul, fratele craiului, se numea Verde-împărat; și împăratul Verde nu avea feciori, ci numai fete. Mulți ani trecură la mijloc de când acești frați nu mai avură prilej a se întâlni amândoi. Iară verii, adică feciorii craiului și fetele împăratului, nu se văzuse niciodată de când erau ei."

3. Incipit – "Povestea porcului" de Ion Creangă

"Cică erau odată o babă și un moșneag: moșneagul de-o sută de ani, și baba de nouăzeci; și amândoi bătrânii acestia erau albi ca iarna și posomorâți ca vremea cea rea din pricină că nu aveau copii. Și, Doamne! tare mai erau doriți să aibă măcar unul, căci, cât era ziulica și noaptea de mare, sedeau singurei ca cucul și le țiuiau urechile, de urât ce le era. Și apoi, pe lângă toare aceste, nici vreo scofală mare nu era de dânsii: un bordei ca vai de el, niste toale rupte, asternute pe laite, și atâta era tot. Ba de la o vreme încoace, urâtul îi mânca și mai tare, căci tipenie de om nu le deschidea ușa; parcă erau bolnavi de ciumă, sărmanii!"

Disciplina istorie și integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale

**Prof. POPA JENI MARILENA,
Colegiul Economic " Virgil Madgearu" Galați**

Prin predarea disciplinei istorie într-o unitate de învățământ se poate ușor ajunge la integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale, datorită metodelor folosite, a tehnicilor de predare- evaluare, a materialelor utilizate, a mijloacelor audio-video. În această calitate, de profesor, care predă disciplina istorie, am lucrat în mai multe rânduri cu elevi cu cerințe educaționale speciale, iar unii dintre ei aveau mari abilități în recepționarea informațiilor istorice, a fenomenelor specifice acestei discipline. Prin folosirea mijloacelor audio-video, prin utilizarea unor secvențe din filmele documentare s-a putut percepe realitatea istorică, iar elevii cu cerințe educaționale speciale au putut colabora cu ceilalți, au putut înțelege aceste fenomene așa cum sunt ele redată în realitate. Aceste mijloace de învățământ ușurează foarte mult predarea-învățarea și evaluarea fenomenelor și evenimentelor istorice, astfel încât ele devin foarte utile pe parcursul orei de istorie.

Învățământul românesc este într-o continuă schimbare datorită nevoii constante de a se raporta la cerințele unei societăți în evoluție. Sintagma "educația pentru toți" cuprinde ideea principală a învățământului incluziv. Dar ca orice schimbare aceasta nu se face doar pe hârtie, ci cu oameni și pentru oameni. Planurile educaționale la ora de istorie pentru elevii cu cerințe educative speciale stimulează interesul acestora pentru această disciplină și determină însușirea de către aceștia a competențelor care nu sunt necesare doar pentru promovarea acestei discipline, ci pentru integrarea lor în societate. Educația incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se concentrează mai ales pe învățarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viața cotidiană, într-o manieră cooperantă și solidară, unde procesul de învățare este realizat în spiritul respectului și acceptării celor din jur.

Istoria ca disciplină de învățământ este un mijloc important de formare și informare care vizează formarea de competențe, diferențierea între fapte și interpretarea lor, argumentare, elaborare de concluzii, evaluarea critică a materialelor de utilizat, dar și cultivarea de atitudini și valori. În același timp istoria se dorește a fi o disciplină care transmite informația în funcție de psihologia și gradul de înțelegere al elevilor.

Consider oportună adaptarea curriculară și implementarea planurilor educaționale individualizate în cadrul orelor de istorie având ca scop activizarea potențialului de învățare, a potențialului intelectual al elevilor cu cerințe educative speciale asigurându-se valorizarea fiecărui copil.

ÎNVĂȚAREA ON LINE ȘI IMPORTANȚA EI ÎN DEZVOLTAREA ȘCOLII

**Prof. Raicu Marina Cristina,
Liceul Tehnologic P.S. Aurelian, Slatina, Olt**

Într-un mediu în care cadrul legislativ se modifică în fiecare zi, cu formulări uneori neclare, explicabile prin prisma vitezei cu care sunt adoptate, dar pe zone extrem de importante și vulnerabile pentru mediul de business, precum protecția socială, interzicerea unor activități sau continuarea lor în forma modificată semnificativ, dispunerea unor măsuri cu impact asupra partenerilor de afaceri - mai ales dacă societatea se află într-un lanț de furnizor-distribuitor -, managementul este chemat să ia hotărâri rapide și de mare impact. În toate ipotezele menționate mai sus, societatea se comportă în funcție de și în baza deciziilor luate de către management, aspect care comportă riscuri ridicate pentru acesta din urmă prin prisma răspunderii.

Așteptările exagerat de ridicate, perfecționiste, centrarea excesivă pe conținuturi și rezultate, în dauna proceselor, împovărarea celor care învață cu teme doar pentru a bifa formal parcurgerea de ore nu sunt elemente care să conducă la eficiența procesului. Școala de acasă trebuie să țină cont de dispoziția de învățare a tuturor, să-și infuzeze mesajele cu formule, clasificări, rezolvări de probleme, dar și cu înțelegere și răbdare. Școala de acasă nu e doar o enciclopedie, ci și o aventură comună de cunoaștere, de învățare și de traversare în condiții bune, împreună, pe cealaltă parte a crizei.

Avantaje si dezavantaje ale invatarii online

Avantaje:

1. distribuirea rapida a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricand, oriunde si oricui informatiile pe care le doreste. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se intalni fizic si nimeni nu va pierde nimic pentru ca informatiile raman online.

2. elevii/ studentii intra in posesia materialelor print-o simpla accesare

Orice persoana din grupul tinta are acces la toate informatiile, oriunde si oricand.

3. existenta continuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise si imagini, videoclipuri, fisiere si orice fel de materiale virtuale care intotdeauna au eficientizat invatarea.

4. continuturile pot si sterse, corectate sau actualizate cu usurinta

Dacă distribuitorul își da seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să se comunice.

6. folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiuni virtuale și nu numai învățare individuală.

Limite și dificultăți / Dezavantaje

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. lipsa comunicării reale/ fizice

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Creșterea implicării părinților în activitățile școlii este o bună practică prin care crește gradul de promovare a imaginii școlii, de care țin seama sau ar trebui să țină seama toate unitățile școlare din învățământul preuniversitar. Un factor important pe care îl vom explica în alte două livrabile este, legat de creșterea implicării părinților în activitățile școlii – comunicarea acestora cu școala și diversele perspective teoretice - și de aici și practice, pe care le presupune comunicarea interumană.

De cele mai multe ori, părinții așteaptă mai mult de la școală și nu fac mai nimic pentru dezvoltarea unei relații mai strânse cu propriii copii. Pentru ei școala este singura responsabilă de educația copiilor. Dezinteresul părinților poate năruie tot efortul pe care profesorii îl depun la orele de curs. Profesorul/ învățătorul / educatorul trebuie să fie interesat să știe mai multe despre situația pe care elevul o are acasă, despre preocupările și modul de viață al acestuia. Fără implicarea și ajutorul părinților, sistemul educativ nu își găsește singur căile prin care își poate îmbunătăți performanța și modul de lucru.

Creșterea implicării părinților reprezintă un factor important în dezvoltarea și creșterea copiilor. O bună colaborare a părinților cu școala poate îmbunătăți procesul de educație. Părinții sunt, în general, parteneri activi în desfășurarea unor programe care se desfășoară în cadrul școlii. De asemenea, părinții pot fi atrași alături de școală prin forme variate de activități extrașcolare, determinându-i să adere la ideea de colaborare activă, acceptând rolul de factor răspunzător în devenirea propriului copil.

Dascălul are, prin acest tip de activitate, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi .

Pentru creșterea implicării părinților în activitățile școlii apreciem că sunt necesare a fi aplicate constant următoarele exemple de bune practici:

- a) Elaborarea de către fiecare școală a unor programe – numite programe de educare/implicare a părinților în activitatea școlară - care să fie cunoscute de elevi și părinți care să contribuie la creșterea implicării și responsabilizării părinților în activitățile școlare;
- b) Obținerea unei implicări benevole a părinților, de bună voie, care numai astfel poate fi benefică, iar sprijinul acordat este real;
- c) Implicarea părinților în activitățile extrașcolare;
- d) Participarea părinților, alături de copil, la activitatea de învățare de acasă;
- e) acordarea unei zile libere din partea angajatorilor pentru prezența părinților la ședințele cu părinții sau la întâlnirile cu personalul școlii.

Deși părinții elevilor din instituțiile educaționale situate în zone defavorizate sunt, ca toți părinții extrem de ocupați cu problemele familiale sau profesionale curente, este în interesul lor evident, dar și al tuturor celorlalți actori educaționali și locali care au legătură cu problemele educaționale, să se implice în rezolvarea problemelor educaționale, semnalate de instituția educațională și, împreună cu factorii de conducere ai școlilor în cauză sau ai instituțiilor/autorităților locale să găsească cele mai bune căi și mijloace pentru a rezolva cu succes toate problemele apărute în domeniul educației incluzive.

FIȘĂ DE LUCRU- CADRANELE
Cuibul de păsărele, după Cezar Petrescu, Clasa a II-a, CLR

Prof. înv. primar PORTASE MARIA,
Școala Gimnazială "Sfântul Nicolae",
Localitatea Vânători, județul Galați

I. Ordonează ideile: 1. Puii au crescut. 2. Sosirea Primăverii. 3. Pasărea clocește ouăle. 4. Descoperirea celor patru ouă. 1..... 2..... 3..... 4.....	II. Scribe enunțuri pentru cuvântul "luna" care să aibă înțeles diferit.
III. Alcătuieste propoziții cu ajutorul cuvintelor: luncă, a dăru, a ticăi, căptușit. 	IV. Realizează un desen din fragmentul care ți-a plăcut cel mai mult.

MIȘCAREA ÎN ORE

Otilia Radu,

Liceul Tehnologic Energetic "Elie Radu", Municipiul Ploiești

Școala s-a schimbat și se schimbă continuu, fiind în strânsă legătură cu lumea, cu schimbările la nivel local, național și internațional, punând accent pe trecerea în spațiul virtual, pe digitalizare, pe colectarea de informații corecte din multitudinea de pagini existente pe Internet. Până acum 2 ani nimeni nu se gândea la predarea și evaluarea în fața calculatorului, era doar, pentru foarte mulți dintre profesorii din zona preuniversitară, pregătirea pentru prezentarea lecțiilor și evaluarea elevilor, adică se pregateau planuri de lecție, fișe de lucru, prezentări power point, a testelor de evaluare, etc..

Totul s-a schimbat și lumea a fost închisă în casă, iar de nevoie procesul educațional a făcut saltul de la educație față în față la educație online. Educația online a însemnat atât pentru profesori cât și pentru elevi statul ore în șir la calculator, fără a se mai mișca din scaun, decât puținul timp pe care îl petreceau la masă și orele de somn, care au devenit din ce în ce mai puține, din cauză că Internetul a venit la pachet cu jocuri, cu rețele virtuale de comunicare, cu mass-media online, cu filme, etc., care practic fură din timpul de somn. Fiind închiși în casă nu se puneau problema plimbării în aer liber, a jocurilor de echipă fotbal, basket, volei sau a jocurilor copilărești leapșa, rațele și vânătorii, jocuri pe care generațiile mai tinere nu au de unde să le învețe fiindcă s-a rupt lanțul între generații și totul s-a transformat în lucrul sau joaca în fața unui ecran, fie el de calculator, laptop telefon, tabletă. Mișcarea a dispărut în totalitate! Profesorii de sport au încercat să îi facă să se miște, dar elevii, pentru că nu a existat obligativitatea să stea cu camerele deschise, nu au reușit. După un an și jumătate ne-am reîntors la școală, pe grupe, dar față în față, și când credeam că va merge mai bine, iar intra o clasă în online, și iar firul se rupea, cel puțin în ceea ce privește mișcarea.

În prezent școlile rămân deschise și orele se desfășoară fîță în fașă, dar observăm cu neliniște, noi profesorii, că elevii își pierd concentrarea după 10-15 minute, maxim. Profesorii știu să-și modifice frecvența predării, să adapteze diferite metode și tehnici, ca să îi capaciteze pe elevi, dar sunt 6 ore de curs (50 minute) și cu pauze mici (5-10 minute) și sunt seriale, sunt jocuri, sunt discuții cu prietenii pe rețelele de socializare și telefonul este la un click distanță, așa că este din ce în ce mai provocator pentru profesor.

O metodă bună, care însă trebuie folosită cu măsura este mișcarea, mișcare care poate face la orice disciplină. Profesorul trebuie să participe și el la această mișcare pentru că el este un exemplu și bineînțeles mișcarea trebuie să fie ușoară, relaxantă și cu geamurile deschise la sala de clasă. Îmi aduc

aminte de doamna învățătoare, care în sala de clasă fiind, ne punea și făcea exerciții de respirație cu noi, la care ridicam mâinile și inspiram și când coboram brațele expiram. Acest exercițiu îl faceam de 8 ori și pe urmă creierățele noastre erau mai funcționale. Și acum se poate face la orice oră, la orice disciplină acest scurt exercițiu de respirație. O altă mișcare pe care o putem face în timpul orelor de curs, este ridicarea pe vârfuri, tot de opt ori, pe care o putem combina cu inspirație, când se ridică pe vârfuri și expirație la coborârea pe întreaga talpă și la fel de ușor se poate face o alergare pe loc, fără tropăială. O altă mișcare pe care o putem face combinată cu o parte din lecție ” hai să vedem ce luați cu voi acasă” este mișcarea rapidă la tablă, în ordine, începând odată din prima bancă din stânga, altă dată din ultima bancă din dreapta, în așa fel încât mereu să fie surprinși și să scrie un cuvânt din lecție sau din ultimele lecții la recapitulare, dar totul pe repede înainte. Tot ce am povestit sunt metode pe care le-am utilizat, sunt, cred metode de inspirație pentru colegii mei și la sfârșit vor observa că elevii sunt mai fericiți, mai relaxați, mai bucuroși când se mișcă, la alte ore, nu la orele de educație fizică. La aceste exerciții de mișcare participă chiar și elevii cu cerințe educaționale speciale, dar când ei știu că nu pot realiza acel exercițiu sau li se pare dificil, atenționează profesorul și se așează cuminte în bancă, sau profesorul le spune de la început că pot face atât cât pot și ei colaborează foarte bine.

În concluzie mișcarea face bine, crește gradul de atenție al elevilor și crește încrederea în propria persoană deoarece vede că poate face aceleași mișcări ca și profesorul, profesor care predă orice altceva decât mișcare și conduce în felul acesta la bună dispoziție în școală.

FIȘĂ DE LUCRU

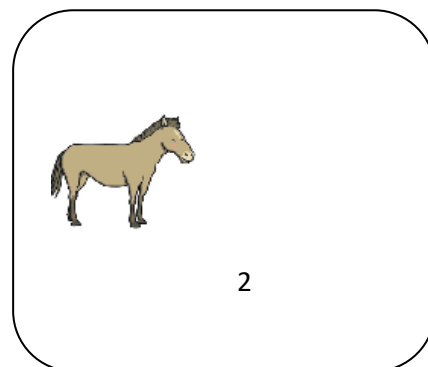
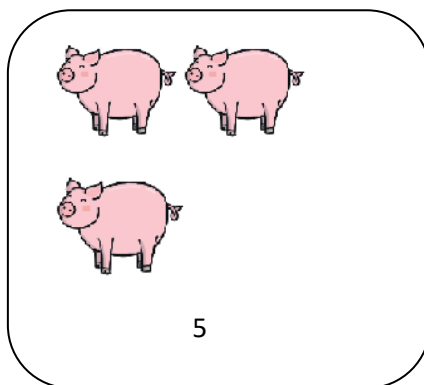
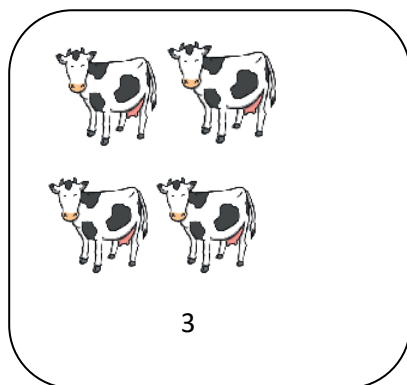
Schiau Paraschiva, Liceul Tehnologic Sebeș

Numele

Adunarea cu 1-5 unități în concentrul 0-10

FIȘĂ DE MUNCĂ

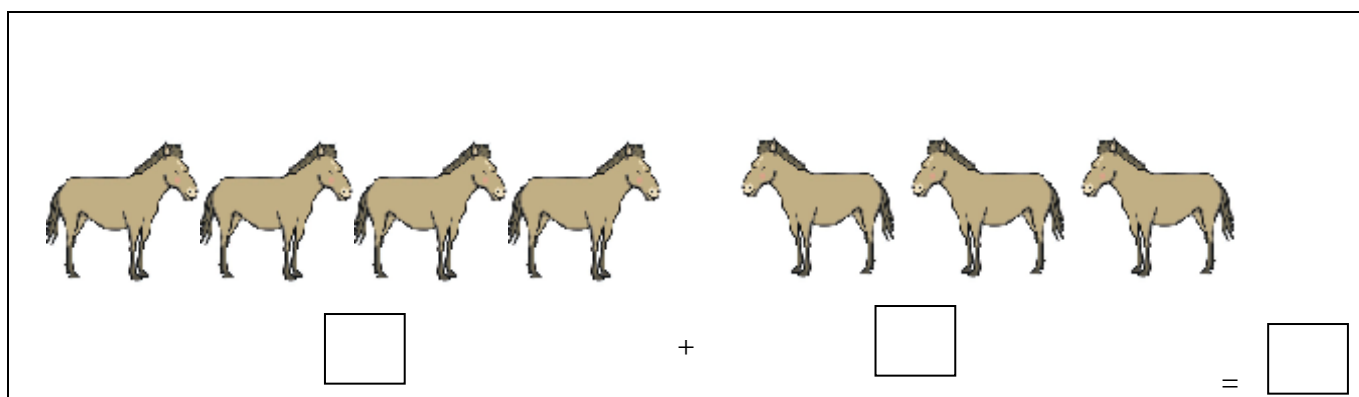
1. Adaugă sau taie cu o linie elemente pentru a obține tot atâtea elemente câte arată cifra:

2. Scrie adunări cu ajutorul imaginilor:

			
	+		=

			
	+		=

3. Calculați:

				2	+	1	=						4	+	5	=			
				0	+	3	=						6	+	2	=			

				4	+	3	=						5	+	3	=			
				2	+	2	=						4	+	0	=			
				1	+	5	=						2	+	4	=			

4. Unește fiecare animal cu foloasele sale:

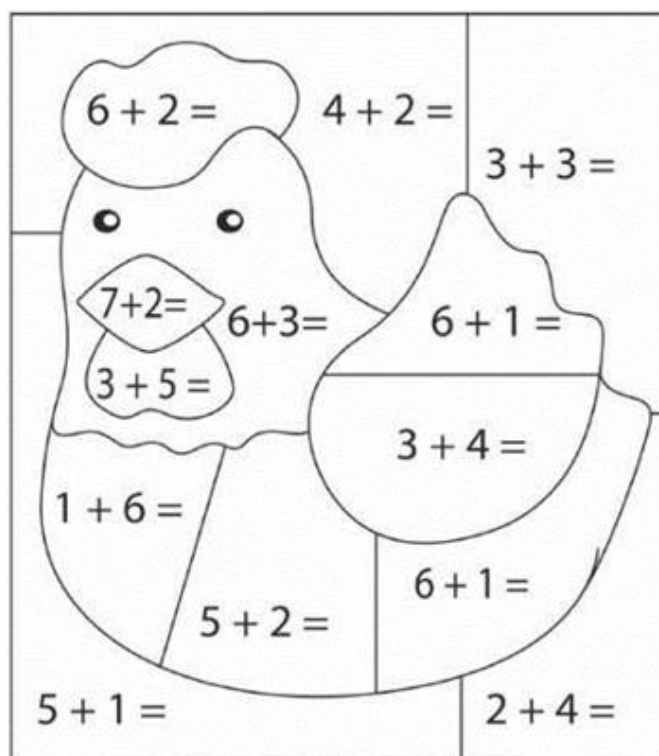
lapte

ouă

carne

căruță

5. Calculați și colorați după cod:

6 –

7 –

8 –

9 –

Metode activ – participative ce pot fi utilizate în predarea conținuturilor de specialitate atunci când aceasta se realizează online

Prof. Șerban Cornelia – Colegiul Economic Buzău

Pentru a obține rezultate bune în actul predării-învățării, profesorii trebuie să găsească, să îmbine și să folosească adecvat și creator metodele didactice. Alegerea metodelor este condiționată de experiența și competența profesorului, stilul de muncă cu elevii, factori obiectivi (logica științei, legile învățării, scopul finalității etc.), factori subiectivi (particularitățile psihologice ale elevilor, particularitățile personalității profesorului, dotarea școlii cu mijloace de învățământ etc.). În predarea disciplinelor economice, metodele didactice prezintă unele particularități fiind adaptate la specificul conținutului științific.

În activitatea didactică la clasă profesorul creează situațiile de respectare a principiilor didactice ca și reguli generale obligatorii, aplicate ca un sistem de referință.

În cazul disciplinelor economice este necesară folosirea de metode, tehnici și procedee care implică elevul în procesul didactic, având ca scop dezvoltarea gândirii, dezvoltarea interesului pentru învățare, stimularea creativității. În acest fel, elevul va înțelege lumea în care trăiește, va aplica ceea ce a învățat în diferite situații întâlnite în viață.

Dintre cele mai des utilizate metode în cadrul orelor de specialitate care poate fi utilizată cu ușurință atunci când predarea-învățarea se realizează online este:

PROBLEMATIZAREA

Este considerată una dintre cele mai valoroase metode moderne. Are la bază orientarea gândirii elevilor spre a rezolva independent problemele cu care se confruntă. Utilizând problematizarea profesorul va pune elevul în situația de a găsi un răspuns pertinent, o soluție pentru problema cu care se confruntă. Se va porni de la crearea situației-problemă. Este o situație dificilă pentru elev deoarece se creează un conflict între ceea ce cunoaște elevul și noutatea cu care se confruntă acesta.

Situația-problemă trebuie să aibă următoarele caracteristici:

- să prezinte dificultate pentru elev, necesitând gândire pentru rezolvarea problemei;

- să atragă atenția și interesul elevului, făcându-l să acționeze (să caute soluții, să realizeze obstacolele, să facă legături cu ceea ce cunoaște, să descopere cunoștințe noi, să decidă care este cea mai bună soluție);

- să orienteze activitatea elevului spre rezolvarea problemei.

Conflictul apare între experiența anterioară a elevului și noutatea cu care se confruntă. Acest conflict îl va face să acționeze, să caute soluția de rezolvare a acestui conflict. Rezolvarea situației problemă face apel la logica, inducția, deducția, intuiția, analogia, voința, perseverența elevului.

Această metodă nu are aplicabilitate universală existând și conținuturi la care nu se poate aplica. Poate fi aplicată și în combinație cu alte metode: dezbateră, studiul de caz, lectura și analiza de text, învățarea prin descoperire etc..

Exemplu:

Modulul: Elemente de statistică, finanțe și asigurări, Clasa: a XII - a

Subiectul lecției: Elementele impozitelor

Obiectivul operațional: La sfârșitul secvenței, elevii vor fi capabili să identifice elementele impozitelor.

Situația problemă: "Pentru ca prin impozite să se realizeze obiectivele financiare, economice și sociale urmărite de către stat la introducerea lor, este necesar ca orice act normativ să cuprindă o serie de elemente comune tuturor impozitelor. Analizând mai multe impozite, folosind Codul fiscal, identificați elementele impozitelor și caracterizați fiecare element identificat."

Sarcina didactică: Identificați elementele impozitelor și caracterizați fiecare element

Metode și procedee: Problematizarea, Explicația

Mijloace: Manual, Codul fiscal, Cărți de specialitate, Instrumente de scris

Forme de organizare: Frontal dirijat, Independent

Timp: 15 min

Evaluare: Observarea identificării corecte a elementelor impozitelor.

Descrierea interacțiunii cadru didactic-educabil:

După formularea și descrierea situației-problemă de către profesor și înregistrarea de către elevi, se inițiază demersul de soluționare a ei, care se derulează după cum urmează:

1. elevii, împărțiți în grupuri de câte șase (se pot crea camere de 6 persoane atunci când învățarea se realizează online), realizează o incursiune în propria cunoaștere, reamintindu-și ce cunosc despre impozite, precum și despre importanța lor.

2. pornind de la cunoștințele însușite anterior, elevii vor consulta manualul, Codul fiscal, vor solicita clarificări profesorului, apoi vor completa ceea ce cunosc cu ceea ce au reținut, extrag ideile principale .

3. cu ajutorul profesorului, elevii formulează o ipoteză privind soluționarea problemei (un posibil adevăr), pe care o verifică apelând la propria judecată și consultându-se cu colegii(când se întorc în întâlnirea principală, din camerele online în care au fost repartizați pe echipe).

4. soluția propusă (răspunsul considerat corect de către elevi) este prezentată profesorului. Acesta contorizează soluțiile tuturor grupurilor de elevi și împreună cu întreaga clasă este aleasă soluția optimă, confruntând cu manualul.

Evident că profesorul reia ideile principale, le comentează cu elevii și le scrie pe tablă(atunci când profesorul intră online din clasă, elevii fiind acasă, în fața calculatoarelor). Pentru a întări învățarea, formulează o altă problemă ce urmează a fi rezolvată individual (temă pentru acasă).

Bibliografie:

1.Cerghit, I., (1980). *Metode de învățământ*. București. Editura Didactică și pedagogică.

2.Cucoș, C., (2006). *Pedagogie*. București. Editura Polirom.

3.Haralambie, G. A., (2014). *Fiscalitate, Teorie și aplicații*. București. Editura Pro Universitaria

Predarea integrată a informaticii în cadrul clubului de robotică

**Prof. Șerban Gina-Elena,
Liceul Teoretic "Nicolae Bălcescu" Medgidia**

Elevii de astăzi sunt cetățenii lumii de mâine. Ei au nevoie de noi provocări și abordări STEM care să le stârnească interesul pentru discipline precum știință, tehnologie, inginerie și matematică.

Predarea informaticii în cadrul cluburilor de robotică permite abordarea STEM - un curriculum bazat pe ideea de educare a elevilor cu ajutorul a patru discipline diferite: știință, tehnologie, inginerie și matematică – într-o abordare integrată și aplicată.

Cu alte cuvinte, cele patru discipline nu sunt studiate în mod diferit și separat ci modelul STEM le integrează într-o paradigmă de învățare coezivă, pe baza cererilor din lumea reală. Ceea ce diferențiază modelul STEM de educația tradițională este învățarea aplicată care le arată elevilor modul în care metoda științifică poate fi aplicată în viața de zi cu zi, prin dezvoltarea tipului de gândire bazat pe rezolvarea problemelor prin aplicarea soluțiilor din viața reală.

Învățarea pentru întreaga viață trebuie să pună accent pe contextualizarea și concretizarea conținuturilor. Începând cu 1970, Anul Mondial al Educației, transdisciplinaritatea a fost concepută ca o etapă de depășire a interdisciplinarității. Interdisciplinaritatea este interacțiunea existentă între două sau mai multe discipline care se realizează pornindu-se de la simpla comunicare de idei până la integrarea conceptelor fundamentale privind epistemologia, terminologia, metodologia, procedeele, datele și orientarea cercetării. Organizarea interdisciplinară constă în selectarea unui domeniu din mediul natural și social și „gruparea cunoștințelor derivate din diferite discipline științifice în funcție de relevanța lor pentru cunoașterea integrală și acțiunea umană asupra domeniului respectiv” .

Organizarea de tip integrat a conținuturilor este asemănător celui interdisciplinar, deoarece obiectul de învățământ are ca sistem de referință o tematică unitară, comună mai multor discipline.

Predarea integrată a disciplinelor este o strategie interdisciplinară de organizare a conținuturilor și a întregului proces de predare – învățare.

Predarea integrată a științelor se bazează pe două sisteme de referință:

- unitatea științei – universul este un tot unitar, deci trebuie abordat global pentru a explica ansamblul fenomenelor.
- procesul de învățare la copil – acesta are tendința naturală de a aborda realitatea din punct de vedere global, asemănător omului de știință, fără separarea și includerea celor constatate în domenii disparate.

Integrare interdisciplinară - Organizarea interdisciplinară răspunde mai bine atât progresului științific și tehnologic, cât și cerințelor socio – economice, privind formarea personalității omului contemporan.

Revenind la partea practică, învățarea în cadrul unui club de robotică reușește să dezvolte capacitatea elevilor de a rezolva probleme din viața reală, promovează reflecția și cercetarea științifică, permite utilizarea metodelor și tehnicilor moderne de predare – învățare și încurajează învățarea colaborativă prin rezolvarea de probleme din situații reale. Totodată, funcționarea unui club de robotică permite promovarea colaborării între instituțiile de învățământ pentru îmbunătățirea dezvoltării instituționale, a leadership-ului, încurajarea egalității și incluziunii în educație, facilitarea tranziției elevilor între diferite nivele sau forme de educație.

Bibliografie:

1. A.M. Baldea, M. Garabet, V. Prisacariu – MASIM ȘI STEM ABORDĂRI ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ – 11 Technology International, Educație și Dezvoltare de conferințe, 6-8 martie 2017, Valencia, Spania.
2. <https://www.ed.gov/stem>
3. <https://pdfcoffee.com/predarea-integrata-suport-de-curs-pdf-free.html>

Mediul virtual de învățare

Prof. ec. Silaghi Adriana Orhidea—Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare

Prof. ing. Silaghi Răzvan Alin—Liceul Tehnologic "Unio-Traian Vuia" Satu Mare

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor. Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe.

Digitalizarea resurselor educaționale este inevitabilă, aceasta prezentând oportunitatea de a forma un context bogat de identificare a resurselor, precum și un start solid pentru cei care doresc să le îmbogățească. Predarea online nu presupune doar o schimbare de mediu fizic de la clasă, la propriul dormitor. Elevilor le lipsește interacțiunea directă cu profesorul și cu prietenii, nu mai există pauzele în care se pot juca, discuta sau relaxa cu ceilalți elevi. Din acest motiv este nevoie să le oferim un alt tip de stimulare în timpul cursurilor.

Învățarea online este realizată prin experiențe de învățare individuale sau ghidate de profesor, folosind diferite dispozitive cum sunt: telefoanele mobile, laptopurile sau calculatoarele cu acces la internet. Elevii pot participa din orice locație, fiind independenți de oriunde pentru a învăța și interacționa cu profesorii și colegii lor.

În învățarea online, elevii pot utiliza conținutul de învățare online pe care îl găsesc în diverse formate (text, video, audio, grafice etc.) pentru a învăța în diverse moduri prin utilizarea de metode didactice și tehnologii diferite, stabilindu-și un timp și un ritm de învățare propriu.

Activitatea prin intermediul sistemului pentru managementul învățării este o activitate ce permite organizarea învățământului online prin înregistrarea procesului instruirii, a rezultatelor testelor, parcurgerea întregului material educațional.

Astfel de sisteme pentru managementul învățării folosite în procesul educațional sunt:

- **G-Suite (edu.google.com) Google Classroom**—Acesta permite profesorilor să creeze clase, să distribuie sarcini, să ofere feedback și să promoveze colaborarea.
- **Edmodo (edmodo.com)**—Are un aspect asemănător cu Facebook precum și o bibliotecă de resurse
- **Schoology (schoology.com)**—Oferă un pachet de bază gratuit pentru persoane fizice și o platformă bazată pe abonamente pentru unitățile de învățământ
- **WeSchool (weschool.com)**—Combină orice site web, resursă sau aplicație online. Evaluările pot include diferite formate de întrebări, inclusiv bazate pe video.
- **Microsoft Teams** —Permite organizarea pe structuri de tip clasă, încărcarea de materiale și activități colaborative.
- **Moodle**—Este mai potrivită pentru o soluție comună mai multor clase/standardizată la nivel de unitate de învățământ
- **Easyclass**—Este o platformă ce permite gestionarea activităților de învățare prin organizarea de clase, în care elevii pot primi materiale, teste și sarcini de lucru variate.

Aplicațiile online se referă la acele instrumente în cloud, independente de conținutul curricular, ce pot fi utilizate punctual într-o activitate didactică proiectată de către profesor. Sunt adecvate în cazul activităților de învățare mixte. Pentru profesori, tehnologiile și aplicațiile online gratuite sunt esențiale, ei având acces la aplicații pentru creare text, lucru cu imagini, fișiere audio, clipuri video, resurse multimodale, pagini web, organizarea resurselor, programare, evaluare ș.a. Aceste aplicații pot fi utile atunci când dorim să aflăm opinia elevilor despre un anumit subiect, dar și atunci când dorim să testăm nivelul de cunoștințe. De exemplu, aplicațiile Mentimeter și PollEverywhere, la începutul cursului, pot fi utile pentru a afla care sunt așteptările elevilor, care este nivelul actual de cunoștințe despre o anumită temă, ce concepte asociază cu un anumit cuvânt sau în ce măsură sunt de acord cu o afirmație, pe o scară de la 0 la 10, de exemplu. În timpul cursului, aplicațiile pot fi utilizate pentru a testa nivelul de cunoștințe al elevilor (prin adresarea de întrebări cu răspunsuri multiple). Totuși, în acest caz, cele două platforme sunt adecvate pentru un număr redus de întrebări (1-3); pentru a crea teste cu un număr ridicat de întrebări, sunt mai potrivite aplicațiile pentru evaluarea cunoștințelor. La finalul cursului, aceste instrumente digitale pot fi folosite pentru a obține feedback cu privire la curs (prin răspunsuri deschise sau prin acordarea de note) sau pentru a le permite elevilor să adreseze întrebări.

Pentru testarea cunoștințelor elevilor Kahoot este un instrument foarte bun și îndrăgit de elevi. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații,

precum Educaplay, Quizizz sau LearningApps, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă pentru acasă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor.

Padlet și Checkin sun aplicații care permit elevilor să gândească critic, să își exprime opiniile sau sentimentele într-un cadru sigur și să formeze relații. Padlet oferă elevilor posibilitatea de a lucra în echipă și de a aduna idei în timp real, eliminând unele probleme care apar, de obicei, în mediul fizic. Checkin este un instrument care generează întrebări ce pot fi folosite pentru a destinde atmosfera sau pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine între ei. Instrumentul cel mai apropiat de o tablă obișnuită este Classroomscreen—o tablă digitală care permite, pe lângă adăugarea de texte, ca cursurile să devină mai interactive. Ca o alternativă la PowerPoint se poate utiliza platforma Prezi.

Modul de predare online depinde mult de cum este realizat cursul online, de cât de interactiv și interesant este, de modul în care este construit sistemul de feedback între elevi și profesori. Educația online a devenit o realitate și necesitate. Tehnologia este doar un plus pentru educație deoarece astfel elevii pot fi mai mult timp focusați pe subiectul care se predă, iar experiența lor în procesul de învățare-evaluare este mai atractiv și distractiv, ceea ce face ca timpul alocat pentru educație să fie petrecut cu plăcere.

Bibliografie:

- Gabriela Grosseck, Dana Crăciun—, „Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruire online”, Colecția amfiteatru, Seria Pedagogie
- Andrei, C. Bostan, P. Bostariuc, I. Geană, A. Făniță, M. Iacob, O. Istrate, S. Țibu—Resurse educaționale deschise: definire, practici și nevoi de dezvoltare, Institutul de Științe ale Educației, 2018
- Dobrițoiu M., Corbu C., Guță A., Urdea G., Bogdanffy L.—, „Instruire asistată de calculator și Platforme educaționale on-line” Editura Universitas, Petroșani, 2019.

Exemple de activități interactive în cadrul orelor de limba engleză

prof. Cătălina Delia Sofronea,

Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

În contextul societății actuale caracterizate prin criza de timp și prin explozia tehnică și informațională, calculatorul și, implicit, internetul, au devenit fenomene globale a căror înțelegere încă ne depășește. Școala modernă are astăzi ca punct de pornire metode care diferă mult de cele cu care ne-am obișnuit, cele bazate pe expunere, memorizare, repetare.

Elevii și profesorii de azi au nevoie de metode care se bazează pe participare socială, interactivă, pe experimentare de situații de observare a realității, dar mai ales pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi, prin schimburi de experiență.

Parteneriatele școlare facilitează realizarea unor proiecte prin care elevii au posibilitatea să își perfecționeze și să pună în practică cunoștințele, să participe la competiții, schimburi de experiențe, socializând și perfecționându-și competențele de comunicare.

Proiectarea și implementarea unor activități extracurriculare și extrașcolare, în școală și în comunitate, pe baza proiectelor și parteneriatelor dintre elevi, profesori și membri ai comunității locale este o necesitate a activității didactice. De multe ori se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv. În acest scop, elevi și profesori din România și de peste hotare s-au mobilizat și au creat proiect Meet My Class.

Meet My Class este un proiect ce are ca scop dezvoltarea interesului pentru limba engleză și pentru cunoașterea altor țări, prin prezentarea frumuseților geografice, culturale, gastronomice etc. de către elevii din fiecare țară, precum și dezvoltarea unor competențe și abilități de utilizare a calculatorului și a unor aplicații TIC

În cadrul întâlnirilor online, elevii au aflat mai multe despre sistemul educațional din Mexic și Polonia și au prezentat la rândul lor sistemul educațional din România. De asemenea, elevii au făcut schimb de informații în ceea ce privește personalitățile marcante ale fiecărei țări, hobby-urile, mâncărurile și dansurile tradiționale.

Participarea la acest proiect le-a permis elevilor să participe la alt gen de activitate, diferit de cel tradițional, le-a solicitat implicare, cercetare, investigare, colaborare între ei și comunicare într-o altă limbă. Acest proiect le-a oferit elevilor posibilitatea de a lucra în echipă, de a colabora între ei și cu partenerii din celelalte țări, de a-și căuta singuri informațiile, de a-și îmbunătăți comunicarea în limba engleză și de a utiliza calculatorul. Elevii și-au folosit creativitatea,

cunoștințele de limba engleză și cunoștințele de cultură generală pentru participarea la acest proiect.

Pașii pe care i-am urmărit în derularea proiectului au fost: stabilirea partenerilor, prezentarea informațiilor despre Colegiul Economic Virgil Madgearu, despre orașul nostru, despre țara noastră, discuții pe baza informațiilor, a prezentărilor ppt, imaginilor primite de la parteneri cu referire la țara lor, schimburi de opinii între elevi, conferințe online, etc.

Proiectul **Meet My Class** s-a desfășurat pe tot parcursul anului școlar, prin organizarea a unor videoconferințe la care au participat elevi de la clasele a XI-a G, a XI-a F și a XII-a A, prof. Delia Cătălina Sofronea, bibliotecar prof. Alina Marilena Neacșu, prof. Laura Hernandez (Mexic).

Un alt exemplu de inițiativă didactică inovatoare a fost desfășurată cu ocazia Zilei Europene a limbilor străine, care se marchează în fiecare an pe data de 26 septembrie, prin activități didactice desfășurate la nivelul școlii.

Activitățile au fost concepute și desfășurate cu elevi ai claselor a IX-a și a X-a, elevii au format în prealabil echipe pentru a realiza desene/ilustrații/puzzle-uri care au fost ulterior expuse în școală.

Activitățile propriu-zise au constat în:

1) Document audio „Hello 30 different languages” – care a vizat sensibilizarea elevilor către limbi străine și pronunțarea formulelor de salut ascultate;

2) Dialog plurilingv – au fost selectați elevi care au reprezentat diverse limbi străine, precum: limba engleză, limba franceză, limba spaniolă, limba italiană, limba germană ; a fost inclusă și limba maternă, respectiv limba română.

3) Diseminare informații cu privire la plurilingvism.

4) „Poveste / Storytelling ” – exercițiu de exprimare scrisă, care a vizat plurilingvismul.

Pornind de la o frază ale cărei cuvinte erau în : limba română, limba franceză, limba engleză, limba spaniolă și limba italiană, elevii au continuat povestea, păstrând diversitatea limbilor utilizate în cadrul aceleiași fraze.

În urma activităților derulate, potrivit feedback-ului elevilor, activitățile au fost percepute ca fiind interactive, antrenând exprimarea concomitentă a mai multor limbi străine de circulație internațională. Pe de altă parte, aceștia au fost foarte interesați să descopere formule de salut în alte limbi decât cele cunoscute de ei. Caracterul interdisciplinar al activității le-a permis acestora să descopere țări și capitale europene noi, dar și drapelele aferente. În ceea ce privește evaluarea, în afară de clasicele lucrări scrise și conversația existentă la fiecare oră, respectiv evaluarea formativă, mi-am obișnuit elevii cu quiz-uri care-mi servesc pentru a evalua învățarea.

Quiz-ul presupune trei sau patru itemi ai căror rezolvare nu necesită prea mult timp. Pentru a-mi determina elevii să-și însușească abilitatea de a lucra repede și eficient, aceștia lucrează în contratimp, iar primii cinci elevi care rezolvă quiz-ul primesc un abțibild cu o față zâmbitoare .

Când acumulează șase abțibilduri, primesc nota zece. Această bonificare stimulează foarte bine elevii, iar implicarea lor crește vizibil, chiar dacă se știe deja că nota nu reflectă întotdeauna realitatea și notarea poate fi subiectivă, însă în orice caz, această metodă stimulează competiția în rândul elevilor, așadar calea spre reușită.

Diversitatea în ceea ce privește metodele de învățare și de predare au declanșat feedback-ul elevilor mei, în sensul că apreciază dimensiunea ludică a activităților din timpul orelor de limba engleză și se implică activ și creativ în rezolvarea sarcinilor propuse.

MANAGEMENTUL SISTEMULUI EDUCAȚIONAL ASTĂZI

Stanciu Adina Mixandra – Liceul Tehnologic Sebeș

Managementul actual de multe ori atât ca director cât și ca profesor te întrebi de unde trebuie să pornești în managementul educațional, care ar putea fi punctul de plecare, astfel încât să poți stabili și atinge anumite obiective.

Eu, personal de multe ori mi-am pus această întrebare.

Având în vedere pregătirea mea personală în domeniul economic, dar și înclinația către studiul domeniului managementului, de multe ori am încercat să identific un punct de plecare. În acest sens am fost determinată de situația actuală , pe care toți o trăim, să consider că un punct principal de plecare în managementul educațional ar fi legislația.

Legislația reprezintă totalitatea actelor normative dintr-un domeniu, iar legea este definită ca regulă imperativă stabilită de autoritatea supremă.

Nu este o noutate , ci o realitate trăită de toți cei care au interacționat direct sau indirect cu sistemul de învățământ, că legislația în acest domeniu în ultimii doi ani a cunoscut o modificare de la o zi la alta, de la o săptămână la alta, modificare nemaîntâlnită în alt moment din istoria țării noastre, cred eu.

Acest fapt a avut consecințe nedorite asupra sistemului de învățământ în ansamblul său, dar și asupra elevilor, profesorilor, părinților și a directorilor unităților de învățământ.

Având în vedere faptul că în acest material am abordat tema managementului educațional actual o să prezint efectele modificării legislației asupra activității directorului de școală și a provocărilor la care trebuie acesta să facă față.

Ca director de școală ești pus în postura intermediarului – adică legislația în vigoare trebuie să o faci cunoscută participanților la actual educațional, trebuie în așa fel să o transmiți astfel încât să îi determini să o respecte și să o aplice, iar în situația în care unele persoane nu doresc să o respecte trebuie să iei măsuri uneori nedorite pentru a corecta anumite comportamente.

Situația directorului de școală în această perioadă nu este discutată, nu este înțeleasă și lipsește orice urmă de înțelegere a misiunii acestora, din păcate lipsește înțelegerea din partea multor actori implicați în sistemul de învățământ. De cele mai multe ori directorii de școală sunt confundați cu emitenții legislației care trebuie respectată și este pierdut din vedere faptul ca aceștia la rândul lor trebuie să respecte ei înșiși legea , dar să îi și determine și să îi supravegheze pe ceilalți că o respectă.

Directorul de școală trebuie să asigure confortul emoțional al profesorilor, elevilor și părinților, trebuie să respecte legislația și să se asigure că toți ceilalți o respectă, dar în tot acest proces pierdem din vedere faptul că de cele mai multe ori confortul emoțional al acestuia nu interesează pe nimeni, directorii de școală nefiind recompensați în niciun moment, doar controlați și sancționați dacă este cazul.

Pentru a putea face lumină în această "furtună legislativă" în domeniul învățământului, din punctul meu de vedere ar trebuie ca modificările legislative să fie mult mai rare, să fie schimbări în punctele esențiale și la intervale de timp care să permită evaluarea efectelor acestora. Directorii unităților de învățământ ar trebui consiliați juridic, chiar ar trebui unitățile de învățământ să aibă angajați consilieri juridici, deoarece legislația pe care directorii trebuie să o respecte și să o aplice este din domeniul educațional, al resurselor umane, al salarizării, al achizițiilor publice, al siguranței elevilor, al protecției datelor personale, etc.

Un alt element de luat în considerare este faptul că prin acest "hățiș legislativ", directorul trebuie să aibă capacitatea de a face diferența între aplicarea legii în litera ei și spiritul ei, de multe ori directorul fiind un mediator între toate părțile implicate în sistemul educațional.

Astfel raportat la aceste aspecte rezultă o dihotomie între ceea ce prevede legislația din domeniul educațional și situațiile practice existând în același timp mai multe interpretări asupra unor situații date, privite în mod arbitrar de către Ministerul Educației, inspectoratele școlare și conducerile unităților de învățământ preuniversitar.

Din păcate aceste neclarități nu sunt aduse la lumină, în urma discuțiilor și a ședințelor organizate în cadrul sistemului de învățământ, lăsându-se parcă dinadins nesoluționarea acestora ca un mijloc de coerciție din partea factorului ierarhic superior.

Activitatea de management educațional la nivel de sistem de învățământ preuniversitar este precară și datorită necorelării atribuțiilor legale ale conducerilor unităților de învățământ preuniversitar cu viața de zi cu zi care aduce surprize neplăcute și interpretări arbitrare referitor la soluționarea acestora.

Din păcate o activitate concentrată asupra unui management educațional eficient nu se încearcă a se realiza întrucât însuși factorii care au atribut și rol de îndrumare și control nu fac față realităților practice, fiind încastrate într-un autoritarism excesiv și vetust.

Bibliografie

- <https://dexonline.ro/definitie/legisla%C8%9Bie>
- <https://dexonline.ro/definitie/lege>

ABILITĂȚI METACOGNITIVE ÎN ELABORAREA ȘI UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DESCHISE LA ORELE DE LIMBI STRĂINE

Prof. Ștefan Elena Gabriela,

Școala Gimnazială Grigore Moisil, Galați

Într-o societate democratică bazată pe cunoaștere și informatizare, trebuie să fie create condiții pentru libera alegere și practicare a formei de instruire. Creșterea nivelului competențelor de predare-învățare-evaluare este un deziderat de importanță majoră într-o eră a schimbării și competiției, ceea ce necesită ca noile paradigme de învățare să fie substanțial modificate. A învăța să înveți este una din competențele cheie în societatea de astăzi, care este o societate bazată pe cunoaștere. Domeniul de cunoaștere este imens, tehnologia evoluează cu pași repezi, nevoile sociale sunt în continuă schimbare. Pentru a se adapta acestei societăți, elevii noștri (și nu numai ei) au nevoie de abilități de învățare permanentă, modelul tradițional de învățare, bazat pe transmiterea cunoștințelor, nemaifiind actual. Pentru a beneficia pe deplin de bogăția de informații din societatea de astăzi, fiecare dintre noi trebuie să știe să se folosească de anumite strategii metacognitive. De exemplu: citesc o lucrare științifică, care conține informații noi; metacogniția mea "îmi spune" să caut cuvintele cheie și să mă gândesc ce știu deja despre această temă. Acest lucru mă va ajuta să înțeleg și să integrez ușor noile informații. Îmi voi folosi abilitățile cognitive și metacogniția va monitoriza cât de bine procedez și va mai trimite ajustări dacă e necesar. Metacogniția este o modalitate de a anticipa, monitoriza, controla și evalua cogniția. În școală, aceasta se bazează pe conștientizarea de către elevi a ceea ce trebuie învățat și îndeplinit, a ceea ce înseamnă o strategie fezabilă și precisă și a progresului obținut.

Permițându-le elevilor să-și supravegheze propriul proces de învățare le amplificăm sentimentul de responsabilitate și motivație. În plus, reducerea volumului de muncă al profesorilor le permite să aloce mai mult timp nevoilor anumitor elevi (de ex., elevilor cu performanțe scăzute sau mari, celor cu dificultăți de înțelegere a problemei și celor care o înțeleg repede). *Metacogniția* - „gândirea la gândirea noastră” - este conștientizarea propriului mod de gândire și a strategiilor cognitive. Constă în a conștientiza propriile capacități de a dezvolta strategii și resurse ce ne vor fi de folos în îndeplinirea eficientă a unei sarcini. Dacă traducem cuvânt cu cuvânt, termenul metacogniție are două dimensiuni: *cunoașterea* metacognitivă – cunoașterea conținutului, a sarcinilor, a strategiilor și *reglarea cognițiilor* – abilități de planificare a sarcinilor de învățare, monitorizarea performanței și evaluarea eficienței finale în realizarea sarcinii. Metacogniția este confirmată ca fiind contributor masiv la îmbunătățirea rezultatelor la examene, a abilităților de asimilare a unei limbi străine, a abilităților de înțelegere a textului citit, a abilităților de rezolvare a problemelor matematice. Strategiile metacognitive bine dezvoltate generează mai multă motivație intrinsecă, mai multă încredere în sine și duc la rezultate mai bune. Dacă elevul nu are încredere în el, în forțele proprii, el nu își poate mobiliza cunoștințele cognitive sau metacognitive; dacă nu își poate folosi cunoștințele prealabile, nu își poate ajusta competențele metacognitive necesare pentru a înțelege și pentru a învăța.

Metacogniția înseamnă pe scurt „gândirea despre gândire”. Formând copilului abilități metacognitive, îl ajutăm să își dea seama cum poate învăța mai ușor și să înțeleagă care sunt preferințele și dificultățile sale când vine vorba de învățare. Metacogniția îi ajută pe copii să

folosească diferite strategii cognitive pentru a explora, a înțelege și a aplica ceea ce învață. Pentru ca metacogniția să funcționeze, iată câteva strategii care pot fi utile:

- Gândește cu voce tare
- Conectează noile cunoștințe cu ceea ce deja știi
- Îmbrățișează curiozitatea, pune-ți întrebări
- Identifică lucrurile care îți sunt neclare
- Sumarizează „ce”-ul și „cum-ul” a ceea ce se învață
- Caută motivație individuală pentru a învăța
- Pune în evidență informațiile care se interconectează
- Reconstruiește-ți informațiile parcurse cu propriile cuvinte

În cele ce urmează amintim câteva *strategii metacognitive*:

Chestionarea proprie: Ce știu despre acest subiect? Cum am rezolvat altă dată acest tip de subiect? -

-*Gândirea cu voce tare* pe măsură ce rezolvă sarcina.

-*Predarea reciprocă* – folosită pentru a dezvolta înțelegerea citirii. Această strategie presupune ca elevii să ia, pe rând, rolul de profesor, pentru a-i învăța pe ceilalți.

-*Redactarea unui rezumat* al paginilor citite, rezumat care să conțină esența întregului text. *Meditația* - implică limpezirea minții și ascultarea sinelui.

-*Conștientizarea punctelor forte și a punctelor slabe*: esențial pentru metacogniție este capacitatea unei persoane de a-și vedea propriile puncte forte și slăbiciuni. Doar privindu-te și făcând o evaluare reală a slăbiciunilor tale poți obține auto îmbunătățirea.

-*Analiza S.W.O.T. personală* (puncte tari: notează ceea ce percepi ca fiind punctele tale forte ca elev, puncte slabe: notează ceea ce percepi ca fiind punctele tale slabe ca elev, oportunități: identificați oportunitățile pe care le puteți avea pentru a vă îmbunătăți abilitățile cognitive în următoarele săptămâni sau luni, amenințări: identificați potențialele amenințări care vă pot împiedica să vă îmbunătățiți abilitățile cognitive în următoarele săptămâni sau luni).

În ceea ce privește tipurile de Resurse Educaționale Deschise supuse Metacogniției, se pot aminti: cursuri interdisciplinare, planuri de lecție, prezentări, chestionare, fișe de lucru, activități și jocuri educative, evaluări, simulări și teste, resurse audio și video.

Competențele metacognitive pe care elevul trebuie să le dezvolte și utilizeze pe parcursul perioadei de școlarizare (să știe să observe, să știe să fie atent, să știe să își gestioneze emoțiile, să știe să-și folosească memoria, să știe să gândească cu scop, să știe să înțeleagă și să învețe) pot fi atinse prin pași mici și utili pe care îi putem face în fiecare zi, fără a ne încărca volumul de muncă. Sunt modalități de modelare a auto interesării metacognitive; un fel de tehnici ajutătoare nevăzute, încărcate emoțional pozitiv pentru a convinge un creier rebel “să facă”. Un PLAN DE BUNE PRACTICI ar putea avea următoarele etape: la începutul fiecărei lecții, după declararea intențiilor de învățare, întrebați elevii cum le poate fi util/relevant ceea ce urmează să învețe (de ex. „De ce învățăm asta?”, „Cum vă va ajuta acest lucru să fiți vorbitori mai buni de limbă engleză / limbă franceză?”), la introducerea unei sarcini, dați un exemplu despre cum ați desfășura singur acea activitate. Acest lucru se numește „gândiți cu voce tare” prin faptul că vă verbalizați procesele de gândire, inclusiv întrebările cheie care le declanșează (de exemplu: vreau să ghicesc semnificația cuvântului...), la sfârșitul unei sarcini, cereți elevilor să se autoevalueze cu ajutorul unui alt elev (funcționând ca moderator, mai degrabă decât ca evaluator colegial) folosind o listă de întrebări, a cărei utilizare ați fi modelat-o prin gândire proprie, cu voce tare, în prealabil. Încurajați interogarea metacognitivă generată de elevi prin angajarea lor în activități de rezolvare a problemelor în grup.

Motivul pentru care se lucrează într-un grup la acest tip de activități este că cel puțin unul sau doi dintre elevii din grup (dacă nu toți) vor pune întrebări de promovare a metacogniției și, prin aceasta, ei vor modela informația pentru restul grupului. La începutul fiecărui an școlar, pentru a-i aduce într-o dispoziție de reflecție și pentru a obține o perspectivă valoroasă asupra obiceiurilor și problemelor lor de învățare, cereți-le să țină un jurnal reflexiv concis pe care să-l scrie la sfârșitul fiecărei săptămâni, cu câteva întrebări retrospective despre ce au învățat în acea săptămână. Vom propune elevilor să se gândească la modalitățile personale prin care își reduc anxietatea în perioadele de stres, poate fi de mare ajutor reciproc.

În ceea ce privește strategiile de predare metacognitivă și ideile de activități folosind resurse educaționale deschise la orele de limbi străine, situarea elevului în centrul organizării procesului de predare-învățare constituie o schimbare fundamentală care a condus la găsirea de noi metode și strategii didactice care să stimuleze creșterea motivației de a învăța, înțelegerea mai profundă și o atitudine pozitivă față de subiectul predat. Dezvoltarea tehnologică, precum și explozia de informații din diverse domenii determină confruntarea copilului cu o varietate de dificultăți care derivă dintr-o cunoaștere limitată, iar realitatea nu mai este percepută întocmai de către aceștia. Vorbim despre activități fulger de reflecție a elevilor care au loc la începutul și la sfârșitul lecțiilor folosind post-it-uri, folosirea semnelor de carte metacognitive cu citate motivaționale, conducerea elevilor către cunoștințe metacognitive prin dezbateri și discuții introductive la lecție, păstrați în minte ciclul metacognitiv în toate activitățile de învățare. Elevul va fi apropiat de realitate, va dobândi capacitatea de a înțelege, exprima și interpreta gânduri, sentimente și fapte, în scris sau oral, într-o limbă străină (ascultare, vorbire, citire, scriere), într-o diversitate de contexte socio-culturale, în funcție de nevoile sau dorințele subiectului, abilități de înțelegere interculturală, expresie culturală și mediere. Elevul se află în centrul procesului de instruire. La orice limba străină, el și își demonstrează cunoștințele și abilitățile prin intermediul performării propriu zise și a produselor pe care le realizează, în scopul dobândirii de competențe de comunicare în limbi străine. Strategiile didactice pe care mi le propun includ pun accent pe: construcția progresivă a cunoașterii, flexibilitatea abordărilor și parcursul diferențiat, coerență și abordări inter- și transdisciplinare, jocul sau învățarea prin cooperare, întrucât acestea sunt modalitățile de abordare inter și transdisciplinară care creează un context al învățării plăcut, stimulat, care valorifică interesele, nevoile copilului și experiențele lui de viață și creează premisele învățării autonome și ale reușitei școlare. Toate acestea, în scopul identificării unor informații, opinii, sentimente în mesaje orale sau scrise în limba străină pe teme cunoscute, a exprimării unor idei, opinii, sentimente, în cadrul unor mesaje orale sau scrise, pe teme cunoscute, a participării la interacțiuni verbale la nivel funcțional. Ciclul metacognitiv implică planificarea, monitorizarea, evaluarea și reglarea abordării cuiva a învățării. Este aplicabil (practic) oricărei activități de învățare pe care le puteți stabili elevilor dvs. Folosiți jocuri de metacogniție care stimulează reflecția metacognitivă. Există o serie de jocuri distractive și activități de învățare pe care ați putea dori să le încercați împreună cu elevii dvs. De exemplu „Provocarea cu note lipicioase de metacogniție” și „Quiz despre puterea de învățare”. Evaluăm integral, holistic suma abilităților aparente pentru a favoriza dezvoltarea integrală a copiilor, pentru a le descoperi potențialul personal, pentru a le întări stima de sine și a detecta posibile limitări care pot afecta învățarea și dezvoltarea lor. Pregătirea și planificarea sunt abilități metacognitive importante care pot îmbunătăți învățarea elevilor. Angajându-se în pregătirea și planificarea în legătură cu un obiectiv de învățare, elevii se gândesc la ceea ce au nevoie sau doresc să realizeze și cum intenționează să facă acest lucru. Profesorii pot promova această reflecție fiind expliciti cu privire la obiectivele specifice de învățare pe care le-au stabilit pentru clasă și îndrumându-i pe elevi în stabilirea propriilor obiective de învățare. Cu cât obiectivul este mai clar articulat, cu atât le va fi

mai ușor cursanților să își măsoare progresul. Profesorul le-ar putea stabili elevilor ca obiectiv de a stăpâni vocabularul dintr-un anumit capitol din manual. Totodată, pentru a dobândi competențe de bază în Limbă și comunicare, elevii vor fi ajutați să exprime sentimente (bucurie, admirație, *uimire), să descrie un personaj, să inițieze/să încheie o interacțiune verbală (sistematizare), să exprime intenția, să felicite pe cineva, să facă o urare, să exprime o ipoteză, o opinie personală sau să relateze o întâmplare/ o serie de întâmplări.

Abilitatea metacognitivă de a selecta și de a utiliza anumite strategii într-un context dat pentru un anumit scop înseamnă că elevul poate gândi și poate lua decizii conștiente despre procesul de învățare. De exemplu, cititorii de a doua limbă au o varietate de strategii din care să aleagă atunci când întâlnesc vocabular pe care nu îl cunosc și pe care au stabilit că trebuie să îl cunoască pentru a înțelege ideea principală a unui text. O strategie posibilă este analiza cuvântului: (de exemplu, împărțirea cuvântului în prefix și tulpină). Utilizarea indiciilor de context pentru a ajuta la ghicirea sensului unui cuvânt reprezintă o altă strategie posibilă. Dar elevii trebuie să primească instrucțiuni explicite despre cum să folosească aceste strategii și trebuie să știe că nicio strategie nu va funcționa în fiecare caz. Profesorii trebuie să le arate cum să aleagă strategia care are cele mai bune șanse de succes într-o situație lingvistică dată. Prin monitorizarea utilizării strategiilor de învățare, elevii sunt mai capabili să se mențină pe drumul cel bun pentru a-și îndeplini obiectivele de învățare. Odată ce au selectat și au început să implementeze strategii specifice, ei trebuie să se întrebe periodic dacă mai folosesc sau nu acele strategii. De exemplu, studenții pot fi învățați că o strategie de scriere eficientă implică să se gândească la publicul lor și la scopul lor în scris (de a explica, de a convinge). Cursanții de limbă a doua sunt implicați activ în metacogniție atunci când încearcă să evalueze dacă ceea ce fac este eficient. Profesorii pot ajuta elevii să-și evalueze utilizarea strategiei, cerându-le să răspundă cu atenție la următoarele întrebări: *(1) Ce încerc să realizez? (2) Ce strategii folosesc? (3) Cât de bine le folosesc? (4) Ce altceva aș putea face?* Răspunsul la aceste patru întrebări integrează toate aspectele anterioare ale metacogniției, permițând cursantului de limbă a doua să reflecteze pe parcursul ciclului de învățare. Pregătirea și planificarea se referă la identificarea a ceea ce trebuie realizat, în timp ce selectarea și utilizarea unor strategii specifice se referă la întrebarea care sunt strategiile utilizate. Evaluarea finalității reprezintă răspunsul referitor la reușita demersului.

Rolul aptitudinilor intelectuale în obținerea reușitei școlare, specific secolului XX, este înlocuit astăzi de rolul factorilor motivaționali și de personalitate, de responsabilitatea personală a elevului, care trebuie să își cunoască foarte bine resursele și mijloacele cele mai eficiente de acțiune într-o anumită situație. Pentru procesul de învățare școlară, componenta de bază a metacogniției este reprezentată de conștientizarea proceselor gândirii. Această conștientizare include atât modalitățile prin care elevul abordează de obicei o sarcină, cât și modalități alternative prin care ar putea să o realizeze. Cei care știu cum să învețe sunt conștienți de modul în care gândesc și pot face alegeri inteligente în ceea ce privește strategiile pe care le vor utiliza. Rolul meu, al profesorului de limba străină, este să îl ajut pe elev să formuleze obiective și planuri simple de învățare în realizarea unor sarcini de lucru, să-și gestioneze timpul alocat învățării și să-și monitorizeze progresul în realizarea unei sarcini de lucru. Tot pentru a dobândi competențe de metacogniție, îl voi îndrepta spre a-și aprecia calitățile personale în vederea autocunoașterii, a orientării școlare și profesionale.

Un profesor de limba străină trebuie să fie interesat, de asemenea, de dezvoltarea la elev a competențelor personale, interpersonale și interculturale, precum și toate formele de comportament, care îi oferă posibilitatea de a participa în mod constructiv și eficient la viața socială, la posibilitatea de a rezolva conflicte, dacă este necesar, în societățile din ce în ce mai

diversificate. În acest sens, voi pune accent pe operarea cu valori și norme de conduită relevante pentru viața personală și pentru interacțiunea cu ceilalți, relaționarea pozitivă cu ceilalți în contexte școlare și extrașcolare, prin exercitarea unor drepturi și asumarea de responsabilități, pe manifestarea disponibilității pentru participare civică în condițiile respectării regulilor grupului și valorizării diversității (etno-culturale, lingvistice, religioase etc.).

Așadar, este momentul, așadar, să percepem școala ca un spațiu de întâlnire cu sinele, un spațiu al descoperirii și redescoperirii permanente, să o metamorfozăm într-un orizont viu, natural, cu toată încărcătura ei de conotații filozofice, sociale și culturale.

Bibliografie:

- Delia Goia, *Ghid al activităților pentru a învăța să înveți în școli*, Proiect: P.R.E.S.T.O. Instrumente de Susținere a Educației între Egali 142301 – LLP -1 – IT – COMENIUS -CMP, Institutul de Științe ale Educației
- Michel Grangeat, *La métacognition, une clé pour des apprentissages scolaires réussis*, Université Grenoble Alpes, Janvier 1997
- Anthony Amy, L. (2021). The use of metacognitive strategies for uninterrupted online learning: Preparing university students in the age of pandemic. Education and Information Technologies

Gonzalez, B. C. D. (2016). *Learn 2 Learn: A Metacognition Intervention for Improving Academic Performance and Motivation on Middle School-Aged Students*. Senior Theses, Trinity College, Hartford, CT 2016.

Webliografie:

- <https://brio.ro/adviser/strategiile-metacognitive/info/13>
- <https://www.cahiers-pedagogiques.com/metacognition-et-reussite-des-eleves/>
- <https://www.ericdigests.org/2003-1/role.htm>
- <https://www.globalmetacognition.com/free-downloads>
- <https://iteach.ro/pagina/1116/>
- <https://www.brookings.edu/blog/education-plus-development/2017/11/15/strategies-for-teaching-metacognition-in-classrooms/>
- <https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/resursele-educationale-deschise>
- <https://helpfulprofessor.com/metacognitive-strategies/>

WORDWALL - INOVARE PENTRU FEEDBACK și AUTOEVALUARE la MODULELE DE SPECIALITATE FOLOSIND JOCUL DIGITAL

Prof. Tănase Camelia, Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați

Scopul didactic al jocului reprezintă o finalitate educativă și se formulează prin raportarea la obiectivele specifice. El trebuie să fie clar și precis, pentru a asigura organizarea și desfășurarea corectă a activității.

Sarcina didactică este formulată în funcție de conținutul activității și de nivelul de vârstă al copiilor. Ea reprezintă elementul de instruire în jurul căruia sunt antrenate operațiile gândirii. Pentru copii, sarcina didactică apare ca o problemă de gândire (de recunoaștere, denumire, descriere, comparație etc.). Acest aspect trebuie să se reflecte în modul în care educatoarea formulează aceste sarcini, ținând seama de următoarele caracteristici:

- să fie definită sub forma unui obiectiv operațional, cuprinzând un singur aspect al conținutului și precizând ceea ce trebuie să facă în mod conștient și concret copiii în desfășurarea jocului, pentru a realiza scopul propus;
- cuprinde o problemă care trebuie rezolvată de către toți copiii;
- antrenează întreaga personalitate a copilului; chiar și atunci când jocul este integrat în activitățile de consolidare/ recapitulare, nu trebuie să se facă apel numai la memoria reproductivă, ci la întreg sistemul intelectual (la operațiile gândirii, capacitatea de asociere, flexibilitate, fluiditate etc.);
- valorifică în diferite moduri cunoștințele, deprinderile și priceperile .

Elementele de joc reprezintă mijloacele de realizare a sarcinii didactice, constituind elementele de realizare a sarcinii de învățare. Ele pot fi dintre cele mai variate (întrecere, recompensă, aplauze etc.), alegerea lor făcându-se în funcție de conținutul jocului, de vârsta copiilor etc. Conținutul jocului didactic este reprezentat de sfera cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor. El trebuie să fie prezentat într-o formă accesibilă și atractivă de desfășurare.

Regulile jocului sunt prestabilite și obligatorii pentru toți participanții. Ele reglementează conduita și acțiunile copiilor în funcție de structura particulară a jocului didactic (arată cum să se joace, ce este și ce nu este permis în timpul jocului).

Învățarea online este o realitate a zilelor noastre, iar învățarea pe bază de jocuri digitale prezintă noi oportunități – multe încă necunoscute, sau poate doar bănuite, nefundamentate

științific – pentru re-analizarea modului în care se învață. Elevii Generației Z sunt atrași de această modalitate de învățare, mai ales în momentul când de aceste jocuri îi desparte un click.

Jocul digital imprimă activității didactice un caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie și destindere care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectuale creatoare ale elevilor.

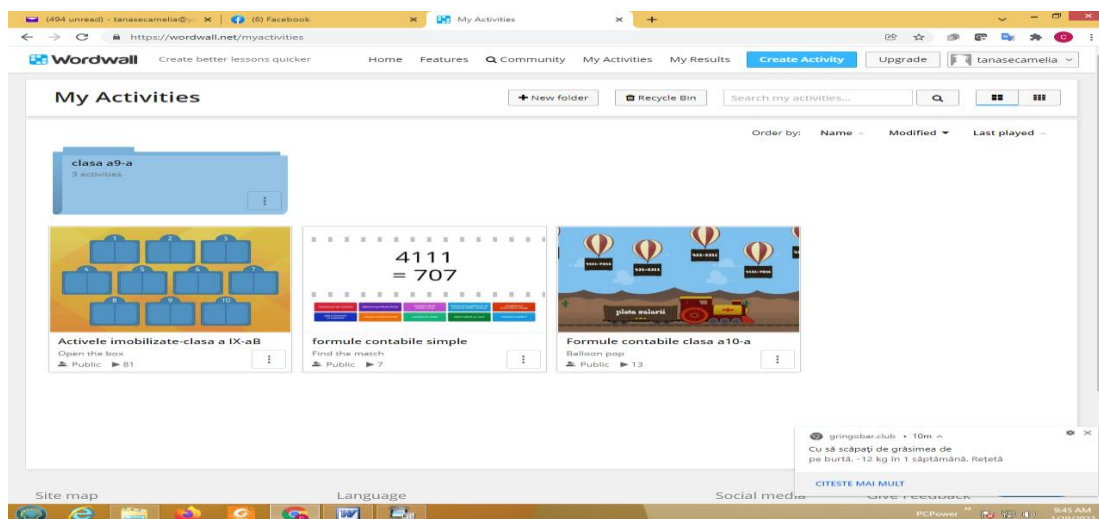
În timpul jocului, ei dezvoltă abilități emoționale și cognitive, își antrenează motricitatea și percepția senzorială, își formează încrederea în sine și comportamentul social. În același timp copiii și adolescenții devin creativi atunci când se joacă și învață să facă față mai bine eșecurilor. Aceste concluzii, cât și altele asemănătoare au convins cercetătorii că jocurile digitale prezintă un potențial favorabil învățării. Acest lucru a condus la punerea bazelor unui nou curent, așa-numitul “digital game-based learning”. Este vorba aici de jocuri digitale educative în care o materie de învățământ este abordată prin joc.

Analizând avantajele așa-numitului digital game-based learning, observăm că acesta are multe în comun cu învățarea, respectiv:

- Jucătorul are de atins obiective clar definite.
- Atât jucătorii cât și elevii sunt motivați să își atingă aceste obiective. Pentru aceasta trebuie să devină activi.
- Atât sarcina de învățare cât și provocarea cerută de joc necesită întreaga lor atenție.
- Jocul cu succes cât și învățarea cu rezultate bune presupun un grad anume de efort și abilitatea de a rezolva problemele apărute.
- Jucătorii, ca și elevii, nu au voie să fie nici suprasolicitați, nici subsolicitați, pentru a-și menține motivația.
- Succesele înregistrate îi oferă atât jucătorului cât și elevului un sentiment de utilitate.
- Complexitatea sarcinii de îndeplinit sau a provocării crește odată cu avansarea în joc sau învățare.
- Jucătorii și elevii primesc un feedback cu privire la ceea ce au realizat. Prin aceasta se observă imediat progresul.

Atunci când un profesor dorește să-și uimească elevii cu ceva nou, platforma WordWall este o soluție plăcută și eficientă, deoarece aceasta pune la dispoziție atât jocuri educaționale interactive în format digital, ce pot fi inserate în alte platforme de învățare sau, mai simplu, distribuite prin

link, cât și resurse în format pdf, aferente jocurilor create. Folosind instrumentul Wordwall, putem crea cu ușurință un set de întrebări pe care să le folosim în cazul predării sincrone sau asincrone. Lecțiile pot fi mai frumoase și atractive pentru elevi, utilizând această platforma educațională, una din acele platforme care vin în ajutorul cadrului didactic pentru a proiecta și realiza o lecție interactivă, mai frumoasă și cu mai mult stil, iar elevilor le dezvoltă interesul pentru studiu, determinându-i să lucreze cu plăcere atât în cadrul orelor, cât și acasă.

Jocurile pot fi create gratuit de către profesori, odată ce s-au înregistrat pe această platformă prin contul de gmail. Odată înregistrat, putem propune diverse activități interactive pentru elevi: fișe, chestionare, potriviri, jocuri de cuvinte, identificarea unor cuvinte lipsă etc. În această aplicație se găsesc și materiale gata create de alți utilizatori. Există aici mai multe forme de joc, șabloane gata făcute, unde profesorul trebuie doar să completeze conținutul necesar obiectului de studiu, și să distribuie elevilor jocurile/ testele create dând clic pe butonul „Partajează”.

Deși activitatea este prestabilită prin șablon, elevul are opțiunea să-și schimbe conținutul jocului, condițiile rămânând aceleași. Avantajul acestor jocuri este acela că răspund cu succes tuturor categoriilor de vârstă, fiecare dintre noi iubește să se joace. Condiția esențială este de a adapta jocul conținutului cu care noi lucrăm. Putem integra jocul în orice etapă a lecției, la evocare, realizarea sensului, la reflexie sau chiar evaluare. Aceste jocuri interactive implică elevii în propria formare, îi ajută la însușirea cunoștințelor și fixarea acestora.

Platforma WordWall oferă următoarele oportunități:

- ☐ crearea de resurse după tipare date;
- ☐ schimbarea tiparelor compatibile, fără a relua construirea jocului;
- ☐ posibilitatea de a edita o resursă publică creată de altcineva;
- ☐ posibilitatea de a alege teme și opțiuni de personalizare a resursei;
- ☐ permite crearea de sarcini de lucru atribuite elevilor;

□ permite publicarea resursei, fiind vizibilă și altor profesori/creatori de conținut educational;

permite modul de multiplayer – atunci când pe aceeași □ resursă intră mai mulți elevi, fiecare de pe dispozitivul propriu.

Elevii de liceu pot fi implicați în realizarea acestor jocuri, aceasta fiind o modalitate prin care sunt determinați să utilizeze cunoștințele, să aplice ceea ce au învățat la oră și mai ales să-și exerseze gândirea logică, creativă, critică și complexă.

Pentru jocurile pe care le-am creat pe această platformă în cadrul disciplinelor Calitatea produselor și serviciilor și Protecția consumatorului am utilizat următoarele șabloane: Anagramă, Găsește perechea, Chestionar concurs, Sortare în funcție de grup, Perechile, Cuvântul lipsă, Chestionar, Cărți aleatorii, Adevărat sau fals, Lovește cârțița, Roata aleatoare,

Jocurile pot fi vizualizate accesând următoarele link-uri:

<https://wordwall.net/resource/2037595/formule-contabile-clasa-a10-a>

<https://wordwall.net/resource/3748019/activele-imobilizate-clasa-a-ix-ab>

<https://wordwall.net/resource/2056113/modulul-2-contabilitate-general-test-ini%C5%A3ial-autoevaluare-prof>

Concluzii:

Jocul didactic online reprezintă o adevărată provocare pentru predarea – învățarea - evaluarea disciplinelor economice, o modalitate de a-i determina pe elevi să participe activ la procesul de învățare, trecând de la poziția de simplu spectator în situația de actor, de protagonist, cu consecințe favorabile asupra dinamismului gândirii, imaginației și vieții lui afective,

WEBOGRAFIE

<https://beaconing.eu/2018/04/12/jocul-digital-in-educatie/>

<https://wordwall.net/ro/>

https://www.teachtoday.de/ro/Informare/Jocuri_digitale/2526_nv_area_prin_joc.htm

<https://edict.ro/structura-metodologia-si-organizarea-jocului-didactic/>

Învățarea în societatea cunoașterii - metoda proiectului prin Intel-Teach

prof. ec. Toth Claudia Ana,
Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare

Motto: „O autentică educație nu poate favoriza abstractizarea în dauna altor forme de cunoaștere. Educația trebuie să pună accentul pe contextualizare, concretizare și globalizare. Educația transdisciplinară se bazează pe reevaluarea rolului intuiției, imaginației, sensibilității și corpului în transmiterea cunoștințelor”. (B. Nicolescu –Carta transdisciplinarității)

”Cum poate fi cel mai eficient folosită tehnologia, pentru a susține și a evalua achizițiile elevilor?” – este o întrebare tot mai des întâlnită în cercurile de învățământ. Inovația implică asumarea unor riscuri calculate, dar poate aduce și mari recompense. Instruirea în societatea cunoașterii va duce, prin **metoda proiectului** de predare-învățare, la acel spirit în sala de clasă, unde cei care vor avea într-adevăr de câștigat vor fi elevii.

În secolul prezent, tinerii intră într-o economie globală, în care trebuie să fie capabili să analizeze informații, să colaboreze și să-și comunice ideile utilizând o varietate de tehnologii care sunt mereu în schimbare. Profesorii dedicați cultivă potențialul inovator al tinerilor, pregătindu-i pentru o lume în care înțelegerea tehnologiei poate contribui la definirea succesului lor făcând ca tehnologia să fie mai interesantă și mai relevantă pentru cei care învață.

Metodele moderne de învățare, cum ar fi și ”metoda proiectelor” din perspectiva ”Instruirii în societatea cunoașterii - Intel®Teach”, sunt folosite pentru a stimula imaginația elevilor și pentru a le facilita transferul achizițiilor învățării în viața de fiecare zi. Proiectele oferă situații autentice din viața reală pentru contextualizarea activităților de învățare și încorporarea capacităților de gândire de nivel superior cu privire la ideile importante. De asemenea, utilizând aceste metode, atât profesorii cât și elevii își largesc granițele creativității în procesul de predare-învățare-evaluare ca urmare a utilizării puterii tehnologiei informației.

Metoda are ca scop dezvoltarea unui portofoliu pentru o unitate de învățare, pe care apoi profesorul să îl poată utiliza la clasă pentru a ridica nivelul de performanță al elevilor și a le dezvolta competențe pentru secolul XXI. Un exemplu concret de aplicare a metodei la disciplinele economice este pentru unitatea de învățare: ”Sursele de finanțare” care face transferul cunoștințelor între modulele economice: Bazele contabilității (cls a IX-a), Firma de exercițiu (cls a XI-a), Contabilitate (cls a XI-a), Analiza economico-financiară (cls a XII-a) și disciplinele de

cultură generală cum ar fi: Matematica (cls a X-a, matematici financiare) și Economia aplicată (cls a XII-a), asigurând transdisciplinaritatea.

Învățarea prin metoda proiectului este un model de instruire care implică elevii în investigarea unor probleme captivante. Proiectele care oferă mai multe oportunități de învățare pot fi semnificativ diferite în ceea ce privește aria tematică sau scopul și pot fi aplicate la clase diferite și la mai multe niveluri de studiu, așa cum s-a arătat în paragraful anterior. Proiectele angajează elevii în roluri active cum ar fi: *rezolvare de probleme, *luarea deciziei, *investigare, *documentare. În timp ce lucrează la proiecte, elevii își dezvoltă competențe pentru lumea reală, multe din acestea fiind solicitate de angajatorii din zilele noastre, cum ar fi capacitatea de: *a lucra bine în echipă, *a lua decizii bine gândite, *a avea inițiativă, *a rezolva probleme complexe, *a comunica eficient.

În proiectarea scenariului didactic, la metoda proiectului, se respectă aceleași secvențe ca la proiectarea tradițională. Ceea ce face diferența este modul de lucru în atingerea finalităților. Persoanele care învață, indiferent de vârsta pe care o au, sunt mai motivate în momentul în care constată utilitatea a ceea ce învață și în momentul în care pot utiliza respectivele informații pentru a face ceva ce are un anumit impact asupra celorlalți – în special asupra comunității lor. Întrucât cerințele pentru o activitate intelectuală autentică implică întrebări de interes pentru elevi dincolo de activitatea școlară, cel mai probabil elevii vor fi interesați atât de întrebările pe care le studiază cât și de răspunsurile pe care le află. Elevii învață prin investigații și au un anumit nivel de control asupra deciziilor legate de modul de realizare a sarcinilor de proiect. Profesorul preia rolul unui facilitator sau antrenor care ghidează elevii cu ajutorul întrebărilor cheie, subordonate atingerii rezultatelor învățării. Elevii lucrează deseori în grupuri de colaborare, asumându-și roluri care valorifică cunoștințele, abilitățile, atitudinile și calitățile lor personale.

Învățarea bazată pe proiecte le permite elevilor să gândească la un nivel superior și să folosească cunoștințele. Procesele incluse în această categorie sunt luarea deciziilor, rezolvarea problemelor, cercetarea experimentală și investigația. Creativitatea, un alt tip de gândire complexă, este adesea descrisă ca o formă specială de rezolvare a problemelor. Se urmărește dezvoltarea la elevi a valorilor și atitudinilor ce se doresc a fi dobândite prin învățare în sistemul de învățământ preuniversitar în acest secol: responsabilitate și capacitate de adaptare, competențe de comunicare, creativitate și curiozitate intelectuală, gândire critică și gândire sistemică, informații și abilități media, capacități de colaborare și interpersonale, identificarea, formularea și soluționarea problemelor, auto-formare, responsabilitate socială.

Atributul esențial al metodei este o înțelegere detaliată și organizată a faptelor importante din cadrul unei anumite discipline. Dacă nu se pune accentul pe ideile importante a

căror valoare în timp rămâne neschimbată, elevii nu rămân pe viitor decât cu fragmente de informații pe care le vor uita. Acoperirea superficială a tuturor temelor trebuie înlocuită cu abordarea în profunzime a unui număr mic de subiecte, ceea ce permite înțelegerea conceptelor cheie din respectiva materie. Trebuie să existe un număr suficient de studii de caz pentru a permite elevilor înțelegerea aprofundată a conceptelor definitorii din anumite arii tematice din cadrul unei materii.

Proiectul are obiective operaționale clare, care sunt în conformitate cu standardele de pregătire profesională (obiectivele de referință și competențele specifice) și se concentrează pe ceea ce trebuie să știe elevii ca rezultat al activităților de învățare. Concentrându-se pe obiective, profesorul definește în planul de evaluare modalitățile corespunzătoare prin care elevii demonstrează ceea ce au învățat. Activitățile proiectului au drept rezultat produsele elevilor și performanțe legate de sarcini realizate de aceștia care demonstrează că au înțeles obiectivele operaționale și standardele de performanță.

Concluzie:

Predarea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea, cultura, tehnologia. Cu toate acestea, se întâmpină o serie de dificultăți, ce țin în primul rând de schimbarea mentalității cadrelor didactice, înlăturarea comodității, a inerției. Învățarea bazată pe proiecte necesită timp, acest lucru fiind de multe ori un motiv de îngrijorare pentru mulți profesori care fac trecerea la acest tip de abordare a curriculumului.

Proiectele au în mod normal drept rezultat demonstrarea de către elevi a ceea ce au învățat prin prezentări, redactări, demonstrații sau colecții de imagini sau obiecte, propuneri sau chiar simulări, cum ar fi cea a unui proces, de exemplu. Aceste produse finale le dau ocazia elevilor să se exprime și să încerce sentimentul de „proprietate” asupra propriei învățări. Elevii pot depăși limitele sălii de clasă colaborând cu alți elevi aflați la distanță prin intermediul email-ului sau al propriilor site-uri sau prezentându-și rezultatele învățării cu ajutorul instrumentelor multimedia.

Iată câteva motive convingătoare și suficiente pentru a accepta provocarea de schimbare a mentalității profesorilor de azi, pentru a investi timp în conceperea și realizarea proiectelor – ca metodă de predare-învățare, iar rezultatele și recompensele vor fi pe măsura investiției.

Bibliografie:

- International Society for Technology in Education – 2000. Educational technology standards and performance indicators for all teachers. ISTE NETS Project
- Bransford, Brown & Cocking: "Brain, Mind, Experience, and School", Expanded Edition, 2000, p 20

- Elena Apăștinii, ”Proiectul - metodă de evaluare interdisciplinară” în EDICT – Revista educației nr. 7/2004
- Dumitru Mățiș și colectiv – Bazele contabilității, ed. Alma Mater, Cluj Napoca 2005
- http://cnets.iste.org/teachers/t_stands.html

LICEUL TEHNOLOGIC,,PETRE S. AURELIAN”

Slatina - Olt

„Elemente de identitate vizuală a firmei”

Prof. BÎZU RAMONA

ANTETUL

ANTETUL reprezintă indicația tipărită în partea de sus a unei foi de hârtie sau a unui plic, cuprinzând numele, adresa etc. unei instituții sau unei persoane.

MODELE ANTET: <https://www.lightpixel.ro/antet.html>

LOGO-UL

LOGO-UL companiei este elementul prin care firma este recunoscută de public.
Exemple: McDonald's, Nike, Microsoft, Coca-Cola sau Apple.

Acesta completează brand-ul pe termen lung, drept pentru care trebuie să fie:

- ❖ **Simplu**, dar cu o amprentă unică și inconfundabilă;
- ❖ **Reprezentativ pentru business-ul tău** și nu pentru industria din care face parte;
- ❖ **Memorabil**, pentru că marchează conceptul de comunicare al business-ului;
- ❖ **Clasic, însă versatil** – logo-ul trebuie să lase loc unor posibile schimbări, după decenii, însă nu suficient de mari încât să intervină peste elementele sale cheie.

LOGO-UL

Forme pe care le poate lua un logo:

Nume de brand simplu: CNN;

**Numele de brand, împreună
cu un fundal coloristic:** IKEA;

Simbol: Apple;

Simboluri abstracte: Nike;

Mascote: KFC;

Emblemă: Harley Davidson;

Prescurtări: Coco Chanel;

Combinații dintre cele de mai sus: Lacoste.

SLOGANUL

SLOGANUL este un cuvânt sau un grup de cuvinte, o expresie sau o propoziție care creează imaginea/personalitatea unei firme, unei organizații, sau a unui grup de persoane. Scopul unui slogan este acela de a sprijini identitatea unei firme sau al unui produs alături de logo. Trebuie să fie cât mai scurt și concis, de maxim 7 cuvinte, dar sugestiv, atrăgător.

Acesta trebuie să fie:

Memorabil

Exemplu: cei de la BRD au ales drept slogan o sintagma din trei cuvinte: „*Tot mai simplu*”.

Relevant

Exemplu: Raiffeisen a ales sloganul „*Your bank of trust*” („*Banca ta de încredere*”).

Original

De exemplu, chiar dacă ai o companie producătoare de cafea, nu vei putea folosi sloganul celor de la Don Cafe: „*Cafea cu suflet*”.

Credibil

Exemplu: Beck's - „*Berea germană numărul 1 în lume*”, (studiile arată că aceasta este berea cea mai apreciată pe teritoriul nemțesc).

SLOGANUL

Funcțiile sloganului:

1. Atrage atenția consumatorului.

Exemplu: Ford pentru gama de mașini Ford Focus te îndeamnă să simțim diferența: „*Feel the difference*”.

2. Convinge consumatorul.

Exemplu: L'Oreal - „*Pentru că meriți*”.

3. Ajută la identificarea unei companii.

Exemplu: Nike (sloganul său este adoptat încă din 1993): „*Just do it*”.

4. Crește gradul de încredere.

Exemplu: Audi - „*Progres prin tehnologie*”.

5. Transmite un mesaj de impact.

Exemplu: Pepsi ne îndeamnă să îndrăznim mai mult: „*Dare for more!*”

6. Transmite emoții.

Exemplu: Coca-Cola - „*Taste the feeling*” sau „*Make it real*”.

VIZIUNEA

VIZIUNEA descrie situația dorită după o anumită perioadă definită în condiții ideale, pornind de la situația actuală. Aceasta determină direcția de dezvoltare și motivează la acțiune. Cu alte cuvinte, viziunea companiei trebuie să răspundă la întrebarea: „Unde ne-am dori să fim?”

EXEMPLE:

- ✓ „Să fim compania cea mai de succes și cea mai importantă în tehnologia informației la nivel mondial” – IBM.
- ✓ „Să punem un PC în fiecare birou din America” – Bill Gates, Microsoft.

MISIUNEA

MISIUNEA definește ce ar trebui să facă o firmă sau un grup pentru planificarea strategică pentru a realiza viziunea. Misiunea ar trebui să răspundă la întrebarea: „Cum se îndeplinește viziunea atunci când se utilizează resursele existente?”. Declarația misiunii ar trebui să indice modul în care dorești să fii văzut de ceilalți.

EXAMPLE:

- ✓ „Oferim un mijloc pentru deplasarea în sus și în jos a persoanelor și a bunurilor, mai fiabil decât oricare altul în lume” – Ascensoare Otis.
- ✓ „Rezolvăm inovativ probleme imposibil de rezolvat” – 3M.
- ✓ „Facem oamenii fericiți” – Walt Disney.

OBIECTIVELE FIRMEI - SMART

A – Accesibil (realizabil)

Înseamnă că un obiectiv poate fi într-adevăr atins.

Exemplu: Nu se poate realiza o autostradă într-o săptămână. În acest sens, trebuie ținut cont de resursele existente, capacitatea organizației, timpul disponibil necesar.

OBIECTIVELE FIRMEI - SMART

R – Relevant

Înseamnă că realizarea obiectivului contribuie la impactul vizat de proiect.

Răspunde la întrebări precum: De ce? Cu ce mă ajută asta?

Exemplu: Dacă planul meu este despre creșterea afacerii și nu sunt în industria muzicală, nu este relevant să-mi setez ca obiectiv să învăț să cânt la flaut.

OBIECTIVELE FIRMEI - SMART

T - Încadrat în timp

Înseamnă că obiectivul conține și data până la care este prevăzut a se realiza.

Răspunde la întrebări precum: Când? Până când? În ce perioadă?

Exemplu obiectiv general: „vreau să aduc 5 clienți noi”

Exemplu obiectiv încadrat în timp: „vreau să aduc 5 clienți noi în maxim 10 zile sau până pe data de ...”

OBIECTIVELE FIRMEI - SMART

Exemple obiective SMART:

- ❖ Creșterea vânzărilor din produsul X cu 15% în următoarele 6 luni.
- ❖ Reducerea cheltuielilor firmei cu 30% în următorul an prin transferarea activităților în online.
- ❖ Fidelizarea cu un pachet cadou a 50 clienți care au achiziționat 30 de produse în ultimele 6 luni.
- ❖ Creșterea cotei de piață cu 30% prin deschiderea a două noi locații în orașul X în următorii 2 ani.
- ❖ Creștere recenzii primite de la clienți pe website cu 40% până la sfârșitul anului 2022.

ÎNFIINTAREA FIRMEI

ETAPELE PARCURSE ȘI DOCUMENTELE NECESARE ÎNFIINȚĂRII UNEI ÎNTREPRINDERI

1. Stabilirea obiectului de activitate conform clasificării CAEN

2. Stabilirea denumirii firmei și rezervarea acesteia la Registrul Comerțului

3. Stabilirea sediului social

Pentru sediul social este nevoie de un contract de comodat sau de închiriere încheiat între proprietarul spațiului și firmă. Proprietarul poate fi unul dintre asociați, administrator sau terțe persoane.

ÎNFIINTAREA FIRMEI

ETAPELE PARCURSE ȘI DOCUMENTELE NECESARE ÎNFIINȚĂRII UNEI ÎNTREPRINDERI

4. Întocmirea și semnarea Actului constitutiv (la un notar public)

Conform Legii nr. 31/1990, cu modificările ulterioare actul constitutiv trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- Datele de identificare ale asociaților
- Forma societății
- Denumirea societății
- Obiectul de activitate al societății
- Capitalul social
- Administrarea societății
- Partea fiecarui asociat la beneficii și pierderi
- Sedii secundare – dacă este cazul
- Durata societății
- Modul de dizolvare și lichidare a societății

ÎNFIINTAREA FIRMEI

ETAPELE PARCURSE ȘI DOCUMENTELE NECESARE ÎNFIINȚĂRII UNEI ÎNTREPRINDERI

5. Se depune la bancă capitalul social

6. Specimenul de semnătură (Persoana ce va fi desemnată ca administrator al firmei va da în fața unui notar Specimenul de semnătură, ce va fi depus ulterior la dosarul de înființare al firmei)

7. Achitarea taxelor judiciare și de timbre

8. Depunerea dosarului la Oficiul Registrului Comerțului

ÎNFIINTAREA FIRMEI

ETAPELE PARCURSE ȘI DOCUMENTELE NECESARE ÎNFIINȚĂRII UNEI ÎNTREPRINDERI

9. Ridicarea actelor ce atestă înființarea firmei:

- Certificatul de înregistrare al firmei la Registrul Comertului.
- Hotărârea tribunalului de pe lângă Oficiul Național al Registrului Comerțului de înființare a societății.
- Certificatul constatator

10. Înregistrarea fiscală a societății și obținerea codului fiscal de la Administrația financiară teritorială

11. Obținerea avizelor și autorizațiilor necesare funcționării societății

LICEUL TEHNOLOGIC,,PETRE S. AURELIAN”

Realizarea unor obiective

SMART

Prof. URDEȘ JENICA

S – Specific

Obiectivul indică exact ceea ce se dorește a obține.

Un obiectiv specific este foarte clar exprimat și diferă de unul general prin faptul că vizează rezultate concrete nu rezultate în general.

Răspunde la întrebări precum: Cine? Ce? Când? Cum? Care este grupul țintă?

Exemplu obiectiv general: „să mă dezvolt”

Exemplu obiectiv specific: „să mă dezvolt în domeniul vânzărilor”

M - Măsurabil

Obiectivul poate fi cuantificat, fie cantitativ, fie calitativ.

Un obiectiv măsurabil este cel care permite stabilirea cu exactitate a faptului că a fost atins ori nu sau în ce măsură a fost atins.

Răspunde la întrebarea: Cât?

***Exemplu obiectiv general:** „vreau mai mulți bani”*

***Exemplu obiectiv măsurabil:** „vreau să câștig 1000 lei”*

A – Accesibil (realizabil)

Obiectivul poate fi într-adevăr atins.

Exemplu: Nu se poate realiza o autostradă într-o săptămână. În acest sens, trebuie ținut cont de resursele existente, capacitatea organizației, timpul disponibil necesar.

R – Relevant

Realizarea obiectivului contribuie la impactul vizat de proiect.

Răspunde la întrebări precum: De ce? Cu ce mă ajută asta?

Exemplu: Dacă planul meu este despre creșterea afacerii și nu sunt în industria muzicală, nu este relevant să-mi setez ca obiectiv să învăț să cânt la flaut.

T - Încadrat în timp

Obiectivul conține și data până la care este prevăzut a se realiza.

Răspunde la întrebări precum: Când? Până când? În ce perioadă?

Exemplu obiectiv general: „vreau să aduc 5 clienți noi”

Exemplu obiectiv încadrat în timp: „vreau să aduc 5 clienți noi în maxim 10 zile sau până pe data de ...”

EXEMPLU:

Compania SC „Auto Expert” SRL asigură servicii de reparații și tractări pentru automobile imobilizate în trafic. În 2019, departamentul tractări a efectuat un număr de 1300 servicii și a înregistrat 130 de plângeri de la clienții nemulțumiți.

Pentru a îmbunătăți situația, în anul 2020 șeful departamentului tractări și-a stabilit următorul obiectiv:

„Reducerea numărului de reclamații cu 15% până la sfârșitul anului.”

Cerința 1: Analizați dacă obiectivul este SMART;

Cerința 2: Dacă NU este definit SMART, reformulați-l ca să devină SMART.

CERINȚA 1. CONCLUZIE: Obiectivul este Specific, Accesibil și Relevant, dar NU este Măsurabil și Temporal, deci NU este formulat SMART.

CERINȚA 2. Pentru a-l transforma în obiectiv SMART, trebuie să-l facem Măsurabil și Temporal.

Iată o posibilă formulare:

Reducerea cu 15% a numărului de reclamații comparativ cu 2019, până la 31.12.2020 (baza de calcul 2019 = 130 reclamații)

***LICEUL TEHNOLOGIC „PETRE S. AURELIAN”
SLATINA - OLT***

„CERCETAREA DIRECTĂ”

Prof. TĂBÎRCĂ GEANINA

CERCETAREA DIRECTĂ

cercetare calitativă;

cercetare cantitativă.

CERCETAREA CALITATIVĂ

- este o metodă exploratorie care utilizează studiile motivaționale de marketing;
- se realizează cu ajutorul unor tehnici specifice investigațiilor psihologice, pe eșantioane mici.

Metodele de cercetare calitativă se împart în:

metode directe – caz în care persoanele cercetate cunosc scopul cercetării;

metode indirecte (tehnici proiective) – caz în care scopul cercetării nu este dezvăluit.

METODELE DIRECTE:

- ❖ ***Interviul în profunzime***
- ❖ ***Focus group-ul***

METODELE PROIECTIVE:

- ❖ ***Tehnici de asociere***
Ex. Care este primul lucru care vă vine în minte când auziți cuvântul „litoral”.
 - ❖ ***Tehnici de completare a unei fraze sau a unei povestiri***
Ex. „Iubitorii sporturilor de iarnă sunt ... ”
 - ❖ ***Tehnici de construcție*** – una din ele este ***tehnica portretului chinezesc*** – se bazează pe imaginația subiecților.
Ex. „Dacă școala „X” ar fi un animal, acesta ar fi...”
„Dacă școala „X” ar fi un sport, acesta ar fi...”
-

CERCETAREA CANTITATIVĂ

Permite obținerea informațiilor direct de la purtătorii lor și poate fi:

- ***totală (de masă)*** – presupune includerea în procesul cercetării a tuturor membrilor colectivității cercetate;
- ***selectivă*** – presupune apelarea la un grup selectat dintre membrii colectivității cercetate, numit eșantion.

În realizarea cercetării se poate apela la observare sau la anchetă.

Observarea – presupune culegerea informațiilor fără a antrena purtătorii lor.

Ancheta – presupune culegerea informațiilor de pe teren, direct de la purtătorul lor.

ETAPELE CERCETĂRI CANTITATIVE DE MARKETING:

1. **Stabilirea obiectivelor cercetării** - constă în determinarea informațiilor ce se doresc a fi obținute în urma cercetării.

2. **Determinarea colectivității cercetate** – stabilește persoanele ce vor fi supuse investigării.

Se determină astfel:

- ❖ **Unitatea de observare** – persoanele supuse investigării;
- ❖ **Unitatea de sondaj** – persoanele de la care se obțin informațiile.

3. **Stabilirea dimensiunii eșantionului**

Eșantionul reprezintă un grup selectat al unei colectivități care este supus cercetării.

Eșantionarea poate fi:

- **aleatoare** – toți au aceleași șanse de a fi selectați;
 - **nealeatoare** – selecția se face subiectiv utilizând diferite criterii (sex, vârstă, profesie, etc).
-

Determinarea dimensiunii eșantionului (n) se realizează utilizând formula:

$$n = \frac{t^2 \times p(1-p)}{\Delta^2 \omega}$$

unde: t – coeficientul Student asociat probabilității de
garantare a cercetării

p – proporția din eșantion care posedă
caracteristica cercetată (de regulă ***p* = 0,5**)

$\Delta \omega$ – eroarea limită admisă

În practică se utilizează coeficienții Student asociați nivelurilor peste 95% :

95 %	95,5 %	96 %	96,5 %	97 %	97,5 %	98 %	98,5 %	99 %
1,96	2	2,05	2,11	2,17	2,24	2,33	2,43	2,58

Exemplu:

Stabiliți mărimea eșantionului pentru o cercetare de marketing ce are drept scop investigarea opiniei cumpărătorilor privind lansarea unui produs nou, luând în calcul o eroare limită admisă de 3% și o probabilitate de garantare a rezultatului de 97% căreia îi corespunde un coeficient egal cu 2,17.

Aceasta se realizează utilizând următoarea relație:

$$n = \frac{t^2 \times p(1-p)}{\Delta^2_{\alpha}}$$

astfel:

$$n = \frac{2,17^2 \times 0,5(1-0,5)}{(0,03)^2} = 1305 \text{ persoane}$$

4. Stabilirea metodei de culegere a informațiilor:

	AVANTAJE	DEZAVANTAJE
Interviul personal	Chestionarul poate fi amplu; Neînțelegerile pot fi clarificate pe loc; Rata de răspunsuri este mare; Pot fi puse întrebări suplimentare pentru lămurirea unor aspecte.	Cost ridicat; Contactul personal poate influența interviuatul.
Interviul prin telefon	Poate fi realizat un număr mare de interviuri într-un timp foarte scurt; Costul este moderat; Asigură o bună acoperire geografică a celor intervievați.	Chestionarul trebuie să fie foarte clar și scurt; Identitatea interlocutorului nu este sigură; Rata de răspunsuri este mai mică.
Interviul prin poștă	Cost redus pentru un eșantion mare; Ancheta poate cuprinde o largă arie geografică.	Rata de răspuns este foarte mică Este posibil ca interviuatul să nu răspundă la toate întrebările.
Interviul prin Internet	Costuri moderate; Este foarte flexibilă.	Reprezentativitatea eșantionului este incertă (respondenții pot să nu facă parte din publicul țintă).

5. Elaborarea chestionarului:

Denumire	Descriere
A. Întrebări închise	
Dihotomică	E posibilă alegerea unui singur răspuns din două.
Nominală	E posibilă alegerea unui singur răspuns din mai multe variante.
Alegere multiplă	E posibilă alegerea mai multor răspunsuri dintre variantele propuse.
Ordinale	E posibilă alegerea mai multor răspunsuri în ordine.
Scala lui Likert	Afirmatie față de care subiectul își exprimă acordul sau dezacordul.
Diferențiala semantică	Scala cuprinsă între doi termeni bipolarari, subiectul alegând punctul care reprezintă cel mai bine direcția și intensitatea opiniei sale.
B. Întrebări deschise	
Complet nestructurate (text)	Întrebare la care subiecții pot răspunde cum doresc.
Asocierea de cuvinte	Sunt date, pe rând, mai multe cuvinte, subiecții trebuind să menționeze primul cuvânt care le vine în minte la auzul acestora.
Completarea de fraze	Este prezentată o frază incompletă, pe care subiecții trebuie s-o completeze.
Completarea unei povestiri	Este prezentată o povestire incompletă, cerându-li-se subiecților s-o completeze.

6. Realizarea anchetei – chestionarul v-a fi aplicat pe eșantion.

7. Analiza informațiilor obținute – sunt triate, analizate și prelucrate răspunsurile.

8. Interpretarea rezultatelor – se realizează grafice și diagrame, se trag concluzii.

9. Întocmirea raportului.
